

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 135/fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada els dies 18 i 19 de setembre de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears. 7488

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputats i senyors diputats.

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears

Continuam amb la sessió, amb l'orientació política general del Govern.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades. Sra. Presidenta del Govern, ahir va fer el que haurà estat no només el darrer debat de política general d'aquesta legislatura sinó segurament el seu darrer debat com a presidenta del Govern de les Illes Balears. Ahir va fer aquell debat i vostè ha presidit un govern durant més de tres anys, però no ha estat capaç mai de governar-lo, no és la primera vegada que li deim. Vostè ahir podria haver-se lluit fent un bon balanç de legislatura ja que el seu govern està gestionant el major pressupost que ha tengut mai aquesta comunitat, amb 1.350 milions d'euros més enguany que la passada legislatura.

Però després d'escoltar-la és evident que ha perdut l'oportunitat que demanava a principi de legislatura quan vostè ens va dir que ho volia canviar tot perquè tot canviàs. La conclusió a què ens duen les seves paraules d'ahir és que la tercera versió d'un pacte d'esquerres contra el Partit Popular ha estat un nou fracàs. Tant de somniar durant aquests tres anys i mig i s'ha oblidat de la gestió, Sra. Armengol. I la veritat és que ho tenia tot a favor, el millor cicle econòmic de la història d'aquestes illes, com també vostè ahir va reconèixer, una administració pública sanejada i una comunitat que l'any 2015, a diferència del que va dir vostè ahir, a l'any 2015 aquesta comunitat autònoma liderava la creació de feina a Espanya.

A més, vint anys d'experiència en política que du vostè i el que tocava haver après dels dos pactes d'esquerres fracassats, això fa que s'esperava molt més de vostè. El motor el va agafar en marxa i en ple funcionament, i vostè tenia l'obligació de fer més, molt més del que ha fet.

Li demanaven els professionals sanitaris, els de l'escola pública, el de la concertada, els pagesos, els caçadors, el sector nàutic, les patronals, els de lloguer turístic, el sector hotelier, la petita i mitjana empresa, els comerciants, els restauradors, els pares i mares de famílies, fins i tot li demana també, o li ha demanat, la Plataforma Antidesnonaments, les entitats ecologistes, aquelles que el seu president del Consell de Mallorca els diu que estan de vacances quan el govern popular, quan el Govern del Partit Popular està en el poder, els sindicats de l'escola pública, els agents culturals. Molts d'ells diuen que se senten decebuts amb un govern incapaç de passar de l'eslògan als fets en la majoria de les ocasions. Tots ells diuen que ha estat una legislatura perduda. I em dol

profundament que vostè hagi fet perdre quatre anys a tanta gent amb unes circumstàncies favorables úniques.

Pareix que els únics que semblen no sentir-se decebuts amb la seva gestió són els de Podemos, i això sí que ha estat un miracle, perquè any rere any els ha promès acabar amb els barracons, actuar davant l'emergència d'habitatge, i any rere any no els ha fet ni cas, i ells han seguit aprovant-los les principals lleis i els pressupostos i ben contents, com basta veure la cara del Sr. Jarabo.

(Algunes aplaudiments)

O són bons d'enganyar o són bons d'enganyar, Sra. Armengol, o ha estat, Sr. Jarabo i Sra. Camargo, trepitjar moqueta i oblidar-se dels carrers.

(Algunes rialles)

Només havia de gestionar, Sra. Armengol, gestionar l'èxit perquè el fracàs que vostè va tenir en l'anterior legislatura del pacte de progrés ja li vàrem gestionar nosaltres. Però desgraciadament la ideologia mal entesa ho ha impregnat tot durant la seva presidència, una ideologia que massa vegades vostè i els seus socis han posat per sobre de l'interès general.

Pot estar tranquil·la, perquè no tenc cap intenció de boicotejar aquest debat, com deia dilluns el seu portaveu. Jo crec que ahir ja ho varen fer els que li varen fer el seu discurs, ja li varen boicotejar ben a bastament.

(Algunes aplaudiments)

Però és evident que el que toca avui és passar comptes al seu govern i a aquest pacte d'esquerres. Comparem, idò, quines diu vostè que han estat les seves prioritats i quines han estat realment, perquè s'ha acabat el temps, el temps de la propaganda, el temps dels anuncis repetits, com ahir, el temps de les promeses que ja no podrà complir, el temps dels somnis grandiloqüents d'una presidenta incapaç de solucionar allò essencial que són els problemes del dia a dia dels ciutadans.

Vostè ahir va parlar d'educació, i jo també m'hi vull parlar, li vull parlar de les xifres rècord de barracons, 116, més que mai, molt lluny d'aquells 33 que vostè va prometre. Veu aquesta imatge, aquí vostè havia promès una escola nova, veu com està? Això és el que queda de la seva política de màrqueting: un solar.

(Algunes aplaudiments)

Vostè ahir es va oblidar de moltes coses, vostè ahir es va oblidar, per exemple, de Jaime i de Noah que no han pogut començar les classes enguany per manca de professorat de suport, amb el pressupost més alt de tota la història, Sra. Armengol; o dels retalls d'ATE a Eivissa; o de l'escola Camilo José Cela de Palma; o del canvi de criteri en el transport escolar de nins amb discapacitat, Sra. Armengol, nins amb discapacitat i aquest transport escolar ara dificulta encara molt

més el dia a dia de les seves famílies; o de les escoles de Palma sense aire condicionat, mentre la seva regidora de Palma, del seu pacte, se'n va a Itàlia per veure si descobreix com s'ha de fer per posar aire condicionat a les escoles, com si a Balears, aquí, a Palma, no tenguéssim empreses punteres, però punteres a nivell mundial. No en sabem res ni dels aires condicionats ni tampoc de les factures del viatge.

(Alguns aplaudiments)

Vostè ahir tampoc no va parlar del trist lideratge de les Illes Balears en el rànquing de fracàs escolar i abandonament, i que tampoc això no li ha ocupat ni li ha preocupat aquesta legislatura; per no parlar per la nul·la aposta del seu govern per l'aprenentatge en llengües estrangeres. Vostès són més de subvencionar els intercanvis amb comunitats autònomes de parla catalana, però i què en feim de l'anglès?, i què feim perquè els nostres al·lots aprenguin anglès? Doncs, bé, que cadascú s'arregli com pugui o, millor dit, que l'apregui qui pugui pagar, que algun dels vostres ho fan. Sense mencionar els casos de possible adoctrinament que actualment, actualment, està investigant la fiscalia i que vostè no ha volgut saber ni si passava ni si no passava.

Amb més doblers que mai, Sra. Armengol, una legislatura bastant perduda en educació.

Va parlar ahir d'habitatge, i jo també n'hi vull parlar, vull parlar del Pla antidesnonaments que havia de tenir enllestit els cent primers dies del seu mandat i que ja n'han passat més de 1.300 i encara no sabem de què va.

Podem parlar dels desnonaments d'IBAVI, que jo mateix vaig aturar l'anterior legislatura i que vostè ha tornat a reactivar aquesta legislatura.

(Alguns aplaudiments)

Podem parlar dels preus del lloguer situats entre els més alts d'Espanya, avui un treballador ha de pagar quasi uns mil euros per un lloguer digne; o podem parlar del preu de l'habitatge disparats des de l'any 2015, i també podem parlar del que vostè diu que és el seu pla de lloguer que en realitat no és el seu, que és el d'Espanya, que és el de Madrid; o dels HPO que no ha fet ni farà aquesta legislatura, de les úniques que en pot parlar vostè és de les de Formentera que les vàrem començar nosaltres a l'anterior legislatura i fa més de tres anys i mig, i té més doblers que mai; o dels plans de lloguer social, també de la passada legislatura; o de Son Busquets, un conveni firmat amb el Partit Popular i que el PSOE va rebaixar l'edificabilitat per fer menys habitatges socials; o de la vulneració del dret a la propietat privada, això sí que és seu, li ho he de reconèixer, vulnerar la propietat privada és una cosa que a vostès els posa.

Amb més doblers que mai una legislatura perduda també en habitatge.

Va parlar de sanitat, i jo també li vull parlar de sanitat. Li vull parlar de Son Dureta, però no n'hi parlaré molt. Veu com

està Son Dureta? Així. Fa tres anys que vostè ens promet que ho tombarà. No es preocupi, Sra. Armengol, això si espera un poc més caurà tot sol.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

No es preocupi, no s'ha de gastar res. I que dir-li del decret de garantia de demora que ja el va anunciar en el debat de l'any passat i ahir ens va tornar a dir que ara el farà. Bé, un altre, com Son Dureta.

També es va oblidar de parlar dels tancaments dels quiròfans per mosques a Can Misses o dels centres de salut sense aire condicionat i amb un estat lamentable de manteniment o de les ambulàncies del 061 sense metges ni infermeres durant aquest estiu o de les urgències col·lapsades o d'esperes injustificades en proves diagnòstiques i radiològiques, especialment mamografies, o de canvis en el circuit assistencial dels malalts oncològics que varen provocar la indignació dels malalts o de la manca de proveïment d'algunes vacunes. No se'n recorda, Sra. Armengol? I just, just arribarà a temps de complir una promesa que ens ve fent des del primer dia, la gratuïtat dels parkings de Son Espases i Can Misses, perquè ara diu que serà per a l'hivern. Vegem-ho. Esperam que sigui així perquè està aprovat per tots. En canvi no vàrem escoltar cap mesura ni una per fidelitzar els metges i professionals a Eivissa, a Menorca o a Formentera.

Amb més doblers que mai, Sra. Armengol, una legislatura perduda també a sanitat.

Vostè va parlar ahir de mobilitat, i jo també n'hi vull parlar. Li vull parlar de les jornades de vaga a SFM, no n'hi havia hagudes tantes mai, o dels retalls en les freqüències, o dels retalls injustificats, o de les queixes constants dels usuaris, o de la manca de previsió, encara hi deu haver al·lots que esperen a Sineu del dia del Much perquè no hi va haver la previsió que hi havia d'haver.

(Alguns aplaudiments)

Tampoc no han estat capaços d'acabar amb les obres que nosaltres els hi vàrem deixar encaminades la passada legislatura, com la carretera general de Menorca, la carretera de Vila a Santa Eulària, o la de Lluçmajor a Campos, o el segon cinturó o els accessos a Palma. Vostès han creat un caos circulatori per ideologia i han intentat culpar els turistes, però la veritat és que el tenim cada any. Ahir una persona que venia de Manacor va haver d'estar una hora i quart per entrar a Palma.

El seu pla de mobilitat, un altre buf. Hi ha coses curioses, un pla de mobilitat que dur la prolongació del metro fins el ParcBit i Son Espases, una proposta del Partit Popular i que vostè en el mes de maig, fa dos o tres mesos, ens va votar en contra. Ja és veritat del que diuen del Sr. Sánchez, i vostè veig que ho segueix, només encerta quan rectifica.

La foto d'aquesta legislatura és més vehicles privats que mai, embossos tot el dia, pertot. La gent no vol passar una hora

dins el cotxe a l'entrada a Palma, la gent vol solucions i desgraciadament per a ells no en tenen cap ni una.

Vostès han induït el caos circulatori sense fer res per millorar el transport públic, que aquesta legislatura és de tot menys amable, net i eficaç, com vostè va dir ahir que volia que fos. Fins i tot han estat incapaços de complir una mesura aprovada en aquest parlament, una mesura presentada per Noves Generacions del nostre partit, i el que voldria és fer efectiu l'augment de la targeta intermodal fins als 30 anys en lloc de 25. Ajudes als joves de boqueta, però a l'hora de la veritat, res de res, ara, això sí, a l'any 2025 no tendrem cotxes diesel, l'any 2035 no tendrem de benzina, arribarem a anar amb carro, això li anirà bé al conseller de Medi Ambient.

(Alguns aplaudiments)

Prohibir, prohibir i prohibir, això és el que tenim, Sra. Armengol. No em digui que no és guapo estar aturat a la Via de Cintura de Palma i llegir un cartell que posa: "la carretera de Formentor està tallada". Fantàstica metàfora de les solucions en mobilitat del seu govern i dels seus socis a les diferents institucions competents. Bé, supòs que a Formentor també informaran de com està el trànsit a Palma, imagin que hauran posat un cartell allà, no hi he anat.

Amb més doblers que mai una legislatura perduda també a mobilitat, Sra. Armengol. Bé, jo diria que més que una legislatura perduda aquí el que tenen és una legislatura embossada, físicament i mentalment.

També va parlar de turisme, poc, la veritat, però jo també en vull parlar. Vostès han duplicat el preu de l'ecotaxa sense importar-li l'impacte que això ha tengut sobre la competitivitat de la nostra indústria turística. La caiguda de turistes enguany és una evidència i les perspectives per a la propera encara són més preocupants, no li bastarà tots els doblers que gasta en comunicació per intentar fer veure l'altra. Això passa a dia d'avui, Sra. Armengol, hem de rectificar.

Podem parlar també de la derogació de la Llei de turisme. Vostè ahir va presumir de qualitat i ens va venir a donar la raó, qui és que ha fet possible que hi hagués un increment de qualitat? La Llei de turisme que vàrem aprovar l'anterior legislatura i que vostè ha aturat i ha derogat just perquè la va fer el Partit Popular, i ara no hi ha ni una sola obra en funcionament, el 2020. Això és el que ha fet vostè, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

La nostra llei va suposar una inversió de més de 1.500 milions d'euros, li ho diuen tots els hotelers a vostè, i com així l'ha aturada? Per aquest odi al Partit Popular? Això no està bé, Sra. Armengol.

I va bravejar de la seva llei Frankenstein -hi ha per allà el Sr. Biel Barceló encara per aquí- per regular el lloguer de vacances. Aquesta llei és un engendro, ho va dir el propi Barceló, és un engendro que ha enfadat a tothom, de manera

especial molts de ciutadans que ara se'ls prohibeix treure rèdit al seu patrimoni.

De turisme també podríem parlar del silenci del seu govern davant actuacions "turismofòbiques", de la complicitat i fins i tot de l'intent de justificació d'aquestes accions per part de membres del seu govern.

També una legislatura perduda en turisme.

Vostè va parlar ahir d'economia, i jo també en vull parlar, i va tornar a presumir ahir. La veritat és que les coses van bé i nosaltres ens alegrem moltíssim, van bé encara, perquè vostè s'ha passat tres anys i mig aprofitant la inèrcia de les reformes estructurals fetes la passada legislatura tant a les Illes Balears com al Govern d'Espanya. Vostè no ha fet absolutament res per donar un impuls a l'activitat econòmica de manera que aquesta bonança la puguem fer més duradora en el temps, vostè no ha dut cap reforma ni una a aquest parlament que això sigui més llarg, per fer que visquem millor durant més temps. Vostè ha practicat una política prohibicionista, de tot i per a tots, on les moratòries han estat a l'ordre del dia. I avui ja tenim indicadors que ens diuen que iniciem novament un procés de desacceleració econòmica que podria acabar afectant sense cap dubte la creació de feina.

I vostè va parlar ahir d'agricultura, també poc, la veritat, perquè no té de què presumir. Miri, vostè ha aconseguit que els pagesos de Balears siguin els darrers d'Espanya a cobrar quan eren els primers d'Espanya a cobrar les ajudes de la política agrària comunitària. Vostè ahir va bravejar de 300 pagesos joves incorporats, no sé com és possible, i ha aturat la línia d'ajudes perquè s'hi puguin tornar incorporar, té 2.000 expedients aturats amb 11 milions d'euros de Pla de desenvolupament rural on hi ha les ajudes d'aquests joves pagesos i les té aturades perquè aquell senyor no sap gestionar.

I sap què ha fet? Com que no sap gestionar, ha aturat la línia, ha dit "no vull que n'entrin pus", això és el que ha fet, que és el que fan amb tot, ho aturen, prohibeixen. Per tant, vostè no en pot bravejar gens ni mica. Surti a parlar amb els pagesos, si no n'hi ha cap que en parli bé, fins i tot els més propers a vostè callen perquè no queda més remei.

I de la Llei agrària, no en vull parlar, de la Llei agrària, és un atac el que han fet vostès al sector, això també ho sabem i vostè ho sap. Jo sé cert que vostè no està gens contenta amb el que li han posat damunt la taula, però les circumstàncies polítiques del seu pacte l'obliguen a haver de menjar-se moltes vegades coses que no es menjaria, però que no se les menja..., culpa seva.

Amb més doblers que mai, una legislatura perduda també a agricultura.

I ahir no va parlar de comerç, de proximitat ni de petit comerç, pràcticament en va parlar molt poquet, hi va passar molt per damunt, d'aquest petit comerç que calcula que tindrà un 30% manco d'ingressos aquest estiu; d'aquest petit comerç

a qui més afectat la brutor i el caos circulatori de Palma; d'aquest petit comerç on la seva regulació restrictiva del lloguer turístic també ha fet molt de mal; d'aquest petit comerç a qui vostè ha deixat tot sol en la lluita contra la venda ambulants il·legal i a qui vostè no ha tengut ni la valentia de defensar quan un regidor seu, del seu pacte, els titllava de racistes i és que aquest pacte d'esquerres en general ha governat d'esquena a Palma i això tampoc no pot ser.

(Alguns aplaudiments)

I ahir va parlar de medi ambient i jo també n'hi vull parlar, de medi ambient. Podem parlar del bombeig de Calonge, de l'EDAR de Santa Maria, de l'EDAR de Ferreries, del de la Platja de Muro, del de Sóller, del de Sant Josep, del de Binissalem, del d'Andratx, del de Cala Tarida, del sanejament de Lluçmaçanes, del bombament de Santa Eugènia, del de l'Alqueria Blanca, de Portocolom, del de Fornell, de l'EDAR de Camp de Mar, del col·lector d'Es Canar o de les depuradores d'Àrea de Can Picafort, de Santa Eulària d'Eivissa.

Sap què són això, Sra. Armengol, vostè que ha dit que no hem fet res, que no varem fer res?, sap què són?, això són obres que li varem deixar fetes dins uns plurianuals, Sra. Armengol, i sembla mentida i les varem deixar totes encaminades i són les úniques obres que vostè haurà fet durant tota la legislatura tenint 1.350 milions d'euros més i aquell senyor té 50 milions d'euros aturats a ABAQUA perquè no sap gestionar!, perquè és un zero a l'esquerra gestionant!...

(Alguns aplaudiments)

I per favor, no em digui que no és així, perquè això és més bo... és més bo d'agafar un mentider que un coix en aquestes coses.

I sap què ens va deixar vostè al segon pacte..., o vostès al segon pacte d'esquerres al 2011 amb aquell senyor assegut de director general?, zero depuradores projectades!, bé, ens va deixar 5 milions d'euros d'ajuda... de factures sense pagar dins els calaixos, això ens va fer, eh?, però zero depuradores en marxa, ni un euro compromès.

I és clar, ara vostè... em filtra vostè, a l'hora de filtrar és bona, però vostè em filtra una carta per pegar-me un tir, eh?, i resulta... i resulta que se n'ha pegat dos a vostè: un a aquell senyor que té darrere, al seu portaveu, perquè a l'any 2010 va posar zero indemnitzacions per a inversions, el Sr. Manera i el Sr. Alcover que estava a EMAYA, ah, caram!, m'anava a pegar un tir a mi i n'ha pegat dos al Sr. Alcover i per tant a vostè...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

L'any 2010; a l'any 2011, zero i zero!, però és que, Sra. Armengol, a l'any 2016, zero; a l'any 2017, zero, que aquest ja és vostè i vostè m'ha volgut pegar un tir fent això?, ja ho val, Sra. Armengol, ja ho val!

Sap què deia el Sr. Manera? "*Baleares tendrá que amortizar 700 empleos públicos al año*", ho deia dia 5 de maig de 2011. Sap què deia?, "*augura al que le suceda en el puesto años de calvario*"...

(Remor de veus i algunes rialles)

..."*la prioridad será contener el gasto*". Sap què deia el seu conseller d'Hisenda?, li demanaven: "*¿eliminará empleo público?, Cataluña eliminará empleo público, ¿lo veremos aquí?*" i diu: "*sí, amortizando puestos, el planteamiento es que Baleares tiene que amortizar 600 o 700 plazas al año, no podemos mantener un sector público de esta magnitud*", i és clar que el Sr. Manera ens ho va dir, que ho passaríem de metro, ho sabia ben cert, ell va fer suspensió de pagaments a l'any 2010, va fer suspensió de pagaments.

Home..., i ahir ens va anunciar una nova cultura de l'aigua, Sra. Armengol, quina?, quina ens va anunciar? Ha parlat amb els empresaris d'Eivissa o de la Platja de Palma per saber les pèrdues milionaris que tenen cada vegada que ha de tancar les platges?, fa tres anys i mig que vostè governa. Vostè es pensa encara que és a l'oposició, fa tres anys i mig que governa.

Sap la indignació que provoca que vostè persegueixi i culpi tot el sector nàutic mentre és incapaç de ni tan sols plantejar una solució als abocaments?

Sap què és el *súmmum del postureo*?, fer un simulacre per vessaments fecals a la Platja d'En Bossa a Eivissa quan fa dies que té vostè tancat el Port d'Eivissa pel mateix!, no importa que se'n vagi a Can Bossa, vagi al Port d'Eivissa!...

(Alguns aplaudiments)

Amb quina cara pot demanar vostè als turistes que paguin l'ecotaxa, un impost suposadament mediambiental si tenen la platja de davant el seu hotel tancada perquè put i perquè és un perill per a la salut nedar-hi?, amb quina cara, Sra. Armengol, tres anys i mig després i amb més doblers que mai?

Per tant, amb més doblers que mai també una legislatura perduda en aquesta matèria. Per cert, ahir també ens va dir, ens va vendre les bondats d'ampliar parcs naturals i crear-ne de nous, esper que no tinguin les mateixes conseqüències que a Es Trenc, que des que és parc natural està pitjor que mai.

I també li vull parlar d'una cosa de la qual no va parlar ahir, que és d'aquest govern transparent, obert i participatiu i del qual vostè, ja dic, no en va dir res, perquè per això varen crear una conselleria amb aquesta competència, la transparència, els resultats tots els coneixem: dues conselleres fora, una d'elles imputada per un possible delictes de corrupció i la conselleria dissolta.

També podem parlar del tema participatiu. Vostè feren processos participatius, un al Born i també un a Eivissa, a Eivissa damunt l'ampliació de la carretera de Santa Eulària, 11.000 euros perquè 183 persones diguessin el que trobaven que havien de dir i varen votar en un 80% per a l'ampliació de

la carretera i miri com està avui la carretera, el cas que fan a aquestes consultes.

I també li vull parlar del seu canvi de personalitat política des que el Sr. Sánchez ha arribat a La Moncloa perquè ahir tot just va dedicar un minut i mig a parlar del que per a vostè eren dos temes cabdals: REB i el finançament; dic eren perquè fins fa cent dies eren aquests dos temes l'excusa perfecte per amagar el desgavell de gestió que ha duit a terme... i el "Madridens mata" constant, però ha estat arribar el Sr. Sánchez a la Moncloa i tota la seva estratègia ha caigut. Ara avui Madrid ja no la mata a vostè, Sra. Armengol, ben al contrari, ben al contrari. Vostè ara se'n va a Madrid i acota el cap.

Dia 9 de juny del 2018 deia: *"el sistema de financiación será infinitamente mejor que con Montoro"*, bé, idò ara resulta que li diuen que no hi haurà sistema de finançament i vostè es mostra comprensiva, faltaria més!, només faltaria. La fan una no ningú amb el REB -la fan una no ningú amb el REB- i aquí també li treuré... *"Armengol, la moción de censura garantiza un mejor REB para Baleares"*, la fan una no ningú amb el REB i vostè calla. Això és el que tenim ara, a dia d'avui, d'ençà que ha arribat el Sr. Sánchez.

I aquests són, Sra. Armengol, entre molts d'altres, els problemes dels ciutadans del carrer, els que va obviar ahir al seu discurs i els que ha obviat durant tota la legislatura.

Ara sí, ha tengut temps per dedicar a altres coses. Vostè ha tengut temps per dedicar-se a prohibir els toros, a crear comissions polítiques sobre els quals la justícia ja s'havia pronunciat, com les carreteres d'Eivissa... Per cert, tal vegada estaria bé, Sra. Armengol, que en féssim una per veure què suposava aquesta intervenció del Sr. Carbonero a les carreteres d'Eivissa o a Son Bordoy, pot apuntar Son Bordoy, Sra. Armengol...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

...Son Bordoy... o al solar de l'IBAVI a Campos, que la Sra. Cladera li podrà contar coses, que es va pagar un preu de canari jove, i mentre a aquesta cambra vostè té un cal·lapse de lleis aturades, en aquesta cambra s'han debatut qüestions imprescindibles per als ciutadans d'aquestes illes, per exemple, la defensa de la democràcia al Brasil i contra l'*impeachment* del seu president o contra les polítiques migratòries del president Trump o per demanar la no-extradició d'Hervé Falciani, o per demanar la república, o per canviar el nom a Palma, o per prohibir la jura civil de la bandera espanyola, o sobre la participació de la família reial als actes d'inauguració del Palau de Congressos. Efectivament, Sra. Armengol, quan vostè ve cap aquí es troba tothom que l'atura per demanar-li per aquests temes, és un clamor dins Palma!, tothom està preocupat per aquests temes.

O a favor del que vostès insisteixen a anomenar presos polítics. Miri, aquí sí que m'agradaria que també en prenguéssim nota, ja que vostè té tot el temps del món per contestar; vostè creu que hi ha presos polítics, a Espanya?, perquè nosaltres pensam que hi ha polítics presos per haver incomplert la

Constitució o les normes legals. Vostè creu que hi ha presos polítics a Espanya, Sra. Armengol?

En definitiva, vostè no s'ocupa del que preocupa a la gent i s'ha ocupat del que no li preocupa. I vostè, que ja veu que la legislatura li ha fugit de les mans, i que encara que no ho reconegui les coses importants han quedat pendents, vostè ara amb aquest balanç vol que els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs li donin quatre anys. Escolti, quatre anys per què, Sra. Armengol?, per seguir col·locant els seus amics en càrrec públics?, encara n'hi queden per col·locar?, per seguir engreixant l'administració? Ja ha sentit el que li deia el Sr. Manera. O quatre anys més per seguir regant amb subvencions organitzacions afins i de l'espectre pancatalanista? O quatre anys més per seguir deixant 200 milions d'euros sense inversions cada any? O quatre anys per continuar vivint espectacles vergonyosos entre els socis de govern?; dos mesos sense presidència d'aquesta cambra, la polèmica de l'investigador Bachiller, el relleu del Sr. Barceló al capdavant de la Conselleria de Turisme, o l'espectacle que es produeix cada vegada que presenten una llei perquè abans no han estat capaços de consensuar-la... Vol quatre anys més per seguir expandint el missatge que ens sobren turistes?, o per seguir aplicant polítiques de prohibició i prohibició i prohibició?

O potser vol quatre anys més per acabar aprovant el REB, que li falta temps; l'any 2015 ja hi va renunciar. Nosaltres amb el REB sí que ha de saber que li donam suport totalment i absolutament, i seguim defensant que hem d'aconseguir un millor REB, un molt bon REB a Madrid, i té tot el suport del Grup Parlamentari Popular i del Partit Popular perquè això sigui així. El que també és vera és que volem estar vigilants, eh?, i dia 1 de gener ens havíem compromès, en el Partit Popular, a tenir-lo en marxa; ara vostè ens diu que potser l'aprovaran el novembre, aprovar; i quan el tendrem en vigor, Sra. Armengol?

Sra. Presidenta, els ciutadans no es poden permetre quatre anys més d'esquerres, i no només perquè hagi estat una legislatura perduda, sinó perquè hi ha una cosa molt més greu, que és el desgavell que vostè ha muntat a les diferents institucions. Per això avui li he parlat no només del seu govern balear, li he parlat dels consells de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa, de Formentera, i de l'Ajuntament de Palma, perquè aquest és el preu que hem hagut de pagar tots els ciutadans de les Illes Balears perquè vostè estigui asseguda a la Presidència del Govern; aquest és el preu que hem hagut de pagar, i hem hagut d'aguantar coses que no eren aguantadores, i quan un regidor insulta el petit comerç vostè n'és la responsable, Sra. Armengol, perquè vostè l'ha volgut, aquest pacte; i quan el Consell de Mallorca cedeix el Teatre Principal per premiar i homenatjar colpistes, vostè n'és la responsable, Sra. Armengol; i quan es trenca el consens de la Diada de Mallorca per acontentar MÉS, vostè és la màxima responsable; i quan el president d'aquest parlament, que és la segona autoritat, i em sap greu perquè li tenc afecte personal, treu fora els periodistes, o va a manifestacions a favor dels polítics presos, o ha de ser desautoritzat per la Casa Reial, vostè n'és la responsable!

(Alguns aplaudiments)

I vostè, Sra. Armengol, si m'ho permet, estic segur que també ho sap i també ho ha viscut, perquè vostè, de política, en sap molt més que tots aquells que l'envolten, i els ha manejat així com ha volgut, i ells ni se n'han adonat. A vostè ja li va bé tenir un conseller de Medi Ambient que li pinti un parc a Tanzània, o que pegui escopetades a les cabres d'Es Vedrà; aquí, d'aqueixa manera, no es fiquen amb vostè, es fiquen amb ell. Però resulta curiós també veure com baden els seus suports, perquè ja em dirà, Sra. Armengol, qui va alertar del cas contractes, qui tenia la informació, Sra. Armengol? Jo no. Qui la va filtrar? Qui tenia la informació del viatge al Carib tot inclòs del Sr. Barceló?, a qui ho va dir, el Sr. Barceló, que se n'anava de viatge?, qui ho va filtrar? Qui va provocar la defenestració de l'anterior presidenta del Parlament? Qui ha sortit beneficiada amb el canvi de portaveu de Podemos?, eh, Sr. Jarabo?

(Algunes rialles)

Qui ha venut els seus socis amb esmenes d'amagat a la Llei d'habitatge o a la Llei del sòl? I ells tan contents!

(Més rialles)

I jo li he de reconèixer aquest mèrit, Sra. Armengol; nosaltres no el tenim.

Des del Partit Popular de les Illes Balears li deim, Sra. Presidenta, que aquest pacte d'esquerres té data de caducitat a les pròximes eleccions de l'any 2019. Vostè ha suspès al capdavant d'aquest tercer pacte contra el Partit Popular, i això, Sra. Armengol, tot i tenir 1.350 milions d'euros més que els que tenien l'any passat. En definitiva, estam davant un govern liquidat. I no dic, Sra. Armengol, que vostè sigui sectària, excloent i radical, no dic que ho sigui, però és evident que vostè ha consentit que sigui així des de principi de legislatura dins el seu entorn de govern, i això ha perjudicat molt la imatge i el prestigi de les nostres institucions i els interessos de la majoria de ciutadans.

Li vaig dir en el debat de l'any passat que com a president del principal partit de Balears no venia a aquesta cambra a combatre sinó a debatre, perquè la política no ha de ser un camp de batalla, sinó un punt de trobada on partits de diferent ideologia siguem capaços d'arribar a acords en benefici de l'interès general, i sobretot allà on els debats que s'estableixin i les diferències es puguin ventilar amb exemplaritat, amb respecte a totes les opcions, desqualificant menys, si és possible, senyors de Podemos -ja sé que per a vostès això és molt complicat, però estaria bé emprar un poc més d'educació i deixar la desqualificació constant-; avantposant o anteposant l'interès general a l'interès partidista, i essent capaços de donar solucions als problemes quotidians de la gent. En definitiva, fent política en majúscules, com la que es va fer en el nostre país i a la nostra comunitat autònoma els primers anys de la democràcia.

Perquè ja li ho vaig dir també, Sra. Armengol: aquí no hi ha enemics. Alguns de l'esquerra volen generar enemics, perquè sense enemics no viuen; bé, el Partit Popular creu que no n'hi ha d'haver; podem tenir diferències de punt de vista però tot això ho hem de posar damunt la taula per afavorir els ciutadans de les Illes Balears.

De fet no devem ser tan dolents quan vostè ahir ens va anunciar que votaran a favor d'algunes de les mesures fiscals que varem registrar amb una proposició de llei dimecres passat; jo estic content, perquè ens les ha copiades talment, i això li ho agraesc, i estic segur que n'hi ha un estol més que afecten a discapacitats, que afecten a joves, que afecten a famílies que tenen moltes necessitats, que també ens hi podem entendre, perquè jo sé que vostè en això és sensible, i li ho dic de veres, i estic segur que farà un esforç perquè això sigui així, perquè ara es pot, Sra. Armengol.

I ho veu, Sra. Cladera, com és possible reduir impostos?, i han hagut de venir aquí de pressa i corrensos; ho veu, com és possible?

Per això avui vull reivindicar una forma de fer política basada en l'interès comú, a donar resposta a les necessitats de la societat, a ajudar a fer de la nostra comunitat autònoma i d'Espanya un lloc més (...).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Company, per favor, vagi acabant.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Vaig acabant. Me n'ha donat poc, de marge.

I a fomentar també la convivència entre tots sense crear bàndols de bons i dolents, perquè és vera, Sra. Armengol, que aquí ningú no té la veritat absoluta. Així entenc jo l'activitat política i així l'exercirem si després de les eleccions del proper mes de maig de 2019 tenim la confiança de la nostra societat, perquè li vull dir que en el Partit Popular de les Illes Balears estam preparats per tornar a assumir la responsabilitat de govern en aquesta comunitat, amb un projecte basat en la gestió, que vostè no n'ha tenguda gens, i en la convivència, que vostè ha fet molta feina per espenyar-la; amb un projecte integrador i no excloent, amb propostes concretes i possibles en benefici de tots els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Passam... al torn d'intervenció de la presidenta del Govern..., té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes, diputats i diputades. Esper que estigui preparats per passar un dia intens de debat polític, un dia d'aquells que valen la pena també viure en política, perquè parlar de política, parlar del que es fa, retre comptes de la gestió feta i poder debatre ara avui amb els diferents grups parlamentaris d'aquesta cambra ens dignifica a tots i a totes, perquè parlar d'això significa parlar de les persones, parlar d'allò que treballam dia a dia per millorar, parlar de la nostra societat, de com la veim, de reptes de futur que tenim encaminats, i evidentment d'explicar el que s'ha fet durant aquests tres anys i poquets mesos de legislatura.

Sr. Company, intentaré explicar-li una vegada més tota la gestió feta durant aquesta legislatura breument i, sobretot, cap a on apuntam els que ens ha tocat governar en aquests tres anys en aquesta comunitat autònoma, gràcies -i ho recordarem- a l'ànim i el sentiment de moltíssimes persones que dia 24 de maig varen confiar en unes forces progressistes per governar aquestes illes, per canviar el fons i la forma de fer la política, i això s'ha aconseguit durant aquests més de tres anys de legislatura. Després li contestaré aquelles qüestions que vostè ha plantejat a diferents àrees de la gestió del Govern, i evidentment tornaré rebatre amb l'explicació que aquest govern ha posat la mirada llarga, no només hem pensat en polítiques d'aquesta legislatura sinó que sobretot hem posat la mirada llarga pensant en el futur del que interessa als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, i em permetrà que li digui, Sr. Company, que no compartesc en absolut aquesta visió derrotista que vostè fa de la societat de les Illes Balears i de la realitat de la nostra societat i, a més, totes les xifres el desmenteixen, Sr. Company. La realitat és que, li agradi o no al Partit Popular, tres anys i un poquet més de mesos, des del 2015, estam millor en aquesta comunitat autònoma, estam millor, la gent viu millor, hi ha una millor economia, hi ha més redistribució de riquesa, hi ha més drets, hi ha més democràcia i hi ha més garanties per a la ciutadania.

I és clar, que em digui el Partit Popular que hem romput la convivència, quan veníem d'una legislatura on cent mil persones sortiren al carrer per dir-los prou...

(Alguns aplaudiments)

..., on no hi havia entesa amb ningú, Sr. Company, i jo sé que queden moltíssimes coses per fer i jo sé que queden moltíssimes coses per treballar, i sé que, evidentment, en algunes coses ens haurem equivocat, però, Sr. Company, el que és inevitable de voler assumir és que la realitat ha anat a millor, que les polítiques són millors, que s'han canviat moltíssimes coses durant aquesta legislatura. I ho hem fet amb empena, amb valentia, amb idees, amb compromís, amb coherència, Sr. Company, que això també és important.

Nosaltres varem ser capaços de signar uns acords pel canvi, una fulla de ruta transparent d'allò que volíem fer durant aquesta legislatura; hem retut comptes setmanalment en aquest Parlament, hem explicat aquelles polítiques que podíem tirar

endavant i les que no han estat possibles també les hem explicades, i hem millorat la vida de tothom, aquesta és una realitat, o així ho hem intentat, així ho hem treballat intensament des del Govern de les Illes Balears, a més, d'una forma consensuada i pactada. I a això li don molt de valor, ho hem fet des del diàleg, des del diàleg amb tothom, des de l'acord polític, des de l'acord social, aquesta ha estat la forma de fer feina, des de l'acord i amb rigor, Sr. Company.

M'ha dit durant tot el seu discurs que tenim més recursos econòmics; perquè hi ha hagut un rigor amb els comptes públics, m'ha dit vostè...

(Alguns aplaudiments)

... m'ha dit vostè, m'ha dit vostè: no veníem d'aquesta situació. Bé, Sr. Company, nosaltres varem heretar una comunitat autònoma amb 9.000 milions d'euros de deute, aquesta és una realitat, Sr. Company; un deute públic que qui ha abaixat som nosaltres...

(Alguns aplaudiments)

..., Sr. Company, som nosaltres. Vostès no varen acomplir el dèficit més que un pic en tota la legislatura,...

(Alguns aplaudiments)

... aquells que parlen tant de rigor i d'ortodòxia, nosaltres hem acomplert les regles de despesa, que no compartíem, que no compartíem ni compartim, hem acomplert el dèficit que ens exigia el Govern del seu partit, Sr. Company; hem acomplert tots els paràmetres propis d'un rigor pressupostari i alhora hem augmentat un 20% les polítiques socials, les polítiques dedicades a tothom, que ha estat la nostra prioritat, les persones, que eren i són la nostra prioritat.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, des del rigor, des de la valentia, des del compromís, des de garantir els drets dels ciutadans, des de millorar la democràcia, des de pensar en un futur millor per a tots i per a totes així fa feina el Govern que tenc l'honor de presidir i així pensa seguir fent feina aquest govern i aquells partits que li donen suport durant més anys en aquesta comunitat autònoma.

I ara entraré àrea per àrea més o manco en el que vostè m'ha plantejat, per veure si vivim dos móns paral·lels, sembla, Sr. Company, em permetrà que li digui.

Hem començat per educació, ja li he dit, vostès, parlar d'educació tenen credibilitat pràcticament zero, pràcticament zero, Sr. Company.

(Alguns aplaudiments)

I no m'hi vull tornar estendre, perquè l'educació, i li ho he dit a tots els meus discursos i ho han dit tots els consellers i conselleres d'aquest govern i tots els grups que li donen

suport, per als partits d'esquerres l'educació és fonamental, és l'únic que garanteix el present, però sobretot el futur d'una comunitat autònoma; només si invertim en educació, només una societat culta pot tenir futur, Sr. Company, i aquesta ha estat la prioritat absoluta d'aquest govern. I ahir, a vostè no li ha semblat interessant, ahir vàrem anunciar que per primera vegada el pressupost autonòmic serà de mil milions d'euros dedicats a educació i a formació, i d'això n'haurien d'estar contents...

(Alguns aplaudiments)

..., n'haurien d'estar contents, perquè això afecta tothom, totes les famílies d'aquestes Illes.

I és clar, vostè em diu: no hem fet res, no hi ha execució; escolti, i els 1.200 professors més que hi ha a les aules dels nostres fills i de les nostres filles, que no són una realitat aquests 1.200 més, després dels mil que vostès varen acomiadar?

(Alguns aplaudiments)

És que vostès en varen acomiadar mil. I que no és una realitat que hem invertit 44 milions d'euros, ja executats, a 240 centres, en el 80% dels centres escolars hi ha hagut millora d'obra, quan vostès només n'hi invertiren uns exigits 10 milions, uns raquítics 10 milions?

(Alguns aplaudiments)

Què no és una realitat això? Què no ha vist vostè, quan passeja, que l'institut de Santa Maria cada dia creix, que no l'ha vist? Què no ha vist que a Son Macià la gent té una escola nova, després de molts anys de reivindicació? Que no ha vist que el Ramis i Ramis té una obra importantíssima que el fa el doble? Que no ha vist que el Berenguer d'Anoia també s'amplia? No ho han vist tot això? Què no es passen pels centres escolars i amb la comunitat educativa?

(Remor de veus)

Què no ha vist vostè que en època de crisi duríssima, que a vostès els va tocar gestionar, els nins, molts de nins anaven a una classe sense una menjada diària, se'n recorden d'això? Qui ha posat els fons d'emergència a les escoles?

(Remor de veus)

Aquest Govern. Què no veien que les beques de menjador escolar no arribaven a la gent que les necessitava? Què no se'n recorden que una família per tenir una beca de menjador ho havia de demanar al principi i, si no, no la tenia i no la podia pagar i, per tant, els seus fills no anaven a beca-menjador, les persones més vulnerables no tenien dret a la beca-menjador? Què no s'ha adonat que aquesta legislatura les hem multiplicades per tres, que arribam a més de 4.000 infants més que l'any passat, que no s'adonen d'això? I d'això n'haurien d'estar contents perquè això vol dir que millora la realitat de moltes famílies d'aquesta comunitat autònoma.

I que no s'ha adonat, Sr. Company, que no n'ha dit ni una paraula, que la Universitat de les Illes Balears, que és l'espai d'educació superior d'aquesta comunitat autònoma, que és pública, que és nostra, que és de tots, que garanteix bons professionals, que garanteix recerca, innovació, que garanteix transferència de coneixement, a vostè no li ha semblat que l'hagi de mencionar ni una vegada i li hem augmentat el pressupost un 17% i arribarem al 25, i tenim una nova facultat de Medicina i tenim el títol de direcció hotelera...

(Alguns aplaudiments)

... que no hi era en aquestes illes?

Hem començat per educació i hem seguit per habitatge en la seva intervenció. És clar, Sr. Company, vostè va ser el conseller que ha tengut un rècord històric a totes les autonomies, no hi ha hagut mai cap conseller d'habitatge que la teva funció és fer habitatge públic i el teu saldo sigui menys 2, és l'únic vostè del món, és l'únic, Sr. Company, és que vostè és l'únic.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Vostè va aconseguir que un habitatge, que estava destinat a habitatge públic, per a una família que el necessitava, passàs a ser un arxiu de la conselleria, i que un solar, que estava ben situat a Palma on es necessitaven públics, i tants, per a tantes famílies, ara sigui un hotel, això ho ha aconseguit vostè. I que em digui que nosaltres no hem fet res, Sr. Company, miri, li repassaré perquè és que és molt important, i queda molt per fer, eh, queda moltíssim per fer, perquè la política d'habitatge és una política transversal, no és una política de quatre anys, és una política en la qual hem de creure i hem de pensar en totes les legislatures, Sr. Company. I el que no es planifica no existeix en el futur i això li val per a habitatge, li val per a mobilitat, li val per a depuració, i després n'hi parlaré, però passem a l'habitatge.

Miri, vostè va continuar els habitatges de Formentera, els 14, i ni els va acabar, perquè les claus les he hagudes d'entregar jo, perquè vostè ni els va acabar, que era una promoció feta del temps del Govern Antich.

(Alguns aplaudiments)

He hagut de començar, hem hagut de començar en aquesta legislatura els habitatges de Palma, els de Maó, que vostè va decidir aturar; habitatges a Maó per a persones majors que tenen dificultats i que necessitaven aquells habitatges i vostè va decidir aturar-los, Sr. Company, aquesta és la realitat. La realitat és que en aquest moment hi ha el pla d'habitatge públic més ambiciós de la història d'aquestes Illes, 511 habitatges que es començaran en aquesta legislatura; però no ho dic i no són promeses i no són somnis, que, és clar que jo somniï una societat millor, però l'aconseguim, Sr. Company, perquè les obres es troben en marxa, les licitacions es troben en marxa, els 511 es troben en marxa, Sr. Company.

(Alguns aplaudiments)

Això són realitats. I és realitat també que treballam amb el Ministeri de Foment i amb el de Defensa perquè Son Busquets -que vostè va moure qualque dit per a Son Busquets?-, doncs no va aconseguir res, i miri que eren dels seus, miri que eren dels seus, doncs bé, perquè a Son Busquets hi hagi 830 habitatges de protecció oficial.

I a Ca'n Escandell d'Eivissa, Sr. Company, quatre anys passats aturat, és un projecte que ve de l'anterior batlessa d'Eivissa d'esquerres. I els quatre anys el SEPES el va tenir aturat, els quatre anys de govern seus, i són 500 habitatges a Eivissa que són més necessaris que mai, eren més necessaris que mai i segueixen essent més necessaris que mai. Quina diferència hi ha? Que ara hi ha un govern que se n'ha anat allà i ha donat matracas fins que aconseguim que el SEPES desenvolupi aquests habitatges, i quan ha governat el PP a Madrid ni ens han rebut. Ara hi ha una reunió, dia 26, amb el conseller Marc Pons, amb el SEPES, precisament per parlar de Ca'n Escandell a Eivissa, cosa molt diferent és com ho veiem uns i com ho veuen la resta.

I que no és una realitat, Sr. Company, que hi ha una llei d'habitatge en aquestes Illes? I vostè la va fer? No la varen fer, no hi varen pensar, en els pitjors moments d'habitatge de la gent vostès no hi pensaren en això. I hi pensaren en què el poquet que gestionaven, els 1.800 que tenim ara d'habitatge públic, havien d'adequar aquest lloguer a la renda de la gent? No hi pensaren, ho hem pensat nosaltres, això ho hem fet nosaltres, hem adequat la renda al que un pot pagar; hi ha persones doncs que pagaran el que puguin, si són 20 euros són 20 euros mensuals, depèn de la seva renda tenen un habitatge, perquè això dignifica la nostra societat, perquè hi ha molta gent, senyors del Partit Popular, que encara no arriba a final de mes, i en aquesta legislatura s'han fet polítiques per a aquesta gent que no arriba a final de mes i que les necessita.

Per tant, política d'habitatge, Sr. Company, jo tancaria la boqueta i donaria suport a una política d'habitatge de futur, de futur, de futur.

(Alguns aplaudiments)

De futur, entenent que l'habitatge és un problema greu, entenent que és una política d'estat, entenent que hem d'ajudar la gent que més necessita aquest habitatge i molta classe mitjana que també vol optar a la compra i per això fem aquesta deducció, aquesta baixada de l'impost de transmissions patrimonials per als habitatges de menys de 200.000 euros.

D'habitatge hem passat a salut, no sé com ho ha lligat, però d'habitatge hem passat a salut, Sr. Company, jo hi ha una cosa que quan els sent riure d'aquestes qüestions em turmenta, vostès varen ser capaços de retirar la targeta sanitària a les persones, d'això varen ser capaços, de retirar la targeta sanitària a 25.000 persones d'aquesta comunitat autònoma. Uns que han fet això deixen molt clara quina és la seva ideologia, deixen molt clara quina és la seva ideologia, desgraciadament.

(Alguns aplaudiments)

Desgraciadament. El primer que férem, tornar la sanitat universal, que estic molt contenta que el Govern d'Espanya ara ho hagi fet per a tota Espanya, a mesura i a mida del que hem fet en aquestes Illes des del 2015.

El segon que feren, senyors del Partit Popular, era no donar suport per a res a la sanitat pública de la nostra comunitat autònoma, i ja no importa recordar més que tancaren els capvespres, ni que volien tancar el General i el Joan March, que només la mobilització ciutadana de tants ciutadans compromesos els varen fer aturar i tornar enrera o que introduïren copagaments un rera l'altre en el més preuat de tothom, que és la mateixa salut de les persones. Vostè dirà: no hem fet res. I jo sempre li diré: necessitam fer més, a totes les àrees que em digui; és clar que queden encara moltes coses per treballar, ara, el no hem fet res, Sr. Company: mil professionals sanitaris més en els nostres centres de salut i en els hospitals que quan vostès hi eren, aquesta és una realitat; l'avió ambulància a Menorca 24 hores, 365 dies a l'any, aquesta és una realitat...

(Alguns aplaudiments)

...; la radioteràpia a Menorca, aquesta és una realitat; els especialistes que es desplacen cada setmana a Menorca, Eivissa i Formentera i hem evitat 3.000 desplaçaments de 3.000 famílies de Menorca, Eivissa i Formentera que havien de venir a Mallorca amb unes condicions pitjors per poder rebre els seus tractaments, això ho ha fet aquest govern durant aquests tres anys.

També és una realitat que hem ampliat tota l'oferta d'atenció als ciutadans i ciutadanes, a l'obertura dels centres d'horabaixa 3 milions de persones han tengut consulta els horabaixes. S'adonen del que feren quan varen llevar l'atenció a les persones d'aquesta comunitat autònoma?

(Alguns aplaudiments)

I hem projectat, li deia abans, planificar és fonamental, ho és en habitatge, ho és en salut, ho és en educació, hem projectat, i hi ha prevista obra nova a molts centres de salut nous, però amb una qüestió molt important, l'hospital de Manacor es fa, Sr. Company, no em digui que no es fa, les urgències ja són una realitat, es fa l'obra; un hospital que serà nou, que costarà 80 milions d'euros. Sap què varen fer vostès? Varen arxivar la reforma que hi havia prevista de l'hospital de Manacor, que ara ja seria una realitat i els ciutadans de Llevant estarien molt millor atesos de com es troben en aquestes condicions, per culpa de vostès.

L'hospital Psiquiàtric necessita una reforma urgent i està programada. El Joan Marc i el General, que ja els ho he dit, l'hospital d'Inca creix amb les urgències, igual que fem les inversions en el Mateu Orfila.

I és clar, quan em diu... i de Son Dureta m'ha mostrat una foto; escolti, començam l'esbucament el gener. Sap què ens va costar Son Dureta durant tot el temps que vostès varen governar? Quin projecte varen fer? Mostri'm-ho, no en tenien

cap! És que hem hagut d'agafar el darrer que hi havia del Govern de Francesc Antich, perquè de vostès no hem pogut agafar cap projecte en cap àrea, perquè és que no n'hi ha cap, aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Son Dureta és emblemàtic, Sr. Company, vostè sap sentimentalment el que significa Son Dureta per a molts de ciutadans d'aquestes Illes? Sap el que significa Verge del Toro sentimentalment per als menorquins i per a les menorquines? Sap què significa sentimentalment Can Misses per als eivissencs, les eivissenques i els formenterers? Sap què necessitam de futur en aquestes Illes?

Sap que tendrem una societat envellida que necessita d'instal·lacions adequades perquè nosaltres volem que els nostres pares puguin viure millor i nosaltres mateixos puguem viure millor i els nostres fills puguin viure millor? Sap que necessitam aquestes infraestructures adequades, Sr. Company? Idò això ho fa aquest govern gràcies al suport dels partits d'esquerres.

I si no em pot parlar de Son Dureta perquè no feren res, no em pot parlar de Can Misses, perquè vostè tancaren el centre de salut; no em pot parlar de Verge del Toro, perquè vostès simplement el varen tornar al Govern d'Espanya i s'ha acabat.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta era la seva intenció. I la sanitat gratuïta, pública i universal, la llei magnífica que va fer el ministre Ernest Lluch, bé, idò amb vostès copagaments a punta pala, aquesta és la realitat. Primer de tot, 10 euros per accedir a la sanitat pública, que hem llevat, hem llevat, són 5 milions d'euros que s'han estalviat els ciutadans; que era injust, eh, molt injust, que per accedir a la sanitat hakis de pagar 10 euros. Els copagaments per a les persones que tenen material ortoprotèsic que vostès els feien avançar, els hem llevats i ara no els han d'avançar. Les vacunes, Sr. Company, a vostè li semblarà per ventura que no té molta importància, la vacuna de varicel·la i la pneumocòccica vostès no les tenien incloses, això ha ajudat a estalviar 40.000 euros a les famílies que han estalviat..., 40.000 famílies -perdó- que han estalviat 400 euros per infant, 16 milions d'euros que vostès feien pagar a les famílies per vacunar els infants, per vacunar els infants.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I el copagament farmacèutic, tampoc no n'ha dit ni una paraula, i això és molt gros, i això és molt gros. Nosaltres, tots, tota la cambra d'aquest costat estava en contra del Decret 2012, tots, i una de les qüestions grosses era el copagament dels pensionistes als medicaments. Vostès s'han aturat a pensar que les pensions més baixes d'Espanya es troben en aquesta comunitat autònoma? S'han aturat a pensar que durant la crisi econòmica molts padrins i padrines varen deixar de medicar-se, amb el que això suposa per a la salut de la persona, amb el que això suposa per al sistema sanitari públic, varen deixar de medicar-se perquè no podien pagar els

medicaments? I encara n'hi ha molts que no els poden pagar, aquesta és una realitat. Bé, idò, vostès feren dues coses malvades: la primera, dir-los, us fem pagar, cosa que no havia passat mai, us fem pagar, i la segona, a més, avanceu tots els doblers i després us tornarem fins al límit dels medicaments d'aquí a sis mesos. Sap quant els carregaren a les esquenes dels padrins i padrines vostès? 11 milions d'euros, 11 milions d'euros, que nosaltres varem llevar tot d'una que varem poder, el 2016; però 11 milions d'euros que varen pagar de més.

I ara trobam que és molt just que, efectivament, ara, que pressupostàriament ho podem fer, ara que hi ha un govern a Espanya que no hi està en contra, sinó tot el contrari, que els 190.000 pensionistes de les Illes Balears no hagin de pagar pels medicaments que ja han pagat durant la seva vida.

(Alguns aplaudiments)

I hem parlat de mobilitat, i jo li vaig dir: és clar que sí que és un dret que garantia a la gent que es pogués moure millor a les seves illes, a cadascuna d'aquestes i entre elles i amb la península i que, per tant, tot el que s'ha aconseguit ben aconseguit està.

Ara, Sr. Company, vostè també era el responsable d'això a la passada legislatura i vostè, no ho sé, com el qui vol... el que és conseller d'habitatge fa habitatge, el que és conseller de tren fa tren o fa autobusos o fa política de mobilitat; bé, idò vostè va llevar vies i va posar una via verda i va renunciar als 440 milions d'euros per poder fer tren, això és el seu balanç,...

(Alguns aplaudiments)

... això és el seu balanç. Això és el seu balanç.

Nosaltres què hem fet?, anam enrere, molt enrere, en aquestes illes anam enrere, molt enrere, és clar que sí, això ho reconeixem tots, tenim un problema, és clar que el tenim -és clar que el tenim- i per això feim feina, perquè tenim un problema, però nosaltres no ens quedam amb el fet que tenim un problema, nosaltres deim quina solució volem -quina solució volem- i li he explicat quina solució hem posat a cada problema que hem trobat, que n'hem trobat molts i la solució és un pla de mobilitat valent i realista en aquestes illes per millorar el transport col·lectiu, i això està fet.

I ara vostès poden al·legar el que vulguin i poden plantejar les opinions que tenguin i tant de bo en plantegin moltes perquè entre tots segur que ho podrem millorar, entre tots i totes. Ara, això és una realitat. L'altra realitat és que ja s'ha fet feina, és que se n'han adonat que tenim 1,8 milions de passatgers més dels que tenia vostè en transport públic. Per tant, vol dir que hem aconseguit fidelitzar gent al transport públic de la nostra illa i això és important, és important.

I el Pla de mobilitat garanteix les inversions necessàries perquè som conscients que tenim embossos a la ciutat de Palma, a l'entrada, i som conscients que efectivament ja que vostès varen dissenyar un metro que ens va costar un *potosí* -no ho discutirem més- que no estava per cert a cap pla de

transports, que es va inundar també, bé tot això que ha passat en aquestes illes, donem-li una virtualitat perquè l'estrany és fer un metro que no connecti amb els centres on va la gent i per tant, el normal -que ho varem dir sempre- és que arribi a l'hospital de referència a Son Espases, i que arribi al Parc Bit que és un centre on va moltíssima de gent...

(Alguns aplaudiments)

... aquesta és la realitat i per tant, hem de replanificar damunt vostès.

I això és el que estam fent i a més hem aconseguit el compromís del Ministeri de Foment per poder fer les inversions i, per tant, contribuir a aquestes inversions necessàries tant per al tren a Son Espases com per al tramvia de Palma tan absolutament necessaris.

I vull recordar-los que a Menorca, Eivissa i Formentera també els consells insulars fan molta feina en tema de transport terrestre i també, que no ho ha dit i crec que és important, que aquesta legislatura hem augmentat el finançament dels consells insulars en tres anys, els tres pressuposts anteriors, amb més de 95 milions d'euros; per tant, tenen possibilitats de fer aquestes inversions necessàries a cadascuna de les illes.

En turisme, li puc dir una cosa clara, Sr. Company, que és l'únic que m'alegra del que diu, benvinguts a l'impost de turisme sostenible, benvinguts...

(Alguns aplaudiments)

... benvinguts, estic molt contenta. Estic molt contenta que en les seves iniciatives legislatives que han presentat ja donin continuïtat a un impost absolutament necessari en aquestes illes. Arriben com sempre tardet, tardet, si fa deu anys no l'haguessin retirat 1.000 milions d'euros estarien invertits a les nostres illes, és una desgràcia,...

(Alguns aplaudiments)

... és una desgràcia. És una desgràcia que sempre arribin tan tard, però veig que quan estan a l'oposició els va bé, s'humanitzen, acaben entenent els arguments i acaben veient que aquestes polítiques van bé per a la ciutadania. Per tant, està molt bé on són, és fantàstic i que vagin entenent que això fa avançar la nostra comunitat autònoma.

Per tant, aquest impost que ens garanteix 120 milions d'euros cada any extraordinaris que ens serveixen per millorar infraestructura hidràulica, per millorar patrimoni, per millorar cultura, per millorar formació, per tot això ens va molt bé. Per tant, aquest impost al qual vostès arriben tard, però que estic contenta que hi arribin, continuarà sent en aquestes illes una realitat, que a més és un impost solidari amb una fiscalitat, els ho explicava ahir, progressiva i solidària que és el que nosaltres creim que ha de ser i ho lligaré amb tot el model econòmic que vostè m'ha plantejat.

És clar, que em digui... i això no sé on ho ha vist, però que em digui vostè que hi ha hagut una caiguda del turisme en aquestes illes és com a mínim... estrany, perquè tenim la millor data de la història al mes de juliol, ahir li ho vaig explicar, però nosaltres això no ens obsessiona. A nosaltres ens obsessiona la qualitat i ens obsessiona la despesa per turista i el que és molt important i també n'hauria d'estar content, Sr. Company, perquè gràcies a l'esforç de tots i de totes hem augmentat la despesa turística durant els mesos d'estiu, però sobretot ha vingut molta més gent durant els mesos d'hivern, durant la primavera i durant la tardor, hem aconseguit allargar la temporada turística i hi ha molta més gent que pot fer feina molt més mesos l'any.

Aquest era l'objectiu, allargar temporada turística, redistribuir la riquesa que es crea, que se'n crea molta, que el turisme sigui una palanca per diversificar economia, per apostar per altres sectors econòmics, perquè hi hagi més gent que se'n pugui beneficiar i pugui fer realitat els seus somnis i que els treballadors i treballadores puguin fer feina més mesos, cobrar millors sous -cobrar millors sous-, el 17% és molt important; és molt important i tanta sort que avui no ho ha criticat perquè és molt important que la gent ara cobri més del que cobrava, i les Illes Balears és la comunitat autònoma que ha pujat més els salaris de tot Espanya, no només d'hoteleria, de tot, un 4,1%.

I, Sr. Company, creixem al 2,7, després d'haver crescut un 11,5% acumulat des del 2015. Som l'època de creixement més important de tota la història d'aquestes illes i vostès recorden que a principi de legislatura ens deien que això seria un desastre, que érem uns mans foradades, que el...?, idè no, som una comunitat sòlida, sòlida, amb un govern sòlid, amb una feina sòlida i rigorosa i amb uns compromisos molt clars, molt clars.

I no posin en dubte això, no tornin fer aquestes... prebendes que vostès fan quan hi ha campanya electoral que tot va malament i com pitjor vagi millor ens anirà al Partit Popular, idè no, Sr. Company, idè. Això no els surt, no.

Els empresaris estan contents, els treballadors estan contents i som conscients, ells i nosaltres, que queda molt per treballar, i que queda molt per treballar des de l'àmbit del diàleg, Sr. Company, i ha una gran diferència: el Pla de competitivitat i per la qualitat del treball funciona.

Nosaltres hem decidit que les decisions no les prenem sols, que les decisions les prenem de forma compartida. Per això és tan fals el que deia vostè que hem romput la convivència. Miri, tenim mesos sectorials, totes les conselleries d'aquí tenen òrgans de diàleg i participació i la més important és el pacte per la competitivitat. Allà decidim conjuntament amb empresaris i treballadors les polítiques que s'han de fer a les nostres illes i discutim, i és clar que discutim, però arribam a acords, i d'allà ha sortit el Pla d'ocupació de qualitat i d'allà ha sortit la modificació de la RIS3 i d'allà ha sortit el Pla d'habitatge i d'allà han sortit totes les mesures que s'han pres, el Pla d'autoocupació, sortirà la

lleï de cooperatives i totes aquestes fórmules econòmiques que nosaltres volem implantar a les nostres illes.

I m'ha dit: "és que vostès només han fet moratòries en economia", Sr. Company, la única moratòria que hem fet i que no ha tengut el suport del Partit Popular és contra les grans superfícies precisament per protegir el petit i mitjà comerç que vostès varen destruir durant la seva legislatura.

(Alguns aplaudiments)

D'agricultura. Miri, tenim una llei agrària que discutim en aquesta cambra que el conseller Vidal la setmana passada els va explicar, una llei agrària per posar el camp on pertoca i, sí, estam orgullosos d'aquells agricultors que segueixen fent d'agricultors i de ramaders i els volem ajudar i per això feim les ajudes. I per cert, la PAC està reportant un 12% més d'ingressos als pagesos que la PAC de la legislatura passada. Aquesta és la realitat, Sr. Company, i les ajudes s'estan pagant i s'estan pagant en temps i forma i el PDR està servint i molt i s'està emprant i molt i això és una bona notícia, Sr. Company, i n'hauria d'estar content.

I no està content tampoc que hi hagi hagut un govern aquí que quan hi ha hagut un problema dins la pagesia hagi respost tot d'una? Se'n recorden, de la sequera, la sequera que hem patit? Se'n recorden del que ha invertit aquest govern i del que ha invertit el Govern d'Espanya? Se'n recorden del que ha invertit aquest govern i el que ha invertit el Govern d'Espanya quan hi ha hagut inundacions? És molt diferent. Hem tengut una conselleria que ha estat devora els pagesos i els ramaders i està devora els pagesos i els ramaders.

I tenim una llei agrària, una bona llei agrària que serà discutida en aquest parlament i serà millorada i jo esper que, clar que sí, amb el debat constructiu de tots i de totes que és el que volem i posar el camp al lloc que li pertoca i protegir el nostre sector primari, com s'està fent amb les polítiques de la Conselleria d'Agricultura, igual que s'està fent amb les polítiques ambientals, Sr. Company.

És clar, vostè se'n pot riure, dels parcs naturals, perquè vostè no hi han cregut mai, perquè vostès sempre han pensat que un metre de sòl, un metre d'especulació urbanística. Això és el que han pensat sempre vostès...

(Remor de veus)

... i és clar que sí, i és clar que sí!

(Alguns aplaudiments)

I aquesta és la realitat, aquesta és la realitat...

(Segueixen els aplaudiments)

...i a mi em sap greu dir-ho, però és que sempre és aquesta la realitat i això...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

(Remor de veus)

Silenci!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Les mesures proteccionistes de territori diguin-me de quina legislatura vénen, i ja està, no passa res, cadascú pensa el que pensa i cadascú defineix el futur com el vol definir.

Nosaltres el volem pensar des de l'ecologia, des del feminisme, des de la sostenibilitat social, així el volem pensar. Vostès el pensen d'una altra manera, tot és legítim -tot és legítim. Ara, se'n riurà, de fer parcs naturals, jo no me'n ric, jo ho trobo important. Trobo que posar en valor allò que ens fa únics al món és important i haver fet el Parc Natural d'Es Trenc és una passa important, és clar que sí, i poder ampliar el Parc de Llevant és una passa important, és clar que sí, i ampliar per nou el Parc Nacional de Cabrera és molt important i no em diguin que vostès estan amb això, perquè basta anar a la realitat. Ara al Govern d'Espanya el Sr. Vidal ja ha tengut reunions. El més aviat possible ampliarem per 9 el parc de Cabrera; quan ho teníem pràcticament a punt els senadors del Partit Popular varen anar a veure la ministra Tejerina, que per cert vostè hi tenia bona relació, per dir-li que ho aturassin. I creuen amb els parcs nacionals?, i creuen amb els parcs naturals?, i el que han fet és intentat boicotejar que es pogués ampliar Cabrera, quan és una joia!, una joia protegida de la qual hauríem d'estar orgullosos nosaltres i tots els que ens visiten. Aquesta és una realitat, això és estimar també la terra que a un l'ha vist néixer, aquesta és la realitat.

I després em diu..., lliga això a la cultura de l'aigua. Miri, Sr. Company, jo... jo crec que ha quedat molt destapada la seva realitat com a gestor, com a gestor; habitatge, mobilitat, i en aigua, Sr. Company, i en aigua. Hi ha dues actituds a la política; una és que veus els problemes, els problemes hi són, fas un diagnòstic de la teva realitat, veus un problema i dius: "va, anem a enfocar-lo, cerquem solucions"; això és una actitud. L'altra actitud és: "hi ha aquest problema; em gir cap a un altre costat i no faig res"; aquesta és la seva actitud, Sr. Company. Ho és habitualment en la direcció del seu partit i ho va ser com a conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Habitatge. El problema hi era, i vostè no va posar solucions, i aquesta és la realitat.

I m'ha parlat de moltes obres que diu que vostè va fer, i jo no vull anar una per una perquè és etern, però, miri, l'EDAR d'Andratx, que me l'ha dita, era de la legislatura 2007-2011, no era conseller, vostè, li varen deixar el projecte fet, no el va fer. Cala Tarida, el projecte estava fet, vostè el paralitzar el 2008, perdoni, es va paralitzar el 2008, es va rescindir el contracte, i vostè durant quatre anys no va fer res; és el 2016 que el conseller Vidal la va haver de posar en marxa. Aquesta és la realitat. L'EDAR de Camp de Mar; el projecte iniciava de

la data de 2009, però no es varen arribar a licitar mai tot i que tenia fons FEDER!, Sr. Company, tenia fons FEDER i no els va licitar mai, s'està fent ara amb el conseller Vicenç Vidal. Per tant els exemples són molts, són molts, són infinits, Sr. Company, són infinits. Aquesta és la realitat.

Miri, nosaltres hem vist el problema. Quan arribàrem aquesta legislatura teníem problemes greus, a Eivissa i a altres llocs, i efectivament hem practicat una nova cultura de l'aigua, sí, i ho hem fet pensant des que treus l'aigua dels pous, com bé explica el conseller Vicenç Vidal, o des que tens l'aigua a les dessaladores, fins que la depures, i per tant la de sanejament, o l'aigua en alta per arribar a la gent. Miri, tot això és el que hem intentat controlar i fer feina, planificar, i ho hem fet conjuntament amb els ajuntaments, als quals jo ho vull agrair perquè sé que han patit molt, i conjuntament amb els consells insulars, que també han ajudat moltíssim durant aquesta legislatura a intentar resoldre problemes. I allà on vostè no veia sequera nosaltres vàrem fer els indicadors per declarar la sequera a Eivissa i fer pràctiques específiques perquè un recurs com l'aigua és prioritari, i per tant entre tots intentar-ho resoldre.

I les dessaladores de Santa Eulàlia i de Ciutadella, Sr. Company, som nosaltres que les hem posades en marxa; i els depòsits i poder-les canalitzar som nosaltres, que ho estam fent, i ho estam fent gràcies a l'impost de turisme sostenible, que dedica 43,1 milions d'euros a inversions en infraestructures hidràuliques. I qui va posar en marxa les dessaladores d'Alcúdia i de Palma per poder omplir els aqüífers i tenir una política d'aigua adequada per als ciutadans som nosaltres que ho hem fet durant aquesta legislatura. A Palma no estava la dessaladora en marxa a tota perquè estava espenyada; a Alcúdia no hi havia estat mai, aquesta és la realitat. Vostès treien l'aigua només de Sa Marineta i de S'Estremera, que hi ha problemes greus de salinització, aquesta és la realitat. I ningú no havia pensat, de vostès, que l'aigua en alta necessita arribar a la comarca de Llevant de Mallorca, i ara estam fent la canonada de Petra a Maria per arribar a Manacor, i aquesta és la realitat; aquest projecte s'està fent ara per part del Govern de les Illes Balears.

Per tant sí, Sr. Company, té raó, queden moltes coses a fer, clar que sí, però hi ha 108 milions d'euros en execució en aquest moment en projectes que s'estan fent.

I després em diu Palma i els vessaments que hi ha hagut aquest estiu, i jo i el conseller i tothom hem dit que ens sap molt de greu, quan hi ha un vessament, clar que sí! De les vuitanta depuradores que gestionam nosaltres hem tengut dos vessaments aquest estiu, i ens sap molt de greu, sí, i els hem intentat resoldre tot d'una, sí. Hi ha hagut un problema a Palma perquè vostè sap perfectament el que sap, i el que ara ja sabem tots els ciutadans d'aquestes illes, que el govern del Sr. Isern li deia per carta bastant dura i bastant clara que fes qualche cosa, i vostè es va posar de perfil una vegada més, Sr. Company, una vegada més. I nosaltres no ens hem posat de perfil...

(Alguns aplaudiments)

...nosaltres no ens hem posat de perfil. Sr. Company, vostè, de l'11 al 15 va tenir 273 vessaments a Palma, 273; aquesta és la realitat. A vostè li varen dir quina obra s'havia de fer, i el cànon de sanejament d'aigua, el va tancar als ajuntaments, el va tancar. No, el va tancar vostè, no li va donar doblers; nosaltres li hem garantit 30 milions d'euros, a Palma, per l'obra que es necessita fer. Aquesta és la realitat.

Però, Sr. Company, ja que el veig positiu el convid a seguir fent feina per aquesta línia de treball perquè, efectivament, necessitam encara treballar molt més per tot el cicle d'aigua a la nostra comunitat autònoma, i evidentment seguir fent feina en aquesta línia en què està fent feina el Govern de les Illes Balears.

Vaig acabant, però hi ha una cosa que li he d'explicar perquè em dol. Sr. Company, vostè ha intentat fer un repàs dient que el Govern és un mal govern, que no executam bé, que no planificam, que no hem estat capaços de resoldre els problemes de la ciutadania. Jo crec que això no és creïble, sincerament; crec que tothom veu que s'han fet moltíssimes coses i que les coses estan molt millor, infinitament millor del 2015 a ara, aquesta és la realitat. Ara bé, Sr. Company, vostè durant la seva intervenció no ha tengut una sola paraula, ni una sola, per a serveis socials ni per a les polítiques d'ocupació, ni una sola paraula li han merescut.

(Alguns aplaudiments)

Els nostres dependents, els nostres pensionistes, els nostres aturats, les persones que més vulnerables són, ni una sola paraula. Jo, clar, supòs que la gestió..., clar, la comparació és molt dolorosa, però a mi em sap greu i li ho tornaré a dir, hem passat d'11.000 persones beneficiàries en la seva època de la Llei de dependència a 22.000; de zero construcció en residència ja en tenim 438 noves i 538 que s'estan construint. Els centres de dia els varen tapiar, alguns, tapiar, tapiar! Els centres ocupacionals per a salut mental, que la consellera Santiago i jo vàrem anar a poder inaugurar, estava tapiat a la seva època, estava fet i vostès hi varen posar una porta davant perquè no es pogués emprar. Fins aquí arribaren amb les persones febles a l'època de crisi econòmica; a l'època que més ho necessitaven vostès no hi pensaren, que hi havia gent que no podia menjar, al revés, ho ignoraren.

I jo, així com han arribat a l'ITS, els vull fer arribar a un altre punt: la renda social. És important que la posin en valor, és important! Va a les persones que més necessitat tenen. És un orgull de tota aquesta comunitat; tot Espanya ens mira en això; se n'adonen, que això ho han de veure?, que han de veure, han de tenir algun punt de sensibilitat i de connexió amb la gent que pitjor ho passa d'aquestes illes i que ara hi ha un dret nou en aquestes illes?, que és una renda social, que ningú no quedi tot sol, que ningú no quedi al marge, que els ajuda a poder continuar. Aquesta és una realitat.

Igual que ho és, Sr. Company, que vostès havien destrossat el sistema d'ocupació públic de la nostra comunitat autònoma, havien fet no res al SOIB, i dedicaven 760 euros per aturat i ara en dediquem 2.081. I és vera que vostès tenien 500 joves

inscrits a Garantia Juvenil i nosaltres en tenim 20.000; als joves no els donaven una oportunitat. I és vera que hem creat el programa de Joves qualificats i 1.300 joves molt formats ara tenen una feina gràcies al Govern i a les idees que vostè diu que no tenim, però que hem posat en marxa i que hi ha 1.300 joves que els pot anar a veure, els pot conèixer i li poden explicar les seves experiències.

(Alguns aplaudiments)

Igual que hi ha molts de majors de 45 anys que amb vostès no tenien cap oportunitat i que ara en tenen, i que trobam que n'hi ha d'haver més, d'oportunitats d'aquestes per a les persones majors. En definitiva, que hem de lluitar per a això, i que entre tots, ja que som a una comunitat autònoma que efectivament hem estat capaços de créixer econòmicament gràcies a l'esforç dels empresaris, a l'esforç dels treballadors, a l'esforç de les institucions, ara hem d'anar a un altre repte, que és el que ens proposa la nostra societat: llocs d'ocupació, sí, però de qualitat, i per tant amb la lluita contra la precarietat laboral, que tampoc a vostè li ha merescut cap atenció, però que és molt important que els treballadors i les treballadores tinguin les condicions laborals que els pertoca, i per tant aquestes polítiques que s'han fet des d'aquesta comunitat autònoma són bones polítiques que ajuden els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes, Sr. Company.

I vostè m'acabava dient que hi ha qüestions en què ens hem d'entendre i que han de ser d'estat, i jo en això li vull agafar el guant, Sr. Company, i jo en això li vull agafar el guant. Miri, en aquestes illes hi ha molts de temes que li repetesc que estam orgullosos, des de la humilitat però orgullosos, perquè hem canviat moltes coses, creim que estam transformant la realitat, crec que hem millorat molt la realitat de moltes famílies d'aquestes illes. Ahir els explicàvem que volem seguir en aquesta línia política d'avançar cap al futur, amb una llei de residus, una llei de canvi climàtic, apostar per la protecció del territori, una economia diversificada que sigui capaç de garantir drets a tots i a totes, una societat que sigui feminista, que sigui igualitària, que sigui més justa, més equitativa. Clar que sí, en aquesta línia volem treballar.

Efectivament, amb això necessitam ajuda i suport del finançament estatal, clar que sí, Sr. Company, i això és una qüestió d'Estat per a aquestes illes, d'Estat. Jo som presidenta d'un govern que, ho repetiré mil vegades, governi qui governi a Espanya aquest govern i els partits que li donen suport tendrem la mateixa actitud, defensar exclusivament els ciutadans d'aquestes illes, la mateixa actitud...

(Alguns aplaudiments)

La mateixa. Seguim on estàvem, amb la reivindicació i amb la negociació i amb la feina seriosa. Jo li deman, Sr. Company, alçada de mires, alçada de mires. Vostès, vostès... en fi, que em parli de corrupció i tot això, bé, des que... encara no han assumit la moció de censura a Espanya. Des que hi ha un nou govern a Espanya, Sr. Company, em fa l'efecte, i em voldria equivocar moltíssim, que ha canviat una mica el seu to, que vostè, en comptes de seguir junts, fent feina junts, fa política

de partit, i això no convé. Allò que convé als interessos de tota la ciutadania és que junts estiguem en la negociació d'aquest règim especial i que l'aprovem junts en el Congrés de Diputats de la forma més ràpida possible. Per tant, que no emprem aquesta forma de fer política que no serveix a l'interès ciutadà sinó que tal vegada es pensa vostè que li serveix un poquet al Partit Popular.

Pensi en gran i aconseguirem coses grans, els ciutadans d'aquestes illes es mereixen coses grans.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Doncs, passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, ens ha passat allò del dia de la marmota, estam igual que l'any passat, ha tornat a sortir aquí a fer-me l'oposició a mi, i no ho puc entendre, vostè havia de venir aquí i fer balanç del seu govern, no fer-me oposició a mi. Nosaltres estam a l'oposició perquè hi va haver unes eleccions i no vàrem obtenir el resultat que a nosaltres ens hagués agradat tenir. Per tant, primer tema de tot, s'examina vostè, no som jo.

Segon tema, miri, vostè té un retrovisor que pega bots, segons quins cotxes els veu i segons quins no els veu, vostè té un retrovisor que va bé fins a juny de 2011, després s'espenna. De juny de 2011 al maig de 2007 s'espenna, i és clar que sí que hi va haver molts de problemes, és que vostè el que ens ve repetint aquí és que nosaltres vàrem fer i vàrem destrossar, no, va ser vostè qui ho va destrossar tot, vostè va lliurar aquell govern en fallida, és vostè la responsable, és que és vostè.

(Alguns aplaudiments)

A mi no m'agradaria utilitzar aquest retrovisor, vostè va deixar això arruïnat, vostè i el Sr. Antich, i el Sr. Manera va fer suspensió de pagaments, que no li he mostrat el que deia el Sr. Manera? Per tant, escolti, les conseqüències d'una fallida, clar, com que vostè fa vint anys que es dedica a la política no ha viscut mai dins l'empresa privada i no sap què és, quan un ha passat dins l'empresa privada mals moments, d'això Jaume Font en sap bastant perquè també hi és i en parla molt, escolti, eh!, aixecar una fallida du un estol d'anys, eh!, vostè no ho sap això.

Per tant, la fallida que vostè va ocasionar a aquesta comunitat autònoma i al consell va ser molt mala de treure i es varen haver de demanar molts de sacrificis a molta de gent, Sra. Armengol, i vostè ara utilitza el que vostè va ocasionar dient que "pobre gent, va haver de patir", i és clar que va haver de patir, per vostè, per vostè va haver de patir.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Armengol, és clar que sí, és vostè, vostè tenia una crisi a sobre i la va agreujar, és vostè qui va rebre 140 milions d'euros per les carreteres de Madrid i els va malgastar, en va gastar 20 a fer carreteres, eren finalistes. Els altres 120 se'ls va fulminar en despesa corrent, Sra. Armengol, i quan ens anàrem a Madrid vàrem haver de pagar nosaltres, i encara paga vostè. Demani-ho al Consell de Mallorca, encara paguen, perquè vostè es va gastar 120 milions d'euros, i no li fa vergonya venir a retreure'ns això? Això és el que a mi em dol de la política que vostè ha practicat els darrers vint anys, és que ens ha allunyat totalment i absolutament de la gent, no se la creu ningú d'allà fora que està passant pena i això ho hem de canviar, Sra. Armengol, vostè m'ha d'ajudar a canviar-ho. Aquesta actitud l'ha de canviar, Sra. Armengol, això que el Partit Popular ho ha fet tot malament no s'ho creu ningú i vostè quan es posa el Partit Popular dins la boca tot és negatiu. Això no pot ser, Sra. Armengol...

(Alguns aplaudiments)

... perquè vostè ha fet coses ben fetes i jo les hi vull reconèixer i jo no he pogut parlar de serveis socials, perquè no tenc temps com vostè que té lliure, i aquest senyor a més ja veu que no em dona gaire marge, però escolti, aquesta senyora ha fet coses ben fetes i altres que no i hem discutit amb serveis socials, nosaltres tenim gent que també en sap molt de serveis socials, val?, bé.

Però no s'oblidi de les carreteres i el tramvia també, varen arribar 35 milions d'euros aquí i se'n varen gastar 3 i els altres 32 se'ls varen polir en despesa corrent, i això m'ho vaig trobar jo, és clar que sí, Sra. Consellera, Sra. Armengol.

Vostè m'ha parlat de mirada llarga, miri, qui mira enfora cau a prop, eh!, vagi en compte perquè això està a prop.

I en mentides no hi vull entrar amb les depuradores, però Jaume Font, el Sr. Jaume Font s'esbutzava de riure fa una estona quan vostè parlava que ningú no havia pensat en l'aigua del Llevant si ell ja hi era quan hi havia el projecte, ell hi era quan hi havia el projecte. Per tant, tothom hi ha pensat, una altra cosa és que jo tengués doblers o hi fos a temps el Sr. Font, però jo no vaig tenir doblers, per què? Perquè vostè se'ls va fulminar, per això, Sra. Armengol, és que és així.

(Remor de veus)

És que és així. Bé, posem-nos tranquils, perquè vostè ha dit que s'ha posat de perfil a la depuradora de Palma, i s'hi ha posat de perfil a la depuradora de Palma!, 2016-2017 no ha enviat cap doblers ni un, miri si hi està de perfil.

Del conveni ferroviari no en vull parlar perquè vostè també em parla que havia de reclamar els 400 milions i tal i no ha tornat a fer res, se n'ha oblidat. Vostè és al món dels somnis i hem de baixar, de tant en tant baixi a la gestió.

I d'educació també m'ha dit que hi destinen 1.000 milions d'euros i tal. Miri, percentualment un 18,69%; el 2012 es gastava un 20,88% i gasta percentualment menys ara en educació que quan nosaltres hi érem.

(Alguns aplaudiments)

Però miri, Sra. Armengol, sap quin és l'objectiu del meu partit? Idò, escolti, aportar solucions, i no m'interessen aquestes discussions inútils ni els debats estèrils, jo en vull fer amb vostè, de debats, per ajudar que la gent visqui millor, i és el que esperen els ciutadans de nosaltres, Sra. Armengol, no esperen res més i aquestes discussions estèrils i això d'haver-nos d'enfadar, que és on vostè ens vol dur. Clar, vostè surt aquí i, i... bé, és que... bé, no ha passat res, però sí que ha passat, després se'n va a la cuina i passen moltes coses.

Per tant, jo li vull parlar. Miri, nosaltres li hem posat damunt la taula unes reduccions importants d'imposts, i jo crec que aquí hem de fer feina vostès i nosaltres, i això pot suposar uns 195 milions d'euros que tindrà la gent en les seves mans i crec que aquí poden fer moltes coses. I l'impost de successions, que la Sra. Cladera diu "per ideologia no els podem llevar", sí, perquè hi ha gent que ha pagat tota la vida, fins i tot fills que han pagat la casa de son pare o li han ajudat a pagar i ara han de tornar a pagar, Sra. Consellera, Sra. Armengol?, no hi ha el perquè, perquè ara poden, abans no es podia, però ara poden.

Miri, jo li diré què no farà el Partit Popular quan governem, no anirem en contra del turisme, això que passa ara amb la seva consellera de Turisme, nosaltres no hi anirem i farem tot el possible per tornar a posar en marxa la recuperació de zones madures, incrementar la qualitat, i això es fa amb la llei del Partit Popular anterior.

En matèria de lloguer turístic hi farem molta més feina, vostès prohibeixen el lloguer turístic en sòl rústic a casetes que ja existeixen i en el sòl rústic protegit. Sra. Armengol, això és un error i hem de ser capaços que ho entengui que és un error perquè si aquestes casetes no donen una rendibilitat, sap què passa amb aquestes finques?, s'abandonen, i el conseller diu "els pagesos han de viure del que treuen, de vendre ametlles i vendre porcelles", sap per què ho diu el conseller? Perquè cobra 3.000 euros cada mes, perquè si hi hagués de fer això no en sabia, no hi viuria de vendre les ametlles i vendre les porcelles.

Per tant, escolti, a nivell de turisme hi hem de fer molta de feina, no anirem contra l'agricultura ni contra la gent de fora vila, com ha anat aquest conseller. Tampoc no tendrem un conseller de Medi Ambient incapaç d'invertir els doblers que té, té 50 milions d'euros aturats i no sap com fer-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Silenci.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

I miri, li vull anunciar que nosaltres invertirem 30 milions d'euros cada any, com a mínim, en depuració d'aigües en nova inversió. Això ho farem a partir de maig de l'any que, com a mínim i durant una roda de 30 milions d'euros, que és el que faria qualsevol empresa, i no anirem en contra de la propietat privada, com han fet els seus consellers, amb la Llei de camins; no farem política bolivariana.

Derogarem el decret de català a sanitat, perquè ho varem dir...

(Remor de veus)

... i escolti, escolti, els anunciï, a més, que nosaltres ens comprometem a acabar les obres necessàries en els punts que siguin necessàries de la xarxa viària perquè la gent es pugui moure en condicions, i els vull dir, nosaltres ens comprometem avui, perquè ara es pot, a posar, a reduir al 50% el que avui es paga per un bitllet de transport públic. Això nosaltres ho farem a partir de maig de l'any que ve.

(Alguns aplaudiments)

En educació el nostre compromís és barracons zero, però de veritat, eh?, no com el que vostè ha dit, eh?, barracons zero de veritat, i després volem potenciar el...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Silenci!

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

... volem potenciar el... m'haurà de donar...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci! Silenci.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

I després també en educació crec que és molt important anar potenciant el bilingüisme cordial, que això havia estat sempre fins que varen arribar vostès i ho varen rompre. És possible, és possible que tinguem dues llengües oficials i conèixer-les...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

... i estudiar-les totes dues. I també farem que l'anglès tenguí més presència, perquè això dóna possibilitats als nostres joves per competir.

També els anuncio que farem una cosa que no sé per què no es fa. El transport escolar als centres concertats també estarà subvencionat, perquè no sé per què ha d'estar subvencionat als centres públics i no als concertats. Per tant això també s'ha de fer!

(Alguns aplaudiments)

Però... però hi ha una cosa més important que tot això. Aquí hi ha tota una sèrie de mesures que sense cap dubte són importantíssimes, però n'hi ha una que és més important, Sra. Armengol, i és fer feina en el model de convivència, perquè és ver que jo crec que vostè i la gent que l'envolta l'han espenyat aquesta legislatura. M'estic referint a un model de convivència i concòrdia que nosaltres defensam des del Partit Popular, un model basat en la llibertat...

(Remor de veus)

...un model basat en la moderació, un model basat en la centralitat, un model basat en el respecte als altres, que aquí moltes vegades no hi és; un model basat en el compliment de les lleis, un model orgullós de la nostra identitat i de la nostra llengua pròpies, però també orgullós de pertànyer a Espanya. Un model, en definitiva, on no sobra ningú i que tots hi cabem. Aquí és on hem de fer feina vostè i jo, Sra. Armengol, amb la resta de grups parlamentaris...

(Continua la remor de veus)

... perquè així hem construït junts Espanya en els darrers quaranta anys i així tenim aqueixa democràcia.

Miri, durant molts d'anys fer política ha estat resoldre els problemes dels ciutadans i no crear-ne de nous, fer feina per millorar el benestar de tothom, però des de fa pocs anys va aparèixer aqueixa política del postureig, aqueixa política que fan alguns en els platós de televisió, que xerren i xerren i tornen xerrar, i l'únic que cerquen fer són eslògans, fer titulars, però a l'hora de gestionar, res de res; una política irresponsable que ho qüestiona tot, que qüestiona la nostra democràcia, que qüestiona la Constitució, que qüestiona l'Estat de les autonomies, que es creuen que no funcionava res. Uns antisistema col·locats aquí, això és el que tenim, Sra. Armengol, i vostè pertany a un...

(Remor de veus)

... vostè pertany a un partit polític que té massa història i massa solera com per deixar-se arrossegar per segons quins nouvinguts que no creuen en res de tot això.

Miri, els ciutadans ens demanen mirar cap al futur i superar el passat, i jo li he dit que aquell retrovisor que té vostè que és selectiu, si el vol aturar aturi'l i comencem a mirar al futur, perquè és el que espera la gent d'allà a fora, i espera que ens entenguem, i jo vull fer feina amb això. Ens demanen tornar a fer de la política un àmbit respectable i també respectat, i això és una cosa en què també hem de fer feina, que és dignificar aquesta professió que és la política. Si no feim això, Sra.

Armengol, no anirà bé, tota la resta s'espenya, i jo li demanaria que en això també ens posem d'acord i ens posem a fer-hi feina per al mateix futur. Jo li dic que des del Partit Popular de les Illes Balears nosaltres estam disposats a seguir conquistant aquest futur, i aquest és el també el meu compromís personal amb els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers, i esper trobar-la en aquest camí, Sra. Armengol, fugir de la política aquesta d'imatge i de postureig, i posar-nos a fer feina per solucionar els problemes que tenen cada dia els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Passam al torn de contrarèplica... de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARIS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Diputats, diputades... Sr. Company... jo crec que el que ha posat el mirall enrere és vostè, perquè, de futur, n'ha dibuixat poc, i jo li tornaré explicar que crec que la ciutadania es mereix, d'aquest debat de política general, la rendició de comptes d'un govern rigorós, d'un govern seriós, d'un govern que va agafar una terra en un moment complicat, i que gràcies a l'acord polític, gràcies al diàleg, gràcies a la feina ben feta, gràcies a la tenacitat, gràcies a la perseverança, gràcies també al debat obert i tranquil entre els diferents grups parlamentaris que donen suport a aquest govern, hem estat capaços de canviar les coses i de millorar-les; i de transformar una realitat que castigava molta gent, de transformar una realitat que oprimia molta gent, de transformar una realitat que havia manllevat drets, drets importants, drets als més vulnerables, drets a la classe mitja d'aquesta terra, que li varen fer pagar la factura d'una crisi altíssima.

Jo record amb desgràcia quan es deia que havíem viscut per sobre de les nostres possibilitats, i nosaltres no ens hem resignat perquè creim que no és vera. Crec que els ciutadans d'aquestes illes no s'ho mereixien, creim que els pensionistes d'aquestes illes no s'ho mereixien, els aturats d'aquestes illes no s'ho mereixien, els joves d'aquestes illes no s'ho mereixien, els professors i les professores d'aquestes illes no s'ho mereixien, els metges i les infermeres que vostès varen acomiadar no s'ho mereixien, Sr. Company, i per això aquest govern, amb força, amb valentia, amb convicció i amb compromís va agafar les regnes d'una administració pública que sí trobarem endeutada, que sí trobarem amb una mala gestió de recursos públics, i li hem donat la volta, li hem donat la volta. I vostès ho voldran reconèixer o no, però aquesta és la realitat.

I queden coses per fer, sí, però em permetrà que la gent d'aquestes illes també estigui optimista i contenta de viure a una terra que quan té problemes els afronta, els afronta amb ganes i amb valentia, i els afronta des del diàleg; i vostè no

dóna importància a això i nosaltres n'hi donam molta, al diàleg compartit, la presa de decisions compartida, saber-nos escoltar i junts prendre decisions; i això ho hem fet en el pacte per la competitivitat, i ho hem fet -i li ho repetesc- cada un dels consellers i les conselleres, homes i dones que entreguen tot el millor d'ells mateixos en benefici de la ciutadania, perquè això és la política, no una professió, és un servei públic, Sr. Company, un servei públic.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Tots ells prenen la decisió des d'escoltar els sectors afectats. Això no valia cap euro i això es va eliminar. Valia cap euro el Consell de l'habitatge?, el de l'esport?, el de la llengua catalana?, el Consell Econòmic i Social?, el Consell d'energia?, els consells insulars? Valia euros escoltar la gent?, valia euros escoltar els sindicats i els empresaris i junts acordar quines polítiques volien fer? No. No tot era la crisi, no tot era el problema del pressupost, que vostè diu que la crisi és meua, que era mundial, Sr. Company. Jo puc comandar una miqueta, però una miqueta, que va caure Leman Brothers i hi va haver una crisi internacional, no sé si se'n va adonar...

(Rialles de la intervinent, alguns aplaudiments i remor de veus)

... no sé si se'n va adonar. Però... aquesta és la forma de fer política. Que no recorda que vostès no podien anar enlloc perquè tenien un problema amb els ciutadans?, de pell, d'empatia, de voler escoltar... Aquest govern no ha tengut cap problema per anar a parlar cara a cara amb la gent. Hem fet fins i tot assemblees obertes als pobles on la gent ha vingut i ens ha demanat el que ha volgut, i seguim amb aquesta tònica perquè creim en la política de veres, en la política que sap escoltar i que sap acceptar crítiques, en la política que sap aprendre dels errors, en la política que evidentment no tothom té la raó absoluta, i sabem rectificar i hem rectificat quan hem hagut de fer-ho. Aquesta és la forma de fer feina que hem gestionat durant aquests tres anys i que volem continuar fent feina.

I què era important per a nosaltres i així ho vàrem definir i així ho hem fet, Sr. Company, i així ho volem seguir fent i així seguirem treballant amb el suport de la ciutadania? Era important que la gent tengués els drets garantits, que no només sigui un paper d'una Constitució, d'un Estatut, que et diuen "tu tens dret a un habitatge" o "tu tens dret a l'educació" o "tu tens dret a la salut"; no, no, volíem que això fos real després de la destrallada ideològica més forta que s'ha viscut en aquestes illes. I així hem aconseguit els 1.200 professors més a les aules; i així hem invertit en 240 centres de les nostres illes, de cada una de les nostres illes per millorar les infraestructures educatives, i hem planificat fins al 2023 el que s'ha de fer per tenir unes infraestructures educatives adequades a una població escolar que cada any creix més, que enguany són 2.500 joves més que l'any passat els que vénen a estudiar a les nostres illes; i així hem invertit en la Universitat de les Illes Balears, perquè això és present i és futur; i així hem invertit en formació professional dignificant-la, fent molts més graus de formació professional, fent una estratègia de formació

professional entre Educació i Treball, que això també és històric en aquestes illes, on hem mobilitzat 428 milions d'euros per a la formació professional, tan necessària a les nostres illes, i a més adequant-la també a les necessitats de llocs d'ocupació que hi ha a la nostra comunitat autònoma.

Perquè creim en les persones, perquè creim en els drets, vàrem tornar la sanitat universal, i hem contractat mil infermers i metges més. I vostè no ho ha dit, però és que hem posat en marxa les oposicions més grans de la història: 7.500 treballadors públics, 5.000 en sanitat. Els treballadors públics, fonamentals!...

(Algunes aplaudiments)

...fonamentals. Qui mou l'administració, qui al final pot executar l'interès general per a tothom són els treballadors públics d'aquestes illes als quals vostès els havien retallat drets un rera l'altre, i que hem retornat, amb dificultats, però hem retornat la carrera professional, la paga doble, que hem retornat ara poder posar els sous a la seva alçada, que en el pressupost del 2019 augmentarem el 2,5% de l'IPC, aquesta és la realitat, Sr. Company; amb les oposicions per estabilitzar plantilles, i per això obrim la porta a les 5.000 places a sanitat, tan necessàries, perquè tenim una interinitat molt àmplia.

I per això hem projectat cap on volem anar i cap on volem és a uns centres sanitaris potents, amb una qualitat assistencial potent i dirigida a una població que envellirà, sense cap dubte, que viurà més anys, i per això Son Dureta, i per això Verge del Toro, i per això Can Misses, que són idees, projectes i fets executats, que s'executen per part d'aquest govern. I perquè pensam en les persones i perquè les persones van primer, per això diguérem, escolta, aquí el que no és possible és que la factura de la crisi vagi als més vulnerables; és que hi hagi tot un sector de gent que hagi estat oblidat, oblidat, i menyspreat; i per això la renda social, i per això la renda d'emancipació dels joves extutelats, que vostès havien llevat el dret a una renda als joves extutelats, Sr. Company, i això no és una qüestió de doblers, això és una qüestió de justícia, és una qüestió de dignificació de la nostra societat.

I per això hem començat a tirar endavant tota una sèrie de centre de dia que ja hi ha nous en aquestes illes. I per això tenim 438 places més de residència, i per això tenim 538 places de residència noves en execució, i això és important i això té valor i això és la feina que explica aquest govern que ha fet i que ha de seguir treballant, perquè, efectivament, la Llei de dependència és una llei valenta que hem de seguir aconseguint i hem passat de 10.000 a 22.000 amb les persones que s'han pogut beneficiar d'aquesta Llei de dependència.

I és important perquè les persones són importants i són el primer, pensar en els que no tenien feina, que eren un 29% més dels que són ara, Sr. Company, quan nosaltres vàrem arribar a governar, li agradarà més o manco, però aquesta és la realitat. I dins aquests aturats hi havia molts problemes entre els joves i els majors de 45 anys. I ara encara n'hi ha? Sí, però hem reduït l'atur de llarga durada un 63% i com a societat n'estam orgullosos, perquè no ho hem fet només el Govern,

ho hem fet conjuntament amb empresaris i sindicats que hem pactat aquests plans d'ocupació destinats directament als aturats de llarga durada, destinats directament als majors de 45 anys, destinats directament als joves, que a vostè tampoc no li mereixen moltes paraules en el seu discurs, però que són fonamentals.

És fonamental l'educació i la formació per als joves, per això és molt important els 1.000 milions d'euros en educació i en formació que hi haurà en el 2019 i que és històric i que és un pas important i reclamat històricament per la comunitat educativa d'aquesta comunitat autònoma.

(Algunes aplaudiments)

I és molt important que les polítiques d'ocupació tinguin una direcció específica per als joves i que haguem pogut reduir l'atur juvenil un 22%. Què no hi ha més frustrant per a un pare, per a un padrí, que el seu net, que està format, no trobi feina de cap manera? No hi ha res més frustrant. I que se n'hagi d'anar a fora perquè aquí no se li obre cap porta. Perquè aquí, en el món privat, li diuen: sí, molt bé, tens una carrera, tens un màster, tens el que vulguis, però no tens experiència, fora, fora! Aquesta era la realitat, i encara, desgraciadament, passa massa, aquesta és la realitat. Aquests 1.300 joves qualificats que fan feina gràcies a un programa del Govern és una bona iniciativa, Sr. Company, és una bona iniciativa que hem de seguir rellançant des del Govern de les Illes Balears.

Igual que és una bona iniciativa el Pla de retorn, que farà que 500 joves que han hagut d'anar a fora, moltes vegades a malviure, puguin tornar a casa seva i els ajudarem amb ajuda econòmica, els ajudarem amb contractes de feina. Això és una bona notícia, que 500 joves puguin tornar, joves que se n'haurien d'haver anat mai, perquè mai un país no ha de deixar fugir el millor talent que té, mai. I vostès deien que això era, com li deia la ministra Báñez? Emigració voluntària, no sé com ho deia, no, no, això era perquè aquí no hi havia oportunitats, no se'ls donaven oportunitat, i ara hi ha un govern que se'n preocupa i que vol donar aquestes oportunitats i les dona.

Igual que hi ha hagut un govern que, perquè primer les persones, s'ha preocupat des del primer minut per l'habitatge, que jo li reconec, Sr. Company, és un tema que tenim com a Illes, com a societat i que hem de repensar entre tots i totes que és un problema greu, i que si nosaltres ens volem assimilar, nosaltres dic nosaltres, als països europeus més moderns i avançam cap allà, també hem de pensar què fem amb l'habitatge; no hi ha cap país modern que tenguí una taxa d'habitatge públic tan baixa com nosaltres, aquesta és una realitat. Per tant, siguem valents, pensem a llarg, en necessitam almanco 5.000 en deu anys, que és el que diu el Pla d'habitatge.

Jo no sé si hi estan d'acord o no, perquè veig que no pensen més enllà d'intentar retreure les polítiques al pacte de progrés, però aquesta és la realitat, en necessitam molt més de parc d'habitatge, i per això fem feina en aquesta línia i per això en construïm, no, no és un somni, és que en construïm 511. I

negociam tota la resta amb els ministeris de Foment i de Defensa, aquesta és la realitat. I necessitam anar més enllà, perquè la gent té dret a tenir un habitatge digne. Igual que té dret al Fons contra la pobresa energètica que ha posat aquest govern en marxa. Igual que té dret a la Llei d'habitatge, que diu als grans tenidors d'aquestes Illes, Sr. Company, escolta: si tu tens més de 10 habitatges i els tens buits, és just que contribueixis amb aquell que no té un habitatge per viure; això és el que diu la nostra llei, és una llei valenta, una llei decidida, una llei compromesa, sobretot amb resoldre un dels problemes que tenim com a illes que és el problema de l'habitatge.

I com que les persones primer, Sr. Company, també hem fet feina durant tota la legislatura i jo, una vegada més, agraesc el suport de tothom per haver pogut aconseguir el 75% de descompte dels viatges entre les Illes i amb la península, i és un repte històric d'aquestes Illes, que els ciutadans i ciutadanes ara puguin volar i anar amb vaixell, desplaçar-se, que és un dret, amb unes condicions econòmiques molt més adequades. I encara hem de seguir més i per això hem de seguir reivindicant tot allò que pertoca a aquesta comunitat autònoma.

Igual que és important haver millorar tota la xarxa de transport terrestre a l'illa de Mallorca i ho farem més amb les concessions de transport terrestre. A veure, les concessions són 479 milions d'euros, 479 milions d'euros per a millora de tot el transport terrestre a Mallorca. Qui ho ha fet? Aquest govern, aquest govern, i això és pensar en el present i sobretot pensar en el futur, garantir aquesta mobilitat neta que volem per als nostres ciutadans i ciutadanes.

Igual que ho és pensar en tota la necessitat d'un recurs escàs, com és l'aigua, i fer un plantejament d'invertir d'emergència, invertir a mig i planificar a llarg, que és el que s'ha fet des de la Conselleria de Medi Ambient. Ens podran acusar de moltes coses, si volen, és lògic i és legítim, ara bé, la realitat també és la que és; nosaltres, no sé si no ho veien, però quan vàrem arribar els vessaments eren a Talamanca, qui va fer l'emissari d'emergència vàrem ser nosaltres. I les depuradores i les infraestructures hidràuliques per aconseguir l'aigua en alta en condicions es fan durant aquesta legislatura, repetesc, hi ha 108 milions d'euros en projectes diferents que s'inverteixen en aquesta comunitat autònoma per resoldre un problema que tenim com a societat i que l'hem de resoldre conjuntament, govern, consells insulars i ajuntaments, que és com hem treballat durant aquesta legislatura.

I des de la Conselleria de Medi Ambient s'ha fet moltíssima feina, feina intensa, per millorar la realitat i sobretot per explicar la pedagogia de l'aigua als ciutadans i ciutadanes, que crec que també és un esforç que hem de fer entre tots i entre totes. I com que parlem de les necessitats reals que tenim en aquestes Illes i com que parlem de les polítiques que s'han fet durant aquesta legislatura tampoc no hem deixat de banda l'estructura institucional d'aquestes Illes, i jo li deia, hem fet feina des del diàleg constant amb empresaris, amb sindicats, amb associacions, amb entitats, amb el tercer sector, d'una forma molt especial per a tot el

que fa referència a l'atenció a les persones més febles, allà on arriba el tercer sector no arriba ningú més i mai no els podem estar suficientment agraïts.

Hem fet feina també amb els consells insulars i amb els ajuntaments, i també ha estat una legislatura molt important, de descentralització cap als consells insulars, amb la funció de les competències en promoció turística en el cas dels quatre consells insulars, en l'assumpció de competències en temes de joventut a Mallorca, en l'assumpció de diferents competències i més que encara es negocien entre govern i consells insulars, i sobretot amb un finançament superior cap als consells insulars que ja ha arribat als 100 milions d'euros en aquests tres pressuposts que duem endarrera.

I ho hem fet, i em permetran que ho diguem una vegada més, pensant en la gent, situant com a centre de prioritat les persones d'aquestes illes, les persones que s'ho mereixen tot, tota la política que puguem fer destinada a elles, i ho hem fet amb la situació econòmica que hem tengut, que ha estat gràcies al suport i a l'empenta d'empresaris i treballadors d'aquestes Illes i també gràcies a la política econòmica que ha fet aquest govern. I aquest govern s'ha centrat, evidentment, a fer una política econòmica des del pressupost públic de redistribució de riquesa, i una política on hem garantit els drets de ciutadania. I vostès, veig que no hi acaben d'estar d'acord, però jo els demanaria que ens donin suport al pressupost que presentarà el Govern de les Illes Balears perquè..., facem números molt ràpids i gruixats, vostè ens ha dit que ens presenten una proposta de baixada d'imposts. Jo li he dit a un moment donat que el Partit Popular, quan es troba a l'oposició, sempre planteja els mateixos mantres, i quan governa fa exactament el contrari, bé, no entrarem en qui va pujar els impostos en aquesta terra i a tota Espanya, es igual, deixem-ho estar, vostè ara ve aquí i diu que vol fer una proposta de rebaixa de 250 milions d'euros.

Miri, això hauria d'afinar on vol retallar, i jo el que li dic és, i jo el que li dic és...

(Remor de veus)

..., ah!, ho han de calcular un poc millor, jo el que li dic és: escoltin, vostès estan d'acord que es necessita invertir en centres educatius? Vostès estan d'acord que hem d'invertir en posar més i millor professorat? Vostès estan d'acord que, per primera vegada, els nins de la concertada tenen beques menjador? Vostès estan d'acord que hem de fer més residències? Vostès estan d'acord que hem d'aplicar millor la Llei de dependència? Estam d'acord que hi ha d'haver més centres de salut? Estam d'acord que hi ha d'haver més hospitals? Estam d'acord que hi ha d'haver més doblers per als aturats? Estam d'acord amb les polítiques actives d'ocupació? Estam d'acord que hi ha d'haver més depuradores i més xarxa de sanejament? Estam d'acord que hi ha d'haver més doblers per a transport públic? Bé, idò, per a això serveixen els impostos. I per això hi ha un govern que redistribueix riquesa, i això és el pressupost públic i això és prioritzar.

(Algunes aplaudiments)

I quan jo els dic: prioritizam les persones, prioritizam les persones; i quan diem: fem política fiscal justa, la fem justa, hem afectat el 5% de la població, les classes més altes, sí, han pagat un poc més, sí. Creiem que és just, sí, perquè ara tenim una renda social gràcies a això, perquè ara tenim residències gràcies a això, perquè ara podem ajudar els aturats gràcies a això, perquè podem ajudar l'educació gràcies a això, perquè podem fer aquesta millora de serveis públics gràcies a això. A la classe mitjana i a la classe treballadora, ho escoltin bé, els hem fet beneficis fiscals, s'estalvien amb nosaltres coses que vostès els feien pagar, perquè vostès varen eliminar fins a 13 deduccions fiscals.

I hem acotat bé on volem ajudar. I a qui ajudam? Els innovadors, els emprenedors, per a l'economia del coneixement, efectivament, i ajudam l'accés a l'habitatge sobretot les famílies nombroses i les persones que tenen discapacitat. I ajudam les famílies de totes les illes que han d'enviar un fill seu a estudiar fora perquè tinguin una deducció fiscal, i jo avui i durant aquests dies els hem anunciat i volem ajudar les persones per conciliar la vida laboral i familiar, sobretot les dones, perquè qui té cura dels nins i dels dependents i de les persones majors són les dones, i diem: qui tenguí fills de zero a sis anys tindrà una deducció fiscal fins a 600 euros per poder conciliar, i això és important.

I els anunciat una baixada de l'ITP per a la gent que aspira a una casa de fins a 200.000 euros per poder-la comprar i poder accedir a l'habitatge, i això és important.

(Remor de veus)

I els he explicat, escolti, i els 190.000 pensionistes tenen dret o no que no hagin de pagar els medicaments? Bé, idò tot això va al pressupost del 2019.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I com que, a més,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, silenci. Guardin silenci. Senyores diputades, senyors diputats, silenci, per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Aquestes són les prioritats que fixa aquest govern i com que, a més, ara vostès han vingut a dir que estan a favor de l'impost de turisme sostenible, em qued amb el positiu, en aquesta proposta, benvinguts siguin a l'impost de turisme sostenible i donin suport a tota l'extensió de drets, de llibertats, de més democràcia que planteja el Govern de les Illes Balears.

Inosaltres, senyors i senyors, seguirem pensant en present i en futur, seguirem pensant en present i en futur, seguirem amb la línia de treball seriosa i rigorosa, diguin el que diguin, posin les traves que vulguin posar, nosaltres seguirem

endavant; seguirem amb la mirada posada en el futur, construint unes illes millors per a tothom, garantint drets a tothom, pensant en homes i dones d'aquestes Illes que es mereixen molt més, pensant en els nostres pensionistes, pensant en els nostres joves, pensant en les necessitats reals que existeixen, pensant en quina terra volem, pensant en què és important la llei de canvi climàtic, que veig que el Partit Popular no hi és, però que és important connectar amb els països moderns europeus i desterrar per a sempre tot el que ve de l'energia contaminant, és important acomplir els acords internacionals, és important pensar en gros, és important cap on volem anar, és important llevar els plàstics de la mar, és important conscienciar, és important treballar junts, és important donar suport al petit i mitjà comerç, és important donar a la indústria, com el Pla d'indústria de 100 milions, és important seguir diversificant economia, és important, en definitiva, continuar servint com fem els ciutadans d'aquestes Illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Silenci, silenci, per favor!

Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

(Remor de veus)

EL SR. JARABO I VICENTE:

Bon dia a tothom, diputades, diputats, públic que ens acompanya, treballadors, treballadores d'aquest Parlament, espectadors també de la nostra televisió pública.

Presidenta, arribam a aquest darrer debat de política general de la legislatura i crec que arribam amb un bon grapat d'objectius aconseguits, de conquestes, que des del nostre grup entenem com a assoliments col·lectius, són fruit de la cooperació entre persones progressistes, que ens sentim progressistes, però no oblidem que aquest fruit ve principalment de l'esforç de tanta gent que va confiar en nosaltres, no només amb el seu vot, sinó també amb la seva exigència diària que no som aquí per defraudar-los, sinó per representar-los amb seny i també amb valentia.

No volia parlar del Sr. Company i d'aquesta seva batalla permanent contra les persones, si s'hi fixen, mai no parla de persones, sempre parla d'abstraccions, sempre parla en genèric, mai no parla de les persones, no té cap empatia cap al patiment de les persones, i ha fet una espècia de xou de la comèdia, amb rialles enllaunades, amb aplaudiments també enllaunats, i no ha demanat perdó, no ha demanat perdó per qüestions com va ser retirar la universalitat de la sanitat en aquesta comunitat, ells que consideren els serveis doncs

pràcticament com a una discoteca on han de cobrar entrada i, a més, tenen el dret a decidir qui pot entrar i qui no pot entrar. Nosaltres, evidentment, defensarem la universalitat de la sanitat.

I presidenta, vostè va fer ahir una magnífica i llarga enumeració de les fites assolides. Hem de recordar que no tothom confiava a l'inici d'aquesta legislatura en el bon enteniment i en la bona cooperació entre els nostres grups, entre els signants dels acords pel canvi, però demostrem que no hi ha major virtut que la col·laboració i el diàleg per trobar-nos a l'alçada dels objectius que van emanar de la confiança d'una majoria social històrica, que veu el seu reflex en aquest Parlament; mai, mai no va haver-hi major pluralitat, i crec no equivocar-me en afirmar que mai abans no va haver-hi tanta voluntat per arribar a acords entre diferents, perquè sí, som diferents, però amb un projecte comú.

Vull tornar recordar, una vegada més, la primera mesura que acordarem durant les nostres primeres negociacions, i ho deia abans, la recuperació de l'atenció sanitària universal per a totes les persones que viuen a les nostres Illes, i va ser un orgull, va ser el principi del canvi, el punt final a la grisor, a la foscor, a la decadència democràtica, al derrotisme, com vostè deia, i al menyspreu a la majoria de la nostra població de l'època Bauzá, un menyspreu que va alimentar el naixement també del nostre partit, de Podem, perquè una part de la societat no se sentia representada i havia de tenir veu, i que es poguessin implantar polítiques diferents i nous drets.

I ara ja hi són, i els hem de recordar, també, com la renda social, que va augmentant el nombre de famílies afavorides i que l'any que ve recuperarà els 20 milions d'euros i el dret a percebre la quantia econòmica des del moment de la sol·licitud, gràcies també a la negociació que s'ha fet per aprovar el sostre de despesa, per la nostra aprovació d'aquest sostre. Hem de recordar també la fi de les imposicions en educació i la recuperació del professorat acomiadat; el mèrit també és indiscutible de la comunitat educativa, que va dir prou quan tocava. La contractació de molts professionals sanitaris, i també és mèrit de les mobilitzacions de la marea blanca. La Llei de fosses, que està permetent rescatar molts de cossos abandonats des de la Guerra Civil i des de la dolorosa postguerra, mèrit també de les associacions de memòria; i ahir rebíem amb immensa emoció l'aparició de tres nous cossos a la fossa comuna de Marratxí, gràcies també als i a les voluntàries que participen en aquestes tasques de reparació de la nostra dignitat com a poble; algun és per aquí. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Hem de recordar la consolidació de l'impost turístic, una reivindicació històrica de l'ecologisme, i ara es veu clar, però a principi de legislatura hi podia haver certs dubtes. La Llei d'habitatge, que encara necessitarà temps per desenvolupar-se però que inclou moltes aportacions de les associacions pel dret a l'habitatge. La consecució d'un llistat de béns immatriculats per part de l'Església Catòlica a les Illes que

permet als ajuntaments i als particulars reclamar aquestes propietats.

I podríem seguir: Llei d'urbanisme, Decret de posidònia - no se n'oblidi, presidenta, que sense vigilants ni inspectors no es podrà complir-, la Llei del tercer sector, la Llei d'igualtat o la Llei de benestar animal, llei que vam coordinar des del nostre grup; i aquest estiu ha estat el primer, ho hem de recordar, en què no s'ha torturat cap animal a una plaça de toros. Queda molt de patiment animal encara per reduir, però les imatges de la tortura de la tauromàquia són història a les nostres illes, i volem que siguin història per sempre.

(Alguns aplaudiments)

Ja pot imaginar, Sra. Presidenta, que no penso ser autocomplaent, però des que signàrem la brúixola que són els acords pel canvi hi ha una major cohesió social i un clima favorable per consolidar polítiques de progressió de drets, i hem d'aspirar a ser més ambiciosos els propers anys. Hem llegit enquestes dels diaris que confirmen l'aprovació social dels nostres acords. Necessitem aquest acord.

Però, Sra. Presidenta, hem de ser honests, m'atreveiria a dir que més honests que el seu discurs d'ahir. Encara queda molt per fer. Vostè ho ha repetit avui; m'ha agradat més la rèplica d'avui al Sr. Company que el seu discurs d'ahir en aquest sentit...

(Algunes rialles)

... perquè ha reconegut els problemes que tenim, i és que queda molt per fer i que s'han de reconèixer aquests problemes per fer un bon diagnòstic i modificar algunes polítiques, i hem de tenir exemples. Aquest estiu, aquests dies, com a aficionat al ciclisme, he vist Enric Mas, un jove ciclista mallorquí de només 23 anys, artanenc, deixar-se la pell en els ascensos de les dures muntanyes de la península, i va guanyar l'etapa reina de la *Vuelta ciclista a España*, i va quedar segon a la classificació general, i és aquest esperit de sacrifici el que ens ha de servir d'exemple. Com també tenim l'exemple de la menorquina Tita Llorenç, que ha estat nomenada recentment la millor nedadora del món en aigües obertes, i que va fer una fita històrica aquest passat mes de juliol fent la travessia de Xàbia a Eivissa sense pràcticament rebre ressò, mostrant una vegada més tota la feina que ens queda per fer en matèria d'igualtat.

Ienguany també hem vist com les dones d'aquest país ens donaven un lliçó; han arribat al límit, amb fàstic davant tant de menyspreu, de menysteniment, davant tantes assassinades, davant tanta absència de perspectiva de gènere a la justícia, a les empreses, i també a l'interior de les famílies. Gràcies per obrir-nos els ulls al conjunt de la societat del drama diari que suposa la desigualtat d'haver nascut dona. Aquest cop damunt la taula també ens ha de servir d'exemple.

Aquests èxits de Tita, d'Enric, aquestes mobilitzacions alegres, emotives i reivindicatives de tantes dones, ens recorden una idea que caldria gravar als nostres fronts: tenim

només allò que som capaços de lluitar. És una idea, presidenta, que em remet a una reflexió: estam fent tot el que podríem fer? Entenem bé que tot govern té els seus límits, però crec que la pregunta és pertinent, malgrat no tenguim resposta o no coincidim a respondre de la mateixa manera. Sent la convicció que aquesta legislatura ha estat condicionada per la idea d'un canvi de paradigma, pels valors que cridava el 15M, idea que contrasta amb el retrocés en llibertats i involució democràtica com la que demostra el Partit Popular, que persegueix polítics, "tuitaires" i rapers per fer política o ús de la seva llibertat d'expressió. En aquest sentit vostè, que sembla tenir bona sintonia amb Pedro Sánchez, li hauria d'exigir com a mínim en aquest sentit la derogació de la Llei mordassa.

(Alguns aplaudiments)

Senyores, senyors diputats, saben que la cultura motriu de la nostra època és el creixement; molt prest serem 9.000 milions de persones al món, més d'1.100.000 a les nostres illes; creix la demografia, aspiram que creixi l'economia, ho fa a bon ritme a les nostres illes, però la terra no és infinita, els recursos no són infinits, i per tant -la crisi ho va demostrar- no es pot créixer infinitament. No podem oblidar aquest límit, i hem de fer més pedagogia per recordar aquest límit, perquè cap canvi material, cap política serà suficient si no va acompanyada d'un canvi cultural, que és el que ens permetrà ser més ambiciosos amb les nostres polítiques, i això té molt a veure amb com s'instal·len uns determinats valors a la societat. Som conscients que tota transformació du el seu temps i requereix concreció. Li posaré un exemple clar: fa uns anys es va implantar per primera vegada l'ecotaxa, i a més d'altres motius no hi va haver la força social suficient per mantenir-ho vigent; ara -ho dèiem abans- tendríem 1.000 milions d'euros més. Va triomfar la idea conservadora -i ho han dit també avui- que als partits progressistes no ens agrada el turisme. Els fets demostren el contrari; més a nivell personal de tots nosaltres, que és que hem gaudit fent turisme aquest estiu, i a més hem penjat les nostres fotografies a l'Instagram; per tant tampoc no ens n'amaguem. Sí, senyories del PP, *we love tourism, as well*; no sé si ho he dit bé, Sra. Prohens...

(Algunes rialles)

En aquell moment es va estendre la idea que tocar els suposats propietaris del turisme amb l'ecotaxa afectava a la nostra economia. Avui en dia hem avançat molt per revertir aquesta idea, de manera que l'impost turístic és de les mesures aprovades per aquest parlament amb major suport social.

Tenim el que som capaços de lluitar, i crec que és un bon exemple de com s'instal·len nous valors a la nostra societat. Igual que les noves pràctiques de rendició de comptes, transparència, mecanismes de control ciutadà de l'economia, com l'auditoria ciutadana del deute que hem impulsat des del nostre grup i, em sap greu dir-ho, no sempre amb la seva millor disposició. Igual que des del seu grup tampoc no s'està facilitant suficientment l'engegada de l'Oficina Anticorrupció; la Sra. Diputada Camps i el Sr. Thomàs han fet una feinada aquest estiu per esmenar l'Oficina Anticorrupció; esper que

hagin pogut gaudir alguns dies de descans després de redactar les més de cent esmenes al reglament proposat pel Sr. Far. Jo ja els he reconegut personalment el mèrit de l'enorme treball realitzat, però reconeguim vostès que aquest treball no sempre s'ha fet pensant en la màxima autonomia i independència respecte del Govern que nosaltres entenem que ha de tenir una oficina amb l'obligació de dissuadir els membres d'aquest i d'altres govern de comportaments indesitjables. Per tant no hem de facilitar que sigui el Govern que controli l'oficina, sinó que l'oficina ha de tenir totes les eines possibles per controlar totes les administracions, i hem d'aportar eines a aquesta oficina si creim en aquests nous valors.

Presidenta, vostès i nosaltres hem de coincidir en valors. Allà tenim uns altres valors, per educació o pel que sigui, però si parlem d'educació el Partit Popular, que aporta al seu currículum un màster en arrasar amb l'educació pública amb retallades i amb la seva manera autoritària i despòtica de governar, que per això no poden donar cap lliçó, aquest Partit Popular que té un *cum laude* en barracons es permet ara el luxe de criticar aquest govern per les mancances de les infraestructures educatives com si fossin fruit d'aquesta legislatura, i sabem bé, Sra. Prohens, sabem bé que els barracons ja eren aquí quan el govern dels acords pel canvi va començar i no els vull recordar...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...el famós trilingüisme i em preocupa que el Sr. Bauzá, avui del Sr. Company, torni avui aquí a parlar de trilingüisme, ara parla d'un trilingüisme cordial. Entenc que l'anterior trilingüisme era tens. No crec que el Sr. Company vulgui ser la reencarnació del Sr. Aznar que ahir va tornar aparèixer al Congrés dels Diputats...

(Remor de veus)

No és el nostre model, no podem tenir els seus valors, però això no pot justificar, Sra. Presidenta, que el Pla d'infraestructures no hagi estat més eficaç i plantejat des del primer moment de la legislatura per tal de poder complir no ja l'acord amb nosaltres per reduir les aules modulars fins a un 70%, sinó l'acord amb la comunitat educativa amb les famílies i amb els alumnes de les nostres illes.

Coneixent el cicle de creixement demogràfic que afectava les Balears la planificació era una necessitat urgent des del primer minut i se n'han fet moltes reformes, molt necessàries. S'ha avançat molt quant a l'eliminació de barreres arquitectòniques i s'ha llevant l'amiant dels centres. Això és cert, però no tenim encara noves places educatives dignes, encara que des de conselleria han assegurat que faran via per obrir nous centres abans que acabi 2019.

M'ha preocupat també la reacció del Partit Popular quan vostè deia ahir com queien els nostres col·legis amb la necessitat de reparacions que hi havia. Sra. Prohens, quin cinisme, de què reien?, és que vostès no tenen fills i no han patit aquestes situacions? No pateixen les situacions...

(Remor de veus)

... de la necessitat de reducció de ràtios, una altra urgència per a unes millors illes...

(Continua la remor de veus)

... depèn d'aquests nous centres i de sumar més professorat.

No ens podem donar per vençuts amb les ràtios actuals i volem conèixer, presidenta, també de quina manera es distribuirà aquesta suma de 1.000 euros que diu que hi haurà entre educació i formació, perquè la comunitat educativa reclama aquests 1.000 milions d'euros per a educació.

El que sí hem de celebrar -i vull fer èmfasi en aquest fet, hi hem insistit molt durant les darreres negociacions- és que gràcies al acord pres entre el nostre grup parlamentari i el seu govern i acomplint així una moció de Podem que va ser ratificada per aquesta cambra l'educació a l'etapa 0-3 anys serà en aquesta recta final de legislatura una prioritat i s'augmentarà significativament la inversió.

No ens podem oblidar del paper que ha jugat la comunitat educativa 0-3 anys de Menorca que des del primer moment es varen posar a treballar amb nosaltres i amb altres grups per arribar a implantar un model d'escoles 0-3 digne dels nostres infants a tot Balears, perquè apujar el pressupost per a 0-3 anys és això, invertir en el nostre futur i contribuir al desenvolupament digne i en equitat dels nostres infants.

Presidenta, vostè va anunciar ahir 6 milions d'euros en total per a aquesta etapa, 5 dels quals estarien ja compromesos per acompliment de les mesures d'equitat de la nostra moció aprovada per aquest parlament, potser necessitem més d'aquest milió més per a tot el que fa falta per fer d'aquesta etapa un pilar bàsic de la formació dels nostres nins i nines. Ja li deixo caure aquí una primera proposta d'esmena a aquests nous pressuposts.

Senyores i senyors diputats del Partit Popular, *we love tourism as well*, però nosaltres hem d'assenyalar l'enorme contradicció de batre rècord de turistes mentre batem també rècords de sinistralitat, de condicions de precarietat laboral i de salaris baixos.

Sra. Armengol, parlem de salaris. En la qüestió salarial crec que coincidim perquè ho hem parlat moltes vegades. L'esclatxa social s'ha incrementat durant la crisi també a mesura que l'economia es recuperava. La crisi ha provocat una enorme devaluació salarial, un immens empobriment dels treballadors afavorit a causa de les reformes laborals del Partit Popular, però també del Partit Socialista, que van propiciar acomiadaments barats. A les nostres illes les xifres són aclaparadores, els inframileuristes són ja el 35% dels assalariats, 190.000 en total.

I en aquest punt no ens podem quedar només amb les xifres com fa el Sr. Company. Cal posar cara i ulls al problema, són els aturats de més de 45 anys que varen perdre la seva

ocupació durant la crisi i hem de reconèixer la bona tasca que es fa amb el programa Visibles per intentar que tornin tenir un lloc de feina; són les nostres i les nostres pensionistes, 120.000 persones que guanyen menys de 6.000 euros l'any, jubilats, i sobretot jubilades amb pensions no contributives o de viduïtat; són joves i no tan joves que viuen amb dos o tres mesos de contracte per any i que es veuen forçats a marxar per trobar una ocupació més estable, i ens alegrem que una altra demanda de Podem, que hi hagi un pla de retorn dels joves i les joves, sembla que comença a fer-se realitat; són els autònoms condemnats a l'economia submergida durant bona part de l'any.

Som conscients que des de la Conselleria de Treball, ja ho dèiem, es dediquen amb força a consolidar programes i polítiques actives d'ocupació per sectors, tant d'edat com industrials, i li prego, Sr. Conseller, que insisteixi a Madrid perquè el seu partit derogui d'una vegada la reforma laboral, tal i com varen prometre en diferents ocasions. Sabem que vostè té veu allà a Madrid. Nosaltres no en tenim cap dubte, ha d'insistir amb la nostra mateixa força, Sr. Conseller.

La mateixa força amb què seguirem insistint en l'increment del salari mínim. Cal posar més doblers en les butxaques dels ciutadans i donar la batalla d'uns millors salaris o al contrari les cançons de Donald Trump o de Marine Le Pen aniran sonant cada vegada més alt i ens n'alegram, presidenta, que ens hagi escoltat també durant les negociacions del sostre de despesa quan insistíem a fer gratuïts els llibres escolars per a les nostres famílies, bé, ens ha escoltat a mitges, però ens alegra l'anunci d'aquests 600 euros anuals per cobrir despeses educatives.

Ens alegrem també de la pujada del 17% en hostaleria, però juntament amb aquests acords la realitat per a les persones que ens envolten és que els salaris només han pujat un 3% aquesta legislatura, després d'una crisi insuportable per a molta gent. Ara hem de lluitar per aquests 1.000 euros mensuals d'SMI en l'àmbit estatal, si no uns altres vindran que proposaran miserables baixades d'impostos per aconseguir aquest objectiu.

Siguem fermes i donem aquesta batalla de les millors salarials per beneficiar les famílies, els comerciants, les PIME i derrotem el discurs de frustració xenòfoba que tants de riscos comporta per a la nostra convivència.

Cada partit sap quin discurs està defensant sobre la immigració, la venda ambulants i els monstres que pot arribar a generar això. És tan greu el que està passant a Europa i al món sencer que fins i tot en un paradís fiscal com Luxemburg estan espantats que acaben d'enviar a la merda al ministre Matteo Salvini a qui amb molt bon criteri es va declarar persona *non grata* des del Consell de Mallorca, hem de felicitar els partits que així ho varen aprovar, enhorabona als nostres representants al Consell de Mallorca. Necessitam ser un mur de resistència enfront de les polítiques populistes, de la por a qui ve d'un altre lloc. N'hi ha uns altres aquí que encoratgen aquesta por. A nosaltres sempre ens trobaran al davant en la defensa dels drets humans.

Senyories, presidenta, vostè ha anunciat que hi haurà un nou REB al novembre, espectacular, espectacular aquesta rapidesa del nou govern per entendre la nostra discriminació insular i sempre li hem dit que havia de ser un bon REB, pensam que ha de ser valent, ens n'alegram. Hem aconseguit ja el 75% de descompte als vols a la península i això també s'ha de garantir.

Per això, també li exigim que de manera ferma ha de proposar al Govern Sánchez la declaració d'obligació de servei públic entre les nostres illes i la península, perquè les companyies, entre altres motius, no puguin apujar els preus com ho estan fent abusant dels doblers de tota la ciutadania.

Senyores i senyors diputats, la fiscalitat -com bé hem dit- propicia més o menys serveis públics i un bon exemple en són la sanitat i els serveis socials. L'impacte que ens deixa la crisi afecta de manera especial també els infants menors de 14 anys, un 30% es troben en risc de pobresa, una tercera part dels nostres infants.

Necessitam fer dels serveis socials un veritable instrument per a l'atenció a les noves demandes socials agilitant processos, coordinant els diferents serveis d'atenció social amb formació als professionals, dotant els ajuntaments dels recursos necessaris per a programes de prevenció. Aquesta és la tasca que s'ha d'enfortir, Sra. Presidenta.

I quant a sanitat, en els darrers anys el sistema sanitari públic s'havia vist abandonat i es va iniciar una subtil, i de vegades no tan subtil, privatització amb la idea que la col·laboració públicoprivada era el tàndem ideal per a aconseguir una sanitat més sostenible, però aquestes retallades i aquest intent de privatització no han fet més que constatar la necessitat d'un sistema sanitari públic, de qualitat, gratuït i universal i també proper, d'aquí que hem de valorar també molt positivament l'anunci de l'hospital sociosanitari de Llevant així com també que els pàrkings, d'una vegada, dels hospitals públics d'aquesta comunitat siguin gratuïts, no com va ser durant les anteriors èpoques de la creació dels hospitals. És una qüestió de dignitat, és una qüestió de superació de la injustícia.

Per això, també vàrem escoltar les demandes que els professionals de l'hospital residencial Can Serres ens feren al nostre grup defensant la necessitat que aquell hospital continuàs sent el que sempre havia estat. Esperem que sigui aprovada la proposició de llei que hem presentat amb aquest objectiu.

La situació actual de la sanitat balear precisa canvis, canvis en els enfocaments, reduir les llistes d'espera, medicalitzar la comunitat fent-la més autònoma, i esperam també comptar amb la col·laboració d'un govern estatal compromès amb la sanitat pública i del que esperam impacients que elimini el copagament farmacològic. Gràcies, presidenta, també per escoltar el nostre grup en aquest tema després d'anys d'insistència i que ara, des de les negociacions del sostre de despesa, havien també posat damunt la taula. Era necessari anticipar-nos a la decisió estatal, així ho vàrem reivindicar

durant les negociacions i ens alegra moltíssim que s'hagi pres aquesta decisió d'avançar aquests doblers.

Senyors i senyores diputades, en unes setmanes també aquesta... d'aquesta legislatura, que alguns volen donar per acabada, debatrem dues de les lleis que marcaran el futur d'aquesta terra i que assenyalaran què passarà, d'una banda, amb la nostra pagesia, la Llei agrària i, d'altra banda, fins a quin punt ens comprometem a enfrontar-nos des de la vulnerabilitat del nostre arxipèlag a l'abisme ecològic que tenim davant el nostre nas, parl de l'escalfament global que abordarem amb la Llei de canvi climàtic.

Donem la batalla, tenim només allò que som capaços de lluitar i davant del canvi climàtic tenim una batalla cultura per endavant, reduir el consum i la demanda d'energia, proveir-nos amb energia neta, crear llocs de treball a l'àmbit de les renovables i fer que sobre aquesta idea pivoti el canvi de model productiu, fent, com ens han animat a fer des de la comunitat internacional, del nostre aïllament, virtut. Siguem sobirans energèticament. Tenim la convicció que les nostres illes poden ser energèticament autosuficients al cent per cent en pocs anys, hem de posar èmfasi en la lluita contra els oligopolis energètics i la democratització de l'energia, i aquesta llei encara no posa els instruments per fer això, però tenim propostes. La transició és una oportunitat d'or per tornar a la gent allò que ningú no hauria d'haver usurpat.

Gaudim en el nostre arxipèlag també d'una illa que és reserva de la biosfera, com podrà afrontar Menorca el canvi climàtic sense trencar aquest equilibri entre el desenvolupament de les activitats humanes i la preservació del medi ambient?

També hem proposat la creació de l'Institut Balear de l'Energia. Enguany ha tornat a formar part de les nostres negociacions també per a la ratificació del sostre de despesa perquè aquest institut pugui comercialitzar energia, en la línia que s'està treballant des d'alguns llocs d'Europa i també des de l'Ajuntament de Barcelona, per recuperar el control públic de l'energia i reduir el preu de la tarifa.

Quan parlem de diversificació de model, de disminució de la importància relativa del sector turístic al producte interior brut insular hem de parlar primer de renovables. Segon, hem de recordar també l'engegada del Pla d'indústria, que ja exigíem l'any passat. Tercer, cal més foment de la investigació i dels sectors culturals, de les empreses amb base tecnològica que afavoreixen l'economia del coneixement, que donen servei i valor afegit de manera transversal a tota la resta de la indústria, i que no va mencionar ahir, dins les indústries que també entenem que cal ajudar a internacionalitzar. Per a una diversificació efectiva cal diversificar a tots els territoris establint les bases i, per això, trobam a faltar encara instal·lacions necessàries per a això, com el Centre Bit a Eivissa, tot i que la seva posada en marxa va estar pressupostada des del primer any de legislatura. I com a quart punt de la diversificació del model productiu és urgent el revifament del nostre sector agrari.

El nostre desig és que el debat que afrontarem de la Llei agrària pugui convertir-se en un debat que no sigui sobre la seva supervivència sinó que sigui un debat d'idees per incrementar les possibilitats de rendibilitat del sector agrari concebut com a sector estratègic que requereix visió d'Estat per a la seva protecció i desenvolupament. Fa més de cinquanta anys que abandonam la terra any rere any, els nostres pagesos no poden continuar en mans de la voracitat del mercat lliure, per això urgeix prendre mesures clares, una nova política activa de creació de llocs de feina rurals fonamentada en les inversions directes a la pagesia, una política decidida de formació professional també per dotar-los de prestigi social. Hem de creuen en la imperiosa necessitat d'encaminar les nostres passes cap a la sobirania alimentària i hem de recuperar terres ermes que no són només un insult moral al problema de la fam al món sinó també una reducció de la possibilitat per part dels consumidors de triar productes locals i de temporada, perquè al final seran els consumidors que apostin pel producte local, per poc que anem modificant els hàbits de consum. Tendrem el que som capaços de lluitar i la batalla cultural per a una millor alimentació l'hem de lluitar.

Diputades, diputats, un altre dels problemes que més preocupa a la nostra població és l'habitatge, una altra de les batalles socials i culturals. Valoram la mesura que va anunciar ahir, Sra. Presidenta, per reduir l'impost de transmissions, del 8 al 5%, per a compres inferiors a 200.000 euros. Hem de recordar que hem aprovat una llei d'habitatge pionera en la nostra comunitat i entenem també que d'avantguarda a nivell de l'Estat, amb el reconeixement de zones especialment tenses, d'emergència d'habitatge que són una gran passa endavant, però també en aquest reconeixement de l'existència de l'emergència d'habitatge es requereixen plans específics d'acció contundents, com és el cas de l'illa d'Eivissa i també de la ciutat de Palma. I no s'encanti, presidenta, que aquesta ona ja està arribant també a Menorca, sobretot a Ciutadella.

Tenim mesures dins aquesta llei de les quals el seu govern i el seu partit poden treure pit, com són les cooperatives en cessió d'ús o l'habitatge amb dret subjectiu per a les situacions d'especial vulnerabilitat. Hem d'agrair les pressions en les negociacions amb el Sr. Pons del nostre diputat, el Sr. Morrás, per aconseguir totes aquestes fites, no va ser fàcil, però finalment el Sr. Pons crec que va trobar un bon equilibri en aquestes negociacions i crec que ara tots hem d'estar orgullosos d'aquesta llei que es mira també des d'altres comunitats.

Tenim una proposta també en aquest sentit, Sra. Armengol, que és que acceleri la posada en marxa d'aquesta llei perquè des del seu govern es doti l'oficina d'habitatge buit amb presència a totes les illes, amb oficines, amb recursos i dotació de personal suficient, només així es podran afrontar d'una manera seriosa els objectius de l'oficina si realment el seu govern pretén ser creïble en matèria d'habitatge.

I acabam parlant de turisme. Diputades, diputats, vivim del turisme, quantes vegades haurem sentit aquesta frase a qualsevol espai comú de les nostres illes, però aquesta percepció tradicional del turisme com a la nostra única font de

riquesa s'ha transformat enormement en l'última dècada fins al punt que cada dia més escoltam l'expressió "malvivim del turisme".

Els treballadors agraeixen tenir un treball, agraeixen el nou conveni d'hostaleria, per suposat, que es reconguin algunes de les malalties laborals de les cambres de pis, que és una altra proposta que el nostre grup ha fet des dels inicis i consideram que és una passa important. I, Sra. Presidenta, s'han d'agrair les seves paraules d'ahir a aquest col·lectiu pel fet d'haver arribat tard a escoltar-les, perquè aquests treballadors no conceben que amb la quantitat de turistes que ens visiten les seves condicions de treball s'hagin pogut veure tan perjudicades en els darrers anys, hem de ser valents per revertir aquest menyspreu.

Tenim allò que només som capaços de lluitar, hem insistit, i ja hem perdut part de les nostres costes per regalar-les al totxo, quan acabarem amb la inconsciència de creure que el creixement és infinit?, quan planificarem des de la protecció i la sensibilitat, des de valors feministes, des del respecte i des del reconeixement que les nostres illes i els seus recursos són finits, tenen límits? Ens ho diuen les organitzacions ecologistes, els moviments ciutadans als quals hem d'agrair...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, vagi acabant.

EL SR. JARABO I VICENTE:

... el seu esforç i la seva exigència (...) el problema, no mereixen cap crítica perquè són part del nostre ADN. Ens ho diuen els pagesos, els usuaris de transport públic que a vegades no saben quan arribaran a la seva destinació, els conductors que pateixen la saturació a les carreteres perquè no tenen una alternativa de transport.

Hem de mencionar també que és vergonyós com s'han gestionat tradicionalment a les nostres illes les aigües residuals i la manca històrica d'inversions en infraestructures...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Acab, Sr. President. No poden guanyar els de sempre, Sra. Armengol, hauran de fer majors cessions. Fa una setmana li preguntava per la modificació de la Llei de turisme, per regular el turisme d'excessos, per què es frena aquesta regulació?, quin...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, se li ha acabat el temps.

Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Doncs passam al torn d'intervenció de la presidenta del Govern. Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per la seva intervenció, i voldria començar per agrair-li no només el to i la proposta constructiva sempre que fa Podem Illes Balears, sinó evidentment agrair la feina feta durant aquests més de tres anys de legislatura, aquesta capacitat a què vostè feia referència, a la voluntat d'arribar a acords, i jo he posat en valor avui una altra vegada, igual que ho he fet durant tota la legislatura, que varem ser capaços, des de les diferències que evidentment existeixen entre les diferents formacions polítiques que signarem els acords pel canvi, de ser generosos i entendre que la ciutadania de les Illes Balears necessitava un pas endavant, un pas endavant en la forma de fer política i en el fons de les polítiques que es feien, i així poguérem signar aquells acords pel canvi, que varen dibuixar un govern amb un full de ruta molt clar, un govern amb un full de ruta compromès i valent, pensant no només en el present sinó també pensant en el futur de la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma.

I començarem la legislatura, i recordarà molt bé que parlàvem molt en aquells moments de rescat ciutadà, perquè estàvem en una situació molt complicada, on recordava avui matí també, davant l'oblit del Sr. Company, que hi havia gent, molta gent, massa gent, que no arribava a final de mes, que tenia complicacions estructurals molt importants a casa seva, i que això va ser la prioritat absoluta del Govern, les persones, i dins les persones, les més vulnerables, i aquí Podem va fer una sèrie d'apreciacions i de propostes polítiques que varen ser rebudes i acollides per part del Govern de les Illes Balears, i hem treballat conjuntament des de totes les formacions polítiques per poder-les fer possible. Em referesc a la renda social, que és una gran fita per al rescat ciutadà de les persones d'aquestes illes, un gran emblema del que volem ser, volem ser una societat digna que és capaç de pensar en les persones que sap més febles i que per tant ningú no quedi a la cuneta sinó tot el contrari. Em referesc també a totes les mesures de lluita contra la pobresa energètica que incloguérem també a la mesa de treball, a la mesa sectorial del Consell de l'Energia, i que per tant per primera vegada començarem a treballar perquè a ningú no se li tallàs la llum, i això també era important en aquesta comunitat autònoma i no ho hem d'oblidar.

Em referesc també a tota la feina que s'ha fet entre altres institucions, moltes elles des del Govern però també l'Ajuntament de Palma, entre d'altres, sobre la política per evitar els desnonaments, que era cosa comuna durant la passada legislatura en aquesta comunitat autònoma. En referesc al fons extraordinari que donarem a les escoltes públiques i concertades per tal que els nins, els infants,

tenguessin la possibilitat, aquelles famílies que no podien, de poder fer una excursió, de poder fer una despesa, i així ho férem amb els fons extraordinaris. En definitiva, ens bolcàrem en tot el que li diguérem el rescat ciutadà de les persones i a garantir els drets de tothom.

I vostè feia referència a una de les primeres fites, que és el retorn a la sanitat universal, aquesta garantia de ser una societat que està més dignificada en el que és i que per tant la salut no es nega a ningú.

Recordava vostè també una qüestió que per a nosaltres ha estat molt important, i és pensar en les persones, garantir els drets, per tant anar al que més importa, i després faré una mica de repàs en temes que vostè comentava sobre educació, sobre sanitat, sobre serveis socials, però ho férem des d'una anàlisi crítica de la situació que vivíem, i tot això també és un valor de l'esquerra, i és un valor que posarem d'acord amb els acords pel canvi, veient quina societat teníem, quins problemes teníem, i apuntar les solucions. I les solucions és el que hem anat plantejant i executant durant aquests més de tres anys de legislatura.

Vérem una societat que tenia mancances clares de drets, de garantia de drets, de garantia de llibertats, que necessitàvem impulsar més i millor democràcia, i hem de seguir en aquesta línia de treball constant; vérem una societat que patia i venia d'una crisi econòmica duríssima i que per sortir d'allà necessitàvem empènyer una palanca de diversificació econòmica important i per tant apostar per sectors molt diferents, no posar tots els ous en el mateix paner del turisme de sol i platja sinó anar a apostar per la diversificació econòmica. Vérem una societat que s'havia de refer a si mateixa i reconèixer-se a sí mateixa, amb la seva pròpia memòria, amb la seva pròpia història, i que havíem de fer de la dignitat i la reparació de tot el que havia succeït també un eix estratègic de com feim la política; i per això va ser tan important l'aprovació per unanimitat en el Parlament de les Illes Balears de la Llei de fosses, i per això és important la Llei de memòria democràtica, i per això és important seguir exhumant les fosses perquè cada vegada tancam ferides i perquè ens feim més dignes com a societat, i que fins que no posem ordre i pau a la nostra història, i l'entenguem i puguem fer aquesta passa endavant tampoc no serem una societat que es vol dir democràtica del segle XXI.

Igual que vérem clar que havíem de fer una passa endavant amb una societat que no pot negar una realitat que existeix encara: que les dones no tenen les mateixes oportunitats, que la igualtat real no existeix -crec que el 8 de març d'aquest any passat ens ha donat un punt d'inflexió a tots i a totes, a nivell espanyol i a nivell de tot el món-, i varem fer front a posar mesures valentes, també, i compromeses amb la Llei d'igualtat; diguérem clar que no pagar la pensió quan s'ha separat una parella és causa de violència masclista, i avançarem fort cap a les polítiques igualitàries de veres entre homes i dones, i hem de seguir fent feina junts i hem d'aconseguir rompre la bretxa salarial, i per tant són molt importants també les iniciatives que ara pareix que sí es debatran al Congrés de Diputats, presentades també pel seu

grup polític allà a Madrid, i que per tant poden anar en aquesta línia de poder fer factible la igualtat real entre homes i dones.

I vostè feia referència a un dels problemes més greus que tenim com a societat, que és la violència que se segueix exercint sobre les dones pel simple fet de ser dones, i això passa a moltíssimes llars d'aquesta comunitat autònoma i això no és un problema domèstic, és un problema públic, i ho hem dit clar i fort, també, des del Govern de les Illes Balears, i per això ens avançarem amb un pla de lluita contra la violència masclista que ha servit d'exemple a tantes altres comunitats autònomes, i ara també a nivell estatal, un pla de violència masclista que fórem capaços de dotar amb 13 milions d'euros, amb mesures transversals, que està posant agents de coeducació en els centres educatius, que estam fent feina des de Salut, des de Treball, des de Serveis Socials, des de totes les àrees de forma transversal; també amb totes les institucions i amb les persones que s'hi han volgut adherir, i crec que també és important remarcar que ara que hi ha un altre govern a Espanya, amb una altra sensibilitat absolutament diferent, les Illes Balears rebrem 4 milions d'euros més pels temes de violència masclista; ja se'ns ha confirmat per part de la Vicepresidència del Govern d'Espanya, en compliment precisament d'aquest pla estatal contra la violència masclista, que recordarem que en temps del Sr. Rajoy, no tan llunyans, no es complia el pressupost que s'exigia per part de les organitzacions feministes i per part de tots els grups d'esquerres al Congrés de Diputats.

Explicava també vostè tota una sèrie de qüestions que segueixen preocupant al seu grup polític, i que evidentment nosaltres compartim i estam treballant junts en com ho podem modificar. És evident que els èxits de la gestió feta durant aquests tres anys, els canvis, les transformacions reals que hem anat fent en aquestes illes, hi són, i jo les vaig explicar ahir, les hem explicades avui en el debat amb el Sr. Company i les seguirem explicant tots i totes. Han canviat molt les coses, no és comparable el que succeïa el 2015 amb el que succeeix ara amb totes les polítiques que s'han fet per part del Govern de les Illes Balears, i és vera que hem de seguir avançant, i jo sempre he reconegut que queda molta feina a fer, sempre he dit que les coses no es canvien d'un dia per l'altre, sempre he dit que es necessita en política sobretot planificar, pensar molt en futur; per això insistesc molt en aquesta idea, perquè hi ha polítiques que són d'estat i que són necessàries no només fer-les una legislatura i tallar, sinó que és important mantenir-les en el temps, i que per tant anem en aquesta línia de treball.

I això passa en educació, que és un dels primers temes que vostè ha tocat. Efectivament, hem pogut aconseguir augmentar moltíssim el nombre de professorat, hem aconseguit millorar molt les infraestructures educatives, hem aconseguit moltíssimes qüestions però queda molt de treball per fer. Vostè feia referència a les aules modulars, i és cert, encara tenim desgraciadament aquesta realitat, perquè és cert que tenim una població escolar que va creixent, és cert que per fer una infraestructura educativa hem de recordar tots els passos: es necessita que un ajuntament qualifiqui un solar, que l'entregui a la Conselleria d'Educació; es necessita després la

licitació de projecte, la feina d'un projecte, la construcció, i després dotar-lo, evidentment, del personal i de la infraestructura adequada. Si venim d'una època de sequera, que venim d'una època de sequera en termes educatius, i no tens absolutament res planificat, per planificar els nous col·legis, els nous instituts, les noves escoles, necessites el temps real per poder-los executar. Aquesta és la realitat i això s'ha d'explicar a la gent.

I s'ha d'explicar que igual ens passa amb els centres educatius, que ens passa amb els centres de salut, que ens passa amb les residències o que ens pot passar amb les infraestructures hidràuliques o qualsevol tipus d'infraestructura, i veniem d'una època on no només no es planificava, sinó que el poc sòl que hi havia que podia ser destinats a aquests serveis públics s'eliminava d'aquesta qualificació urbanística. Per tant, aquesta és la realitat.

A partir d'aquí, tenim un Pla d'infraestructures valent, i és clar que s'executa, a més, que és fins al 23, que, a més, ha estat pactat entre els diferents grups polítics que donen suport al pacte de govern, s'han invertit ja aquests 44 milions d'euros i continuam amb aquesta línia de treball.

Jo entenc que això de les aules modulars és una situació d'emergència i d'urgència, que no queda altre remei perquè el més important és escolaritzar, aquesta és la prioritat absoluta, escolaritzar, per tant has d'escolaritzar. Ara, també, Sr. Jarabo, ja li dic, no ens flagel·lem més del necessari, els senyors del Partit Popular començaren una legislatura amb 50 aules modulars i acabaren amb 90. Aquest any en tenim 7 menys que l'any passat i en el desembre del 19 la nostra previsió és poder-ne haver reduïdes 60. Ara, són massa! Sí, per això seguirem fent feina en aquesta línia i el Pla d'infraestructures educatives ens ha de dur a resoldre això.

Per això és molt important, i jo explic, una vegada més, és molt important que hi hagi governs de progrés que creguin en això i que continuïn fent feina en això, i una legislatura no és suficient, com vostè i jo crec que compartim perfectament.

I altres qüestions que hem fet, que també és important, les ràtios en infantil, se'n recorden que a principis de legislatura era un dels debats que més teníem, bé, idò han disminuït a 20,5 alumnes per aula, partíem de 25. Per tant, vol dir que anam fent la feina i acomplint i que d'aquí a uns anys, si seguim amb aquesta línia de treball, evidentment haurem pogut encara disminuir les ràtios, no només en infantil, sinó ja passant a primària i a la resta de cicles educatius.

Una altra qüestió que és molt important, abans la discussió era la crispació dins el món educatiu, aquesta era la discussió, no com educàvem els nostres infants, com traïem el millor de si mateixos, com educàvem en les capacitats de cada un dins les mateixes escoles amb projectes d'innovació pedagògica; ara tenim 58 centres que fan projectes d'innovació educativa, que són molt importants a les nostres Illes i que s'han acollit a aquest Pla d'èxit escolar que ha fet la Conselleria de Turisme.

Tenim una realitat que és important, en la lluita contra el fracàs escolar s'ha disminuït un 50% l'alumnat repetidor a primària, són bones fites, vol dir que anam ben encaminats amb el tema de l'èxit educatiu, que és el que més interessa: la lluita contra l'abandonament i contra el fracàs escolar. Han augmentat entre 2 i 3 punts les competències en anglès, en català i castellà a secundària, per aquells que diuen que el que feien abans era lluitar per l'aprenentatge de la llengua, no, n'hi havia alguns que lluitaven per l'enfrontament amb una llengua i n'hi ha uns altres que lluitam per l'educació dels nostres fills i filles i que la llengua mai no sigui un obstacle, sinó que sigui un vehicle, una fórmula de comunicació i un aprenentatge més i millorar les competències, i es demostra, han augmentat, repetesc, les competències lingüístiques en català, en castellà i en anglès, també gràcies a la bona feina dels nostres professors i professores.

I fem més accessible l'educació amb la baixada de les taxes universitàries, que també és important quan pensam en els nostres joves, com vostè també feia en el seu discurs i quan m'explicava també allò de considerar, i és vera, jo deia, anàvem de la urgència i hem anat passant la legislatura i de les urgències hem pogut anar ampliant el ventall. I efectivament, l'etapa de 0 a 3 anys és una etapa que sempre hem dit que consideram educativa, que en aquesta època els infants són com a esponges i que, per tant, és molt important quin tipus d'atenció tenen. I l'any que ve tendrem aquests recursos més pactats amb vostès en el sostre de despesa i, a més, tots els grups polítics aquí han aportat moltíssim en tot aquest treball del 0 a 3 anys; vostès saben que s'ha creat una comissió específica amb gent independent, amb gent de fora que vol donar... també amb les plataformes 0-3 que fan una feina i que volen explicar tota la seva experiència per a com junts, entre totes les institucions, podem anar fomentant aquest ensenyament del 0 a 3 anys.

Però he de recordar una cosa que és així, la passada legislatura passarem a zero euros en això, a zero. El Govern Rajoy, és clar, quan tenguérem el Pla 0-3 estatal, teníem 15 milions d'euros a les Illes Balears, amb el Govern Rajoy zero euros per a 0-3 anys, aquesta és la realitat del que ens hem trobat. I malgrat això, aquesta ha estat la legislatura que més recursos econòmics ha posat aquest govern per al 0-3, 5 milions ja d'euros en tota la legislatura que l'any que ve incrementam en 6, segons el que tenim acordat. I que, per primera vegada, i crec que és important, també gràcies a les propostes dels diferents grups polítics, hi haurà ajudes per als menjadors de les escoles, cosa que no havia existit mai per a les famílies, que també creiem que és molt important.

Vostè explicava una qüestió que és bàsica, bé, nosaltres som una economia que creix, com volem créixer, com creixem i per tant com podem garantir la redistribució de riquesa, que en això compartim perfectament la diagnosi, i com podem fer que la gent tenguí millors salaris i que, per tant, puguem anar amb aquesta dignificació laboral? Bé, vostè també ho posava de manifest, en aquestes Illes hem aconseguit aquestes pujades de salaris, en aquestes Illes tenim unes millores salarials, l'any que ve serà la primera vegada que el salari del sector serveis s'igualarà amb la resta de sectors, la

pujada dels convenis col·lectius és molt alta a les Illes Balears, les millors a tota Espanya, el 17% d'hostaleria és claríssim, però hem de continuar treballant en aquesta línia.

I aquí el Govern no s'ha posat de perfil tampoc, veníem d'una època on deien que això del diàleg social i dels convenis col·lectius només era qüestió d'empresaris i treballadors; no, no, aquesta vegada això no ha passat, i el Govern, des del primer dia de legislatura, diguérem als empresaris: ara que comença a anar bé el cicle econòmic s'ha d'apujar el sou als treballadors i treballadores, i fins que no ho aconseguim no descansam. Aquesta ha estat l'actitud del nostre govern i evidentment hem aconseguit aquestes pujades salarials, igual que hem aconseguit, amb força i amb valentia, la proposta que, per primera vegada, s'acceptin les malalties professionals de tantes dones cambreres de pis que tenen una situació, que és una professió superfeminitzada, que just per això no es troba al Catàleg de malalties professionals, i tots ho sabem, això també és lluitar per l'igualtat real entre homes i dones, i hem aconseguit que per primera vegada ara el Govern d'Espanya s'ho hagi agafat seriosament i assumeixi que aquestes són malalties professionals.

I vostè em demana, hem de derogar la reforma laboral. I jo hi estic absolutament d'acord, la meua posició no ha canviat, Sr. Jarabo, no ha canviat, i jo li deman que facem feina junts per aconseguir-ho. Evidentment, hem de ser més majoritaris, i en aquesta línia també haurem de treballar junts.

Vostè deia, la forma de créixer i com creixem, i ho ha lligat al tema del turisme, i, efectivament, nosaltres som una economia que el seu motor econòmic està lligat al turisme, al sector serveis en termes amplis i en aquesta legislatura hem fet moltíssima feina, i crec que els resultats són bons, Sr. Jarabo, crec que són bons. Nosaltres som una comunitat autònoma que continua tenint molt nombre de turistes, que continuam amb rècords de vinguda de turistes que hem tengut una altra vegada aquest estiu, però sobretot el que és important: hem aconseguit allargar la temporada turística. Això ningú no s'ho creia, això va molts anys que es repeteix, això fa molts anys que es lluitava, que els hotels no tancassin o no només obrissin tres mesos l'any, perquè això condemna moltíssims treballadors i treballadores: com és viure una persona, una família que només té tres mesos de feina a l'any, que després té moltes dificultats per tenir prestacions d'atur; que després té moltes dificultats per tenir una pensió més o manco digna? Aquesta és la realitat del nostre mercat laboral, i hem aconseguit allargar temporada turística des del diàleg i des de l'acord amb empresaris i sindicats, i tenim temporades turístiques més llargues, que permeten més contractacions, que les contractacions siguin de més qualitat.

I també hem posat ordre en una qüestió que altres havien mirat cap a un costat, alguns havien dit: bé, prohibim el lloguer de vacances en plurifamiliars, però nosaltres no farem cap inspecció. Per tant, això era un camp qui pugui, i hem posat ordre, amb dificultats a un tema complex, però hem estat valents, i hem fet una Llei de lloguer de vacances, que ha dit: no tot és susceptible de ser llogat, hi ha d'haver un sostre de places, no es pot créixer indefinidament i hem de posar ordre

urbanístic a qui té competències en això, Ajuntament de Palma i consells insulars. I en aquesta línia crec que hem treballat seriosos.

Cercant fórmules d'un turisme de qualitat, que pugui venir més mesos a l'any, que deixi més despesa turística, més despesa econòmica per turista, que és el que aconseguim i promocionam, sectors que ens va molt bé, promocionant gastronomia, promocionant els productes propis d'aquestes Illes, cultura, esport, senderisme, per tant tot allò que també va lligat a una forma de ser diferents des de la nostra comunitat autònoma. I això ens ha servit, evidentment, per poder tenir recursos, per poder invertir en la indústria, per poder invertir en indústries culturals, com vostè feia referència, en una economia verda, en potenciar aquests llocs de treball lligats a l'economia verda, a potenciar l'economia circular, a potenciar l'economia del coneixement i en aquesta línia hem treballat i treballam.

I vostè deia també, feia referència a dues qüestions més, i acab, als temes de salut, que hem avançat molt i queda molt per avançar, i vostè deia: és important, a la fi tendrem la gratuïtat dels pàrquings a Son espases i a Can Misses aquest mes de gener, i serà una realitat.

I jo vull posar de manifest també una altra qüestió que crec que és important, hem aconseguit desprivatitzar el transport urgent a les nostres Illes i les ambulàncies ara són una empresa pública. També ha estat un fet que ens ha donat molta més càrrega política i ideològica en un tema que era important, els treballadors es troben amb millors condicions i el servei es pot donar amb millors circumstàncies del que podíem tenir en aquesta comunitat autònoma, i li agraeix, evidentment, el suport a eliminar el copagament farmacèutic per als pensionistes, vostès ho han plantejat aquí a les Illes Balears, ho han plantejat a Espanya, i estic convençuda que junts aconseguirem que s'elimini del real decret espanyol i que, per tant, el Govern d'Espanya pugui eliminar aquest repte d'eliminar el copagament farmacèutic a tota Espanya.

I amb això acab, Sr. Jarabo, ara tenim reptes enormes dibuixats com a societat en aquesta comunitat autònoma, varem ser capaços de junts posar quins problemes hi havia i junts posar les solucions necessàries en aquesta legislatura, i així hem de seguir treballant en el futur. I junts treballam també per aconseguir aquest règim especial, aquest nou sistema de finançament autonòmic i tantes i tantes altres coses, que es necessiten també d'un nou govern que ha sorgit també d'una dignitat democràtica i que vostès també han fet possible davant la no resposta sobre una sentència com la Gürtel, per part del Partit Popular.

Per tant, amb aquest esperit, amb aquesta força, amb aquesta valentia de dir: tenim postures diferents en molts temes, sí; tenim visions diferents en algunes coses, sí, però hem estat capaços de posar en valor allò que ens uneix, de posar en valor el que ens uneix que és més important, les persones d'aquestes illes, pensant en el seu present i en el seu futur, així dibuixarem els acords pel canvi i estic segura que així seguirem treballant junts. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Torn de rèplica del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, president. Gràcies, presidenta, per les seves respostes. Jo crec que tots hem de ser conscients que mai no arribarem a un món perfecte, però sí que podem ser conscients que l'esperança és caminar i que cada fita que aconseguim doncs és una pedra més en aquest camí cap a aquest món millor en el qual entenc que tots dos confiam i que és un dels valors comuns que tenim, més enllà de les discrepàncies.

Jo li he criticat algunes qüestions de planificació, hem de ser honests també en aquest sentit, és a dir, de l'època que veníem, jo crec que els seus consellers han hagut de fer miracles, i tampoc no crec que tots creguin en la santedat, però d'alguna manera aquesta imprescindible també reforma de les administracions públiques que crec que es requereix per tenir unes estructures més fortes i més sòlides per avançar en projectes, crec que també és imprescindible i alguna vegada també ho hem comentat, hi ha una feblesa estructural de l'administració pública, en general, especialment greu probablement en aquesta comunitat que impedeix que es puguin fer segons quines coses, i això evidentment ho compartim.

Però sí que és cert també que algunes coses de planificació, que sé que a vostè li preocupen, que sé que s'ha encarregat d'intentar posar un horitzó raonable quant a terminis, doncs s'ha trigat, i jo crec que hem de reconèixer errades també, que és el que dèiem, sense flagel·lar-nos, com deia vostè, tampoc no crec que sigui ni beneficiós ni agradable, probablement, no crec que haguem de ser sàdics. La qüestió rau en què des de fa tres anys i mig doncs arriba ara el Pla de mobilitat, i bé, jo crec que ja està, s'ha de reconèixer. No és que s'arribi tard en aquesta legislatura, és que s'arriba tard des de fa vint anys, probablement, i això ho hem de dir sempre, i jo crec que tots ho diem. Però hem d'insistir.

Ara, el que hem de dir també és què es farà a partir d'aquest moment, i si no es pot, si s'arriba tard en un pla de mobilitat, com és en aquest cas, almanco no s'ha d'estar (...) sis mesos que s'aprovarà aquest pla de mobilitat, i en algunes ocasions sí que s'ha fet des del principi de legislatura, estarà d'aquí a sis mesos, estarà un poc més tard, estarà un poc més tard i semblava d'alguna manera que podia acabar la legislatura i que no tendríem aquest pla. I a nosaltres aquest pla ens agrada, seríem més ambiciosos, crec que inclou qüestions també que es vol apuntar el Partit Popular, com és el metro de Son Espases, crec que és important que el metro arribi al nostre hospital de referència, sí que ho crec, però quan ho vam comentar vostè deia: això és impossible, és molt complicat, no sabem si es podrà fer, deia el Sr. Pons, ho posava molt en

dubte. Ens alegra, ens alegra que ara sembli que almanco es pot planificar.

Es fan miracles, es fan miracles, i en educació és més complicat probablement que a cap altra conselleria fer miracles i així i tot posam molt en valor, ho hem fet aquí en els discurs, les millores que s'han fet durant aquesta legislatura. Però, és clar, la planificació en educació, també unes infraestructures educatives que ara es posaran en marxa, que ara ja tenim un termini, el 2023, etc., bé, també s'ha trigat, i també des del principi de la legislatura nosaltres parlàvem amb el conseller i li dèiem: s'ha de planificar, s'ha de planificar, ens heu de trametre els documents de la planificació, i van passar dos anys fins que vam tenir un primer document de planificació. I era important, i no és qüestió de flagel·lar-nos, insisteixo, presidenta, simplement de reconèixer que s'hauria d'haver fet abans i que ara es farà, i ens alegra i ens alegra a tots, i sobretot ens hem d'alegrar perquè beneficiarà els nostres nins i nines d'aquesta comunitat, perfecte, si és que no ens hem de criticar, simplement hem de reflexionar sobre que hem de llançar de vegades més les coses.

No m'ha respost una pregunta, li parlava dels mil milions d'euros destinats a educació i formació, tal i com vostè ha dit no sé si es pot avançar de quina els distribuïran, però almanco deixar clar a la comunitat educativa que no són mil milions d'euros per a educació, sinó educació i formació, crec que vostè ja ho ha dit diverses vegades, però d'alguna manera sí que hem d'explicar quin és el repartiment o la distribució d'aquestes quanties, perquè crec també que hem de fer pedagogia, com vostè deia, des de la crítica, perquè és un dels nostres valors com a persones que som d'esquerra.

Vostè recordava també el rescat ciutadà, l'hem posar en valor sempre, no ho oblidem, des del principi aquest govern no és que hagi estat sensible, és que ha estat incentivador i ha promogut evidentment que es poguessin aprovar qüestions de protecció de determinades emergències, com ha estat l'energètica, és clar que s'ha fet, i ho hem reconegut sempre i crec que ho hem posat en valor.

I no volem renunciar, en absolut, a tot el que s'ha aconseguit, presidenta, o sigui no pensi que li dic que s'han fet coses malament, simplement que hem de reflexionar sobre com es podrien fer millor, perquè sé que governarem junts la propera legislatura i és important reconèixer determinades errades; sobretot perquè després tenim problemes com el que ha passat dels vessaments a Palma i de vegades costa d'explicar o d'entendre per part d'un ciutadà com és possible que a una comunitat que viu del turisme doncs els habitants de la seva principal ciutat hagin de patir una bandera vermella per un problema d'infraestructures hídriques històric, crec que és difícil d'explicar. De vegades independentment de qui sigui el responsable, és clar que el Sr. Company no va firmar, i ho tenia a la mà, poder resoldre aquesta situació. Probablement, el Sr. Font, durant la seva època, fent-se fotografies amb el Sr. Matas, també va tenir la possibilitat de resoldre aquesta situació, segur que a la seva mà va tenir aquesta possibilitat.

(Remor de veus)

Bé, culpable, culpable, ells podran dir que durant aquesta etapa tampoc no s'ha pogut avançar, culpables, bé, ens hem d'avançar en planificació per intentar fer-ho, però sense cap major crítica.

(Alguns aplaudiments)

Ja m'agradaria. Vol parlar de cinema? No hem parlat de cultura, Sra. Armengol, i sí que li volia comentar alguna qüestió perquè crec que és important, no perquè jo vengui d'aquest món, però sí perquè de vegades s'oblida, i ho hem dit des del primer any d'aquesta legislatura. S'ha fet un pla de cultura, però hi ha moltíssims dubtes dins el sector sobre de quina manera es podrà desenvolupar aquest pla de cultura, ja ho hem comentat també a la Sra. Fanny Tur.

Vostè felicitava, i jo ho torn fer, Jaume Carrió i Laura Gost, que ara són per Nova York, que ens han regalat el primer Goya a la nostra comunitat, i jo crec que també ho hem de celebrar, i jo som molt optimista, i n'hi haurà més, i crec que hem de reconèixer el seu mèrit perquè també han patit situacions que han hagut de marxar a viure fora, que han patit situacions econòmiques complicades també per poder crear, etc., no? Per tant, des d'aquesta insistència que li feia de promoure nova cultura social, crec que és important desenvolupar aquest pla de cultura perquè necessitam que tothom pugui crear i necessitam consolidar també els bons creadors, no?, però hi ha dificultats en aquest pla de cultura que crec que també s'han de dir, ho llegia també d'una manera molt precisa en un article d'un diari l'altre dia. Parlava que tots aquests moviments, presentacions, gestos de la Conselleria de Cultura que havia exhibit per fer aquest pla de cultura, el que es trobava a faltar és un pla de xoc que vagi directe al càncer de la precarietat dins aquest sector, un full de ruta amb els objectius concrets, amb els seus punts i les seves comes, terminis d'implantació, previsions de resultats, elaboració d'un nou manual de bones pràctiques per a les contractacions dels artistes, fixació d'uns mínims en els horaris i les tarifes, la relació entre el treballador cultural i l'administració, altes a la Seguretat Social, factures, pagaments en terminis raonables, també a l'administració, que és una bogeria el que està passant, bestretes, una part sobre la fiscalitat incentivadora de l'activitat cultural, mesures per atendre la problemàtica dels creadors en risc de pobresa o exclusió social, la inclusió de noves clàusules de protecció en les subvencions...

Es presentarà alguna cosa semblant als propers mesos, Sra. Armengol?, i un pla de cultura, ara hem aprovat al Congrés l'Estatut de l'Artista, hi ha alguna manera que es pugui desenvolupar aquí?, hi ha comunitats, Andalusia, ja han començat a avançar, que no se'ns avancin des d'Andalusia, Sra. Presidenta, no caiguem en l'error ara de... d'anar per darrere d'Andalusia, hi anirem després electoralment, però no en la resta.

Habitatge, ho dèiem també davant la proposta que vostè va fer, però també ens ha costat arribar a un acord quant a

habitatge, sembla insuficient el que s'ha proposat i semblen insuficient les propostes que ens estan fent fins ara des de la Conselleria d'Hisenda per posar en marxa aquesta oficina de l'habitatge buit, des de la necessitat de desenvolupament dels reglaments per part del Sr. Pons i mentre la gent espera i en qüestions d'habitatge l'espera crec que està essent massa llarga.

Jo entenc que hi ha forces poderoses que potser la poden fer tremolar en aquest sentit. Jo crec que ha de demostrar que sent també el mateix dolor que totes aquestes famílies ofegades per les hipoteques, per la pujada dels preus del lloguer i és moltíssima gent la que hi ha aquí, i ofegades per no tenir en qui confiar en l'administració per preservar el seu dret a viure dignament en un habitatge digne.

Per acabar, volia fer referència també a la gent, si l'altre dia teníem aquí, i va ser molt interessant aquesta sessió de ciència al Parlament, la ciència ens qüestiona, la recerca ens necessita, es requereix una política de clústers reals que superi els problemes que hi va haver en legislatures anteriors, es pot combinar, aquestes bases del coneixement allà als clústers, les empreses s'autoorganitzen, crec que és necessari tenir i compartir aquest coneixement i ens ho deien també l'altre dia: s'han de consolidar aquestes estructures i s'ha de reduir la burocràcia, no és tot només incrementar el percentatge d'inversió en recerca.

Ho dèiem abans, Sra. Armengol, estam pujant escalons de democràcia, d'avanços progressistes en aquesta legislatura, de respecte als drets humans, de protecció al medi ambient, no en tenim cap dubte. Estem satisfets, estem molt contents de l'empatia que hem generat amb les persones que formen aquest govern, amb algunes ja fins i tot hi ha un punt d'amistat, crec que són bona gent, però de vegades hi ha pressions exteriors i la por també motoritza, podríem dir, bé hi ha l'expresident d'Urugai Pepe Mujica: *"ningún cordero se salvó balando"*, ens hem d'organitzar col·lectivament, ens hem d'organitzar millor.

Per tant i com deia, per acabar, la nostra secretària general ahir, Sra. Presidenta, entenem que el Partit Socialista és millor quan nosaltres també som allà al seu costat i treballam junt, junts també amb MÉS, Menorca, Mallorca, Gent per Formentera, junts som i podem ser més valents.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Correspon ara la contrarèplica de la presidenta del Govern Sra. Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per la seva intervenció, breument intentaré respondre algunes de les qüestions que vostè apuntava.

És veritat, deia..., bé, la gestió de l'administració a vostè li sembla lenta, i bé, podríem compartir algunes qüestions que crec que tots els consellers i conselleres, directors generals, tots els que executen poden compartir, no?, també des dels ajuntaments, des de la mateixa administració insular, però li he de respondre que la planificació està present des del principi de legislatura. Planificar és estudiar, és fer una bona diagnosi, després poder negre sobre blanc dibuixar aquelles inversions necessàries i a més tenir la valentia que el que proposes ho podràs pressupostar i que, per tant, també cabrà dins el cicle econòmic propi de la comunitat autònoma i per tant, ho podràs executar.

Nosaltres no hem volgut planificar coses irreals, no hem volgut prometre sense planificar, no hem volgut fer aquestes qüestions que desgraciadament en aquesta comunitat autònoma tant de mal ens feren, basta recordar com es feren les autopistes d'Eivissa, com es va fer el metro a Palma, com es va planificar o no planificar el Palma Arena, com es va projectar fins i tot una opera enmig de la Badia de Palma, tot això ha succeït en aquestes illes.

Nosaltres crec que hem demostrat que som seriosos, que som gent rigorosa, que som gent feïnera, que som gent que va de debò a arreglar els problemes reals que té la ciutadania i efectivament, som conscients de quina és la nostra població, hem estudiat això, hem estudiat com anirem evolucionant i tendrem, tenim més població escolar i tendrem també més població envellida, aquesta és una realitat.

Per tant, s'han fet plans d'infraestructures, que les han fet tots els consellers i conselleres i han planificat sobre zero, que és d'on veníem i per tant, la planificació ha estat més complicada, però està en marxa. Jo no dic que hem fet plans que volem desenvolupar en la propera legislatura, que també, és clar, però és que s'han començat a desenvolupar ara, no és que no haguem fet res, sinó tot el contrari, els plans de serveis socials, els dels centres de salut, el de les infraestructures educatives, de les infraestructures hidràuliques, el Pla de mobilitat, tot això s'està executant, vull dir, els centres de dia, hi ha més centres de dia, més places residencials, hi ha més centres de salut, hi ha més... millores als hospitals, hi ha més escoles... Aquesta és la realitat, no?, hi ha més infraestructura hidràulica de la que... aquesta és la realitat.

Per tant, si tenim un altre triomf damunt la taula, que és que no només hem pensat en ara i hem executat ara, sinó que també hem pensat en futur en totes i cadascuna de les àrees i crec que això és una política responsable i crec que durant els anys en què ha governat el Partit Popular en aquesta terra, entre moltes altres coses, han estat molt irresponsables -molt irresponsables- i mai no s'ha tengut la valentia, la decència i la transparència capaç de dir: "bé, això és el que tenim i cap

aquí hem d'anar fent feina", de futur, no?, i planificar i evidentment són plans que s'hauran d'anar modulant a mesura que vagi passant el temps com és lògic i normal perquè hi haurà necessitats que no haurem pogut preveure i s'hauran de preveure en el moment que pertoqui i altres qüestions d'aquest estil.

Vostè deia, en educació, feia l'esment de dir, bé, aquests 1.000 milions d'euros en educació i formació -que jo vaig plantejar ahir, que crec que és una necessitat real dels nostre sistema perquè, repetesc i això ho compartim perfectament, si no invertim en educació estam morts com a societat de present i de futur i per tant, es el millor que podem fer per als nostres fills i les nostres filles- com aniran distribuïts? Bé, Sr. Jarabo, això serà el debat pressupostari que tendrem i evidentment la conselleria presentarà el seu propi pressupost i després haurem de tenir el debat parlamentari que pertoqui en cadascuna de les àrees en cadascuna de les comissions pròpies i en el plenari de pressupost, però el que sí és clar és que hem dit: nosaltres volem seguir i apostam per això.

Tenim el creixement de professorat que tenim i que hem de preveure en aquest sentit; tenim una aposta d'augmentar el pressupost en la Universitat de les Illes Balears; tenim una aposta per millorar les infraestructures educatives, que òbviament s'han de pressupostar totes aquelles que hem d'executar durant l'any 2019, tot el que és l'ensenyament obligatori, tot el que són els plans nous d'innovació pedagògica, tot el que són les noves places d'atenció a la diversitat que s'han previst dins les aules de les nostres illes, el que són els auxiliars de conversa, tot allò que hem fet de millora durant tota la legislatura i que volem seguir consolidant i a més afegim aquest any, perquè ha estat un tema molt debatut i molt demandat per molta part de l'esquerra d'aquestes..., dels grups polítics d'esquerra i també per molta part social de plataformes i de gent vinculada a les plataformes de 0 a 3 anys incloem un pressupost major del 0-3 anys com a etapa educativa, que ho repetesc, hi ha tot el que fa referència a l'ajut als menjadors, que no ha existit mai, entre d'altres coses que evidentment acordarem entre els diferents grups polítics durant el debat pressupostari.

Igual que feia referència vostè a les infraestructures hidràuliques, no m'hi estendré més, però aquesta és una realitat bastant objectiva. Aquest govern no s'ha posat de perfil, aquest govern no només ha planificat sinó que ha executat i tenim 108 milions d'euros en execució, en projectes diferents, tant de proveïment com d'aigua en alta que són fonamentals per a aquestes illes. A més, varem ser molt clars, varem explicar que hi havia un problema de sequera, varem explicar que els problemes de les infraestructures tal com estava, varem posar en marxa tot el cicle de l'aigua. Per tant, això necessita aquesta legislatura i moltes més per seguir treballant en aquesta línia rigorosa i conscienciant també de la necessitat de tenir, de posar valor a un recurs com és l'aigua que és escàs i que també crec que s'ha de fer molta pedagogia en aquest sentit.

Vostè també m'ha parlat de tot el que fa referència a la cultura, i és veritat que n'hem parlat poc i és veritat que aquí

sí que veníem de sequera, ja no sé com definir-ho, no? És veritat, que vostè sap, que tenim competències compartides amb els consells insulars i que s'ha fet feina de forma compartida, que crec que també és un valor que s'ha de posar de manifest, la capacitat de fer feina no només des del Govern tancats sinó en diàleg amb la societat i en diàleg i en connivència també amb els diferents consells insulars. El Pla de cultura és una fita important, no m'hem tengut mai, és la primera vegada que hi ha un pla de cultura que s'ha de complir, però també hi ha hagut un augment importantíssim del suport a tots els creadors culturals, com vostè coneix perfectament bé. S'ha posat tot allò d'IB Talent en marxa, s'ha donat suport per primera vegada als artistes d'aquestes illes, que són molts i que tenen reconeixements importants no només a nivell nacional sinó també internacional, i s'ha donat suport també a tots els grups més petits perquè puguin mostrar la seva creació cultural dins les Illes, que no hi existia i que era molt difícil que una companyia, jo que sé, de dansa, de teatre pugui mostrar la seva creació a Menorca, a Eivissa si és de Mallorca i viceversa, i això també crea comunitat autònoma i ha creat aquests fils que són importants entre tots i entre totes.

S'ha donat importància i rellevància a la pròpia creació de la Conselleria de Cultura, ja dóna el pes polític que vol tenir, el suport al sector audiovisual, també per aquesta economia diferent a la qual vostè hi feia referència, que també crea llocs de feina especialitzats i que no depenen del sector serveis sinó tot el contrari, aposten per l'economia del coneixement. S'han posat en valor també les infraestructures culturals donant molt més horari de serveis a les que ja eren pròpies de les Illes... del Govern de les Illes Balears i també, per exemple, recuperam projectes emblemàtics de grans creadors nostres com Antoni Catany, que s'ha posat endavant el centre de fotografia internacional Antoni Catany; com s'ha comprat Sa Sanieta a Formentera per fer possible que hi hagi el primer museu a Formentera, que fa molts anys que esperen els formenterers i les formentereres; s'ha donat doblers a la Casa de Música d'Eivissa que tampoc no tenia suport per part del Govern de les Illes Balears. I una cosa que jo crec que té la seva importància: l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears amb els anteriors estava a punt de desaparèixer, aquesta és la realitat, ara està consolidada amb acords entre els treballadors i treballadores, amb un nivell altíssim als quals hem d'agrair als nostres músics la rellevància que ens donen també a nivell internacional, i amb una infraestructura important per als assajos com ha de ser la Casa de la Música a Palma, que ja té el pressupost.

Isobretot, Sr. Jarabo, hem dibuixat junts aquest projecte de futur, un futur net, un futur responsable, un futur que protegeix i estimi el seu medi ambient, el seu territori, les nostres illes amb la Llei de canvi climàtic a la qual feia referència, amb la Llei de residus, amb la Llei de limitació d'accés als cotxes de Formentera, dient una cosa clara, hi ha una capacitat de càrrega a les nostres illes, hem de començar a fer feina valenta amb aquesta qüestió, hem de donar la competència als consells insulars, les armes als consells insulars perquè ho pugui fer, i crec que és una fita important també, això ens posa a l'avantguarda espanyola, som els

primers que ho farem en tot Espanya, i en molts pocs llocs d'Europa s'ha fet això, no?, de dir, escolta, som conscients de la fragilitat del nostre territori, som capaços de prendre mesures entre tots per veure com podem fer possible la sostenibilitat entre el que ve i el que hi és i entre la mobilitat necessària entre els ciutadans d'aquestes illes.

Efectivament, apostam per aquest futur net, apostam per aquesta economia verda, aposta per aquesta diversificació econòmica, apostam per la ciència, per la innovació, com vostè feia referència, per això la Facultat de Medicina, per això l'aposta per les ajudes als nostres investigadors, per això el decret de carrera investigadora, per això licitem i apostem ara pels clústers, enguany el d'hàbitat i el nàutic, per això seguim en aquesta línia de treball conjunta amb les empreses tecnològiques, per això l'ampliació del ParcBit, per això ja és una realitat el Centre Bit de Menorca i tantes i tantes coses.

Perquè creiem -repetesc- en la nostra gent, perquè creiem en el futur de la nostra gent i perquè volem una societat millor per a tots i per a totes.

I, Sr. Jarabo, crec que durant aquesta legislatura alguns deien que això no funcionaria, alguns deien que no ens entendríem, alguns deien que el diàleg, que el pacte no era positiu, idò tot el contrari, hem estat capaços de demostrar que som gent seriosa, que som gent rigorosa, que som gent que ha consolidat un govern amb polítiques valentes i compromeses amb la ciutadania, que el pacte i el diàleg no només és bo sinó que és absolutament necessari, i crec que nosaltres hem demostrat ser capaços de ser una comunitat autònoma que ara, a Espanya, ens miren pel Pla de lluita contra la precarietat laboral, per la Llei de canvi climàtica, per la sanitat universal, per la Llei de renda social, ens miren per una llei de residus emblemàtica, ens miren per un pla de lluita contra violència masclista.

En definitiva, hem posat en valor el millor que tenen aquestes illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem el Ple. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Diputades, diputats, resta d'assistents. Sra. Presidenta, fa poc més de tres anys les formacions polítiques progressistes ens proposàrem assumir un repte amb la ciutadania de les Illes Balears, signar un acord i formar un govern per retornar-nos a tots i a totes els drets essencials per viure amb dignitat. Els acords pel canvi es

dissenyaren per sobre de tot per donar un gir de 180 graus a les decisions que afectaven la gent d'aquesta terra. El 2015, MÉS per Mallorca vàrem assumir el nostre compromís amb la gent, el compromís de governar, volem governar per transformar i millorar la vida de les persones. Teníem alternativa? Sí, no assumir responsabilitats de govern i defensar punt per punt el nostre ideari i el nostre programa, era legítim, i tant que sí. Però vàrem decidir implicar-nos, governar és un exercici d'humilitat i de responsabilitat, i ho tornarem a fer si la ciutadania ens ho demana.

Ho recordam i ho recordam molt bé, indignar-se no era suficient, ens demanaven més. I sí, se'ns necessita, se'ns necessitava i ens necessitàvem tots, perquè per sobre de tot l'objectiu, de tot punt de programa l'SOS ciutadà exigia el canvi i fer-ho requeria i requereix compromís, responsabilitat i dedicació, que tenen, Sra. Presidenta, els integrants d'aquest govern de MÉS per Mallorca.

Han passat poc més de tres anys d'ençà de l'inici del canvi i avui compareixem a retre comptes un any més i ho fem envellits, i amb qualche rapinyada, però també més savis, amb més experiència i més forts, i el que és més important, amb la convicció i la il·lusió intactes. L'esforç que duen a terme les dones i homes d'aquest govern és encomiable.

Alberto, no hi és, però ha comentat que aquesta gent, aquests consellers fan miracles, i no són miracles el que fan, és molta feina. I no se'ls va dir que fos fàcil, ningú no els va assegurar un trajecte plaçid, no se'ls va garantir el reconeixement públic, ni tan sols que tots arribarien a port, talment l'anunci que publicà el capità Ernest Shackleton al *Times* a l'any 1907, a la recerca de la tripulació per a conquesta de l'Antàrtida, cap promesa i cap certesa, són totes elles i tots ells, amb la col·laboració del Parlament, els que han fet realitat els compromisos dels acords pel canvi. Sra. Presidenta, valori'ls, aquesta dedicació valori-la molt, i aquesta valentia, perquè ningú no els valorarà de la manera com ho pot fer vostè, ningú. I el resultat s'ho val, aquest govern és el més progressista que ha tengut la història de les Illes Balears.

I el viatge continua i resta tot un curs polític per continuar avançant en la direcció que ens marcàrem, i puc assegurar que la convicció de MÉS per Mallorca es manté intacta i s'hi manté perquè tenim claríssim que l'objectiu dels acords pel canvi es troben per sobre de qualsevol altre interès. Sabem on anam, a dia d'avui compartim amb tots vostès, Sra. Presidenta, la direcció que ha traçat aquest govern; discrepam d'algunes decisions preses i també som conscients que en algunes d'aquestes els discrepants són vostès, Sra. Presidenta. Però són ideals, vostè ho sap i la ciutadania també ho sap, negociam, acordam i seguim amb el rumb traçat al Consell de Govern, un rumb que consideram sostenible, coherent i realista.

Així varen néixer els acords pel canvi, de la confluència compromesa i lleial dels distints posicionaments. Acordar pressuposa diferències entre els actors, un fet que ha emprat la drete per desgastar històricament l'esquerra, el diàleg i

l'acord com a fet repulsiu, caòtic i catastròfic, res més lluny de la realitat.

I així els va anar amb el diàleg la passada legislatura, convendria que el PP, si el planteja tornar governar qualche dia, en prengui nota, vista la seva situació, molt lluny de majories absolutes.

Sra. Presidenta, continuem amb els acords, impulsem-los fins al final, disposam de tot un curs per arribar com més lluny millor, aquests acords aconseguits són un fet incontestable, un pilar on es consolida la capacitat de govern de l'esquerra. Aquest pilar, Sra. Presidenta, serà també l'essència de la qual partiran els futurs acords pel canvi.

Vostè, Sra. Presidenta, durant el dia d'ahir repassà tota la feina feta durant el passat curs, en el context d'un poc més de tres anys d'un pacte d'esquerres, i ho va fer com ho ha fet en altres ocasions, com a un únic govern, un govern que no és patrimoni ni del PSIB, ni de MÉS per Mallorca, ni tampoc de la resta de forces dels acords pel canvi, cosa que li reconec i li agraeix. Hem de ser conscients de per què som aquí, un gran entrenador de futbol, Pep Guardiola, recordava fa uns anys, durant l'acte de lliurament de la medalla d'or de la Generalitat, que el mèrit de tot allò que havia aconseguit com a equip no era seu, sinó de qui el varen escollir, gent que va tenir la capacitat d'encertar en la decisió i d'apostar per ell d'entre molts; d'igual manera, el pacte dels acords pel canvi i aquest govern són patrimoni d'aquelles dones i homes que a l'any 2015 digueren prou, es mobilitzaren com mai i finalment exerciren el seu vot que donà una majoria a les esquerres d'aquesta terra. Aquest govern és fruit de la il·lusió de dones i homes que amb ella feren front a la por i al despropòsit, a ells, a elles els correspon aquest patrimoni i a nosaltres el deure de salvaguardar-lo fins al dia de les properes eleccions.

Al mateix ritme que ha avançat aquest govern ha crescut el debat sobre una qüestió, el finançament, tant que s'ha mobilitzat la societat civil i s'ha gestat la plataforma Per un bon finançament, integrada per diverses entitats de diversos sectors, i el Règim Especial per a les Illes Balears ha estat l'estrella d'aquest debat, però no és l'única fita per a un finançament just, i ho sabem. És imprescindible per a les Illes Balears i no sols per enfortir serveis com la sanitat, l'educació i els serveis socials, també ho és per restablir tot el que hem perdut durant dècades i que era just; per això sàpiga, Sra. Presidenta, que, des de MÉS per Mallorca, tindrà el màxim suport, però també la màxima exigència per aconseguir de Madrid el que ens pertoca i serem exigents amb el Govern de Madrid pel que fa a les polítiques d'esquerres.

MÉS per Mallorca instarà el Govern de Pedro Sánchez a apostar pel model dels acords pel canvi, el model del Govern de les Illes Balears, un model en gran part universal i que beneficiarà els nostres ciutadans i els de la resta de l'estat, vostè fa uns minuts n'acaba de fer referència. Entre totes les formacions hem aconseguit uns resultats extraordinaris, uns resultats per a la gent d'aquesta terra, però també necessitem un finançament just, créixer amb sobirania i visió progressista d'un estat si volem ser ambiciosos amb els futurs acords pel

canvi del 2019, del contrari ens trobarem amb serioses dificultats.

Senyores i senyors diputats, és el nostre deure escoltar la gent i saber quines són les seves preocupacions, reivindicacions, on tenen dipositades les seves il·lusions i també les seves esperances, d'allò que ens volen sentir parlar. Jo les dividiré en dos blocs: el primer, en cinc preocupacions molt visibles, preocupacions que són molt quotidianes i, a més, són aquelles que la gent ens demanda solucions directes, la primera, el treball. A MÉS per Mallorca estam molt satisfets amb els resultats que ha obtingut aquest govern a dia d'avui, molt per sobre de la mitjana estatal, cosa i fet que demostra que a les Illes s'han dut a terme polítiques pròpies i diferenciades respecte del Govern espanyol.

Per una banda, la Conselleria de Treball, al capdavant de la qual hi ha el Sr. Iago Negueruela, ha sabut tocar les tecles adequades en un context de millora econòmica, però aquesta millora econòmica no explica que a les Illes Balears tinguem els resultats que tenim molt per sobre de la mitjana estatal, per tant la feina d'aquest govern ha estat molt positiva, i pensam, des de MÉS per Mallorca, que hi han influït altres àrees i departaments de feina, com són el departament de Turisme i el departament d'Hisenda. La visió i la perseverança per caminar cap a un nou model turístic de la vicepresidenta Bel Busquets, basat en la desestacionalització, el *Better in winter*, la qualitat i la sostenibilitat, juntament amb polítiques fiscals progressistes de la consellera Cladera, han permès arribar a xifres molt positives. Som capdavanters a generar ocupació, som els millors a generar ocupació de llarga durada, l'evolució del ritme de creixement salarial de les Illes és el més elevat de l'estat, la taxa d'ocupació de joves creix, començam a tenir xifres positives pel que fa a la seguretat laboral, cinc xifres, però n'hi ha moltes més, moltíssimes; en resum, cream llocs de feina i de més qualitat.

Sra. Presidenta, des de MÉS per Mallorca tindrà el màxim suport però també la màxima exigència per aconseguir de Madrid el que ens pertoca, un finançament just i suficient per poder augmentar també l'ocupació i perseguir aquell ideal que vostè ahir ens va dir, l'atur zero.

I no se'ns oblidia en cap moment, MÉS per Mallorca exigirà que es derogui la reforma laboral en la seva totalitat, una reforma que tanta precarietat, desànim i pobresa ha provocat a la nostra societat.

I quant al sector públic, pel que fa a l'oferta pública d'ocupació, entre sanitat, educació i serveis generals, acabarem el 2020 amb més de 7.750 places de funcionaris de carrera. Dos apunts, mai no hi ha hagut un nombre tan elevat de docents a les Illes Balears, 15.389, i més de 1.000 treballadors rescatats per a la sanitat pública.

(Alguns aplaudiments)

I no oblidam que a dia d'avui encara les xifres de desocupació són altes, hi ha persones que es troben en una situació molt vulnerable o directament de pobresa, aquesta

gent no la deixam de banda; hem dut a terme una tasca social mai vista, avui les Illes Balears són pioneres en la implantació de la renda social, quasi 10.000 persones se n'han vist beneficiades, i mantenim la renda mínima d'inserció i la renda d'emancipació per a joves extutelats. Aquest suport ens permet dedicar esforços a cercar feina i millorar la seva formació seguint els programes del SOIB.

Sra. Santiago, les polítiques que vostè du a terme són la base sobre la qual es generen esperances i segones oportunitats per a moltes i moltes persones.

Segon punt, l'habitatge, una preocupació també de la ciutadania i un repte clau per a MÉS per Mallorca. Sra. Presidenta, ahir va anunciar noves ajudes per a adquisició d'habitatges, fet que aplaudim, però també som conscients que la compra no és ni serà una opció per a molts d'illencs en el futur; tenim i cal emproar les polítiques d'habitatge cap al lloguer, els preus del lloguer a les Balears han augmentat entre un 30 i un 40% en els darrers quatre anys. Durant el 2018 aquesta tendència ha seguit a l'alça i sols durant els darrers mesos alguns actors del mercat apunten que hi podria haver un canvi de tendència. Confiam que aquest canvi de tendència arribi a qualche moment, confiam també que s'hi vegin reflectides les polítiques públiques de les Illes.

Com? Mesures que impulsa la Conselleria d'Habitatge i la regulació i limitació del lloguer turístic. Polítiques d'habitatge com són les ajudes al lloguer que tenen com a beneficiaris més de 2.300 famílies, i enguany aquestes arriben fins als 900 euros. També s'han posat a l'abast més de 60 milions d'euros per a 511 habitatges, i també 117 habitatges nous projectats mitjançant cooperatives, som ben conscients que molts d'aquests habitatges no els veurem enguany ni els veurem l'any que ve, per ventura, però estan projectat i hi són, per això és important poder, hi incidesc, fer esforços en temes de lloguer. Però aquests grans esforços no són suficients, som la segona comunitat amb el lloguer més car, durant el 2017 s'hi destinà una mitjana del 43% del salari i ja es pot imaginar, Sra. Presidenta, que una gran part de la població hi ha de dedicar molt més d'aquest 43%, les estadístiques i les mitjanes són cruels en aquest sentit. Necessitam, al marge d'ajudes i recursos, propostes polítiques de Madrid per revertir aquesta situació.

Des de MÉS per Mallorca hem presentat propostes polítiques al Govern espanyol, com la modificació de la LAU i en seguirem presentant perquè necessitam un canvi de sentit en el mercat de lloguer.

Tercer, tercera preocupació, a banda de l'accés a l'habitatge, hi ha grans despeses que afecten l'economia domèstica, una economia d'un ciutadà o d'una família i on les polítiques públiques hi han d'intentar incidir, em centraré sols en una, perquè és la que ens preocupa a MÉS per Mallorca i la que preocupa molt la ciutadania aquests darrers dies, l'energia, un tema que és prioritari, però també és estratègic.

L'energia, la factura de la llum, la del gas, es troba a dia d'avui pels nigruls. La privatització d'Endesa i de Gas Natural

ens ha dut a una crua realitat, en els darrers deu anys l'electricitat i el gas han pujat un 66,7% i perquè entenguem el que això suposa, n'hi ha prou a explicar que l'IPC, en el mateix període, ha pujat sols un 14,7%. La gent n'està farta i està indignada. Poc pot fer un govern autonòmic per pal·liar aquest despropòsit, així i tot aquest govern ha actuat per reduir els efectes de la pobresa energètica i ha posat en marxa la moratòria dels talls d'energia a l'hivern, la incorporació de drets per combatre la pobresa energètica la Llei d'habitatge i ajuts a entitats, entitats que assumeixen part dels costos de les famílies que no poden pagar.

MÉS per Mallorca ha presentat durant aquesta legislatura proposicions perquè es derogui l'impost al sol, un impost injust, un impost per salvaguardar els interessos privats en perjudici de tots i cadascun dels ciutadans de l'estat, i MÉS per Mallorca tornarà instat l'estat, el nou govern, a derogar aquest impost al sol i a planificar un pla d'ajudes per incentivar un model d'autoconsum. No es poden tolerar aquests preus abusius a un bé que és de primera necessitat.

Quarta preocupació ciutadana, el transport i la mobilitat. Apostar pel transport públic ha estat un deure per als governs progressistes, però ara ja no es tracta d'apostar, necessitam canviar de paradigma, a les Illes Balears, on som conscients dels límits territorials, hem de ser capaços de mirar el futur i de liderar un nou model; aquest canvi de paradigma comporta una transició i hi és imprescindible la confiança de les persones en un mitjà que és més econòmic que el privat, una confiança que radica en bones connexions, freqüències i precisió en els horaris. El Pla director de mobilitat de les Illes Balears i l'entrada en vigor de les noves concessions de transports a principis del 2019 han d'anar acompanyats d'una embranzida d'aquest govern en demostrar els beneficis del transport públic, a generar confiança.

El maltractament històric del Govern de l'Estat cap a les Balears es fa escandalosament evident quan parlem de transport públic a totes les Illes i especialment del ferroviari a Mallorca. No tenim una xarxa ferroviària suficient, per això, sàpiga, Sra. Presidenta, que des de MÉS per Mallorca tendrà el màxim suport per materialitzar l'anunci del conveni ferroviari amb l'Estat.

I cinquè i últim punt, la preocupació ciutadana per la corrupció, la classe política i les institucions. D'entre totes les mesures preses en l'àrea de transparència i dels acords pel canvi en el Parlament, vull destacar l'Oficina anticorrupció, una oficina amb la qual el Partit Popular s'hi declara en contra i que ja ha anunciat que si governa qualche dia l'eliminarà. El PP balear es reivindica com l'anti anticorrupció, és a dir, el PP reivindica com la corrupció. Mirin els seus dos arguments, els dos arguments per tancar l'Oficina anticorrupció: la feina d'aquesta oficina la fan altres, altres institucions i que costa 500.000 euros anuals, aquests són els seus dos arguments. En resum, que no és necessària per a vostès.

Idò ho és, i és fàcil d'explicar-los a vostès per què és tan necessària: vostès, que tant els agrada mesurar les polítiques en euros, facin el càlcul de quants doblers han robat els

càrrecs del Partit Popular al llarg de la història de les Illes Balears i treguin comptes de si compensa o no compensa.

Quant a la justícia, durant aquests darrers anys s'ha incrementat el descrèdit de la justícia espanyola, casos com el de Valtònyc, els polítics exiliats, els presos polítics o les sentències sobre delictes sexuals posen en evidència la justícia espanyola davant l'opinió pública, la comunitat europea i la internacional, qualche cosa no funciona, és necessari aturar-nos a reflexionar i corregir un sistema judicial i un Codi Penal que vulnera drets com el de la llibertat d'expressió. I no ho dic jo, ho diu la justícia d'altres països europeus i del Tribunal Europeu i el de Drets Humans d'Estrasburg.

Sra. Presidenta, cinc preocupacions de la ciutadania de les Illes Balears on trobam molts esforços i temps invertit per part d'aquest govern, però convindrà amb mi que tenim recorregut i que aquests, a banda de recursos propis, també passen per un finançament just i per polítiques estatals progressistes. Les exigències de la nostra gent no acaben aquí, amb igual valor però expressades d'una altra manera, persones i col·lectius ens demanen molt més, els governants d'aquesta terra tenim una gran responsabilitat: abordar i impulsar les polítiques que cohesionen la nostra societat, en un present i en un futur.

L'historiador israelià Yuval Noah Harari, en la seva obra *Sapiens, una breu història de la humanitat*, ens mostra molt didàcticament com durant la primera revolució en la història de l'*homo sapiens*, la revolució cognitiva, aprenguérem a cooperar entre milers i milers d'individus; com?, contant històries, històries sobre realitats somniades, i aquestes se sustenten en la confiança i ens permeten cooperar com a societat. Cercam relats de models, models que ens permetin cohesionar encara més aquesta societat, models basats en la confiança, la cooperació i la solidaritat de persones i col·lectius.

Des de MÉS per Mallorca treballam cada dia perquè els nostres representants a les institucions impulsin un model, un model molt clar. Impulsam polítiques per a les persones, per ser millors persones, més formades i amb més qualitat de vida; polítiques per a una societat solidària, feminista, emprenedora i creativa; i polítiques per construir un país més just, sostenible, sobirà, i obert al món; millors persones per teixir una societat més justa i emprenedora, i vertebrar un model de país propi. Aquest és el nostre relat avui.

I tenir millors persones passa per un sistema educatiu que aposti per l'ensenyança des dels zero anys; aplaudim mesures com les anunciades ahir, perquè les mares i els pares tinguin una nova ajuda en l'etapa de zero a sis; passa per un sistema educatiu que enguany arribarà als 1.000 milions d'euros de pressupost en educació i en formació. També construïm millors persones apostant per valors, valors com l'esport: a través del programa Posant valors a l'esport s'arriba a 10.000 esportistes en edat escolar.

I la qualitat de vida passa en primer lloc per un bon sistema de salut; durant aquests anys s'han recuperat drets i serveis essencials perduts la passada legislatura: l'obertura dels centres de salut els horabaixes, l'eliminació dels copagaments, la recuperació de la targeta sanitària per a tots els ciutadans i la reducció de les cues sanitàries en són uns exemples. I la qualitat de vida passa també per l'atenció a persones amb necessitats, com per exemple aquella gent que pateix malalties mentals, persones també amb discapacitats, i també per aquella cura que s'ha de tenir de les persones dependents. En aquest sentit aquest govern ha incorporat 436 noves places residencials en el que duim de legislatura.

I amb millors persones construïm una societat solidària, i aquesta passa per ser un teixit social, per tenir un teixit social fort i que coopera, des del teixit social infantil i juvenil fins al de la gent gran. Aquest govern ha recuperat i incrementat any rere any ajudes a les entitats de les Illes Balears, passant per recuperar les ajudes a entitats que treballen en cooperació i incrementar i recuperar ajudes a entitats que treballen en l'àmbit de la joventut. I una societat solidària inverteix en participació i en diàleg social. Aquest govern ha recuperat espais com el Consell de la Joventut i també com el Consell Econòmic i Social, i una bona mostra de diàleg és el pacte per l'educació, un diàleg que ha contribuït al consens i a reconstruir els ponts entre el Govern i el sector educatiu.

I el suport al teixit empresarial, al petit i mitjà comerç, a les cooperatives de treball associat, claus per a una societat emprenedora, amb ajudes per a la internacionalització i els incentius fiscals per la contractació.

I seguint amb l'ocupació, "gràcies al treball la dona ha superat la distància que la separava de l'home", afirmà la filòsofa existencialista Simone de Beauvoir. Les Illes són capdavanteres en el camí cap a la igualtat salarial entre dones i homes: reduïm la bretxa salarial, situada en una taxa inferior al 15%; la tendència és positiva i seguim amb l'objectiu de la plena igualtat. El camí cap a una societat amb la plena igualtat és imparabile, i cal posar en valor que els pressupostos de 2018 seran els primers amb una perspectiva de gènere, una passa endavant, sens dubte.

I fer passes endavant és el que fan les societats innovadores i creatives, com ho és la creació de l'Institut d'indústries culturals contemplat en el Pla de cultura; i com ho és el fet que siguem la comunitat de l'Estat espanyol que ha crescut més en nombre d'investigadors, i també en inversió empresarial en R+D+I.

I amb millors persones i una societat més solidària i emprenedora volem construir un país just, sostenible, sobirà i obert al món. Un país més just passa en primer lloc pel respecte als drets socials i als drets humans, drets que exercim les persones i els col·lectius, drets com la llibertat d'expressió, de participació i de manifestació. La recuperació de drets va ser una prioritat per a aquest govern, drets individuals i col·lectius que començaren a ser rescatats en el minut zero de signar aquells acords pel canvi, com va ser per exemple el fet de derogar la Llei de símbols. Un país més just

és també aquell que té memòria i repara, una reparació que s'ha perseguit amb la Llei de la memòria democràtica i també amb l'obertura de fosses. El nostre model de país passa per la sostenibilitat; la trajectòria que ha seguit aquest govern en sostenibilitat és admirable, ho és fins la punt que les seves iniciatives han estat pioneres, pioneres i reconegudes a nivell europeu: la Llei de residus, la Llei de canvi climàtic i el Decret de posidònia en reten compte. Però encara hi ha més mesures que marcaran aquesta legislatura, com són la creació del Parc Natural d'Es Trenc, les inversions de l'impost de turisme sostenible, les reserves marines, el retorn de les competències urbanístiques i la revisió del Pla hidrològic, i potser, i així ho esperam, Sra. Presidenta, l'ampliació del Parc Nacional de Cabrera.

Un model de país que passa per ser més sobirà; creim fermament en l'apoderament social, en el dret a decidir, en el dret a prendre les nostres pròpies decisions fent-ne partícip la gent d'aquestes illes; el projecte de Llei de consultes en serà una bona mostra. Però la sobirania són moltes més coses, com per exemple la sobirania alimentària; tenim una llei agrària que persegueix, entre d'altres, aquesta finalitat; necessitam reduir aquesta enorme dependència que tenim cap a l'exterior i que ha anat creixent al llarg dels anys. Incrementar quotes d'autosuficiència és un bon camí, i també és un dels objectius que persegueix la Llei de canvi climàtic; i ho és també invertir en la diversificació i en sectors estratègics de país, invertir en el teixit existent de les petites i mitjanes empreses, invertir en el sector dels mitjans de comunicació, i invertir en la recerca de noves fonts d'ocupació com les que genera l'economia verda. I la sobirania també implica avançar en tenir cura del nostre patrimoni material i immaterial. La llengua catalana ha de ser mimada per les administracions, i aquestes han de vetllar pels drets lingüístics de tothom, un objectiu que es persegueix amb la creació de l'Oficina de drets lingüístics.

I l'autogovern, Sra. Presidenta? Per a aquest autogovern tenim assignatures pendents en el desplegament de l'Estatut d'Autonomia: la creació de la policia autonòmica i la transferència de competències com són les de costes.

I, per últim, un país obert al món, amb una mirada posada a la Mediterrània, teixint aliances amb els seus països. Un país obert al món és aquell que té una sensibilitat especial per la població nouvinguda, una sensibilitat que es mostra amb la integració de les persones a la nostra societat. Un país obert al món també és aquell que no es mostra indiferent davant el drama dels refugiats, un país com aquest que ha sortit al pas davant cada situació d'emergència.

En resum, ser millors persones per teixir una societat molt més justa i emprenedora, i vertebrar un model de país propi, sobirà, respectuós amb l'entorn i amb una vocació internacionalista.

Sra. Presidenta, per tot això i molt més necessitam un millor finançament, per seguir enfortint-nos com a comunitat. A banda del REB, que esperam poder tenir a principis d'anys, tenim altres objectius a MÉS per Mallorca, com és negociar amb Madrid perquè es reprengui la feina pel model de

finançament, i ho és també negociar la condonació del part del deute, un deute en gran part injust. Però hi ha una primera oportunitat més propera i immediata: els pressupostos generals de l'Estat; hem de deixar d'estar-hi a la cua. Per tot això sàpiga, Sra. Presidenta, que des de MÉS per Mallorca tindrà el màxim suport, però també la màxima exigència per aconseguir de Madrid el que ens pertoca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrà. Correspon ara la intervenció de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Gràcies, Sr. Ferrà, per la seva intervenció, i vostè començava amb una cosa que per a mi és molt evident i clau, i que vull agrair una vegada més, com hem fet sempre: la implicació dins el Govern de MÉS per Mallorca evidentment és fonamental i molt important. Vostè explicava que aquest govern neix del fruit d'una il·lusió col·lectiva de molts de ciutadans i ciutadanes que ho varen passar molt malament a la passada legislatura, que somniaven una terra millor, que volien una terra millor, que deien "ens mereixem una terra millor", i que amb el seu vot, amb la seva participació democràtica a les eleccions del maig de 2015 obrien una porta a una nova forma de fer política i a unes noves polítiques. I en aquell moment tots fórem conscients que havíem d'agafar aquell envit ciutadà, que havíem d'estar a l'alçada de la responsabilitat que teníem.

I en aquell moment MÉS per Mallorca i Partit Socialista, juntament amb Podem Illes Balears, Gent per Formentera i MÉS per Menorca, signàrem aquells acords pel canvi, que era dibuixar el full de ruta del que crèiem que demanava la gent, i fer-ho des del rigor i des de la solvència d'un govern que ha estat capaç de treballar junt, de treballar unit, de fer equip, que vostè posava en valor i que jo sempre he intentat posar en valor durant aquests més de tres anys de legislatura i que seguirem treballant d'aquesta forma, des de la unitat, des de la convicció que estam en política per servir la gent; que estam en política per transformar la realitat que no ens agrada; que estam en política per millorar la nostra vida, la vida diària de tants i tants de ciutadans; que estam en política perquè ens apassiona aquesta terra nostra, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera; perquè creiem fermament en els ciutadans i les ciutadanes que viuen a cada una d'ells, els que hi han nascut i els que vénen de fora; que creiem fermament que ens mereixem molt més i que ho hem lluitat des de la convicció de gent honesta, de gent seriosa.

I jo he tengut l'honor immens, tenc l'honor immens de presidir un govern valent, un govern compromès, un govern coherent, un govern ple d'homes i dones, que vostè ho deia i ho feia manifest, i a més ho sap per experiència pròpia perquè

vàrem tenir l'honor de tenir-lo també dins el Govern, de gent que s'hi ha deixat la pell, que s'hi deixa la pell i que s'hi vol continuar deixant la pell, perquè val la pena, perquè després de tres anys i un poc més podem dir que les coses han millorat, i això val la pena; val la pena aquest compromís polític, val la pena aquest compromís personal que hem assolit, i jo agraesc a MÉS per Mallorca aquesta passa que va fer decidida, igual que la va fer el Partit Socialista, de dir "jo em vull implicar". Veníem d'una època dura però volem governar, i governar a vegades té problemes, sí; a vegades hi ha complicacions, sí; a vegades deia vostè que anam amb una rapinyada, sí; a vegades anam amb un parell d'hores més de cansament del necessari, sí. Però jo crec que aquesta terra s'ho val i aquesta gent nostra magnífica s'ho mereixia i s'ho mereix, i crec que durant aquests més de tres anys hem demostrat que tenim un full de ruta clar, que sabem on volem anar, que sabem on anam i que ho estam aconseguint, passeta a passeta, o passota a passota, perquè hi ha canvis que s'han fet que són molt importants, que són molt evidents i que són molt clars.

Vostè deia que hem estat capaços també, i crec que això és important, de posar en valor en política que el diàleg, que el debat, que prendre decisions conjuntes és important, i que això és un valor en sí mateix. I és vera que totes les formacions polítiques que donen suport al Govern de les Illes Balears tendrem discrepàncies en algunes coses, i les hem tengudes i les hem explicades, i alguns han dit "no es duen bé, discuteixen". Bé, ja veuen com ara que s'ha romput l'hegemonia de la dreta i hi ha dos partits que es disputen el vot de dreta, com se les peguen, no? Nosaltres, l'esquerra, discutim sobre ideologia, discutim sobre model de futur, sobre polítiques, sobre el que creiem millor o no per als nostres ciutadans i ciutadanes, i ens hem posat d'acord, i això, a alguns, els rebenta. Però això ha funcionat, aquest govern funciona...

(Alguns aplaudiments)

... i gràcies a aquesta capacitat i generositat de dir, bé, cada un té les seves...

(Remor de veus)

... pròpies valoracions dins els seus partits polítics, però hem estat generosos i hem estat capaços de posar-nos d'acord en allò que era important per a la ciutadania de les Illes Balears.

I ho tornarem a fer ara, d'aquí a poquet, i demostrarem un nou pressupost per a l'any 2019, que tornarà a ser un bon pressupost per a aquesta comunitat autònoma, que tornam apujar el pressupost per quarta vegada en aquestes illes dedicat a despesa social, dedicat a les persones, dedicat a salut, a educació, a serveis socials, a habitatge, a dependència, als serveis públics, i això, a alguns, els rebenta, però s'aprovarà un bon pressupost en aquesta cambra autonòmica i tancarem una legislatura amb una feina feta, consolidada, de compromís amb la paraula donada, de compliment de la paraula donada, i que crec que ens situa en una qüestió que per a mi és bàsica: allò que prometrem ho hem fet, i per tant allò que prometrem i que estam compromentent amb els ciutadans també ho farem;

som gent seriosa, som gent rigorosa, som gent que ha demostrat que sap governar, som gent que ha demostrat que sap cap a on anam i que sabem quin futur volem dibuixar, no només per als que ara hi vivim sinó pensant en generacions molt futures que vendran i que s'han de trobar una terra en les mateixes condicions o en millors condicions, si és possible, que les que nosaltres hem trobat.

Per això tenim il·lusió, per això tenim força, per això tenim ganes, per això ho feim amb passió i amb convenciment, perquè estam convençuts i tenim clar cap a on volem anar i cap a on volem encaminar la nostra comunitat autònoma.

Vostè ha posat en valor moltes de les polítiques que s'han fet durant aquesta legislatura, algunes amb més apreciació per part de MÉS per Mallorca que encara hem d'anar a més, i jo l'entenc i ho compartesc; en moltíssimes d'elles efectivament encara hem d'accelerar en la feina feta per part del Govern durant aquesta legislatura i que hem de seguir treballant conjuntament. Tenim alguns obstacles, algunes qüestions que depenen exclusivament de nosaltres i altres que depenen també d'altres administracions; alguna de l'estatal, com vostè deia; algunes altres fins i tot més enllà de l'administració estatal. I és veritat, hem conformat en aquestes illes un model de creixement econòmic que ha donat els seus resultats, i tenim xifres millors que la resta de l'Estat que s'expliquen per moltes coses; també s'expliquen per la feina conjunta del Govern amb els empresaris i els sindicats, com vostè apuntava; amb una feina de diàleg conjunt, de consens conjunt, hem pogut treure endavant el Pla d'ocupació de qualitat, hem pogut treure el canvi de la RIS3 per també aplicar la RIS3, i per tant els recursos europeus no només a turisme, com estava concentrat la passada legislatura, sinó anar cap a l'economia del coneixement en temes de la mar, en temes marins, en temes mediambientals, i que crec que també és important en indústries culturals, que també podran acollir-se a aquests fons europeus. D'aquí ha sortit el Pla d'emprenedoria, que també és important; el Pla d'indústria, de 100 milions d'euros dedicats precisament a aquests sectors econòmics que són estratègics i que els hem de donar suport, unes millores econòmiques que han fet possible millors condicions laborals per a molts de ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, tot i ser conscients que encara hi ha molta precarietat laboral, clar que sí, i que encara desgraciadament hi ha massa contractació parcial i que anam avançant en el bon camí, sí, però que queda molt de camí per recórrer, com vostè apuntava.

I, efectivament, la reforma laboral va ser una mala reforma laboral, i que va condemnar el nostre mercat laboral als acomiadaments molt fàcils i sobretot va condemnar a la manca de negociació col·lectiva, per tant a la pèrdua de força dels sindicats i de la defensa dels treballadors i treballadores, i en aquesta línia de derogació de la reforma laboral s'ha de treballar, i crec que s'hi està treballant, des del Govern d'Espanya, amb la situació que s'està vivint en aquest moment, que vostè també coneix perfectament.

Deia també que el tema de l'habitatge és un tema estructural d'aquesta comunitat autònoma; que hem d'avançar en aquesta línia de treball, que s'està fent des del principi, de

millora del nostre parc públic d'habitatge, d'augment del parc públic d'habitatge amb aquests 5.000 nous habitatges..., amb un parc de 5.000 nous habitatges que necessitam en deu anys, segons marca el nostre pla d'habitatge. I és veritat; en començarem 511, i estam amb les negociacions amb Son Busquets i Ca'n Escandell a Eivissa. I tenim una llei d'urbanisme que ha obligat que el 30% sigui per la reserva de sòl per a habitatge públic; i hem fet feina també en tot el que fa referència als grans tenidors, com vostè coneix perfectament, amb la Llei d'habitatge, i es necessita fer més feina a través també de la Llei d'arrendaments urbans d'àmbit espanyol que vostè explicava; i al ministre Ábalos precisament li hem explicat, igual que ho explicarem amb anterioritat al govern anterior, que no ens varen fer molt de cas, sí que hem tornat a explicar la nostra posició, i la nostra posició en el tema de la Llei d'urbanisme és que s'ha de llevar la limitació dels tres als cinc anys, perquè això fa mal als arrendaments i per tant als preus dels lloguers de tota Espanya i afecta específicament també aquesta comunitat autònoma i que tot l'arrendament menor d'un mes pugui ser considerat com a arrendament turístic, i això ho hem demanat perquè nosaltres sí que hem estat valents, sí que hem estat compromesos amb la regulació del lloguer de vacances.

I, Sr. Ferrà, estam convençuts, i supòs que vostès també, que si som capaços d'incrementar el parc d'habitatge públic això també farà abaratir el preu de l'habitatge a la nostra comunitat autònoma per a l'accés lliure, i en aquesta línia hem de seguir treballant conjuntament.

Igual que ho hem de seguir fent amb tota l'estratègia energètica, en això també hem estat capaços de planificar a curt i a llarg termini. És veritat que la feina que s'ha fet en l'augment de renovables en aquesta legislatura no té res a veure amb l'anterior, s'ha multiplicat per moltíssim la instal·lació de plaques voltaïques just en els edificis públics, del que passava a ara hi ha una diferència que és un abisme: els megavats instal·lats en parcs nous fotovoltaics seran infinitament superiors del que teníem la passada legislatura. Per tant, el Govern ha fet la seva feina en aquesta legislatura amb l'aposta clara de les energies renovables.

Però aquí també tenim una dependència a la qual vostè feia referència que ens ferma i que hem d'aconseguir que aquest Pla de transició energètica, aprovat per primera vegada també, amb la valentia de dir: escoltin, nosaltres no volem cremar més amb energia contaminant, no volem el carbó a Es Murterar, no volem el fueloil a Maó, i tenim un pla perquè això sigui possible fer-ho, evidentment necessitam la implicació de l'Estat, que fins ara no hem tengut. Amb cent dies d'un govern nou a Espanya, amb una posició absolutament diferent respecte de la transició ecològica, hem aconseguit ja avanços, en temes energètics també, en les renovables, s'ha aconseguit donar suport al segon cable a Menorca per tal de poder fer possible aquestes qüestions, a la connexió de les fotovoltaïques també de Menorca i, per tant, poder avançar en aquesta línia de treball quant a la transició ecològica i quant a la transició energètica, però cal seguir fent molta més feina, sense cap mena de dubte. I evidentment l'energia és un tema

fonamental i estratègic per a qualsevol economia i també, sens dubte, per a la nostra.

Igual que hem de seguir fent feina en tot el que fa referència a la mobilitat i al conveni ferroviari, és veritat, hem millorat moltíssim les línies de transport terrestre a l'illa de Mallorca. El 1.800.000 més d'usuaris que tenim demostra això. També hem estat valent en posar l'Aerotip i començar a fer línies de desplaçament directament des de l'aeroport a les zones turístiques, cosa que això era una reivindicació històrica de les zones turístiques de Mallorca que no havia estat mai atesa i que ha començat a funcionar en aquesta legislatura. Hem dit: no tothom pot arribar amb el seu cotxe a totes les zones, i així s'ha posat, per exemple, l'accés en autobús a les platges d'Es Trenc o l'accés a Formentor, que són mesures que comencen a anar pel camí de la sostenibilitat, i crec que això també és benvingut.

Igual que ho és, sens dubte, la llei que aprovarem per a Formentera.

I és veritat, necessitam el compromís estatal per ajudar amb les inversions ferroviàries. Fa molts anys que a les Illes Balears els transferiren competències en carreteres i en transport ferroviari molt mal dotades i que no és just que amb els nostres recursos haguem d'assumir això, efectivament no és just, i per això hi ha aquesta aposta de fer un conveni ferroviari per primera vegada durant aquesta legislatura, amb el canvi de govern a Espanya hi ha la possibilitat i el compromís que aquest conveni ferroviari pugui ser signat abans del desembre, com varem poder explicar després de la visita al ministre Ábalos, i, per tant amb aquest compromís de poder finançar sobretot aquelles inversions que són absolutament necessàries i urgents a les nostres Illes i que compartim, que és tot el que fa referència a la millora dels accessos a Palma, com és la connexió Parc Bit-Son Espases i el tram badia o el tramvia a la zona de Palma per connectar el centre de la ciutat amb l'aeroport de Son Sant Joan, cosa que és absolutament necessària.

Igual que és important seguir avançant en aquesta economia per a les persones i, per tant, amb la redistribució de la riquesa i amb aquesta aposta per un model econòmic molt més lligat a l'energia neta, a l'economia del coneixement, a l'economia verda, a l'economia circular, a sentir-nos més orgullosos de nosaltres mateixos. Us posava d'exemple els parcs naturals que s'han pogut ampliar en aquesta legislatura o els que s'han pogut crear i que hem de seguir en aquesta línia de treball, sense cap mena de dubte. Igual que hem de seguir treballant en l'ampliació de tota la protecció del nostre territori.

I l'ampliació també de la nostra democràcia, i vostè feia referència al que ha significat l'avanç en transparència, l'exigència ètica del govern, dels partits que li donen suport, l'exigència de compromís respecte de com s'exerceix l'acció pública, l'activitat política, i ha fet referència a l'Oficina anticorrupció i ho ha definit molt bé, quan crec que de les úniques propostes que sentit al Partit Popular de futur és que eliminaran l'Oficina anticorrupció, jo crec que només ha dit

això com a plantejament de cap on anam. Bé, i això demostra d'on coixeja el Sr. Company, no teníem molts dubtes d'on coixejava el Partit Popular, però que si la proposta és que llevarem l'Oficina anticorrupció, aquí ens quedam, aquí ens quedam.

(Alguns aplaudiments)

I efectivament, hem de seguir avançant en moltíssimes qüestions i crec que és important, vostè feia referència que som una societat més digna, una societat més humana, una societat més amable i l'aposta clara que ha fet el Govern per l'acollida als refugiats, perquè la mar Mediterrània, que sempre ha estat una mar de diàleg, un pont entre cultures, no es converteixi en la tomba de tants i tants, l'aposta ferma de poder acollir els refugiats en aquestes Illes; la valentia també i el compromís de la Conselleria de Serveis Socials en dir: tenim les infraestructures; i ens varem posar des del primer, des del principi de legislatura a dir: nosaltres volem ser una societat acollidora i una societat que sàpiga acollir els refugiats i així ho hem fet amb l'Alberg de Palma i així ho hem amb el nou centre de Son Rapinya a Palma. Per tant, això també ens fa sentir orgullosos.

Igual que ens fa sentir orgullosos recuperar la memòria històrica. Igual que ens fa sentir orgullosos l'exhumació de les fosses i tornar els cossos a les seves famílies, molt tard, molts anys tard.

(Alguns aplaudiments)

Igual que ens fa sentir orgullosos això a què feia vostè referència, que hem tornat ser una societat solidària, Balears ho és, la seva gent ho és, ho havien deixat de ser els que ens governaven, amb els doblers de tots havien decidit que ja no ajudàvem a ningú més. Idò no, en aquesta legislatura el compromís amb Cooperació Internacional s'ha tornat posar damunt la taula i hem augmentat ni més ni manco que un 533% el pressupost dedicat a Cooperació Internacional, perquè hi ha molta gent en el món que també necessita de la solidaritat d'aquesta comunitat autònoma, i així hem volgut ser més dignes, més humans, més amables i més compromesos no només amb nosaltres mateixos sinó amb el món que ens envolta. I això crec que també ens ha de fer sentir orgullosos als homes i dones d'aquesta terra, que sempre hem tengut aquesta convicció.

I vostè deia, i té tota la raó, per fer tot això i molt més del que hem explicat i del que continuarem explicant es necessiten recursos. I és vera que l'Estat no ens tracta com deu, i és així, i en això jo seguiré igualment de convençuda i igualment de reivindicativa, no en tenguí cap mena de dubte, i li agraesc moltíssim el suport a MÉS per Mallorca en seguir en aquesta lluita, el sistema de finançament autonòmic no ens fa justícia; és millor que el que teníem quan hi havia el Sr. Aznar, infinitament millor, com quasi tot quan hi havia el Sr. Aznar, que, desgraciadament, hem sentit una vegada més aquests dies.

(Alguns aplaudiments)

I sí, varem pujar 21 punts per sobre de la mitjana, però encara no som on toca, i els nostres nins es mereixen les mateixes infraestructures educatives que els de la resta d'Espanya, i els nostres malalts es mereixen la mateixa inversió en sanitat que els de la resta d'Espanya, i els nostres dependents es mereixen la mateixa inversió que els de la resta d'Espanya, i no la tenim, i això depèn del sistema de finançament autonòmic. I li garantesc, Sr. Ferrà, que nosaltres seguirem en aquesta línia de treball des del Govern de les Illes Balears, amb la reivindicació màxima.

I és veritat que li diguérem a la ministra, la nova ministra d'Hisenda: necessitam que hi hagi negociació política, perquè fa tres anys i mig que ens tenen enredats, el ministre Montoro, ens tenia enredats amb comissions de treball, amb experts, en què no va escoltar ningú i varen ser incapaços de posar una proposta damunt la taula. La Conselleria d'Hisenda, el Govern de les Illes Balears ha fet la seva feina, té una proposta sobre el sistema de finançament autonòmic i diu clar que no pot ser que la segona comunitat, que som nosaltres, en aportar al sistema, sigui la novena quan haguem de rebre. Per tant, principi d'ordinalitat, i això ho diem clar i ho defensarem clar a les reunions polítiques que seran a convocar a partir d'aquesta tardor, per fer possible aquest nou sistema de finançament autonòmic.

No deturarem, igual que no deturarem amb un règim especial que és necessari per a aquestes Illes i que ha de fer que viure a unes illes no sigui un problema, té moltes coses bones, però el que no és just és que haguem de pagar els desavantatges de la insularitat només amb els recursos propis dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma. I és veritat que durant els tres anys del Govern del Partit Popular a Espanya varem avançar en algunes coses amb el règim especial, jo ho he dit i ho he agraït moltíssimes vegades, i ho seguiré agraït, i crec que és bo, i crec que és bo que seguim tots junts en aquesta línia de treball, i crec que és bo que ara, cent dies després d'un nou govern a Espanya, ja tenguem un calendari tancat per poder-ho fer possible i que l'acord estigui el mes de novembre; però ha de ser un acord, evidentment, que vagi bé a aquesta comunitat autònoma, en la qual hem de participar tots i totes i d'una forma molt especial els que tenen representació a nivell estatal han d'estar implicats amb això, per això jo he demanat que és fonamental seguir tots junts, treballem junts per a qüestions que són d'estat en aquestes illes i que hem de tenir la maduresa política perquè hi hagi temes que els treballem i els defensem conjuntament, esquerra i dret, perquè això va bé per a tots els interessos de la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma, en aquesta línia seguirem treballant des del Govern de les Illes Balears i estic convençuda que farem possible aquestes iniciatives que tant necessitam.

Li agraesc, una vegada més, no només la intervenció, sinó la feina magnífica de tots els que fem possible o fan possible que aquesta legislatura sigui una legislatura de transformació, però som conscient, Sr. Ferrà, com ho és vostè, que queda molt de treball per fer, que hem de seguir treballant des d'aquesta maduresa política, des d'entendre que el pacte i el diàleg és favorable per a la ciutadania, des d'entendre que el

primer són les persones i el primer també aquest petit país que vostè dibuixava, que vol tirar endavant amb valentia, amb un futur innovador, un futur respectuós amb el paisatge, respectuós amb la seva forma de ser, amb les seves pròpies tradicions, amb la seva forma d'entendre el món.

Per tant, crec que ens queda molt de treball per recórrer conjuntament.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, Sr. Ferrà té vostè la paraula.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, jo crec que vostè convindrà amb mi que el 2019 és necessària una continuïtat de polítiques progressistes, un govern en el qual MÉS aspirarà a tot i que serem allà on ens toqui ser i serem sobretot al costat de la gent. MÉS per Mallorca pensa que, bé, que aquest proper govern, aquest govern que ens ve ha de ser un govern que ha de tenir com a eix principal la reivindicació del finançament, ja dic que la reivindicació del finançament no passa només per un règim especial, que és molt important, però passa per moltes altres qüestions i seran necessàries si volem aspirar a uns bons acords pel canvi a partir de l'any 2019.

Jo crec que durant tot aquest debat ens hem equivocat en una cosa tots, ens hem equivocat perquè a quasi totes les nostres intervencions, a quasi totes hem argumentat posicionaments comparant-nos amb el Govern del Partit Popular de l'any 2011-2015, crec que un govern ínfim que no val la pena ni comparar-nos-hi, crec que hauria de ser més interessant sempre contrarestar, evidentment, la feina que fem nosaltres respecte del que varen fer ells, però també contrastar aquesta feina mirant altres llocs que siguin molt més interessants, altres illes, altres indrets moderns en polítiques socials als quals ens puguem emmirallar i comparar.

Dels anuncis que va fer, Sra. Presidenta, pensam que són uns bons anuncis, des del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca valoram el pressupost en educació i formació, per mil milions d'euros; també, especialment, un de molt important, un d'estratègic que és el Pla retorn, perquè 500 joves, 500 joves que varen partir, que varen patir aquella crisi, que varen haver de fugir fora a cercar una oportunitat, molts d'aquests joves altament qualificats puguin retornar a aquestes illes, i això és una aposta estratègica i una aposta de futur. Per tant, molt encertada aquesta mesura.

També les noves ajudes de 0-6. El nou hospital sociosanitari a Felanitx, teníem ara un dels regidors de l'Ajuntament de Felanitx fa una estona assegut per aquí,

exbatle també de Felanitx, i el final del copagament, una mesura molt esperada. I també, ja ho hem comentat abans, aquesta rebaixa dels impostos per la compra d'habitatges de menys de 200.000 euros; aquí li apuntem que creiem que on s'han de destinar molts més recursos és al lloguer. I és vera que ampliant el parc també facilitarem que aquest lloguer sigui molt més accessible.

El Partit Popular. El Partit Popular avui de matí, amb la intervenció del seu president, Biel Company, ha dit o ha apuntat a un parell de coses, la primera de totes al diàleg. Jo crec que aquest diàleg es pot fer extensiu a tothom, però ens estranya aquesta oferta de diàleg perquè..., i a més és perillós, ja sabem com dialoguen, ho varem veure la passada legislatura, el Partit Popular, amb el Sr. Biel Company, es presenta ara com a un partit nou, renovat, amb un projecte regionalista que ha fracassat, és evident, és impossible sostenir un relat d'un partit regionalista amb un partit com el de Pablo Casado, és impossible, i el Partit Popular, bé, continua intentar marcar distàncies del Govern del Sr. Bauzá, però també és just recordar que tots ells, tots els que estan asseguts aquí sou coautors i col·laboradors necessaris d'aquell govern, tots, tots, l'únic que falta és el Sr. Bauzá, l'únic.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Una de les paraules claus que van amollant és: vostès tenen més doblers que mai, vostès tenen més doblers que mai. Bé, per qualche serà, però... -sí, sí, per qualche serà-, però vostès n'haguessin pogut tenir més de doblers. Miri, Sr. Company, vostè va deixar perdre un conveni per a neteja i manteniment de torrents, el va perdre, el va perdre quan va anar a renovar-ho a Madrid, li varen dir: no; el va perdre, sí, sí, ho sé perfectament de què parl, ho sé perfectament,...

(Remor de veus)

Fons estatutaris, tots, renunciar a fons estatutaris; les ajudes per habitatge, també del fons estatal, també les varen deixar perdre, i així a una i a una altra banda i a una altra banda i a una altra banda.

EL REB, el règim especial del Sr. Company, bé, això seria el REC, bé, aquest REC del Sr. Company,...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., fa dos mesos que diu que hi ha un document que demostra que el Govern espanyol va arribar a un acord amb el Govern de les Illes Balears i que està plasmat a un document, això és el que vostè diu; vostè diu que ho certifica, que ho diu.

(Remor de veus)

No, perquè no m'has convidat, pels mitjans de comunicació...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà, eviti el debat.

(Remor de veus, rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Parl del règim especial. Evitaré el debat, evitaré el debat, després en parlarem, el Sr. Biel Company sap que l'he etzibat que aquest document es faci públic, el Sr. Biel Company a diversos mitjans de comunicació, efectivament, em va instar que estava disposat a mostrar aquest document i jo, en aquests mateixos mitjans de comunicació, li vaig dir: posi dia i posi hora, i això vostè ho sap perquè està publicat. I no he rebut absolutament cap resposta, ara bé, el document que esperam per a aquest REB...

(Remor de veus)

... ha de ser un document que acrediti, efectivament, tot això, no una fulla que digui que no sé què quant, no, no, no, és a dir i com que no ho veiem, és clar, que comença a semblar que això té la mateixa validesa que un document fet a la Rey Juan Carlos. Però bé, esperarem i si vostè hi ve a bé jo no tenc cap problema a seure'm.

(Remor de veus)

Ara són vostès la regeneració, la regeneració... la llei agrària, que vostè tant ha criticat, aquesta manera de fer, que nosaltres som uns grans gestors, uns bons gestors, som uns bons gestors, hi ha una diferència molt important entre nosaltres i ells i l'hem de tenir ben present sempre, quan aquest govern i altres governs progressistes troben un problema, no el tapen, no el tapen, malgrat tenguí això un cost polític, no es tapa. Si hi ha vessaments a la badia de Palma es posa la bandera vermella.

El Sr. Company, que plovia, quan ell era conseller plovia, plovia, i aquests vessaments hi eren...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... quin era el problema?, els vessaments? No, el problema era posar la bandera vermella i tancar la platja; per tant, solució: llevar la bandera vermella, no hi havia bandera vermella i tothom nedava.

Un altre, els indicadors de sequera; ens vàrem trobar amb una sequera hídrica a Eivissa... No, sí, sí, clar; hi havia uns indicadors de sequera que el Sr. Biel Company va eliminar; si no hi ha indicadors no ens adonam de si hi ha sequera o no hi ha sequera.

(Remor de veus)

Amb les curses de muntanya, amb les curses de muntanya el mateix, un desgavell. Quin és el problema: entrar a regular?, no és un problema la pressió sobre el territori, no és un problema la pressió sobre la Serra de Tramuntana. Aquest govern sí que ha entrat a regular activitats a espais naturals, i sobretot amb l'objectiu que siguin compatibles, i ho ha fet. Vostè, res, absolutament res.

I així una darrere l'altra.

La seva gran carta, l'agricultura, la seva..., bé, va sortir fa... crec que ara deu fer un mes, un mes i busques, a una finca a Son Ferriol fent unes declaracions nefastes, a l'estil d'en Biel Company, rient-se del conseller, que el conseller tenia un safareig devora, i diu "si aquí hi hagués un safareig, aquí si hi hagués el conseller hi posaria *patitos*", una cosa així, va dir, no és vera?, va dir *patitos*. El que no va dir és que en aquesta finca on era vostè..., no els ho va dir, als pagesos, vostè els va dir "aquí el Sr. Biel Company..., el Sr. Vicenç Vidal hi posaria *patitos*"; aquí mateix, on feia així vostè amb el dit...

(Remor de veus)

...així, així... No, no, no, així mateix, on estava amb els pagesos... allà, així talment, no hi havia...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci! Sr. Ferrà, centri's.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

No, no, és que no vol que ho digui, no vol que ho digui.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà, centri's, centri's en...

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

No vol que ho digui però ho diré, ho diré. Allà mateix on deia que el conseller Vidal hi posaria *patitos* davant quinze, vint pagesos, ell volia posar una incineradora de residus perillosos, PLANDISA, i això...

(Remor de veus)

... això..., és clar que sí, exactament allà mateix, i això no ho va explicar als pagesos. Per tant aquesta manera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà, vagi acabant, per favor.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Ha d'anar alerta..., ha d'anar alerta un a..., bé a dir segons què, perquè segons què es pot contestar.

I per últim, la manera de fer, la manera de fer durant la passada legislatura, crec que vostès han de fer una profunda reflexió.

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà...

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Varen atacar un model educatiu...

(Cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

... un model sanitari...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Continua la cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Torn de... de contrarèplica de la Sra. Presidenta.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, senyor...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. Ferrà. És trist veure que alguns les veritats encara no les volen aguantar, que encara no han assumit el que va succeir en aquesta legislatura, en aquestes illes durant la legislatura infame del Sr. Bauzá, de la qual el Sr. Company ha resistit, com veiem, durant tot aquest temps, i que desgraciadament encara no han estat capaços d'explicar totes aquelles destrosses a moltíssima gent.

Però anem a allò positiu, Sr. Ferrà. Vostè té raó. No ens hem de comparar amb aquell govern que va ser el govern de la

destralada ideològica, el govern de la retallada de drets, el govern de la minva de la democràcia, el govern de la manca d'inversió en tots els termes, el govern que va condemnar moltíssima gent i que a més feia sentir culpable de tantes coses la gent d'aquestes illes, que la tenia. I sí que ens hem comparat i crec que la mirada ha estat potent i alta d'aquest govern de les Illes Balears, de l'actual, de mirar a altres llocs, i de mirar altres polítiques i altres formes de fer política, i per això hem posat de manifest tots i totes lleis emblemàtiques, iniciatives polítiques emblemàtiques que estan fent ser capaços de connectar amb els països més avançats, i que estant tenint ressonància internacional i que són exemple també a nivell estatal, i crec que d'això ens n'hem de sentir orgullosos, com vostè explicava durant la seva intervenció.

I efectivament, hem promogut una terra, una societat de futur diferent; la volem diferent. Aquests quatre anys haurem canviat moltíssimes coses, haurem transformat moltíssimes coses, però som conscients que en queden moltíssimes per millorar, i les polítiques que hem llançat no són ni de quatre anys ni de vuit, són polítiques a molt més llarg termini, mirant a molt més llarg termini, que crec que és el que es mereixen els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes.

I és important també entendre que volem ser una comunitat que se senti orgullosa de sí mateixa. Vostè deia les persones el primer i, efectivament, les persones, i que com a comunitat les institucions polítiques d'aquesta comunitat autònoma no ens deixem trepitjar, que anem amb la cara alta, que anem amb la defensa dels interessos d'aquestes illes i que puguem parlar de tu a tu amb les altres comunitats autònomes, amb el Govern d'Espanya, que anem a Brussel·les a defensar els interessos de les Illes com, per cert, hem parlat, però hem fet també tots els consellers i les conselleres durant aquesta legislatura, i que defensem la nostra capacitat d'autogovern i les nostres pròpies competències, que en volem més, segons delata el nostre propi Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. I diré una cosa que, en fi, alguns, i amb vostè estic convençuda que ho compartim, i segurament vostè va més enllà del que podria anar jo i la formació política a la qual represent, però compartim que les competències que tenim les volem plenes, i les volem ben finançades, i compartim que algunes més en volem. Bé, idò jo estic molt preocupada, perquè n'hi ha que només parlen de la recentralització de competències, i n'hi ha que avui auguren que les competències d'educació han de tornar al'Estat; bé, idò, ens tendran enfront, alguns ens tendran molt enfront, perquè ja sabem el que passa.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Per tant hem de defensar amb força allò que hem aconseguit durant anys però que es pot perdre, sempre es pot perdre, i per tant hem de defensar amb força aquestes polítiques que hem començat a aplicar durant aquesta legislatura i que s'han de replicar en posteriors legislatures, perquè n'hi ha alguns que sempre quan vénen a governar ho tornen tot enrere, i aquesta és també una realitat que desgraciadament hem viscut en aquesta terra.

I em qued amb allò que deia vostè. És veritat que ens trobarem unes illes, després de la legislatura de la qual veníem, unes illes amb moltíssimes problemàtiques, i no hem mirat a un altre costat i hem posat solucions damunt la taula, i les hem treballat conjuntament amb la societat, conjuntament amb les entitats, conjuntament amb els sindicats, conjuntament amb els empresaris d'aquestes illes. I hem anat arreglant problemes, i sobretot hem anat pensant a llarg, pensant a llarg termini, i mirant solucions de cara al futur. I per això és important allò que hem dit; era una legislatura fonamental perquè el model econòmic no només es basàs en el turisme de sol i platja, que som molt més les Illes Balears que això, que això ho feim molt bé, sí, però que som molt més que això, i que era molt important allargar temporada turística, era molt important posar en valor altres sectors lligats al turístic directament o indirectament que també han de viure d'això, que puguem aconseguir que aquesta riquesa que es crea pugui redistribuir-se amb l'apujada de salaris, que pugui fer que molta més gent pugui tenir condicions laborals dignes, que apostem per un model econòmic que doni oportunitats a molta més gent, al món de les indústries culturals, al món de l'economia verda, al món d'empreses lligades a serveis fonamentals; per exemple, quan ampliam la Llei de dependència és evident que donam un servei necessari a la família, a la persona dependent i a la família que la té i que necessita un suport i una ajuda, però també és vera que cream llocs de feina diferents, pensant en altres coses, pensant en coses que ens fan més dignes com a societat.

Igual que quan deim ara que volem invertir en l'etapa educativa de 0 a 3 anys, evidentment donam un suport importantíssim a l'infant de 0 a 3 anys, evidentment donam suport a moltes dones -i dic dones, m'ho permetrà, perquè moltes vegades són les dones les que encara tenen cura dels majors, dels malalts, dels nins, això encara passa, desgraciadament- a moltes dones perquè puguin tenir més possibilitats d'exercir la seva vida professional. Però també cream llocs de feina diferent, lligats a una societat més culta, amb més sensibilitat, amb més capacitat d'atendre's i de cuidar-se uns als altres, que això també crec que és formós del que hem plantejat com a govern i com a acords pel canvi durant aquesta legislatura.

Per això són molt importants aquests 1.000 milions d'euros en educació i formació, perquè això ens permet fer un present d'èxit, però sobretot ens permet somniar en un futur d'èxits, que això és el que necessiten els nostres fills i els nostres néts. Per això és important haver apostat pels joves i haver fet tota la feina que s'ha fet per combatre l'atur juvenil, perquè tornin els joves que han hagut de partir, aquest pla de retorn que posàvem de manifest de 500 joves que podran tornar a les nostres illes. O la baixada de les taxes universitàries per fer més accessible la universitat, els estudis superiors a moltes famílies que desgraciadament no s'ho poden permetre; igual que vàrem fer la desgravació fiscal perquè moltes famílies que han d'enviar el seu fill a estudiar a fora, perquè aquí no hi ha tots els estudis per poder fer a les Illes Balears... puguin tenir aquest suport, o totes les ajudes que s'han fet en l'accés a l'habitatge i vostè deia que hem de mirar sobretot el lloguer i hem de recordar que aquest govern

també és el que ha posat que tots els habitatges de l'IBAVI només siguin de lloguer, perquè abans no era així i ara només són de lloguer, de lloguer i d'un lloguer social i d'un lloguer adaptat a la renda de cada un, però hem dit: "bé, però hem d'ajudar també aquells que volen fer una primera compra per habitatge habitual", que són gent que opta a habitatges de fins a 200.000 euros, per tant, amb una renda que no els permet fer filigranes i que quan baixes l'impost de transmissions patrimonials i són 6.000 euros menys que hauran de pagar per fer aquesta compra, idò podem ajudar a aquests joves que poden tenir accés a aquest primer habitatge i això afectarà 7.200 famílies de les nostres illes que es podran veure beneficiades per aquesta mesura que anunciàvem ahir.

Igual que deim que és important planificar el futur, i per tant, anar pensant en les infraestructures que haurem de tenir per atendre persones més majors, amb malalties cròniques, Son Dureta, el Verge del Toro, el Can Misses, el sociosanitari que també es fa a Inca amb col·laboració amb Sant Joan de Déu o el que hem compromès a Felanitx perquè faci possible l'accés d'aquestes persones que ho necessitaran a tota la comarca del Llevant i del Migjorn de l'illa de Mallorca.

Igual que és important aquest plantejament de dir... el que li deia abans, no?, de la conciliació entre homes i dones, de la conciliació de la vida laboral i familiar, del suport a les famílies que tenen infants petits perquè tenen moltes dificultats, del 0 a 6 anys, aquesta desgravació fiscal que ahir explicàvem que pot afectar fins..., que pot ajudar fins... l'estalvi de fins a 600 euros anuals segons la renda de les famílies, afectarà 28.600 infants a les nostres illes. És una aposta cap endavant, important per donar suport a la gent que ens necessita, que necessita de les institucions públiques, igual que ho és l'eliminació del copagament farmacèutic que afecta ni més ni manco que 190.000 pensionistes de les nostres illes.

En definitiva, què estic dient?, que teníem molt clar on érem, que teníem molt clar què s'havia de fer durant aquesta legislatura, que tenim molt clar cap on s'ha de seguir treballant precisament per poder conformar aquest futur que vostè deia "i somniem junts" més just, més equitatiu, més solidari, més digne, que ens faci sentir orgullosos de ser qui som i sobretot que tots junts puguem conformar qui volem ser al futur.

Per tant, en aquesta línia de treball seguirem fent feina junts, Sr. Ferrà, compromesos en la lleialtat que sempre hem tingut i mantindrem els ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Doncs, intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, membres del Govern. El primer de tot que m'agradaria dir, Sra. Presidenta, com diu el president nou del Cercle d'Economia de Mallorca: "hi ha molts de diagnòstics i poca cirurgia", tothom és capaç de fer grans diagnòstics, però cirurgia, cirurgia, poca.

No sé si estarà d'acord amb mi o no, vint anys a la vida és un període interessant, a més jo veig que vostè projecte coses a vint anys, jo ho veig també bé, però vint anys si ho agafam d'avui cap enrere ens farà veure que hi ha hagut cinc governs autonòmics, cinc, dels quals tres han estat del pacte de progrés o dels acords pel canvi i dos han estat del PP. Per això la responsabilitat, i em pos a mi el primer, que hi hagi coses que no estan bé és culpa de tots i jo deman disculpes si hi ha alguna cosa que no s'ha fet bé, però el que fa pardal, el que fa colló és que després de vint anys ens tirem pel cap el que va passar darrere.

La democràcia és màgica perquè cada vegada que hi ha eleccions posa a cadascú al seu lloc i les herències moren i comença una cosa que en temps es diu present i dins aquest present és on és El Pi, no està en com era abans de dia 25 de maig del 2015.

Vostè, Sra. Presidenta, i la gent que representa tots els que han pactat, són els que tenen més responsabilitat de tot el que ha passat aquests darrers vint anys, un terç quasi, quasi més que els altres, però jo no la vull culpar de segons quines qüestions perquè tots som humans.

Els seus socis de viatge han estat un fre, Sra. Presidenta, els de Podemos, uns xotets de cordeta, *en castellano: palmeros, ¿me entienden?, palmeros...*

(Algunes rialles)

... i els de MÉS per jo han perdut força, a la cançó del Duo Dinámico, *Resistiré* i això és com jo els veig i em fa pena per MÉS, per Podemos m'és igual, però per vostès em fa pena, perquè vostès que han de representar una força des d'aquí, que no varen voler anar amb nosaltres a Madrid per poder ser com a Coalició Canària, tenen molta responsabilitat vostès d'això, que no siguem avui a Madrid i puguem fer com la Sra. Oramas de poder defensar segons quines qüestions, els veig amb la postura de *resistir*.

Sra. Presidenta, s'ha equivocat en aquest debat. El primer any de legislatura vostè va decidir que no en feia. Jo si hagués estat el president el primer any de legislatura hagués fet un debat i hagués donat comptes de en quina situació em trobava amb números, amb projectes i les coses que estaven malament. Sap quants de minuts haguéssim deixat de perdre aquí de tirar-nos les coses pel cap?

I ara resulta que ara es torna a equivocar quan diu el faig tot d'una al començament d'aquest període parlamentari. Crec que desaprofita uns mesos, 60 dies, que poden ser molt

interessants en el que vostè pugui aconseguir d'una sèrie de qüestions, d'una sèrie de qüestions que podrien ser molt bones per als ciutadans de Balears.

Vostè aquests pròxims dies ha anunciat que segurament aprovarà el Decret de garantia de demora, però és que això ho ha dit tres vegades vostè, la consellera de Sanitat una i el director general una altra que va sortir al diari l'any 2017, l'any 2016, l'any 2017 vostès em varen dir que estaria a l'octubre i després en una pregunta que li vaig fer vostè va dir, vostè, que estaria dins el primer trimestre de 2018, i ara em diu que estarà l'octubre del 2018.

No hagués estat més guapo que vostè hagués vingut aquí, dos mesos, i amb aquest règim especial que ha anunciat que tindrà tancat, hagués vingut a dir: mirau, això s'està acabant, però el Decret de garantia de demora quan una persona fa més de seixanta dies que espera per operar-se o per a una consulta, que està fotuda i que no hi pot anar, ara tindrà l'oportunitat d'anar a qualsevol hospital, encara que sigui privat, perquè puguin veure el mal que té. O vostè podria sortir aquí a finals d'octubre o a principi de novembre i dir: el REB és aquest. Crec que s'ha equivocat de temps. Crec que és una equivocació, però és la seva responsabilitat.

Davant aquesta situació nosaltres pensam que hi ha coses que, després d'escoltar el seu discurs, ha semblat més un discurs d'investidura que un discurs final d'una legislatura i ens adonam que situacions com aquestes dues que acab de parlar, del Decret de garantia de demora, del règim especial, no els podem donar per fets, no els podem donar per fets.

I com lic dic jo em pensava que era aquest resum d'aquests quatre anys i jo m'adon que en aquest discurs em trob amb portades de diari que m'hagués encantat que hagués succeït, que tots els que estam aquí segurament ens hagués encantat que hagués succeït, hagués estat genial, i per a vostès també, els del PP, que haguéssim sortit en una portada de diari on digués: "*Aprobado el nuevo REB, garantiza para siempre el 75% para los residentes y equipara con Canarias las subvenciones para el transporte de mercancías*", seria genial. Aquest l'ha pogut fer el PP i l'han pogut fer vostès, però n'hi ha d'altres, haguessin pogut dir perfectament aquesta legislatura perquè tots els partits, especialment els que teníeu representació a Madrid, haviu dit que ho faríeu: "*Baleares aplaude el nuevo modelo de financiación autonómica a partir de 1 de enero*". De qui és aquesta portada, és una portada que tots vostès es varen comprometre a fer, els senyors del PP també. El Sr. Sánchez ja ha dit que no serà fins d'aquí a dos anys.

Però n'hi ha més, hagués pogut sortir aquest si s'hagués acomplert el que jo he dit del 2016, que en varen dir el 2017: "*un any després de la aprobación del decreto de demora, el tiempo de espera para una consulta o una intervención se ha reducido. El Govern reduce drásticamente las listas de espera*." Aquest també era possible, varen votar a favor una proposta d'El Pi aquí, no els parl d'impossibles, els parl de coses que hem conversat i parlat una i una altra vegada.

Venen els de Podemos, emergència d'habitatge, i aturen una llei per poder enclavar dins la llei la possibilitat jurídica que aquest terme quedàs bé. A mi m'hagués agradat aquest, aquest diu: *"Armengol inaugura la quinta promoción de VPO de esta legislatura, ya son 2.000 pisos de promoción pública que se han entregado desde el 2015 a familias con dificultades para acceder a una vivienda. El Govern da por acabada la emergencia habitacional."* Però això era a les nostres mans, a les nostres mans.

O aquesta que l'hem aprovada aquí dues vegades, una amb una proposició no de llei d'El Pi, i una altra, amb una proposta de resolució de l'any passat, de l'any passat, d'El Pi, votada per tots: *"El Govern aprueba la regulación del todo incluido."* Fantàstic, i seria un dia adequat avui aquí, Sra. Presidenta, perquè vostè pogués de qualche manera dir això és així.

O aquesta altra, aquest és genial: "El Govern regula els cotxes de lloguer", fins i tot hem fet un estudi de 12.000 euros que no ha servit per a res, els grossos continuen duent 100.000 cotxes de fora o 85.000, tant me'n fot, i els d'aquí, de Menorca, d'Eivissa, de Formentera i de Mallorca resulta que han de competir contra aquesta gent. Això és governar per al present.

I després ens trobam amb un estiu com el que hem tengut, que les embarcacions petites d'esbarjo pateixen que fa por, fem un decret de posidònia i després resulta que no tenim gent per mirar si aconsegueixen, fins i tot no anam a veure si tenim pèrdues d'aigua depurada per tot, eh, i no som capaços de dir res. També està aprovat aquí, a proposta d'El Pi, que es creàs un cos de gent de Medi Ambient. I el *Periódico de Ibiza* ha dit: *"Creado el cuerpo de agentes de Medio Ambiente, se duplica la plantilla de agentes medio ambientales, se pone fin a los vertidos de aguas fecales en el mar."*

Tot això, tot això es podia fer, tot això es podia fer; és vera que n'hi ha dues que depenen de Madrid, que és el règim especial i el sistema de finançament. Jo encara no som president del Govern espanyol, però vostès tenen en Sánchez que és president, i vostè, Sr. Company, ha tengut sis anys i mig, quasi set, el Sr. Rajoy, eh. Ja, però en vull fugir Sr. Company, per què? Perquè jo he dit que em puc haver equivocat en coses, hi ha coses que cent anys no vull ser poltre, m'entén?, i vostè m'entén a mi en això, idò bé.

Dit tot això, no haver actuat en el tot inclòs, no haver actuat en els cotxes de lloguer, no ser capaços que el lloguer turístic fos per a tothom les mateixes condicions i que els consells deixassin de fer la zonificació, jo al final no estic d'acord amb la zonificació de Palma, però a Palma varen deixar que fos el batle que prengués la decisió. Molt bé, i per què els altres 66 no? Per què? Per què la capitalitat? Per què el centralisme? Per què no creure que hi ha una llei que habilita els 67 ajuntaments d'aquesta comunitat per poder cadascú actuar i ajustar la llei per zonificar? No passeu pena, el batle de Palma el posaran damunt la bàscula, i si l'ha encertada triomfarà i si no l'ha encertada no triomfarà; haguessin deixat que cada ajuntament pogués fer la zonificació. Com pot ser mai que a Ciudad Jardín no puguin

fer el lloguer turístic! Com pot ser mai que a la primera línia de Palma no puguin fer el lloguer turístic! L'hem fet tota la vida, amb catalans, bascos, madrilenys, francesos, anglesos i alemanys, i ara a aquesta gent li heu dit fora. Molt de risc crec que prenen vostès, fins i tot el Sr. Barceló, ja s'ha dit aquí, llei Frankenstein, Frankenstein, que jo sàpiga, no era guapo, m'entén? No era guapo, amb la qual cosa...

Passem al règim i al finançament autonòmic. Miri, Madrid no ens mata, hem arribat a El Pi a aquesta conclusió, Madrid no ens mata, i el missatge és cap a tots vostès i cap a tots els ciutadans de Balears, és necessari pujar la nostra autoestima que junts podem doblegar Madrid com ho fan els canaris, la clau és aquesta; és massa fàcil dir que ens mata i viure d'això i tenir seguidors, s'ha acabat de ser del Barça o del Madrid, de *rojos y azules, blancos y negros*, es tracta de ser de Balears, de Formentera, d'Eivissa, de Menorca, de Mallorca, de ser capaços, Sra. Presidenta, de tenir força suficient per doblegar Sánchez. I vostè em diu: només du cent dies; faci via, que jo no sé si n'hi estarà cent més. Tant de bo!, perquè vaja panorama si haguéssim de fer unes altres eleccions, per a vostès i per al PP, que encara no ha agafat carrera. És que està fotut, està molt fotut, està molt fotut.

Mirin, nosaltres volem que el finançament autonòmic no deixi de ser per a vostè un fuet a Sánchez que no podem esperar fins a l'any 2020, no, ens estam, com a xotets de cordeta de Podemos, pas pena de tornar-me jo, bé, d'això no en demanarem perquè no toca fins al 2020; ho pens demanar cada matí, cada matí! Molts de maldecaps de les necessitats que tenim amb el sistema s'haurien arreglats.

Règim especial, miri, vostè, no sé si va veure la intervenció del diputat de Nueva Canaria dimecres passat al Congrés dels Diputats, a la sessió de control, va resultar que el diputat de Nueva Canaria li va dir al ministre Ábalos, diu: miri, hem pujat el descompte per a bitllets d'avió a la península un 75%, i li diu: però no em fiï, no em fiï perquè tal vegada les companyies puguin pujar el preu, amb la qual cosa aquest 75% no serà el mateix. Idò, mira, aquest pensa com nosaltres i qualche partit més que es troba en aquesta sala. I li diu: vostè, li va manar feines, diu, i vostè el que ha de fer és anar a Brussel·les i fer que ens declarin el servei públic d'aquestes línies per garantir que sempre aquesta proporcionalitat que tenen en aquests moments, de subvenció del 75%, es mantindrà. I el Sr. Ábalos li va dir: no es preocupi, que ho farà. Si entren a les xarxes ho veuran.

És clar, aquesta gent de Canàries té pes, quin pes tenen els nostres vuit diputats que tenim a Madrid? O jo, quan era senador? Cap, cap, cap, cap, cent anys no vull ser poltre, vull intentar que la gent de Balear pugui la seva autoestima, no es conformi que passem per aquesta vida sense rectificar coses que per a nosaltres són importants, que és poder tenir aquesta influència a Madrid.

Aquesta declaració de servei públic que pugui fer Europa per a Canàries, perquè va demanar per a Canàries, és el que nosaltres hauríem de tenir la força que també ens la poguessin fer.

Però miri, amb el REB que diu que el mes d'octubre estarà, nosaltres li volem dir una sèrie de qüestions, però d'aquestes es parla, deia el Sr. Company també, és que hi haurà mesures fiscals, amb en Bauzá també hi havia mesures fiscals, tal i qual, bé, em sembla bé, em sembla bé, però són unes altres mesures les que més em preocupen, em preocupen les mesures per a la gent normal, la gent normal; no els grans empresaris, no els que tenen una gran estructura administrativa i poden mirar com lleven despeses, no, em preocupen els petits, em preocupa el botiguer, la perruquera, el barber, el fuster, el llanterner, el petit restaurant, el petit comerç, i quin problema més important té vostè amb aquesta posada en marxa que vol fer d'aquí poc, que hi haurà en el mes de setembre, el mes d'octubre, una proposta de REB, que això vol dir que no tendrem REB dia 1 de gener, tendrem una proposta de REB que ha de començar la tramitació, amb la qual cosa estic convençut que acabarem la legislatura i no tendrem REB. Però bé està si almenys aquesta qüestió hi és.

Si el nostre REB no ha de tenir ajudes directes a les mercaderies que necessiten a Formentera, a Eivissa, a Mallorca i a Menorca serà un fracàs. 190 milions d'euros que puguin estalviar fiscalment, 200 milions d'euros, 300 milions d'euros no són res; vostès saben que el Sr. Rosselló, el doctor Rosselló va avaluar, ja fa més de vuit anys, que el cost que deixàvem de tenir de generar com a negoci dins les Illes Balears per tenir la insularitat, per tenir la mar, era més de 8.500 milions d'euros, representava quasi el 30% del PIB. Bé, si nosaltres no som capaços d'abaratir el transport de mercaderies de la península cap a Balears de res no servirà tenir 200 milions d'euros d'ajudes fiscals, perquè si en podríem generar 8.000 si no tenguéssim la insularitat, 8.000, què son 200 si realment podem tenir, com a Canàries, que els subvencionen el cent per cent del nòlit del transport?

I els posaré quatre exemples: aquí hi ha un senyor mallorquí que és menjador de mel, com molts de mallorquines i menorquins, eivissencs i formenterers, vostès saben que la mel arriba un moment donat que s'acaba, no és suficient per al consum que tenim a Balears, menjam més mel de la que realment produïm; aquest senyor, cada any, quan acaba la d'aquí compra mel a Astúries, i en això, 12 pots d'un quilo de vidre, 6 euros, més barata que la nostra, alerta!, despesa 6 euros, 72 euros, despeses de tramesa, 28, 72 és el cost, trametre-ho 28, és més d'un 35%, total 100 euros. És més d'un 35%. Aquesta mateixa empresa, vostès s'hi fiquen, Casa Martín, *miel natural*, i compren els mateixos 12 pots i els demana que els ho duguin d'Astúries a Cadis, val 72 euros, no hi ha els 28 del transport.

Jo parl d'això, Sra. Presidenta, si el règim especial no té aquests 28 euros perquè si som espanyols siguem iguals que la resta d'espanyols, de res no serviran quatre maquillatges d'ajudes fiscals a empreses grosses que podran deduir, però que el fuster, que el ferrer no ho podrà fer.

O a Canàries, si un fa embotits, hi ha de dur carn de fora, li paguen el cent per cent del transport de la carn que du cap allà per fer els embotits. A Balears si hi ha sobre excedent la carn no entra, només li paguen les espècies. Com volem que

siguem competitius amb una feina que no sigui turisme, si el que tenim que el mateix estat ens encareix les coses un 20, un 30, un 17 o un 18?

Sra. Presidenta, un nòlit de patates Palma-Barcelona, 1.250 euros; un nòlit de *papas*, Tenerife-Londres, 1.200; quan arriba a Barcelona el camió de patates ha d'anar a Londres després i ha de pagar en el túnel; és impossible.

Amb la qual cosa el règim especial, Sra. Presidenta, a part de retòriques i coses que hi vulgui haver, és així; hi ha empreses a la seva terra on va néixer, al seu poble, a la seva ciutat on va néixer, Sra. Presidenta, que exporten a tot el món, aquesta empresa, per no fer publicitat de ningú, el sobrecost que té per mor de la insularitat és que si aquesta fàbrica no fos a Inca i fos a la península, a Saragossa, tendria un 14% menys de cost a causa d'aquest cost d'insularitat. Si el REB no ha de salvar això, difícilment podem estar contents que s'aprovi un REB.

Em menj el temps, però crec que aquesta és la clau per a tota la resta, per a la salut, la sanitat, l'educació, la cultura, el benestar, l'agricultura, els pescadors, si no tens eines com punyetes els pots ajudar! Com ho podem fer? Necessitam eines, les mateixes que la resta, ni una més, bona seria; jo vull ser millor que ells amb les mateixes, o almenys he de tenir la il·lusió de ser millor que ells.

Bé, mirin, ara que som aquí, amb aquestes coses que sembla que vostè pot aconseguir, li posaré una altra qüestió, la seguretat en aquesta terra. L'altre dia, m'esbuzcava de riure i després de plorar quan sentia gent de Podemos i companyia, sobretot plorar, que deia que les cases que els ocupes, aquestes cases són dels bancs, no hi havien d'anar, no els havien de treure. S'han aturat a pensar que qui viu al pis de baix, que la casa d'alt, és del banc, però el de baix és una mallorquina o un mallorquí o un eivissenc o un formenterer o un menorquí, viu allà tot l'any i és seu, i ha d'aguantar l'ocupa que és dalt, per la seva cara. De què anam aquí? S'ha d'actuar per tot on hi hagi una persona que s'apropiï d'una propietat privada, sigui d'un banc o de qui sigui.

Sr. Morrás, por 12 votos casi casi usted no es diputado, hubiese entrado Carmen Tur, no, no, no, escúcheme, y usted en esta historia de los desahucios ha pinchado a lo largo de toda la legislatura, basta hablar con los de los desahucios. Déjeme, que a los okupas lo que hay que hacerles son viviendas sociales, a la gente que no tiene, pero una señora o un señor que vive en una finca, que el banco tiene un piso, no le han de decir que no le van a quitar al okupa. ¡Así de claro, así de claro!

I Sra. Presidenta, ara que vostè té fil directe amb el Sr. Sánchez, li digui que aquí falten guàrdies civils, que aquí falten policies nacionals, que els quarters es troben per terra, que els han posat un plus de salari als policies d'Eivissa, als nacionals, també el posin als de Mallorca, necessitam seguretat. Ve l'hivern, cada any passa el mateix, a Eivissa, robatoris en el camps, a Menorca, a Mallorca, no tenc la informació de Formentera en aquest cas, necessitam... perquè, si no, no

quedarà més remei que desenvolupar l'Estatut i poder intentar fer una policia que pogués col·laborar dins aquest... no suplir, no suplir, col·laborar amb aquesta part de seguretat turística i l'hivern amb la seguretat fora, en el camp, que no hi podem arribar. Per què? Perquè no aconsegueixen.

Això preocupa a El Pi, no sé si vostès tenen les mateixes preocupacions que nosaltres.

Dit això, voldria parlar, més els altres deu minuts que tenc acabaré amb tota la resta, de benestar social. Jo crec que és clau, clau, clau, clau per aquesta legislatura acabar-la bé l'aprovació de la llei del tercer sector, imprescindible d'una punyetera vegada poder ser àgils, ràpids a l'hora de contractar i que ells puguin contractar amb el tercer sector, i aquí nosaltres ajudem en tot el que podem perquè entenem que és un tema bàsic.

En canvi, Sra. Presidenta, Sra. Consellera, en el tema de renda social no l'hem acabada d'arrodonar, no li hem acabat de donar la volta. Presidenta, tal vegada la consellera no li dirà, o si li ha dit ho dissimularà, no ho sé, li falta personal, li dic jo, li falta personal, li falta personal. Enguany, anant bé, quan acabem, haurem repartit 7, 8, 9 milions d'euros; bé, en acabar comptarem, vostè té l'experiència del que ha passat, jo no dic mentides.

I després hi ha una qüestió, que resulta que moltes menorquines i menorquins, eivissencs, eivissenques, formenterers i formentereres i mallorquins i mallorquines, quan demanen l'ajuda aquesta tenim una sèrie de qüestions, que si visc, i on està vostè?; visc amb mon pare, que està jubilat i té una renda de 800 euros; ja no hi entra, i aquest home es vol emancipar, hi ha de poder entrar, hi ha de poder entrar. Perquè hem d'ajudar els d'aquí també, no n'hi ha prou només ajudar als que venen de fora.

Que ara li parlaré d'això, li parlaré del 0,7, ara veurà com pens jo, perquè... no, no s'espanti, nosaltres necessitem ajudar els ciutadans de Balears joves que resulta que els penalitza la renda social, els penalitza si viuen amb un familiar, i no m'ho pot negar; filla meva, això és com és! I en canvi, un que, lògicament, perquè aquest l'al·lot ha anat a ca son pare perquè hi ha son pare, o a ca sa mare o a ca sa padrina, i aquest padrí té una jubilació, i amb una jubilació de 700 euros ja queda fora, ja queda fora. És que nosaltres la suportem totalment i absolutament en això.

Després, l'altra qüestió de benestar social, en cooperació, perdó, és imprescindible tornar al 0,7, és imprescindible tornar al 0,7, no queda més remei perquè això forma part d'aquesta visió global que passarà a Àfrica aquests vint anys que es doblarà de població i ser capaçs de fer coses per a realment invertir allà. Aquesta hauria de ser la història.

En tota la resta li hem donat suport sempre, presidenta, a vostè i a la consellera en aquesta qüestió, crec que hem estat amb na Maria Antònia Sureda han estat vostès testimonis d'un compromís important en aquest sentit.

L'altra qüestió, el Sr. Jarabo i vostès volen vendre que això hauria de ser aquesta terra d'una altra manera, hi estic d'acord, però el titular d'avui de l'*Última Hora* amb la política econòmica que fan vostès, titular: "*Baleares tiene cada vez más residentes ricos con una fortuna mayor*". Bé, la veritat és que no som capaços de repartir i com que veig que se m'acaba el temps, i parlaré després de cultura i tot això, sí que vull acabar amb això. Vostè ahir va dir: "la prosperitat ha arribat per quedar-se", no, Sra. Presidenta, no, molts dels seus padrins, els padrins de tots vostès que eren aquí fa seixanta anys són els que varen ser capaços, de tots, eh?, de tots, són els que varen ser capaços de transformar per una prosperitat que és la que tenim, res no té a veure això d'ara amb fa trenta anys, res, res, i amb quaranta menys i amb cinquanta menys i amb seixanta menys.

Vostè ha dit això, no li negaré que una sèrie de qüestions que vostè va dir em poden sonar bé: copagament farmacèutic, veurem què farà Madrid, eh!, però sí, li donem suport totalment i absolutament; un hospital a Felanitx, totalment d'acord. I n'hi diré alguna més que em va agradar després a la segona intervenció. Però vostè va dir també, política per a tots. Creu que la política que estan fent vostès arriba als comerciants, botiguers, ferreters, roba, sabates? Als tallers mecànics que tenen una competència deslleial brutal de gent que no fa factura i fan feines d'amagat i s'anuncien a les webs? Creu que té contents als caçadors? Als cavallistes? Als pagesos després del sarau que tenim en marxa, que esper que s'arregli, de la llei? Creu que vinaters, oliers, gent que fa ametlles, cerealistes, hortallisses estan contents aquests pagesos? Creu que té contents les perruqueries? Creu que té contents els cotxes de lloguer? Creu que té contents els forners? Creu que té contents els ramaders? I els pastissers? I els petits ciutadans de les Illes Balears que tenen una petita embarcació i volen sortir a la mar els té contents? Creu que té contents els hotelers per fer més reformes hoteleres que les hem aturades i que això després du que tal vegada l'hotelier no està content, però ja s'arreglarà l'hotelier? Però, i el picapedrer que feia feina a aquest hotel? I el fuster? I l'electricista? I el guixaire? I el vidrier? I el decorador? I els arquitectes? I els aparelladors? I els pintors? I altres que hi viuen, creu que els té contents amb tot el que va dir ahir? A aquests... nosaltres li hem votat a favor de la carrera professional, nosaltres li hem votat a favor de posar més professors, nosaltres li hem votat a favor de posar més metges, però *¿hay alguien más?*, deia Eugenio a l'acudit. Hi ha tots aquests.

Però això no acaba aquí, i els transportistes de material de construcció i de fusta que hi ha a Balears, que n'hi ha un fester, creu que estan contents? És això que s'han de demanar perquè aquests també voten dia 26 de maig de l'any que ve. Per a tots aquests és el que jo li deman que faci la política.

Vull cloure, Sr. President, abans que em cridi l'atenció, i l'altra part que li diré més endavant, vull acabar, Sra. Presidenta, dient-li que jo sé quin any som, no sé si vostè també ho sap, supòs que sí, no s'enfadi; potser el seu rellotge en el Consolat es va aturar el 2015, ho dic perquè ahir més que un balanç de legislatura vostè va fer un nou discurs

d'investidura, que podria estar bé, però acaba la legislatura. Enguany per a nosaltres des d'El Pi, el Sr. Melià, la Sra. Sureda, tots el que conformam aquesta gran família d'El Pi, hem quedat un poc decebuts, pensàvem que era el moment de passar comptes, nosaltres no vàrem votar en contra de la seva investidura, no era tornar a fer promeses, moltes ja les havíem sentides fa tres anys i em sap greu dir-li que ens ha decebut, ens ha decebut perquè esperàvem molt més de vostè, pensava que seria més presidenta, més líder, per això el nostre grup no va votar, com li dic, contra la seva legislatura, però vostè, sota el nostre punt de vista...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab. Però vostè per a nosaltres ha perdut temps, ha cedit massa, hauria d'haver tengut més coratge. Vostè ha desaprofitat la majoria estable que tenia i té, gràcies a MÉS i a Podemos, ha decidit massa, hauria d'haver tengut més coratge i no haver perdut mesos i anys amb debats estèrils per fer-los feliços als seus socis, era impossible llevar-la a vostè, no li podien fer cap moció de censura, ni una, ha perdut molt de temps i per això ahir va haver de tornar a fer promeses en lloc de presentar fets concrets.

Sra. Armengol, va repetir, i acab, mil vegades la paraula futur, però vostè el que havia de fer era gestionar el present i això és el que malauradament no ha sabut fer.

Francina...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, Sr. Font, se li ha acabat. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Se sent de fons el Sr. Font i Barceló que diu: "Francina, passa, sense present no hi ha futur. Gràcies")

Gràcies, Sr. Font.

Passam al torn d'intervenció de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías).

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la seva intervenció en la qual vostè ha preferit parlar de competències que tal vegada escapen a aquesta cambra parlamentària, però que jo intentaré contestar-li.

Crec que ahir vaig poder tenir l'honor de tornar a explicar en aquesta cambra parlamentària com hem plantejat aquesta legislatura, veníem d'on veníem i vàrem signar uns acords pel

canvi que varen possibilitar un govern absolutament diferent amb unes polítiques absolutament diferents.

Jo no sé si em va escoltar bé, però vaig explicar tot allò que s'ha fet i que és moltíssim des de cada una de les àrees del Govern de les Illes Balears, feina feta i feina planificada de futur, i tal vegada amb això vostè i jo discrepam, però jo pens que si un no planteja el futur, si un no sap cap on vol anar després és impossible que es pugui anar executant aquest full de ruta. Nosaltres crec que hem explicat des de l'esquerra clarament el full de ruta compartida per a aquesta legislatura i les polítiques que s'han de seguir treballant en aquesta comunitat autònoma de cara al futur. Per això, ahir vaig explicar, efectivament, feina feta i propostes de futur que crec que és el que pertoca fer a un polític responsable, repetesc, part del que ha succeït en aquestes illes és la incapacitat de poder dibuixar un full de ruta pactat, per això jo he dit moltes vegades que no només ha de ser un full de ruta dels que ara governam sinó que hi ha moltes coses en les quals jo he demanat el suport dels altres grups parlamentaris, i del seu l'hem tengut en moltíssimes qüestions.

Jo li agraesc, i li he dit moltes vegades, que vostè no votàs en contra d'aquest govern que començava a caminar perquè era ben conscient vostè, Sr. Font, que coneix perfectament, era ben conscient d'on veníem i era ben conscient de la fractura que havia suposat el Govern del Sr. Bauzá a la nostra comunitat autònoma, i per això va donar aquella abstenció positiva, com va definir vostè, a aquell govern que començava a caminar.

Durant aquesta legislatura vostè pot dir, bé, pensàvem arribar a 90 i hem arribat a 70, però hem arribat a 70, això sí que ho convindrà amb mi, perquè no em dirà, encara que no n'hagi parlat a la seva intervenció, que l'educació està igual que com estava, no em dirà que no hem fet res en educació, Sr. Font, no crec que s'atreveixi a dir-ho, perquè els mil professors més, les escoles noves, les condicions sociolaborals, les beques menjadors a la concertada també per primera vegada, tot això ha succeït en aquesta terra i estam millor.

No em dirà que no hem fet res a sanitat, que estam igual que com estàvem, i ara n'hi parlaré una mica més perquè vostè ha introduït el debat sobre el decret de demora i les llistes d'espera, Sr. Font, i crec que és important que tornem a xifrar les coses com eren. Veníem... no teníem ni la sanitat universal garantida en aquestes illes quan vàrem entrar a governar nosaltres, per tant, primer tornàrem la targeta sanitària, llevàrem el copagament, l'accés a la sanitat que era un drama a aquesta comunitat autònoma, i això ho hem eliminat. I alhora vàrem dir pla de xoc per reduir llistes d'espera perquè, Sr. Font, convindrà amb mi que quan començàrem a governar hi havia 2.500 persones de mitjana que esperaven per a una intervenció quirúrgica, 2.500. I ahir els ho explicava, ara tenim una mitjana de 627 persones que esperen i la diferència és que hem posat recursos, 1.000 metges més i infermeres que hem contractat. Per tant, són coses fetes, Sr. Font, que han fet possible que de 2.500 passem a 627.

Per tant, vol dir que s'ha fet una feina per fer-ho possible i la diferència és: 627 em segueix semblant un escàndol perquè quan un ha d'esperar per ser intervingut o perquè el seu especialista el vegi tots sabem el que se sofreix, tots sabem el que se sofreix, i per això se segueix fent feina i per això jo li deia: és veritat, el Decret de demora a mi m'hagués encantat poder-lo aprovar al Consell de Govern la primera vegada que vostè m'ho va demanar, però per poder-ho aprovar vol dir que hem de tenir el sistema que funcioni el suficient per poder garantir que si no estàs en sis mesos et passam a la privada que és el que diu el Decret de demora per garantir que ningú no esperi menys.

Ara estam en aquesta situació, Sr. Font, i el Decret de demora està al Consell Consultiu i serà aprovat i serà aplicat en aquesta comunitat autònoma. Però sap què passa? Que l'hem hagut de fer i l'hem hagut de treballar aquests tres anys perquè algú el va llevar.

I quan vostè em diu: "vostès tenen la culpa dels vint anys", ah, no, senyor, això, no li ho admet, això no li ho admet, perquè quan va governar el pacte de progrés aquí vàrem fer el Decret de demora i s'acomplia, i quan nosaltres vàrem tancar la legislatura del 2011 aquí no s'esperava per l'operació quirúrgica, no n'hi havia, de llista d'espera en operació quirúrgica.

Aquesta és la realitat de la gestió d'un govern d'esquerres, va venir el PP i va derogar el Decret de demora i va inflar les llistes d'espera fins a dalt perquè va acomiadar més de 1.000 sanitaris, més de 1.000 professionals sanitaris, Sr. Font, i això ha passat amb un govern de dretes a aquesta comunitat autònoma, no amb nosaltres. Això amb nosaltres no ha passat mai. L'esquerra mai no ha gestionat d'aquesta manera. L'esquerra sempre ha prioritzat les persones en aquesta comunitat autònoma i aquesta és una realitat.

(Alguns aplaudiments)

Ara, vostè em diu: "hem de fer més", i és clar que sí, que sí, és clar que sí, i necessitam els recursos per fer les inversions necessàries, és clar que sí, i hem programat inversions i planificat, i en això vostè ens... i la Sra. Sureda que ha dut aquests temes, sempre ens ha donat una mà de dir: "escolta, no només quedem aquí, planifiquem i necessitem Son Dureta i...", i ens han donat suport en aquesta estratègia també de pensar en la cronicitat i de pensar en el futur i jo li ho agraesc. Ara bé, la feina s'ha fet, li deia que s'ha fet en educació, s'ha fet en sanitat.

Passem a serveis socials on vostè em discutia l'aplicació de la renda social, és clar, s'ha fixat en la renda social, després li ho explicaré, però... i no em diu res de com hem ampliat la cobertura de la Llei de dependència, és molt important. Aquestes famílies no tenien una ajuda i ara la tenen i és gràcies a una bona gestió d'aquest govern i gràcies a prioritzar les persones.

I no em diu res que bé, ara és que tenim 438 places de residència més del que teníem. No és suficient? Per això en

construïm de noves, però en tenim 438 més que abans, que ja és molt.

Per tant, no em digui que jo explic un debat d'investidura, el que faré; no, no, és que això està fet, és que això ja... n'estan gaudint les 438 persones més que estan en plaça de residència i no la tenien o els 10.000 beneficiaris més de Llei de dependència que abans no la tenien o els que són als centres de dia i abans estaven tapiats. Això és el que hi ha, i n'estam planificant i construint 538 noves, de places de residència. Crec que això és important, és important explicar-ho perquè si no ens quedam coixos.

I la Llei de renda social? Això és un dret, és que això són paraules majors. És que aquesta comunitat ha decidit que les persones que la necessiten, que per tant no tenen res, tenen aquest dret i això és molt important, és un avanç democràtic important, és un avanç de dignitat important. Per això dic que crec que ens n'hauríem de sentir tots orgullosos.

I ara aquesta renda social que vostè diu que no gastam, no sé per què ho diu. Miri, eren 16 milions que l'any que ve seran 20 milions d'euros; la nòmina d'agost, 1.372.000 euros; 6.790 beneficiaris dels quals 5.325 persones cobren la pensió no contributiva. I vol que... la podem millorar, és clar que l'hem de millorar, la renda social, però, escolti, s'està gastant en les persones que la necessiten, amb els perfils que vàrem ampliar.

Ara, Sr. Font, això se suma a més a la renda mínima d'inserció que tenen els consells insulars i que nosaltres seguim pagant els 4 milions d'euros. La feina que ha fet per a la lluita contra la pobresa aquest govern, permeti'm que ho digui amb humilitat, però és que ho he de dir, és la millor que s'ha fet a tota Espanya, si no compari-ho, compari-ho amb xifres i compari-ho amb números i compari-ho amb gent que ho rep i és vera.

Per tant, jo... en fi, n'estic orgullosa, i a més hem anat ampliant perfils en la mesura de les necessitats i també amb la sort, també, Sr. Font, que hem anat fent feina amb les persones aturades i tenim més població activa i, per tant, teníem menys gent que necessitava aquesta renda mínima d'inserció d'un altre moment de crisi econòmica més dura, però aquesta és la realitat, la renda mínima d'inserció, perdoni, la renda mínima..., la renda social serveix i s'està invertint per a les persones que més la necessiten.

Li deia: ho hem fet en educació, ho hem fet en sanitat, ho hem fet en serveis socials, ho hem fet en treball. Vostè no n'ha parlat, però és que és molt important, el model laboral que ara tenim a les Illes Balears és millor i és millor..., bastaria que li digués una cosa perquè és des del diàleg social, el diàleg social que s'havia romput, perquè veníem d'una època on els sindicats no entraven al Consolat de la Mar, duïen quatre anys sense entrar al Consolat de la Mar i el diàleg social és fonamental per al contracte social que volem fer en aquestes illes i que és pactat i que és de dir: "escolti...", i això vostè ho sap perfectament.

Hem compartit la diagnosi amb empresaris i sindicats, i hem dit: cap on hem d'anar?, cap on hem d'anar?, perquè és veritat que tenim una economia complicada perquè té moltes desigualtats i això és vera, i com hem de lluitar contra desigualtat?, i com hem de fer possible que el petit empresari pugui tenir oportunitats?, i com hem de fer possible que l'autònom en pugui tenir?, i que l'emprenedor en pugui tenir?, i que el petit comerciant al qual vostè feia referència...?

I per tot això hem posat en marxa el Pla d'ocupació de qualitat; per tot això el Pla de lluita contra la precarietat laboral; per tot això el Pla d'autoocupació que s'ha posat a les Illes Balears; per tot això el canvi de la RIS3; per tot això el plantejament de millora... d'impuls de l'economia del coneixement; per tot això la Facultat de Medicina, a la qual vostès varen donar suport i jo els ho agraeix; per tot això l'aposta per la recerca a la qual vostès també han donat suport; per això el Decret de carrera investigadora; per això el Pla de retorn; per això tantes i tantes iniciatives que s'han pres en aquesta legislatura que ja estan en marxa i que estan funcionant com els joves qualificats. Jo sé que vostè coneix perfectament aquest programa i que sap el que ha significat per a molts de joves de les nostres illes poder tenir accés a una feina digna del que s'han format i, per tant, crec que també vostè ho comparteix amb mi.

Igual que podem parlar, i m'ho deia, de la política d'habitatge, i sí, Sr. Font, vostè convindrà amb mi, crec que... en fi, ho veiem, ho veu tothom, que veníem del pitjor balanç en habitatge públic de la història d'aquestes illes.

Nosaltres estem executant els projectes d'habitatge públic que hem hagut d'actualitzar pels canvis en la normativa estatal que va deixar fet el Govern Francisc Antich. Aquesta és la realitat, igual que les depuradores o moltes de les inversions hidràuliques les va deixar fetes i programades el conseller Biel Vicens que era al darrer govern Antich.

El problema és que durant quatre anys, Sr. Font, no s'ha planificat absolutament res. Aquesta és la realitat. Aquesta és la realitat, i diu: "i els 511 habitatges que estan en marxa en aquesta legislatura -que ja n'hi ha molts d'ells en licitació directa en aquests moments- són suficients?"

Ja li ho he dit, jo li ho he reconegut: no són suficients, no ho són i per tant, hem de seguir amb aquesta política, és una política que ha de seguir la legislatura que ve, és que és importantíssim perquè si no és impossible que puguem influir sobre el preu de l'habitatge lliure i és impossible que puguem donar la garantia als ciutadans i ciutadanes de poder tenir accés a un habitatge i en aquesta línia seguim fent feina.

Igual que em diu vostè: "bé, volen ampliar els parcs i el Decret de posidònia i no tenen inspectors". Escolti, teníem dues embarcacions, n'hi ha 15 ara, o sigui, no em diguin: "no hem avançat", sí, hem avançat, de 2 hem passat a 15. El Decret de posidònia no existia, la consciència sobre la posidònia no existia i això és una cosa que crec que hem de posar molt en valor. La gent, allò de les algues, ho trobava... i ara jo, sincerament, gràcies a les inspeccions, gràcies als controls,

gràcies als ajuts i als suports de Medi Ambient a com s'ha de fondejar una barca a les nostres platges hi ha molta gent que s'ho mira i això està molt bé. Vol dir que a més estam fent pedagogia a la ciutadania, en això i en tantes i tantes altres coses, Sr. Font, i aquesta és la realitat.

M'ha dit allò dels agents ambientals. Escolti, a IBANAT s'havien acomiadat 32 treballadors, n'hem contractat ja més de 40, hem superat l'època d'on veníem. És clar, és suficient? No, no ho és, és clar, però és que hem anat avançant. No em digui: "no, és que promet coses que no..." No, no, és que això està fet, és que aquests 40 ja hi són de més i aquesta és una realitat.

Per cert, els acomiadaments que es feren a la passada legislatura ens han costat 13,5 milions d'euros a les arques públiques, a la butxaca de tots els ciutadans i ciutadanes. Ho dic per aquells que diuen que gestionaven tan bé els recursos que eren de tots i de totes.

Per tant, i en definitiva...

(Algunes aplaudiments)

... totes les àrees que són competència del Govern, li he parlat d'educació, li he parlat de sanitat, li he parlat de serveis socials, li he parlat de treball, li he parlat de mobilitat.

Li parl de mobilitat, vostès ens han demanat moltíssim el Pla de mobilitat, bé, idò, hem fet una diagnosi, hem fet un pla de mobilitat, però s'ha estat executant i s'executa i tenim el compromís de recursos estatals.

Li he parlat d'habitatge, em diu, de turisme, escolti de turisme, d'acord, el turisme, ho hem parlat moltes vegades vostè i jo, és el motor del creixement econòmic d'aquestes illes i jo ho he agraït moltíssimes vegades i he agraït moltíssimes vegades a tots els empresaris d'aquestes illes i als treballadors que a l'època més dura varen seguir tirant endavant, i això no és un mèrit d'aquest govern, és un mèrit de la societat de les Illes Balears i ho he deixat clara sempre en totes les meves intervencions. És vera que el motor és el turisme i que estirà de tracció dels altres sectors econòmics i hem intentar fer feina en aquesta línia i hem aconseguit una cosa que és important, que és allargar la temporada turística, i vostè ho sap bé, i vostè ho sap bé, i això ajuda els treballadors i els empresaris, ajuda tothom i ajuda la nostra societat a tenir, a crear més riquesa i a poder-la redistribuir millor des de les àrees públiques, com ha fet el Govern de les Illes Balears.

I hem fet front, a vostè no li agradarà, però hem estat valents i hem dit, hi ha un problema amb el tema del lloguer de vacances, fem-hi front, i hem legislat i hem dit, i qui té la competència urbanística per decidir? Sr. Font, això no ho decideix jo, la competència urbanística la tenen consells i l'Ajuntament de Palma, que és el que la té. És que els altres ajuntaments els seus plans generals passen per la revisió dels consells insulars, no és Palma, no és el mateix, Sr. Font. Per

tant, és lògic que puguin decidir sobre les seves competències i és molt bo que s'hagi fet així.

Li he de recordar, a vostè que tant li agrada això de Canàries, que la regulació a Canàries va ser impugnada pel Govern espanyol precisament perquè es botaven els que eren competents, que són els *cabildos*. I això és així.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, bé, no és vera, idò, no és vera, però és així, és així. I la nostra normativa és la que ha superat tots aquests paràmetres i la nostra normativa posa ordre i intenta que l'accés a l'habitatge sigui millor per a tothom i que no tot és llogable, no tots els llits poden estar a la venda a la nostra comunitat autònoma. Aquesta crec que és una realitat i això ajuda als qui vostè parlava del petit comerç, de la indústria, dels treballadors als que hem fet polítiques específiques.

Sr. Font, per tant, m'entengui bé, del que és competència exclusiva del Govern, jo som presidenta d'aquestes illes, amb un govern que té unes competències concretes, compartides moltes amb ajuntaments i amb consells insulars i algunes amb competència estatal, del que és competència d'aquest govern no em digui que no s'ha fet, s'ha treballat moltíssim, s'han assumit molts de reptes i s'ha fet moltíssim feina i hi ha execució feta, crec que és molt evident a cada una de les àrees que li pugui explicar i que li hem anat explicant durant aquests dos dies de debat.

De les àrees que no són competència exclusiva del Govern, però problemes reals que afecten els ciutadans d'aquestes illes, jo ho compartesc amb vostè, i ho he dit durant tota la legislatura que hem pogut tenir debats, Sr. Font, i que vostè ens ha pogut fer propostes.

Jo compartesc perfectament que hi ha necessitats que l'Estat no ha fet seves d'aquesta comunitat autònoma i hi ha aquesta visió des de Madrid que aquestes illes ja ens en sortim totes soles i no és real, no és real. Per tant, aquesta força que vostè li posa o aquesta vehemència que vostè li posa de dir, és que hem de ser forts i hem d'anar a Madrid i hem d'anar a explicar, bé, idò, digui'm amb què aquest govern no ha estat fort, no ha estat reivindicatiu i no ha anat a Madrid a demanar allò que pertoca a aquesta comunitat autònoma.

El que feien el Sr. Bauzá i el Sr. Company no ho ha vist en aquests tres anys i pico de legislatura, Sr. Font, no ho ha vist, ha vist tot el contrari, radicalment tot el contrari. Diu, no és suficient, bé, no només depèn exclusivament de nosaltres, ara, li diré una cosa, Sr. Font, quant al model de finançament autonòmic, aquest govern, i he parlat amb vostès, he parlat amb els grups polítics, he parlat amb els cercles d'economia, he parlat amb les entitats econòmiques, hem dibuixat perfectament cap on volem anar i ho batallarem, i jo esper tenir-lo devora batallant això, eh!, esper tenir-los a tots devora batallant això.

Hem estat amb un govern del Partit Popular que fa set anys del sistema de finançament autonòmic, set anys, i en aquesta

legislatura, jo, no ho hem de perdre de vista, la nostra legislatura autonòmica ha tengut tres governs estatals, tres, això no ajuda. Per tant, hem de ser realistes amb el que hi ha i cada vegada hem anat a explicar, encara que el Sr. Montoro va repetir dos pics, cada vegada anava com a de nou i oblidava tot l'anterior. Aquesta ha estat l'actitud, l'actitud, que no m'ha agradat gens, però ha estat l'actitud i l'actitud també ha estat donar la volta, o m'acceptes això o no et don allò altra, i això no m'ha agradat perquè jo sempre he demanat lleialtat institucional, cosa que he practicat, amb els consells insulars, amb els ajuntaments i amb el Govern d'Espanya, i la seguirem practicant, però des de l'exigència, des de l'exigència perquè nosaltres sabem que ens devem als ciutadans d'aquestes illes. Nosaltres no ens devem, i un partit polític està obligat, nosaltres ens devem als ciutadans d'aquestes illes i per a ells fem feina i amb el sistema de finançament autonòmic ens han tengut tres anys i mig fent voltes, fent voltes. Nosaltres hem tengut un bon expert a la comissió que ha fet feina intensa per defensar un sistema de finançament adequat per a aquestes illes, el Sr. López Casasnovas, a qui vull agrair una vegada més la feina que ha fet, però desgraciadament hem tengut un govern a Espanya que no ha estat comprensiu amb cap de les propostes que s'han fet i ha estat incapaç de fer una proposta.

Fa cent dies hi ha un nou govern d'Espanya, fa cent dies, eh!, fa cent dies hi ha un nou govern d'Espanya. Jo ja m'he reunit amb el president del Govern espanyol, ens hem reunit amb devers sis o set ministres, hem avançat en coses en cent dies, sí, hi ha el compromís del debat polític sobre el sistema de finançament, es convocaran els membres dels diferents governs per ja passar de la part tècnica a passar a la part política i hi hem de ser junts per defensar aquest sistema de finançament. Jo li he dit les claus que defensarà aquest govern, més no li puc dir, Sr. Font, més no puc fer. Farem tot el possible i més, sí, i en això estam, i amb això seguirem, en la defensa dels interessos de les Illes Balears.

I diu, no han estat suficientment forts com Canàries. Escolti, jo crec que va malament, l'estratègia del meu govern ha estat sempre anar de la mà de Canàries, governi qui governi a Canàries, són socis seus, no meus, i m'és igual perquè defensàvem interessos que ens anaven bé, igual que ho hem fet amb Ceuta i Melilla on governa el PP, i l'estratègia ha estat unir-nos per ser més forts per reivindicar junts i ha estat una bona estratègia i això és fer política d'alçada, Sr. Font, i si no hagués estat així tal vegada no ho haguéssim aconseguit. I ho hem fet i hem aconseguit el 75% de descompte entre les Illes i amb la península, i això és un mèrit de tots, de tots, de tots és el mèrit, però l'estratègia política que ha fet possible això l'hem dissenyada nosaltres i ha estat bona, i no passa res per dir-ho, hem d'estar contents, no és gràcies als canaris només.

Escolti, a la darrera reunió amb el Sr. Ábalos qui la va concertar vaig ser jo i vaig telefonar al president de Canàries i li vaig dir, escolta, hi hem d'anar junts, i és que ho trob el normal. Jo entenc l'Estat espanyol així, des de la col·laboració entre comunitats i des de la col·laboració amb l'Estat, però des de l'exigència del que cada un representa. Per això, jo sempre he defensat un estat federal i una reforma constitucional perquè no vull anar a pidolar, vull tenir el que

és just per a aquesta comunitat autònoma, que és el que ens pertoca.

(Alguns aplaudiments)

I em deia, el règim especial no serà res si no som capaços d'aconseguir el transport de mercaderies. A veure, intentaré explicar-ho el més fàcil possible, Sr. Font, i vostè ho coneix perfectament i per tant ha estat, és vera, deu minuts de la seva intervenció amb aquests nòlits de les patates. Comentem-ho.

Les mercaderies, que hem aconseguit l'augment al 60% de descompte, té un problema a nivell europeu pel Decret de minimis, pel Decret de minimis, que fa una limitació del que se subvenciona en transport de mercaderies a 200.000 euros per empresa en tres anys. És ridícul, és ridícul, això no serveix per a res. Aquest límit de Decret de minimis és el que llastra les oportunitats de molts empresaris nostres a l'hora d'haver d'exportar i importar les mercaderies, però és un tema europeu que no li passa a Canàries perquè està considerada regió ultraperifèrica i això no l'afecta.

Escolti, aquest tema, que és un tema de calat molt important, però molt important per al transport de mercaderies, nosaltres fa tres anys que l'explicam al Govern d'Espanya amb els tres diferents, ara hem tengut sort amb el darrer, hem tengut sort i almanco han decidit que estan disposats a defensar-ho a Europa, i la setmana que ve hi ha una reunió amb el secretari d'Estat del Ministeri de Foment amb els cercles d'economia, amb PIME, amb CAEB per parlar junts i junts intentar fer la pressió a Europa per aconseguir que en el pressupost del 19 ja es pogués llevar el sostre del Decret de minimis i, per tant, la subvenció al transport de mercaderies fos la que pertoca i que, per tant, donàs aire i possibilitats a les empreses de les nostres illes.

Per tant, què li dic jo? Aquest govern fa la feina que toca i ara hem tengut un govern que ara ens comença a escoltar, fa cent dies, ens comencen a escoltar, però bé, en aquesta línia seguirem treballant i si ho aconseguim serà un mèrit important de tots i de totes i una solució important per als nostres empresaris i les nostres empresàries que, efectivament, veuen llastrada la seva competitivitat a causa del fet de ser illes i això no és just, però tenguí la convicció, Sr. Font, que aquest govern fa la feina intensa per aconseguir millorar aquests reptes i afrontar-los conjuntament i afrontar-los de la mà dels empresaris, dels sindicats i de les institucions.

Sr. Font, hi ha moltes qüestions que vostè no ha plantejat i jo ho entenc, perquè ha volgut prioritzar una intervenció de caràcter més de defensa entorn a la situació davant el Govern d'Espanya, en aquest cas davant la Unió Europea fins i tot, que està molt bé que aspirem a tot això, i en tota aquesta línia seguirem treballant. Ara, Sr. Font, no hem plantejat un debat de començar a caminar. Hem plantejat un debat de: duim tres anys i busques caminant, duim tres anys i busques transformant la realitat d'aquestes illes, duim tres anys i busques girant la política als que més ho necessitaven i sobretot dirigida a totes les persones, de les quatre illes, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Jo agraesc al seu grup parlamentari, que és un grup parlamentari que ha estat constructiu, que ha fet propostes en positiu, que a moltes coses, a iniciatives del Govern ens ha donat suport i jo li deman que segueixin amb aquest to, queda un pressupost per tancar aquesta legislatura, el pressupost 2019, que és un pressupost que ha de seguir creixent en despesa social, en inversió per a les persones i en diversificació del nostre model econòmic.

Estic convençuda que junts podem aconseguir també aquest pressupost 2019 bo per a les Illes Balears i efectivament junts, perquè això és qüestió d'estat, necessitam aconseguir el règim especial i el sistema de finançament autonòmic i evidentment com es pot imaginar també estam treballant en el pressupost general de l'Estat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Doncs passam al torn de contrarèplica, vull dir de rèplica del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta, li agraesc les seves rèpliques, però crec que hi ha una part de la societat balear que no està contenta, maldament vostè també li posa molta vehemència, és a dir..., en això ens assemblam.

Jo crec que els comerciants no estan contents, poden estan contents mai de la venda ambulant il·legal?, no estan contents. El Sr. Company avui ha sortit en defensa del petit comerç, no sé on era ell, el seu govern, quan inauguraven FAN, jo no hi era i no hi he anat mai encara!...

(Remor de veus)

... i no hi he anat mai, no hi he anat mai.

És a dir, em preocupen els petits -em preocupen els petits-, aquests, Sra. Armengol, no crec que estiguin contents.

Li diré més, tots aquells que llogaven de *forma legal*, de tots els partits, perquè tenc massa informació dins el meu cap, eh?, no tots poden llogar ara al lloguer de vacances i això donava molta feina a aquest comerç del municipis i la ferreteria i...

És clar, tal vegada algú que no veu com funciona Inca, no ho dic per vostè, ho dic per algú que ho ha dit, Inca, Búger, Campanet, Sa Pobla, Santanyí, Ses Salines, Andratx, Ferreries, Es Mercadal, Sant Josep o Sant Antoni, que hi ha gent de botigues que el lloguer de vacances havia donat una altra oportunitat al seu negoci davant un món competitiu molt gros

i que ja va per plataformes digitals i aquells que tal vegada no han pogut invertir perquè no li hem donat un punyeter duró durant vint anys al comerciant per poder alguna cosa directament, per als innovadors, per als nous creadors, i els que han aguantat la bandera així com han pogut durant els darrers quaranta anys i no han tengut tanta possibilitat d'innovar?, que molts són famílies nostres, dels que estam aquí dins, quina ajuda els hem donat a aquests?

Hem de pensar que hem d'anar a aquests innovadors, però hem de pensar que hi ha gent, comerciants, que ja no té possibilitats i després sortim, tanca un forn, diu: "oh, tanca un forn, tan guapo com era aquest forn i el que feia", i llegim: "no hi relleu generacional". Per tant, també hem fallat en formació professional, però és que de passada no li hem donat cap al·licient perquè pugui agafar un al·lot o una al·lota per agafar el forn, perquè com això és un tema tradicional té aquests tipus d'ajudes, és que no en té cap!, el comerç no en té cap. No en té cap. No en té cap. Ara el REB tindrà, sembla, per a aquells grossos, ja ho veureu com serà així.

Sra. Presidenta, els comerciants no hi estan d'acord, la gent que llogava els pisos no estan contents -no estan contents-, els pagesos no estan contents, ho sap el Sr. Vidal, no estan contents -no estan contents- i és aquí on ens preocupen a El Pi les coses.

En tema educació, nosaltres pensam que hauríem d'haver arribat aquesta legislatura als 1.400 milions d'euros. Jo no som com el Sr. Company, que li diu: "vostè maneja 1.380 milions d'euros", no. Jo com dels que dic que vostè maneja uns 840 milions d'euros, 860 milions d'euros més que dia 1 de gener del 2015, és a dir, vostè a partir de l'1 de gener del 2016 maneja aquests 950, 960 milions més, són molts de milions, són més de 145.000 milions de pessetes, quin disbarat!, és que és brutal.

El tema educatiu necessita de projectes i necessita de doblers i ho dic perquè nosaltres totes aquestes coses quan ha sortit tot d'una que m'anava dient, és que a tot això li ho hem votat a favor, rendabàsica, tema educatiu, més professors, tot, tot, tot. Nosaltres (...) *si había alguien más* aquí en les qüestions que li he plantejat, en aquestes coses.

Després li volia dir que nosaltres hem estat defensors del pacte educatiu, hem estat molt pendents que el que féssim a la pública ho féssim també a la concertada, maldament els de Podemos no volen la concertada, ja em diràs tu, el 31% dels alumnes és a la concertada, eh?, i el 31% dels mestres també, és a dir, què els hem de fer? Els hem d'esborrar, els hem d'esborrar? Això és ignorància de la realitat i, és clar, El Pi d'això en farà una bandera més grossa..., més grossa si és necessari que les Balears, perquè hi ha persones, hi ha col·legis, hi ha pares i mares i tot el que hem fet a la pública, de posar les coses on tocaven estar que no havien d'haver estat, també hem votat a favor.

En el tema del pacte educatiu estam preocupats, arribam al final i no està aprovat el pacte educatiu, no està aprovat el pacte educatiu, bé, està aprovat el pacte..., tenim un pacte

educatiu, però hem d'aprovar un document aquí. A tots els que hi fan feina els encoratjo perquè l'aprovem, nosaltres hi tenim una part important allà, Maria Antònia Sureda que hi és, però és que si aquesta no l'aprovam hi haper donar-nos betcollades fins al carnet d'identitat i tots vostès no en podran parlar pus mai més d'aquest tema, aquest tema de l'educació ja el perdrà tothom, eh?, l'hauré perdut tots, aquest assumpte, no afluixin.

A la universitat, amb aquesta pujada d'educació no arribarem a la mitjana per alumne d'inversió. Jo em pensava que hi arribaríem aquesta legislatura. És una llàstima.

Habitatge, si jo fos el president què faria? No ho som, eh?, ni... Es tracta d'ara pensar en això, però si jo fos el president sí que sé què faria, jo hagués comprat els bancs abans que haguessin comprat els *fondos buitres*, ho tenc claríssim, pel preu que li ho han venut?, jo ho hagués comprat, bona seria, puc fer-ho. Puc fer-ho. Quan han reaccionat ja ha estat tard.

I una altra cosa que cercaria és un compromís amb els 67 ajuntaments de les Illes Balears perquè es fes el que es feia moltes vegades que era posar sòl públic a disposició i faria un decret perquè hi pogués haver habitatge subvencionat a preu taxat perquè el privat també en poguessin fer tant en règim de lloguer com en règim de compra, i això a 67 ajuntaments més el que hagués pogut fer directament, nosaltres haguéssim pogut posar en quatre anys més de 4.000 habitatges (...). És clar, si no hi ha cap ajuntament que li posi terreny vostè està molt tota sola, s'ha de cercar el compromís també dels 67 ajuntaments perquè això és un problema de tots els municipis, no és un problema només del Govern, però és clar, aquestes idees s'han de tenir.

"No hi ha terreny", em diran, idò no hem fet una llei per a les escoles i els centres de salut quan no n'hi haper poder anar a agafar un tros de terreny, què és el més urgent que té aquesta terra avui? La gent que no pot pagar un lloguer, la gent que no pot tenir un habitatge.

Què hem fet? Hem fet comptes que si prohibíem el lloguer de vacances baixarien els preus del lloguer dels habitatges i han pujat un 20% i seguiran pujant, i no els parla un que no ho conegui, eh?, que jo tenc filles que van de lloguer, eh?, aquí a Palma i han hagut de sortir d'un pis i anar a un altre i no ha baixat, ha pujat, per la qual cosa no podem esperar que s'arregli perquè hem donat la culpa al lloguer de vacances, perquè tanmateix els pares i mares, els padrins i padrines veuen que als seus nets i netes o als seus fills i filles no els ha abaixat el lloguer, el que hem fet és que aquesta competència, Sra. Presidenta, potser que el REB no sigui competència seva, però necessitat nostra, però aquesta de l'habitatge és competència seva, eh, no és de Madrid.

A mi de Son Busquets no me'n tornin parlar, eh, fa tants d'anys que en parlem que tant de bo sigui vera i vagi bé, m'entengui, no en vull parlar més, em produeix arcades, perquè tots hem dit que a Son Busquets farem 800, ho diem des de l'any 2005, és tremend, és tremend, és tremend. Amb la qual cosa nosaltres pensam que hi ha molta gent que li

haguéssim pogut arreglar aquestes qüestions i no ho hem arreglat.

El transport, com ho podria explicar? Nosaltres teníem una feina aquesta legislatura que era electrificar el tren, encara no està en marxa. I volem dignificar el transport, i el conseller diu, i vostè va dir: i en quatre mesos es veurà que això és molt millor. Miri, que s'electrifiqui el tren, que s'acabin les goteres, que sigui puntual, que no hi hagi pintades i que posem freqüències perquè la gent pugui arribar millor a la feina i tornar de la feina, i amb tota la resta que es troba a exposició pública li hem plantejat les coses.

I com que no tenc temps, no puc anar a més, no som com vostè encara que pot parlar tot el temps que pot, no puc jo, nosaltres pensam que hi ha una falta de manteniment: quan prens l'Enllaç, que has d'anar cap a Manacor o cap a Sa Pobla, això és que bé, sembla aquella pel·lícula de Gandi, eh, quasi quasi, no sé si m'estim més aquell, amb la qual cosa li demanam que per favor facin això.

Però, Sra. Presidenta, vostè, que governen els seus també en els consells, en el tema de transport i mobilitat què hem fet perquè la via de cintura estigui descongestionada? Per què no hem acabat el segon cinturó? Per què no hem arreglat els 700 quilòmetres de carreteres secundàries, la gent està enfadada d'això, però molt, i això era competència una part del Govern i una part dels consells. I aquí la gent està enfadada i no hem fet res, per tant, Sra. Presidenta, nosaltres volem acabar el segon cinturó cap a l'est i cap a l'oest i ho hem de fer bé, fent el menys mal possible; però del que no ens podem queixar ara, d'aquí un mes i mig el matí a la via de cintura és dels cotxes de lloguer o dels estrangers, perquè jo tots els que veig són d'aquí, i això era competència nostra.

Jo li alab el gust al president de...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No sé què diu la vicepresidenta! Li alab el gust al president del consell que d'una vegada per totes faci la carretera de Campos, però miri quin temps ha hagut de passar perquè realment es fessin les coses.

Presidenta, el que li volem dir és que hi ha coses que està bé que es miri per al futur, però que hi havia un present en què nosaltres teníem una il·lusió, també, teníem una il·lusió que vostè seria capaç de canviar-lo, en mobilitat, en el tren, jo amb el tren no me'n puc avenir que no haguem arribat a Artà, no me'n puc avenir, no me'n puc avenir que no haguem fet el projecte per anar a Alcúdia, no me'n puc avenir, no me'n puc avenir.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Bé, idò, Sr. President, l'any que ve miraré de poder parlar més temps.

Presidenta, li desig molta sort amb les negociacions amb Madrid, la clau d'aquesta història és Madrid, si no doblegam Madrid amb educació, sense que ens matin, sinó fent-los veure el patiment...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Ara anirem a dinar, president, tranquil.

EL SR. PRESIDENT:

No, encara queda, Sr. Font. Gràcies, Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Em sap greu, no per vostès, sinó pels que ens miren.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn de contrarèplica de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, deia al principi de la seva intervenció que de vegades tots dos som vehements, perquè compartim sang poblera, entre d'altres coses.

A veure, vostè, en aquesta intervenció, que jo entenc que ha intentat fer un resum d'algunes qüestions que li preocupen i que veu que hi ha dificultats encara sobre sectors econòmics que al final representen persones de les nostres illes que no es veuen prou acompanyades, segons vostè dibuixava; jo li he de dir que, efectivament, encara hi ha molta gent en aquestes illes que necessita molt de suport de les institucions, convertim, jo deia, transformam una societat, una societat més digna en moltíssimes qüestions, però que es necessita molt més per fer, jo això crec que ho he repetit durant tot el temps i ho crec fermament.

Vostè començava parlant del tema de la petita i mitjana empresa de les nostres illes, que és la que dóna i crea més llocs de treball, que és la que dóna més estabilitat, que és la que té aquest paper cohesionador de poble, de municipi, de barriada de ciutat, que sense el petit i el mitjà comerç la ciutat es transforma o els pobles es transformen en pobles

dormitori, que perden tota la vida, amb això crec que coincidim plenament, per això una de les primeres coses que votarem junts en aquesta legislatura va ser precisament la moratòria de les grans superfícies, i que varem plantejar des de l'acord entre vostès i nosaltres, encara que alguns s'hi seguien oposant.

Igual que hem treballat junts en la Llei de comerç i precisament aquesta setmana hem estat reunits amb els petits i mitjans empresaris del món del comerç per plantejar conjuntament amb el Govern de les Illes Balears la postura davant el Govern d'Espanya, i respectesc, governi qui governi a Espanya, i ara hi ha un govern socialista, però que tindrà per part de les Illes Balears que hagués tengut davant un govern del PP. Vostè convindrà amb mi que es varen eliminar per part de la llei estatal tot el que fa referència al període de rebaixes, nosaltres estarem en contra d'aquesta posició, i nosaltres hi estam, i estam amb el petit i mitjà comerciant d'aquestes illes en defensa del període de rebaixes, que torni ser controlat i, per tant, que torni estar marcat, igual que hi varem estar conjuntament amb vostès votant els dies festius que vostès també varen plantejar, d'acord amb els grups que conformam la majoria d'aquesta cambra parlamentària.

Per tant, vostè diu: no estan contents. És una percepció, fem feina junts. Tenen problemes? Sí, encara n'hi ha, és clar que sí. Es resolen? Sí. Tenen el suport del Govern per resoldre'ls? Sí, amb els dos problemes més grossos que ens plantegen, amb el tema de les rebaixes i amb el tema de la venda digital, i és un problema, és clar que sí, la competència que se'ls fa des dels grans operadors tecnològics en temes de comerç és brutal, i no la pot suportar un comerç, qualsevol família de les nostres illes que té un comerç petit, que no és competència en això.

Per això són importants les mesures de transformació i d'ajudar-los a innovar i d'ajudar, perquè si un no es transforma, mor; si un no es modernitza, mor; si un no és capaç d'incrementar i d'importar les eines digitals que existeixen, tenim dificultats, Sr. Font, per això el Pla de modernització, per això les ajudes al petit comerç, que, per cert, vostès hi donaren suport en els pressuposts, i jo els ho agraesc. En aquesta línia hem de seguir treballant conjuntament, i som conscients que, efectivament, després, quan un comerç emblemàtic tanca les portes tots tenim una càrrega de consciència.

I bé, en moltes coses, el preu dels lloguers als quals vostè feia referència, amb el d'habitatge, però que també afecta d'una forma molt clara els lloguers dels comerços de les nostres illes, que, és clar, quan s'ha fet l'actualització tan bàrbara, que s'havia aturat, per part del Govern estatal, doncs ha estat impossible que puguin assumir el lloguer que se'ls demana ara, aquesta és una realitat que afecta el propietari de l'edifici i afecta el que tenia el lloguer, i és una realitat. I això passa per molts d'anys de dretes a Espanya que varen fer tot el contrari a donar suport al petit i mitjà empresari d'aquestes Illes i de tota Espanya.

I jo estic contenta que vostè digui, no, i una de les apostes clares, precisament, per ajudar a modernitzar, a innovar tota la petita i mitjana empresa, tots els emprenedors, tota la feina feta en formació professional, i jo crec que això és una passa molt important que hem fet endavant, molt important en aquesta legislatura. Què queda molt per fer? Sí, però l'estratègia conjunta entre Treball i Educació, per primera vegada, és molt important.

Que tinguem ara molts més cicles de formació professional és important; que haguem començat algunes professions, que alguns diuen bé, no té la... doncs, jo trob que sí, per exemple, la de viticultura que hem posat nova, doncs és important, perquè això ajuda tot un sector de gent que es dedica a la pagesia i que pot donar aquesta sortida. Que puguem posar nous cicles formatius és important; que haguem tirat endavant la formació professional dual és molt important, perquè que la gent es formi alhora que té un sou és molt important i dona bons resultats, i en aquesta línia hem de seguir. Per això els centres integrats de formació els quals seran una realitat, perquè es posen en marxa en aquesta legislatura.

Igual que el centre de formació en nàutica que es fa a Palma, gràcies a l'impost de turisme sostenible, i això està molt bé, perquè són sectors estratègics econòmicament que deixen molta riquesa a la nostra comunitat autònoma i que, per tant, donen llocs de feina de qualitat i estables a les nostres Illes. O que haguem apostat junts per fer l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa, que també es fa amb l'impost de turisme sostenible i que era una injustícia que l'illa d'Eivissa no la pogués tenir. Per tant, en aquesta línia seguim treballant.

Els temes, ja que parla de formació professional, enllaçaré amb tot el que hem fet a Educació, vostès... està molt bé que diguem: hem d'aspirar encara a més pressupost en educació, i en això ens hi trobarà a tots, amb la idea que hem d'aspirar a més, que tinguem possibilitat de 1.400 a l'any que ve, jo he dit que... però sempre planificam, però que som realistes i que sabem quins recursos tenim, i sabem quines prioritats tenim, i sabem que passar de 775, que teníem al principi de legislatura, que és el que ens va deixar el PP, a més de 1.000 en educació i formació, és un avanç importantíssim, com mai no s'ha fet en aquesta comunitat autònoma en educació. Per tant, deixar clar que la prioritat clara d'aquest govern i dels que li han donat suport és educació a la nostra comunitat autònoma.

Vostè ha fet esment i referència exclusivament pel que fa a la concertada, jo sé que ho coneix perfectament, però els drets que s'havien revertit la passada legislatura als treballadors i treballadores de la concertada els hem retornat i ha estat una inversió de 32 milions d'euros de les arques públiques, en les millores laborals que es mereixen, sense cap mena de dubtes, treballadors i treballadores, els professors i professores de l'escola concertada de les nostres Illes. Igual que, per primera vegada, les beques menjador també van per als alumnes de la concertada, perquè era molt injust que els alumnes que van a la concertada i que no tinguin recursos econòmics no puguin tenir aquesta beca menjador.

Però vostè diu, efectivament, però això no passava, abans això no existia, això existeix ara perquè hi ha hagut un govern que ha tirat endavant aquestes polítiques en la defensa dels infants de les Illes, vagin allà on vagin a l'escola.

I el tema de l'habitatge, jo ho entenc i tenim un problema de la Llei d'arrendaments urbans, que jo li he dit, que, efectivament, que el preu del lloguer té aquest problema d'inflar; tenim un problema de la capacitat d'habitatge públic que podem oferir, que 1.800 és ridícul a tota la nostra comunitat autònoma, això jo crec que tots hi estam d'acord i ho veiem, però ho veiem ara, o ho vèiem tal vegada abans, però hi havia els que governaven que no ho feien i no ho planificaven, 1.800 a una població d'1.100.000 habitants és molt poc, no dóna suport a les necessitats d'habitatge que tenim, i aquesta és la realitat.

Nosaltres què hem fet? Hem augmentat moltíssim el parc públic d'habitatge i el seguirem augmentant, aquests 511 no són suficients, jo ho he dit mil vegades, aquests 511 és molt poc, jo ho dic; augmentem el 30% del tenim? Sí, però per a mi és absolutament insuficient, Sr. Font. Ara, podríem fer més via amb la fabricació de l'habitatge? No, perquè necessites tenir el solar i el projecte, i quan hem tengut solar i projecte hem posat els recursos públics d'aquest govern a disposició de poder habitatge. I fins i tot hem modificat la Llei de l'impost de turisme sostenible per anar a habitatge, que alguns critiquen; alguns diuen: hi ha manca d'habitatge, hem de pagar habitatge, però no volem que els recursos vagin a això. Bé, idò jo no, si hi ha aquesta necessitat, hi ha aquesta necessitat i s'ha de cobrir i s'ha de fer, perquè és un dels problemes que tenim com a comunitat autònoma i que tenen els ciutadans d'aquestes Illes.

Per tant, fem això i evidentment seguim negociant amb l'Estat. Vostè diu: fa massa anys que en parlam, sí, desgraciadament, fa massa anys que en parlam, però només en parlam quan hi ha governs d'esquerres. Va començar amb aquest tema la Sra. Calvo, com a batlessa, i seguim. Però quan s'atura el govern de progrés, s'atura, o sigui és com si el problema desaparegués d'enmig, però la gent el continua tenint el problema.

El Sr. Company avui ha dit: jo vaig fer negociacions amb Son Busquets, jo no vaig veure mai res, mai res, ni cap titular que hagués a veure cap ministre, ni que li hagués plantejat res, i la gent no tenia habitatge, però el govern es girava cap a un altre costat, no existeix aquest tema, i ja està. Bé, idò, quan nosaltres governam posam el problema damunt la taula perquè existeix i cercam la solució. Que quatre anys de vegades no ens han bastat? No, i desgraciadament hem tengut això a aquestes illes, Sr. Font, deixi'm que ho digui, quatre anys uns, quatre anys els altres. I els altres, els que han vengut després de nosaltres s'han dedicat a rompre tot el que s'havia començat, i això és una mala política, és una mala política de país, és una mala política per als ciutadans i és una mala política sobretot per a la gent més vulnerable, que és el que ha fet sempre el Partit Popular. Per tant, en això seguirem, i en la lluita per Son Busquets i en la lluita per Ca'n Escandell.

I em deia, i efectivament hi ha tot allò dels habitatges de preu taxat, les reserves de sòl estratègic que també va fer el darrer govern de progrés, ara hem fet el Decret de preu taxat i fa nou mesos que està aprovat. Això és el que hem fet i tiram endavant com a govern.

Itambé volem ajudar a la compra d'habitatge a les persones que aspiren a un habitatge de fins a 200.000 euros, crec que la rebaixa de l'impost de transmissions patrimonials, fins al 5% per als habitatges de menys de 200.000 euros, per ser primer habitatge, per tant no per especulació urbanística, sinó per ser el seu primer habitatge habitual, crec que pot ajudar a tota una classe mitjana i treballadora i gent jove que vol accedir a aquestes compres de qualque habitatge.

Igual que en transport, vostè diu: benvinguts al debat de la mobilitat. Fa el diagnòstic de mobilitat i de saturació de les nostres carreteres, ha explicat perfectament amb dades per què s'ha fet i no s'havia fet, el problema existia, el que passa és que ningú no ho mirava; bé, la diagnosi diu que sobretot la saturació ve per la utilització dels residents, perquè les puntes altes són quan són i, evidentment, hi ha un problema del lloguer de cotxes també, no?

Bé, hem fet una mesura molt valenta amb la de Formentera, vegem com va, vegem com va, és una mesura pionera a tota Espanya, i jo crec que en aquesta línia hem de treballar, Sr. Font, i jo crec que en això hem de ser valents i hem de veure, és una illa petita, és una illa amb les dimensions adequades; és una illa on hi ha hagut un acord social i polític total, i això necessita acords, vostè ho sap. I per tant, per fer aquests canvis profunds necessites acords, igual que ho necessita la llei de canvi climàtic, o la llei de residus o pensar a molt més llarg termini. Bé, ara tendrem aquesta oportunitat de veure l'estiu que ve com va, la restricció d'entrades de cotxes a l'illa de Formentera, i bé, tendrem possibilitats de valorar si aquestes mesures o semblants poden aprendre, i això jo crec que és pensar no només en present, sinó també en futur i pensar en com fem possible això.

I és clar que sí que la decisió de fa massa anys en aquestes illes, i vostè diu: tots tenim culpa, jo li puc dir, tots tenim culpa, no hi ha cap problema, jo mateixa vaig ser presidenta del consell, desgraciadament a mi el Govern d'Espanya no em va oferir un conveni per a mobilitat, em va oferir un conveni per a carreteres. És així, i l'estratègia de sempre fer més carreteres, de sempre més cinturons no serveix, és una estratègia en la qual ens hem equivocat com a comunitat autònoma. Facem un plantejament seriós.

(Remor de veus)

Facem un plantejament seriós, no necessitam sempre molt més vies d'accés de tot, perquè això no va bé, necessitam que la gent... no hi cabem tres cotxes per família, no hi cabem. Per tant, necessitam una política seriosa de transport públic, seriosa... seriosa...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i valenta, i no passa res per dir-ho, i no passa res per dir-ho. No, no, els que sempre han dissenyat un model de créixer desmesuradament en els pobles, i li faig una autopista perquè hi arribis en dos segons i, a més, els habitatges estaran a dos minuts de Palma i seran barates, no som nosaltres, no som nosaltres...

(Remor de veus)

I, per tant, és clar, d'acord, idò, d'acord idò... posem-nos tranquils...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, silenci!

(Alguns aplaudiments)

Silenci. Continui, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Si no li ha agradat com ho ha fet el Sr. Company i vol pujar, a mi m'és igual, jo, en fi, jo ja debatre el que sigui, però explicam un tema de fons, és un tema de fons, això és un tema de model d'illes i és un model d'illa de com ho volem fer. Bé, idò, nosaltres som clars, l'aposta que volem fer és per al transport públic, és aquesta la que necessitam fer, perquè si volem ser un país modern i europeu que ens volem assimilar amb llei de canvi climàtic, ens volem assimilar amb el sistema energètic, ens volem assimilar amb la llei de residus, el que no podem pretendre és que tothom arribi amb cotxe per tot on vulgui, no és possible.

I per tant, és clar, per què ho ha de fer la gent? Perquè no hi ha transport públic, efectivament, perquè no és suficientment bo, perquè no es troba a l'alçada del que demanda la societat i, per tant, en aquesta línia treballam, i per això el Pla de mobilitat, valent i compromès, amb infraestructures que s'han de fer i es faran, amb execució pressupostària i amb recursos que ja tenim i que ja disposam dels fons Feder i que continuarem disposant, i amb un acord amb el Govern d'Espanya, evidentment, necessitam que hi hagi la implicació del Govern d'Espanya per poder-ho finançar, i de moment tenim el compromís del Ministeri de Foment, per poder fer factible aquesta xarxa de transport públic que es mereixen.

A veure, connectar l'aeroport de Palma amb les zones turístiques era una reivindicació de tota la història, és una realitat. Millorar el nombre de parades i freqüències del transport terrestre a l'illa de Mallorca era una necessitat, i és una realitat. I amb la concessió dels 479 milions d'euros es millorarà moltíssim.

L'electrificació del tren i, efectivament, deixar de ser del tercer món i haver de baixar de S'Enllaç i fer tot aquest embull que fem fer a la gent, això a un país que es diu modern, a una societat turística com la nostra, no es podia permetre més

temps. I és aquest govern qui ha posat els recursos i fa l'electrificació del tren i estarà llest aquest hivern, aquestes són les realitats de l'aposta clara pel transport públic a la nostra comunitat autònoma.

Igual que no té cap sentit no haver planificat un metro que connecti amb l'hospital de referència i amb el ParcBit, i per això ho haurem de fer i ho farem, i tenim el projecte que licitem del ParcBit i tendrem el projecte fet per a Son Espases.

Igual que no té cap sentit del món, perquè si no se'n vagin a qualsevol ciutat europea, amb el trànsit aeroportuari que té Balears, que té Mallorca, amb el trànsit de gent que arriba a Mallorca, a l'aeroport, no té cap sentit, i si no algú que m'ho expliqui, que no hi hagi o tramvia o tren que connecti amb el centre de la ciutat, no n'hi ha enlloc.

Per tant, qui ho ha planificat? Nosaltres.

(Remor de veus)

Cercam..., sí, Sr. Melià, fa tres anys que governam, però aspiram a governar més temps, no tot ho arreglarem en dos dies, Sr. Melià, m'entén?

(Rialles i remor de veus)

És que no tot s'arregla en dos dies, ja em fa rialles vostè.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Jo, no ho sé de, de...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin, guardin silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... de vostès, senyors d'El Pi, tal vegada amb altres partits polítics han governat molts d'anys, per tant, saben de l'experiència que no tot s'arregla en dos dies. Ara, si no es planifica, si no es fan els projectes, si no es cerquen els recursos no s'arregla, i el que tenen d'aquest govern és que ha planificat, ha projectat i ha cercat els recursos, bé, per tant, vol dir que es fa.

I és una garantia molt més àmplia que no fer volar coloms i no fer res. Bé, idò, la nostra actitud ha estat diferent, ha estat... escolti, tenim problemes, no els hem amagats, posem solucions damunt la taula i executem-los en la mesura de les possibilitats que ha tengut aquest govern, però jo li he dibuixat la realitat d'on veníem i la realitat d'on veníem era un poquet més crua que la que tenim ara, un poquet.

Jo entendré que vostès em diguin: no tothom està content; jo no aspir que tothom estigui content amb nosaltres, és impossible, és impossible i, a més, és normal perquè en coses

ens hem equivocat, sense cap dubte, i en coses no ho hem fet suficientment bé, sense cap dubte, ara, la gent està millor que fa quatre anys, sí. Nosaltres hi hem tengut a veure? Humilment, crec que sí. Les polítiques que hem fet crec que han estat encertades? Humilment, crec que sí. Crec que el dibuix que tenim de cara al futur és el que pertoca? Sí. I crec sincerament que si seguim governant i seguim aplicant aquestes polítiques en vuit anys es noterà molt més el canvi que en quatre, ho crec fermament, perquè hi ha polítiques que es desenvolupen en vuit anys, ho crec fermament, sí.

I a això aspiram i això explicam i, a més, ho explicam sense por perquè sabem quin projecte necessiten les Illes Balears i sabem que necessita d'una reivindicació forta, i nosaltres som gent que no ens acompleixam, som gent valenta, som gent que té ganes de lluitar per aquesta terra i estic convençuda, Sr. Font, que vostè també, i el seu grup polític també. I per això els convit a seguir en aquesta línia de treball conjunta, i els torn estendre la mà, com hem fet durant tota la legislatura. Ara aprovar uns pressuposts per a l'any 2019 que siguin bons per a la gent d'aquestes illes; seguir treballant junts en les reivindicacions que necessitam que encara són moltes, que encara són moltes; i seguir treballant donant idees i millorant les propostes, perquè nosaltres no tenim la raó absoluta, sense cap mena de dubte. Ara bé, li puc dir que l'entrega i la lleialtat a la gent de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera no la posi en dubte per cap ni un dels membres del meu govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, fem un recés per dinar, començarem de nou a les quatre i quart.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes a totes i a tots, recomençam la sessió.

Passam a la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, no sé si és bona hora, però deixi que comenci amb una mini reflexió de realisme polític, no?, ho dic perquè ho he sentit moltes vegades a les intervencions i en el debat d'avui i em sembla just explicar-ho i emmarcar-ho, no? La política vol dir prendre decisions, vol dir complir compromisos i vol dir posar-los en marxa i açò vol dir també gestionar aquestes decisions, però gestionar decisions de vegades requereix temps, i temps que es dedica doncs a la participació, per exemple, o que tots els implicats hi puguin dir la seva, o bé perquè tenim un sistema molt garantista, l'hem construït amb tots i ho defensam, i requereix

temps, però l'important és que les coses es facin i que es facin bé.

Ho dic perquè hi ha moments que es prenen decisions, per exemple implementar la radioteràpia a Menorca, que és una bona decisió, la pren un govern determinat i la gestionen d'altres, i està bé, el resultat final és bo.

La dessaladora, efectivament, va prendre la decisió un, encara de molt enfora, però després també aquí varen participar i la posarà en marxa aquest govern, però açò forma part de la dinàmica de gestionar, i, per tant, em sorprèn molt que persones que hagin gestionat, doncs, utilitzin l'argument de "s'ha dit que es faria, però encara no està", home, és que hi ha coses que requereixen el seu temps. Ino reconèixer açò em sembla que és una falta no només de coherència, no, açò val sempre, i li he posat la radioteràpia perquè és just, i si volen no els ho diré, però la radioteràpia va ser una decisió seva, tal vegada haguessin matisat algunes qüestions amb aquesta decisió, però és una realitat i és bona per a Menorca, qui ho nega?

Però bé, també és cert que haurien de reconèixer que l'important d'aquesta legislatura és que s'han pres moltes decisions de canvi i importants, algunes de les quals estan executades perquè el temps ho permetia i d'altres requereixen més temps, però açò no qüestiona ni debilita la importància d'haver pres aquella decisió.

Bé, açò era la introducció que volia perquè em sembla just i em sembla sinó enganyar els ciutadans que avui escoltaran "açò encara no s'ha inaugurat", no, no, hi ha coses que no s'han inaugurat, és cert, però les decisions estan preses i són importants. I algú les trobarà un dia i bàsicament algú és el ciutadà, que és qui se n'ha de beneficiar.

Per a mi, Sra. Presidenta, aquesta legislatura és una legislatura, a diferència de l'anterior, jo que l'he viscuda, vostè que l'ha viscuda, doncs una legislatura de la política amb majúscules, del parlamentarisme, de negociar permanentment, tal vegada ho ha estat per necessitat, sense cap dubte, però açò no lleva que no sigui una característica valuosa, molt valuosa d'aquest nou temps post Bauzá, post Partit Popular, de diàleg i de consens. I l'exemple el trobaríem en molts d'aspectes, però jo en voldria posar un que és realment diferenciador i que implica a tots, no només els grups del Govern sinó també l'oposició: aquesta legislatura s'han traslladat al Govern, les Corts Generals, vuit iniciatives aprovades per aquest Parlament i aprovades per unanimitat, una altra cosa és que la Mesa del Congrés no l'hagi acceptada o que esperem, estiguem esperant en aquest moment, o d'altres sí, que l'altre dia ens vàrem traslladar al Congrés de Diputats per posar en marxa, doncs, una proposició de llei que va aprovar aquest parlament de modificació de la Llei d'emprenedors amb, jo crec, beneficis prou importants de tipus laboral i tipus fiscal per a l'esport base. Però hem presentat dues reformes del règim especial, ho vull recordar, dues reformes, per unanimitat, que es referien al transport entre illes, la tarifa plana, almanco utilitz el terme que ja s'utilitzava, dues vegades per fer lliure la Mediterrània de les prospeccions petrolíferes,

dues, i en vindran dues més, una sobre l'aforament, de modificació de l'Estatut, i una altra de fins i tot de reforma constitucional per introduir el senador a Formentera.

Per tant, ha estat un temps de diàleg. Aquí voler donar la impressió que s'ha actuat de forma unilateral és absolutament fals. A mi m'hagués agradat també dins aquest llistat, doncs, que n'hi hagués haguda alguna altra per fer política ficció i és que haguéssim pogut presentar, també per unanimitat, aprovat per aquest Parlament, una proposició de llei de règim especial, si li volen dir, o econòmic i fiscal, com es deia, que es va aprovar l'any 1995, especial per a les Illes Balears. M'hagués agradat el debat aquí poder-lo traslladar.

És cert, però que l'experiència no és bona, i jo crec que n'hem d'aprendre, el 1995 aquest Parlament va aprovar un règim econòmic i fiscal, però el 1998 el Congrés de Diputats n'aprova un altre, nascut d'aquell, però amb unes retallades, doncs, que el desvirtuaven totalment, per això aquests dies veia que els titulars d'alguns mitjans de comunicació posaven el resultat d'aquell règim especial que s'havia començat el 1995, que eren 5 milions d'euros, em sembla que sentia o llegia per algun mitjà de comunicació. Ridícul, eh! I lògicament això ens ha de fer meditar, pensar que no podem defallir de nou.

Moltes vegades he pensat que el debat de política... bé, del debat d'acció política i de govern, que és com exactament es diu, doncs, hauria de ser més un debat de l'estat de la comunitat autònoma i per a mi té un matís, és a dir, no és per a mi tant un debat de control al Govern, que també, però també un debat d'anàlisi de la situació de la comunitat autònoma i com l'acció de govern dona resposta al que considerem que és una debilitat, una amenaça, que pateix la comunitat autònoma.

Això no és així i, a més, ho és menys ara, aquests dies, doncs, i en aquest debat que per a mi ha tengut massa tics electoralistes i massa la vista posada i el debat posat en els resultats electorals i en una campanya electoral. Crec que els ciutadans estan molt cansats de tot això, però, en qualsevol cas, és el que tenim.

Jo intentaré aquí fer una anàlisi de la situació com la veiem des de MÉS per Menorca, però també implicant a MÉS per Menorca. MÉS per Menorca no està dins el Govern, hi ha estat durant dos anys, però se sent implicada amb els acords signats, amb els acords pel canvi i també amb l'acció de govern, si es vol, en aquesta situació d'estar-hi al costat alhora també amb una actitud crítica i constructiva de govern.

L'entrada de MÉS per Menorca és cert que, i més el grup parlamentari en aquesta cambra com a grup parlamentari propi i també en el Govern, doncs, va descol·locar, fins i tot posar nerviosos alguns grups, més d'aquesta banda, no sé per quin motiu, però perquè tal vegada per primera vegada una illa, en aquest cas que no és Mallorca, podia tenir una veu pròpia, que no única, que no exclusiva, ni molt manco, al Parlament i parlar de problemes territorials d'aquella illa des d'una visió global, sense cap intenció de perdre mai el punt de vista global de la comunitat autònoma, però també des d'un punt de vista particular de compromís irrenunciable amb Menorca.

Lleials, ja ho vam dir, a la presa... al debat d'investidura, lleials amb el pacte, lleials amb un govern d'esquerres, però sobretot fidels amb Menorca. Aquesta ha estat un poc la tensió amb la qual ens hem mogut permanentment.

Això posa en valor un element que jo crec que és important destacar i que l'explic perquè serà una constant en l'anàlisi que en faré després. Deia que posa també en valor una forma de representar els ciutadans d'un territori sense disciplines externes, sense renunciïes, sense polítiques dirigides pels *lobbies* dels centres, tant si el centre és Palma com si el centre és Madrid. Clar, alguns d'això en consideren un cert particularisme, i ho diuen despectivament, un cert egoisme, però en canvi quan parlen del 75% de descompte no en diuen egoisme, no, no, en diuen mesura justa per als ciutadans de les Illes Balears, una mesura justa, però, que ningú no ha d'oblidar com s'ha assolit, part per la feina dels governs, del Govern de les Illes Balears, sense cap dubte, en col·laboració amb el Govern de Canàries, sense cap dubte també amb el Govern de l'Estat, però també hi ha hagut una realitat numèrica inqüestionable i que té a veure amb el disputat vot del Sr. Quevedo, en aquest cas de Coalició Canària, d'un partit nacionalista, nosaltres diríem sobiranista, i que fa valer a moments determinats la balança a favor d'una cosa que és bona per al seu territori, però que és justa.

I en aquest cas la justícia doncs també ha arribat aquí perquè no podia ser d'una altra manera, hagués estat absolutament impossible, i ho dic perquè moltes vegades aquesta voluntat de fer balança... jo crec que necessària, ja m'agradaria que fos d'una altra manera, i ho dic sincerament, m'agradaria aconseguir les coses perquè la gent és sensible, és comprensible, que és capaç de tenir empatia i assumir les dificultats d'altres territoris, però de vegades això no passa i no passa ni en un any ni en dos, sinó que es converteix en un temps històric i arriba un moment que s'ha de fer balança. Bé, ho deia perquè davant aquestes situacions l'oportunitat, doncs també s'ha de fer valer -insistesc- no per aconseguir res a benefici egoista, sinó a benefici dels ciutadans sempre.

Per què dic això? Doncs perquè la nostra actitud ha estat molt clara: estabilitat a favor de les polítiques globals de canvi, de transformació i fer caure, si fos necessari, la balança a favor de causes, de coses justes, de vegades d'àmbit local o de vegades no, que en algun cas han estat reivindicacions històriques de la nostra illa de Menorca i de vegades resolien desigualtats que per a nosaltres eren injustes i injustificables de totes, totes. I avui ho hem de valorar positivament, és igual, positivament, sense cap dubte, amb les tensions que hi hagi hagut i amb les dificultats i la incomprensió que hi hagi hagut.

La residència per a malalts o l'hostatge per a malalts, des del nostre punt de vista era absolutament incompreensible que un malalt i els seus familiars que es desplacen de Formentera, d'Eivissa, de Menorca, que es desplacen a Son Espases no se'ls resolgui, no se'ls faciliti la qüestió de l'hostatge, i aquest va ser un element de tensió. Fixa't si va ser de tensió que fins i tot vam haver de condicionar el pressupost del 2016. Per tant, podem (...), però és cert, però avui, avui és una realitat, i estic convençut que ningú, ni el Partit Popular que la va

criticar tant, no la qüestionarà, ningú. Pot dir: “m’hagués estimat més un gran hotel”, però avui si parla amb les associacions de malalts li diran: “no, no, volem el model diversificat, volem el model de pisos perquè hi ha certs malalts i pacients que necessiten un tipus d’hostatge i d’altres que en necessiten un altre”, i aquesta és la reflexió que amb el Govern vam fer i crec que va ser una bona aposta i ningú no la posarà en dubte.

És ver que també ha costat molta feina, massa, i massa tensió explicar i haver de convèncer que el formenter, l’eivissenc i el menorquí, l’estudiant o el malalt i el familiar quan va a un servei que és seu, la seva universitat o el seu hospital, no ha de ser tractat com a turista, ha de ser tractat com a resident, per a nosaltres açò és de sentit comú. Algú dirà: “sí, però no és una qüestió de distància, a Pollença i a Alcúdia...”, bé, a veure si és que hem d’explicar la qüestió de la insularitat la podem explicar, no és una qüestió de quilòmetres, és una qüestió de mar.

Ha estat difícil, però ha estat difícil... i no ho dic pel Govern, amb el qual hi ha hagut feina i feina, ha estat difícil amb tothom i no ha estat mai -i vull dir-ho aquí- una reivindicació que jo hagi sentit mai de ningú, podria dir el Verge del Toro, podria dir l’estació marítima, podria dir l’avioneta 24 hores, podria dir l’Oficina de drets lingüístics, que ho és gràcies a una esmena aprovada al pressupost del 2018; fins i tot ho podria dir en el paper que hem hagut de jugar en l’aforament, ara que el Sr. Sánchez sembla que... bé, via exprés ho..., és a dir, l’aforament en el qual tots estàvem d’acord, tots hi estàvem d’acord,... perquè jo ara estic enfadat perquè Podemos ho vol aprofitar perquè no sé què o perquè ara no és el moment i ara etc., això no s’hagués dut a terme.

Jo no vull fer un acte d’arrogància ni d’apropiació d’absolutament res, però el que vull posar en valor és la necessitat de diàleg, però també de saber de vegades, doncs, forçar algunes qüestions perquè es duguin a terme de forma justa per als ciutadans.

Avui, per exemple, i ho dic com a curiositat, podem parlar, i és cert, del gran esforç que haurà fet aquest govern per posar l’educació infantil al dia, un esforç impressionant, no vull dir que no ho hagués fet abans, eh?, perquè s’ha de ser molt just amb les actuacions, el Govern ja va prendre decisions molt valentes, però avui sense cap dubte si el pressupost s’aprova en la línia que s’ha debatut, el canvi serà no substancial, serà immensament substancial, i és bo, sense cap dubte, però que neix també d’una discrepància. Jo vull recordar que tota la qüestió d’educació infantil 0-3 no era a l’agenda, neix d’una discrepància i benvinguda sigui aquesta discrepància, de la discrepància avui dia tenim mesures bones per a les famílies, per als infants, per a tothom.

La valoració..., s’ha dit aquí que..., la presidenta ha fet una intervenció molt... no sé si s’ha dit optimista o exagerada, però jo crec que positiva i crec que positiva perquè el balanç és positiu i, per tant, ni optimisme ni pessimisme, positiu i açò voler-ho qüestionar o voler-ho agrisar és absurd, és

absolutament absurd, em sembla... bé, perdre el sentit de la realitat.

Avui, en lloc de parlar d’acomiadaments al sector públic o a altres àmbits parlem de contractació, de millora de la contractació, de la qualitat del treball; en lloc de parlar de desnonar, tot i que és una feina encara a resoldre, parlem de crear habitatge públic; en lloc de parlar de retallada parlem de crear riquesa i de crear benestar. Per tant, el canvi és absolutament substancial, negar-ho és perdre el sentit de la realitat.

I és ver que aquesta millora no és atribuïble només al Govern, que aquesta millora té molt a veure amb un canvi de cicle econòmic, és clar que és cert, però també ho és que era imprescindible l’acció de govern i podia dirigir aquestes millores dels cicles econòmics en un sentit o en un altre.

No es tracta només, per tant, no es tractava només de baixar..., que baixi l’atur, sinó que el treball sigui digne, sigui ben remunerat, amb condicions laborals justes, no es tracta només de baixar -com deia- el desnonament, sinó que hi hagi un habitatge digne; no es tracta només que hi hagi menys pobresa, sinó que hi hagi polítiques a favor de la redistribució de la riquesa. I açò no ho fa tot sol el cicle econòmic, un canvi de cicle econòmic positiu, cal acció de govern, de polítiques actives, proactives en pro d’aquestes actuacions.

Així com la crisi no era culpa del PP, no era culpa del PSOE ni era culpa del dimoni, però sí que és ver que el PP té una part de responsabilitat, no en la crítica, sinó com afrontar la crítica. Ell sempre parla del calaix ple de factures, però no li va importar gens tenir un calaix ple de persones, de persones que va deixar al marge de la seva acció política perquè calia baixar el nombre de factures. És clar que sí, que havia de baixar el nombre de factures, però sobretot sense deixar ningú al marge i aquest era..., crec que ja no és un criteri de l’esquerra, és un criteri d’humanisme bàsic i, per tant, perdre el sentit, aquest sentit, crec que és el que va fer i va castigar lògicament el Partit Popular.

El canvi, com deia, sense cap dubte és substancial, en drets civil veníem de qui feia lleis per limitar la llibertat d’expressió, amb la llei de símbols; aquí s’impulsen lleis LGTBI, d’igualtat d’homes i dones, contra la discriminació social i per garantir drets i llibertats.

No ho hem assolit tot, és evident, i jo puc ser molt autocrític també en aquest sentit, hi ha coses per fer i segurament que no quedaran resoltes durant aquesta legislatura. Un dels compromisos era revisar i desenvolupar la Llei del Síndic de Greuges i nomenar per primera vegada el Defensor de la Ciutadania, un compromís que encaixava, encaixa perfectament en la política d’aquest govern. De fet, tant és així, com a la Llei d’infància i adolescència es contempla que l’Oficina de Defensor de l’Infant pugui ser una oficina amb autonomia vinculada a..., i totalment d’acord, és a dir, que tinguem l’autonomia que requereix vinculada al Síndic de Greuges; o l’Oficina de Drets Lingüístics, que també es posa en marxa, era també una tasca que s’hagués pogut dur a

terme de forma excel·lent amb el síndic, però... doncs, per una qüestió de prioritats i per (...) no per una qüestió de renúncia, ni nostra i estic convençut que de la resta, doncs possiblement serà una tasca dels propers quatre anys.

També en dret civil crec que hem fet passes molt importants, vull recordar que hem modificat la compilació per eliminar figures com els alous, ningú no ho havia fet abans, els alous eren molt criticats, figura obsoleta, el que vulguin, però no s'havia fet.

S'havia de fer extensiva la figura de l'herència en vida a Menorca, que no era una realitat, i en els programes electorals no he trobat ningú que ho digués, o de protegir l'habitatge familiar; o aconseguir una cosa, que des del Govern crec que sí que es tenia molt clara, que era que la successió sense testament fos a favor de la comunitat autònoma, després aquí hi ha altres... bé, on posam l'accent si consells insulars o no, però bé, era una qüestió que... i s'ha assolit.

A l'àmbit de la participació i regeneració sentir-ho del Partit Popular doncs em fa... em posa en certa manera, doncs, prou nerviós, perquè qui ha suspès el Consell Econòmic i Social per raons econòmiques, però ha suprimit, eh!, la diferència de suspendre, suprimir, suprimir el Consell de Joventut per raons econòmiques, doncs no pot parlar massa de participació i, a més, utilitzava la crisi per fer altre tipus de retallades que jo diria que eren retallades en la participació dels joves. Per tant, avui sentir parlar de l'aposta per joves, doncs, es fa poc creïble.

A l'àmbit del medi ambient hem suspès i modificat totes les lleis més desreguladores, més agressives, més expansives contra el territori, la Llei agrària, la Llei turística, la Llei del sòl, i ha estat una actuació valenta, necessària, perquè tots veníem amb un compromís prou paral·lel en aquest sentit, però clar i contundent, malgrat que és una discrepància clara amb les polítiques expansionistes del Partit Popular, agressives amb el territori.

Amb el medi ambient hem estat clars, ja s'ha dit, amb les mesures, amb el Decret de protecció de la posidònia, ho serem amb la llei contra el canvi climàtic, contra les prospeccions, etc.

I respecte de Menorca també ho tenc molt clar, és a dir, el trasllat dels fangs als quals no s'ha referit el Partit Popular, perquè no ha parlat jo crec que de res de Menorca, absolutament de res, el trasllat dels fangs tòxics de la depuradora de Ferreries, tot i que parteix d'una unanimitat de l'Ajuntament de Ferreries el cert és que estic convençut que hagués governat el Partit Popular aquest trasllat no s'hagués dut a terme, no s'hagués dut a terme, s'hagués fet doncs l'altra versió que hi havia damunt la taula, per una qüestió econòmica i per una qüestió d'altres criteris. L'opció que ha triat aquest govern no era l'opció més fàcil ni la més barata, però era l'opció que els ciutadans volien i que permet restituir una zona paisatgísticament i que... jo crec que Ferreries i Menorca ho agraïxen, i molt.

És ver que també en medi ambient quedaran coses pendents, i jo diria, una altra vegada, no en base a renúncies sinó simplement de prioritats. És a dir, teníem com a punt possible desenvolupar la gestió, el traspàs de la gestió dels recursos hídrics als consells insulars, però doncs ha estat una qüestió que no s'ha prioritzat i és una qüestió que deixam, que han de deixar per a l'agenda dels propers anys. En aquest cas no implica només el Govern, insistesc, implica decisions de conjunt, igual que la Llei de Reserva de Biosfera, que lògicament havia de partir del Consell de Menorca i que avui aquí celebrem aniversaris amb relació a la reserva estic convençut que és més necessària que mai, convençudíssim que és més necessària que mai si volem que Menorca, i la presidenta hi era al debat de la Diada de Menorca, doncs, la crítica que es fa sobretot des dels organismes, principalment de la UNESCO, és la poca implicació des de l'àmbit de l'executiu i del legislatiu de les Illes Balears. Per tant, una llei implica l'àmbit legislatiu i l'àmbit executiu, he de dir que el Govern per primera vegada en aquesta legislatura, doncs, ha fet una aportació, més important o menys, però ben significativa a favor de la Reserva de Biosfera en concret per celebrar també l'aniversari.

En sanitat hem passat, sense cap dubte, de retallades en targetes, repetiria moltes coses, amb el cobrament... bé, tancar hospitals, amb el cobrament del pàrquing de Son Espases, perquè a mi em fa molta gràcia ara la unanimitat del Partit Popular, però jo li vull recordar que en el seu programa, el programa del Pla de gestió del Partit Popular, doncs, el punt... bé, el Pla de gestió és el pla de retallades, doncs, el punt que defensava era el cobrament del pàrquing de l'Hospital de Son Espases, eh!, dins el seu programa, per tant, com a mesura per resoldre les qüestions, és així. Han canviat d'opinió, està molt bé, van en bona direcció, canviar els fa anar en la bona direcció, doncs, benvinguda sigui.

Com deia, però hi ha coses a avançar, per exemple, l'actualització de dietes, ho hem dit, es va aprovar en el pressupost del 2018, ja no és una qüestió d'actualitzar sinó que nosaltres pensam que s'han de revisar les dietes dels malalts i familiars que es desplacen, i a més creiem que és possible, creiem que és possible no japer una qüestió jurídica, que és resoluble, sinó per una qüestió d'equilibri, és a dir, no compararé, perquè em semblaria molt demagog, les dietes d'uns amb les dietes d'altres, ho deixaré, però les dietes que en aquest moment es paguen no són jo crec les que s'haurien de pagar, no?

A més, avui s'ha baixat molt el nombre de desplaçaments pel tema de l'hostatge, pel tema dels malalts i especialistes que es desplacen, per tant, hi ha marge per fer-ho i jo demanaria al Govern un esforç en aquest sentit perquè aquestes petites coses, perquè de vegades són petites coses com passava amb el tema de la targeta de transport terrestre, però són coses molt significatives, d'alta sensibilitat, petites, però amb una gran repercussió.

A l'àmbit de l'educació crec que també, i des del nostre grup hi volem també incidir especialment, vull deixar clar que no hi ha cap dubte, no en tenc i no crec que faci falta repetir-

ho cinquanta vegades, que la situació avui és infinitament millor, infinitament millor que qualsevol situació que puguem plantejar dels quatre anys de govern del Partit Popular, però ho vull deixar clar. Per tant, sí, la nostra insistència no va per aquí o la nostra implicació sinó perquè considerem que ha de ser una de les... pensàvem i pensam que ha de ser una de les prioritats d'aquest govern. Volem que a l'acabar la legislatura la gent la recordi com una legislatura on s'ha jugat el tot per l'educació.

Ho deia la presidenta em sembla, no en aquest debat, em sembla que era a l'anterior, no sé si Paulo Freire l'esmentava, però bé, parlava de l'educació, que l'educació no canvia el món, però sí que canvia les persones que han de canviar el món, i nosaltres coincidim amb l'esperit utòpic que el volem canviar, no sé si tot, però molt el podem canviar. I tenim clar que l'educació és aquesta eina poderosa, poderosíssima per redistribuir la riquesa, per generar igualtat d'oportunitats, per construir un país millor i que avui el més important, que moltes vegades no se cita i no s'esmenta en aquesta cambra, però també ho és, és que l'educació és l'eina extraordinària per fer a les persones més feliços i més lliures.

L'educació crec que necessita, malgrat tot l'esforç fet, un darrer esforç, un darrer esforç que va en la línia de l'anunci que feia la presidenta el passat debat del 2018 que deia: "el 2019, doncs, superarem els mil milions en educació i en formació", però la reivindicació de la comunitat educativa, i ho dic amb un to de debat perquè en aquest moment fem feina amb el Govern en el tema pressupostari, per tant, no ho dic amb un to de distància sinó convèncer el Govern que aquest ha de ser el camí, doncs, crec que falta un plus de recursos per millorar coses que sense cap dubte podem fer una passa més en atenció a la diversitat, a combatre l'abandonament escolar, a baixar les ràtios, a fomentar el talent, a apostar encara més per la formació professional, per la innovació. I açò què requereix? Requereix dues grans coses: una, acomplir el compromís del pacte educatiu, avui hi ha un pacte social per l'educació, que va néixer a Menorca, Menorca Edu21, amb Illes per un Pacte, que el Consell Escolar ja l'ha debatut, ja l'ha aprovat, i ara s'ha de convertir en pacte polític, d'acord, però açò ha de ser una realitat i ha de ser una realitat que no posi dificultats a una altra qüestió que considerem bàsica i és tenir al costat d'aquest pacte i d'aquest consens una llei, la primera llei educativa de les Illes Balears. Una llei que tal vegada no ha de ser una llei de màxims de tot, però sí una llei per la qual hi ha prou aspectes de consens i prou aspectes que sí pot legislar, perquè tenim una sèrie de limitacions, en què si ho pot fer. En aquest sentit nosaltres creiem que valdria la pena donar aquesta passa, aquesta passa que sabem que la conselleria hi fa feina, però ens agradaria saber fins a quin punt serà una realitat.

Nosaltres, mentre, sí que algun aspecte a l'àmbit legislatiu hem volgut introduir i hem presentat aquesta proposició de llei sobre la creació dels col·legis professionals, que esperem que es debati, s'aprovi en aquesta cambra perquè creiem que és positiva com un instrument per millorar la qualitat educativa, per apostar pel prestigi del professorat, per apostar per la innovació i la renovació educativa, que és una aposta

necessària i que, a més a més, ve també de la comunitat educativa, no amb unanimitat, però de determinats sectors.

I com deia retorn als mil milions per a educació, per a educació, veig que Podem també avui ho ha dit, i aquesta era la reivindicació de la comunitat educativa, i ara sí ho dic en comunitat perquè la unanimitat era molt àmplia. Una arribada de mil milions que suposa un esforç, però un esforç en un context de tenir un pressupost més elevat, 4.434 milions, amb 347 milions més que el 2018, 8,5% més que el 2018 i, per tant, un percentatge que ha de poder permetre incrementar aquests 65 milions que fan arribar a aquest nombre, si es vol, simbòlic, però que té substància, dels mil milions. Per atendre què? Home, per atendre el 0-3, aquesta aposta clara que fa el Govern; per recollir també però coses que ha aprovat aquest Parlament, per unanimitat una moció d'El Pi sobre el suport a les escoles municipals de música, a la formació professional; però també a qüestions molt bàsiques d'infraestructura; avui tenim un pla d'infraestructures, però no n'hi ha prou, hem de doblar els esforços si volem afrontar realment la disminució de les ràtios, i açò, vulguem o no vulguem és així.

Un increment que ha de permetre també incrementar la plantilla d'inspectors educatius com a una eina de suport a la millora dels centres. O impulsar un pla d'innovació educativa, un instrument bàsic, fonamental, per a la millora pedagògica dels nostres centres. Un increment que ha de permetre el reforç dels equips d'orientació a secundària i introduir assistents socials i psicòlegs; un pla d'atenció a la diversitat o, entre d'altres, avançar cap a la reducció, tasques en què s'hi ha fet feina, insistesc, cap a la reducció de l'ús del llibre de text; o donar més suport a les entitats en matèria d'educació a cada illa, i a les federacions existents a l'àmbit educatiu. O, per què no, incloure, com avui he vist que dos sindicats demanaven, doncs partides per negociar millores salarials.

L'àmbit i l'espectre de l'àmbit educatiu sense cap dubte és inacabable, però crec que en aquest moment som a un moment de decisió política de primer ordre. Posam l'educació com a prioritat o no li posam?

Ja sé que 1.000 poden ser insuficients, fins i tot he sentit algú 1.400, bé, si agafes mil és perquè mil és el nombre amb el qual la comunitat educativa ens va donar la benvinguda a l'inici d'aquesta legislatura, simplement, i perquè els mil permeten donar resposta a moltes d'aquestes coses que he dit, que estic convençut que tothom considerarà que són justes i necessàries, però que requereixen aquest esforç. I si no es fa ara no sé quan es podrà fer.

I acab, perquè veig que el temps ja..., del règim especial, i després, en tot cas, afegiré algunes coses més. És evident que necessitam aquest règim especial, però és evident que la unanimitat que s'ha expressat en aquesta cambra durant aquests darrers anys s'ha de mantenir, jo veig en aquest moment doncs un cert enrenou electoralista que l'únic que pot fer és perjudicar el procés de reivindicar un REB, un REB que ha de contenir allò que ja hem dit que contindria, ho diuen els acords pel canvi, ho diuen, a més a més, les diferents reunions

i documents que hem elaborat des del Govern i fins i tot del Govern convidant el conjunt de grups parlamentaris per adreçar-nos a l'Estat. La Conferència de Presidents aquella famosa que hi va haver, doncs aquest era un tema cabdal, que ha acabat com ha acabat, però n'hem parlat i hi ha consensos més que suficients i, per tant, no hi ha dubtes del que hem de demanar.

Una altra cosa és que siguem forts a l'hora de reclamar-ho. A mi m'agradaria que no hagués de ser necessària una altra (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, per favor, ha acabat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

..., que fos per convicció i no fos que per oportunitat haguem de demanar ajuda a d'altres a tirar endavant un REB, voldria pensar que, per convicció d'aquí i per sensibilitat d'allà serà possible tenir a la fi un règim especial fiscal i econòmic per a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Passam al torn d'intervenció de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARIS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sr. Martí, per la intervenció i també pel suport de MÉS per Menorca, no només des d'ara, des de fora del Govern, sinó des del principi de legislatura, amb la signatura dels acords pel canvi en aquell moment i, per tant, amb el compromís de les polítiques que havien de dur a transformar, com vostè bé explicava, la realitat que vivim a les Illes Balears durant aquesta legislatura i, específicament, en qüestions pròpies de Menorca que vostè ha plantejat i el seu grup ha plantejat durant tota la legislatura.

Vostè posava en valor una cosa que jo he fet també durant el dia d'avui i que fem durant tota la legislatura, la necessitat i la capacitat de dialogar, d'arribar a acords, de vegades des de les discrepàncies, de vegades des de les dificultats que pot dur un diàleg permanent entre grups polítics, també amb la societat i també entre les diferents institucions, i també posar en valor la feina conjunta amb els diferents consells insulars que també ha estat una qüestió que ha primat durant tota la legislatura a cada una de les conselleries del Govern de les Illes Balears, i feia referència efectivament que això són nous temps polítics, sembla ser que els ciutadans han decidit que no a les majories absolutes i que sí a la capacitat d'entendre's, de vegades des de punts diferents i cercar una via comú de resoldre els problemes de la ciutadania.

Crec que en aquesta legislatura el Govern i els partits que li donen suport hem donat exemple de com es fa des del diàleg productiu, des de la capacitat de posar-nos d'acord i des de la capacitat de ser generosos amb el pacte i, per tant, també ser capaços de... bé, no voler guanyar sempre, sinó negociar, està bé saber cedir i negociar és saber prioritzar el més important. Crec que això ho fem bé en els acords pel canvi i crec que ho hem anat elaborant i executant durant tota la legislatura.

Evidentment, aquest govern, el Govern de les Illes Balears, així és, és el govern de tots els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers i creu plenament en la millora de les polítiques de tots els àmbits a les quatre illes, i creu fermament, i així ho hem repetit tots els consellers i conselleres que crec que hem estat presents a cada una de les illes totes les vegades que ens ha estat possible i més, i jo, com a presidenta, exactament igual, jo sempre he dit: no seré la presidenta de Mallorca i no ho soc, som la presidenta de les quatre illes, en col·laboració amb els quatre consells insulars i amb els quatre governs dels consells insulars, que crec que és la forma d'entendre aquesta comunitat autònoma. I nosaltres, evidentment, hem retut comptes, i em permetrà que la fidelitat i la lleialtat l'hem tenguda amb els mallorquins, amb els menorquins, amb els eivissencs i amb els formenterers d'una forma intensa i per millorar la realitat de vida a les quatre illes, que crec que era el que ens pertocava, i vostè, evidentment, se centra més en Menorca, perquè representa un grup propi per l'illa de Menorca, i nosaltres hem fet feina durant aquests més de tres anys intensament a les quatre illes també, molta col·laboració amb el seu grup per a les qüestions específiques de Menorca, i amb la resta de grups parlamentaris que donen suport al govern, que tots també defensen els interessos, no només dels mallorquins, sinó també dels menorquins, dels eivissencs i dels formenterers. I crec que és important des d'aquest punt de vista i des d'aquesta trobada que hem fet, vostè deia la transformació real que necessitava les Illes, i és veritat, no hi insistirem, no?, els canvis són prou evidents, no podem comparar el que passava a educació fa quatre anys amb el que passa ara, ni el que passava en temes de transport, en temes de dependència o en temes de residències, és igual, qualsevol paràmetre que agafem és evident que s'han fet moltíssimes coses i que, com vostè deia, no ens cau cap anell per dir que en queden moltes per fer, i algunes no les haurem fetes bé i algunes no les haurem fetes en el temps que ens hagués agradat, sense cap dubte, però que s'ha anat avançant d'una forma positiva.

Vostè deia, i jo crec que també ho compartesc, una forma positiva per a les Illes Balears, i hem avançat en qüestions. I és clar, cada grup polític i cada conseller o consellera han pitjat en aquelles àrees doncs que creien més important i cada un evidentment ha defensat amb força.

I ara tornarem anar, som ja a una negociació d'un pressupost per a l'any 2019 i cada un defensarà amb força sense cap dubte la seva àrea i les seves competències i la necessitat de fer moltes polítiques, cada un veu evidentment l'àrea que li pertoca més a prop i vostè n'explicava algunes, i jo, evidentment, hi estic d'acord, i si el pressupost fos infinit seria fantàstic perquè podríem fer tot allò en què tenim idees

i tenim projectes i que, desgraciadament, els recursos no arriben a tot.

Per què ho dic? El pressupost que tenim en aquests moments negociats és el més elevat de la història d'aquesta comunitat autònoma i això ho ha fet possible, i vostè també ho repetia, el cicle econòmic que tenim, per tant una possibilitat que hi ha hagut més feina, s'ha redistribuït més la riquesa, hi ha més recaptació per part de les administracions públiques, per tant tenim un pressupost més elevat en ingressos que ens permet fer més política, hem crescut cada any i ja anam a un creixement d'un 20% i al 20% en política social, per tant vol dir que hem estat capaços també des dels recursos públics redistribuir bé la riquesa i apuntalar cap a les prioritats que teníem tots i totes en aquesta comunitat autònoma, i que ho hem fet jo crec que des del rigor i des de les prioritzacions, i dèiem: en educació era i és cabdal, perquè no només és el presentí és el futur d'aquestes illes, i això ho hem compartit i ho compartim els diferents partits signants dels acords pel canvi i evidentment amb vostès.

I és veritat que les coses han canviat molt i és veritat que el bot ha estat substancial tan en inversió en infraestructures, com en el professorat, com en tot això que vostè explicava, com en la forma de fer política, no?, també de la capacitat de diàleg que de vegades et torbes més a prendre la decisió, però és important escoltar per prendre una decisió, que això ho veníem reclamant durant la passada legislatura en moltíssimes ocasions.

I faig referència al pacte per l'educació, que vostè també n'ha fet referència, la nostra voluntat, sense cap dubte, del Govern de les Illes Balears és poder tenir aquest pacte educatiu, sense cap dubte, això jo crec que ningú no ho posa en dubte, i així hem treballat. I nosaltres varem assumir, com vostès saben perfectament, el document d'Illes per un Pacte, i jo crec que mai no podrem estar suficientment agraïts a tota una comunitat educativa que en temps molt difícils es va posar d'acord per establir unes mínimes regles bàsiques de cap on havíem d'anar, a un moment de retallades, de crispació, en aquells moments tan durs que es varen viure la passada legislatura. Com a govern, vostès ho saben, assumirem el document d'Illes per un Pacte, el traslladarem al Consell Escolar, es varen fer les pròpies esmenes i al·legacions i s'ha traslladat al Parlament de les Illes Balears on s'ha decidit per part dels grups parlamentaris que hi hagi una intensa representació de gent que vengui a parlar del model educatiu. I jo crec que està bé, crec que és una bona decisió, crec que escoltar la gent i prendre decisions des de l'escolta activa no està malament, no està mal plantejat, crec que és important, perquè si pensam quin model educatiu volem, no només de present, sinó de futur, crec que és una bona idea, la pena és que alguns no participen a les comissions o no escolten prou o no prenen prou decisions, però bé, això ja cadascú tindrà a la consciència el que hagi de tenir, però crec que és important aquesta línia.

I la conselleria, alhora, com vostè sap perfectament, treballa en un avantprojecte de llei educativa, que hauria d'anar molt a la par o conjugat amb el que es decideixi al Parlament

de les Illes Balears, hem de quadrar el *tempus*, i de vegades vostè sap, Sr. Martí, que els temps en política no sempre són exactament iguals i que, per tant, els hem de saber compassar i fent feina en aquesta línia de treball amb la qual nosaltres seguim absolutament oberts i absolutament decidits a poder fer feina per tancar aquesta llei educativa.

Igual que fèiem referència al pressupost, jo totes les demandes que vostè ha fet quant a 0-3 anys, quant a millorar les condicions laborals, millorar les infraestructures, l'atenció a la diversitat, evidentment hi estam absolutament d'acord, el pressupost no només és d'educació, és de totes les àrees i de totes les illes de totes les necessitats reals que existeixen, que encarasón en aquesta comunitat autònoma. El compromís que hem fet com a govern i que jo el vaig fer públic ahir en el discurs del debat de política general és que nosaltres volem assolir els 1.000 milions d'euros en educació i formació, perquè formació va lligat a educació i educació és formació, per tant, creiem que aquesta és la meta que podem assolir; evidentment, el pressupost és una eina viva, una llei que haurem de debatre en el Parlament de les Illes Balears i que debatem entre totes les formacions polítiques, les que són a l'oposició també supòs que aportaran en positiu alguna cosa, i evidentment, l'aprovarem, m'imagín, els grups que donen suport al pacte, que ningú més no se sumará al pressupost aquest darrer any de legislatura. Però estic convençuda, en tot cas, que aprovarem un bon pressupost i tancarem una legislatura com hem fet des del principi, rigorosa i dirigida a les persones i a les necessitats reals que tenen cadascuna de les Illes Balears.

Feia referència també a tot el que hem avançat en termes de salut i amb els canvis de posició que ha tengut el Partit Popular també respecte dels pàrquings hospitalaris, dèiem en temps de broma, no?, que quan són a l'oposició sembla que canvien de posició, per tant va molt bé que el Partit Popular sigui a l'oposició, perquè no només és que el Govern executa polítiques en positiu per a les persones, sinó que, a més, a ells també els redreçam a coses que ja haurien d'haver redreçat fa estona.

És vera que, com vostè deia, s'ha fet una aposta forta per acostar la salut, i jo crec que això sí que és cert, el Govern Bauzá, entre moltes altres coses, va allunyar molt l'assistència sanitària de les Illes mal anomenades menors, de Menorca, Eivissa i Formentera, i és veritat que hi havia un cert aïllament i és veritat que s'ha fet una feinada immensa perquè els especialistes s'acostin a les Illes i per tant haver d'evitar els desplaçaments, aquesta part humana que vostè ha explicat en moltíssimes ocasions en aquest Parlament i que jo, sempre que he anat a Menorca, tant com a presidenta, com abans, quan érem a l'oposició, amb els companys del meu partit, sempre s'explicava a les associacions de malalts la necessitat d'entendre com de dur és que una persona que es troba malalta i la seva família s'hagin de traslladar. Per tant, crec que aquesta empenta que s'ha donat des de la Conselleria de Salut evitant els 3.000 desplaçaments és molt positiva.

Crec que és molt positiu també el canvi amb Son Granada, que varem discutir moltíssim, a Can Granada a principis de

legislatura, l'obertura d'aquestes habitacions a Son Espases, que són importants, la residència de Son Espases que és una altra qualitat, és la diversificació en altres llocs com els pisos d'ASPAO o poder anar amb les dietes a un altre espai tant a Palma, com evidentment quan parlem de desplaçats a la península, que també ens continua ocorrent en aquest cas als ciutadans de les quatre illes.

Vostè sap que amb la negociació que fem al pressupost, també es preveu l'augment del 2% de les dietes de desplaçament en els pressuposts de l'any 2019, precisament per millorar els drets dels ciutadans i sobretot també millorar les condicions dels nostres malalts i dels seus familiars quan s'han de desplaçar, desgraciadament, per aquestes qüestions de salut a la resta d'illes i sobretot en aquest cas a l'illa de Mallorca, allò de l'avió de les 24 hores, tot això que s'ha aconseguit a Menorca, vostè posava l'exemple de la radioteràpia, i, efectivament, quan hi ha coses bones que venen d'un altre govern, s'acaben, i això és el normal de la política, per tant no dimonitzar la continuïtat de segons quines polítiques, sinó tot el contrari.

Quant a tot el que fa referència a la part més territorial, urbanística, evidentment, també s'ha fet moltíssima feina en evitar tot el creixement més especulatiu que duen les anteriors llei general turística, la llei agrària i la llei del sòl i s'ha apostat evidentment per la preservació del nostre territori, i aquí a Menorca, crec que és un emblema, sempre ha estat un emblema, la capacitat que ha tengut de poder protegir millor el territori, de poder explicar una història diferent, tal vegada d'estima a la seva pròpia terra i de voler-se preservar així talment com era. I és veritat, i això jo vaig poder assistir com vostè recordava a la Diada de Menorca, amb la discussió sobre la Reserva de la Biosfera, nosaltres, com a govern, hem fet aportacions econòmiques, és vera que alguns poden discutir si són moltes o poques, s'han fet i això és obrir un camí important, i és veritat que tal vegada, com vostè explicava, s'hauria de fer una iniciativa legislativa per part del Consell de Menorca sobre la Reserva de la Biosfera, perquè, efectivament, fa 25 anys, hi ha coses a valorar i poder plantejar-se entre tots i totes per millorar aquesta línia de treball conjunta.

Igual que és important també haver fet visible a Menorca, i això el Govern ho ha fet crec que d'una forma molt clara, quan hem posat un Pla d'indústria, i sabem que a Menorca la indústria té un pes molt important, el Pla d'indústria sí, que no s'ha de comparar mai, perquè no és per comparar ni molt manco, però sí que percentualment l'illa de Menorca se'n veu millor beneficiada, doncs per què? Perquè hi ha més indústria a donar suport i, per tant, el Govern ho ha fet així, no? Quan ha hagut de primar els interessos de Menorca els ha primat, a Eivissa els ha primat, o a Formentera els ha primat o a Mallorca els ha primat, perquè nosaltres som el Govern de les quatre illes, entenent que hi ha realitats diferents i entenent també que tot són economies diferents i amb visions diferents també de cadascuna de les illes.

I també amb respecte absolut als consells insulars, abans ho deia, que també és important, amb una millora del

finançament i també amb una millora dels acords. La Conferència de Presidents amb els consells insulars ens ha permès també un espai de diàleg entre govern i consells, que hem estat capaços de fer iniciatives conjuntes i d'intentar sumar i multiplicar les iniciatives que fan cada una de les institucions, igual que es treballa amb la Comissió General de Consells Insulars, també aquí, en el si del Parlament; en definitiva, entendre que som una realitat pluriinsular, que cada illa té les seves pròpies reivindicacions i les seves pròpies formes d'entendre's i que, per tant, això crec que és absolutament explicable.

De fet, ho he dit moltes vegades, crec que és un exemple també quan parlem de diàleg i d'entesa entre institucions i que cadascú se senti com es vulgui sentir, crec que les Illes Balears també som un exemple de concòrdia, de diàleg i de convivència que la duem molt bé, que la duem entre les quatre illes i que mai no hem tengut en absolut cap problema, malgrat alguns ho hagin volgut interpretar així.

Vostè acabava la seva intervenció amb tot el que fa referència al règim especial i a les necessitats de més recursos i als acords que s'han pogut fer també amb termes estatals, pel que fa al descompte del 75%, i a la negociació que s'ha pogut fer a Madrid; jo crec que hi ha reptes que s'han aconseguit també per a l'illa de Menorca, que ara tal vegada no hi hem entrat, però allò dels quarters d'Es Castell, l'acord entre les institucions de l'Ajuntament d'Es Castell, del Govern i del Consell Insular; l'aposta pels centres educatius a l'illa de Menorca; l'aposta pel centre integrat que hem de fer a Ciutadella; la millora del Port de Ciutadella, que era molt reivindicada i molt important, o la del Port de Fornells, en definitiva, crec que la inversió pública també s'ha notat moltíssim a l'illa de Menorca.

I deia, per acabar, amb tot el que fa referència a la negociació que ens queda per fer en termes de règim especial i fiscal per a les Illes Balears i el ja aconseguit, Sr. Nel, Sr. Martí...

(Remor de veus)

... aquest govern i els partits que li donen suport hem defensat amb força el 75%, perquè hi creïem, no perquè Canàries ho vulgui, jo crec que hem de tenir autoestima pròpia i saber el que hem fet i el que hem lluitat, tal vegada vostè ho veu des d'un punt de vista; jo que he estat a les reunions ho veig des d'un altre, i sé el que ha batallat el Govern de les Illes Balears a les reunions amb els ministeris espanyols i amb els canaris perquè hem hagut de pactar també les estratègies polítiques, per tant, escolti, posem-nos en valor tots, en aquest Parlament, en aquest Govern i la feina feta, que si no hagués estat perquè hi hagués una estratègia política al voltant de la reivindicació a Madrid, amb tots els respectes, bé, sí, cadascú demanava per a casa seva, l'esmena del Sr. Quevedo demanava per a Canàries, no per a Balears, qui ha demanat per a Balears és el Govern de les Illes Balears i és el Parlament de les Illes Balears, que és qui ha defensat els temes.

(Algunes aplaudiments)

Per tant, així seguirem, amb aquesta feina de reivindicació. I aspirem, jo aspir a un estat on perquè et donin una cosa no és perquè necessitin el teu vot per dir no sé què i et donin almoïna, jo aspir que visquem a un estat clarament federal on les Illes Balears tractin de tu a tu amb la resta de comunitats autònomes i amb el Govern d'Espanya.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Passam a la rèplica del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. No en tenc cap dubte que el Govern, o vull pensar, em decebria molt que el Govern de les Illes no hagués batallat a mort per una qüestió tan bàsica i essencial, per tant no ho qüestion, però sí que és cert, per a mi els nombres canten i si no canten que em diguin per què ara, i El Pi ho sap ben bé, es plantegen les OSP com si fossin una cosa d'avui per a demà, que em fa molta gràcia, perquè una OSP és una altra cosa, però bé, que hagin de posar una bateria d'obligacions de servei públic dins el règim especial, per què es planteja? Doncs perquè hi ha hagut qualche partit, Nova Canària, que ha posat el tema damunt la taula, per tant que algú ens marqui l'agenda, jo no dic que no ens n'hàgim d'aprofitar, és clar que ens n'hem d'aprofitar, però jo torn a insistir, m'agradaria que fos per convicció i per sensibilitat de la resta i no per haver de forçar i utilitzar l'aritmètica per aconseguir coses justes.

Jo, Sra. Presidenta, el que crec és que, quant a l'àmbit educatiu, tenc molt clar que el que no podem fer és fallar a la comunitat educativa i no li podem fallar perquè la implicació de la comunitat educativa durant la passada legislatura és d'admirar. Tenir un document, un pacte social per l'educació, desenvolupat per la societat civil, Illes per un Pacte, té, no sé com dir-ho, no molt de mèrit, és un luxe que no podem pagar mai. I per tant jo crec que es mereixen doncs poder-se reunir amb el Govern, poder-se reunir amb la presidenta i conèixer quina és la situació i quins són els *tempus* i donar-los l'esperança i el compromís que les coses s'acompliran, i que hi ha voluntat que hi haurà un pacte polític, que açò depèn de les parts. Per tant, el pacte polític d'acord, jo puc decidir pel que jo faré i pel que vull.

Però una altra cosa el que sí és cert és una llei, és ver que hi ha d'haver coherència amb un procés i l'altre, però també és ver que tenim l'àmbit competencial que tenim en educació i tenim els consens que tenim en educació, i dins el pacte social per l'educació hi ha aquestes coses, poques o moltes, per a mi ja prou suficients, per elaborar una llei, i d'açò es tractava. Insistesc, no es tracta de partir d'una llei de màxims global d'educació, però sí tenir una llei d'educació que pot incidir en qüestions importants i que comencem a legislar, per orgull, que deia vostè, per orgull, perquè som una comunitat que

volem decidir el nostre futur i volem que amb allò que podem decidir i podem especificar, per les particularitats, ho haguem de fer.

I també insistir en els mil, i entenc la negociació del pressupost i és així i nosaltres hi participarem, però insistesc que els mil milions és allò amb que la comunitat educativa partia, partia amb una situació que no sabia on ens duria en absolut, qui havia de pensar que tendríem el pressupost que tenim i, per tant, crec que més injustificable és que mai.

Per tant, jo demanaria, crec que val la pena tenir cura i explicar i parlar amb la comunitat educativa; asseure's amb Illes per un Pacte, respondre a les seves demandes, explicar-los com es troba el tema, perquè doncs el temps passa i jo crec que el temps electoral contamina l'ambient i crec que és just fer-ho.

Alguns aspectes que ens hagués agradat també poder desenvolupar almanco a nivell de debat i poder fer una passa més, i no ha estat així, tot i que s'ha estudiat des del Govern, des de MÉS per Menorca, Podem també ho va demanar, i volíem fer un debat sobre els impostos de tipus ambiental; no per una qüestió de recaptació en si, sinó perquè també són un instrument corrector que pot modular certs incentius a favor del medi ambient i, per tant, nosaltres pensàvem que un debat rigorós, temporalitzat, sobre l'impost d'elements contaminants, sobre l'impost de telecomunicacions, bé, tos els que teníem en cartera de poder estudiar, hagués estat just, hagués estat necessari, entre d'altres coses perquè, doncs si és ver que tenim previst donar continuïtat a un govern d'esquerres i de progrés, doncs crec que val la pena també tenir una agenda en aquest sentit, i si és que no, doncs és que no, però crec que tots hauríem de compartir quin és el camí que pensam en aquesta direcció i no espantar-nos per l'abús i per la manipulació mediàtica, que sabem que es produirà, en contra d'aquest govern, que sí generam molts d'imposts, sí que volem ofegar l'activitat econòmica, etc., cosa que evidentment és absolutament falsa.

Crec que també, com a autocrítica, queden coses pendents i queden coses pendents no per voluntat ni per intenció, sinó perquè doncs hi ha qüestions que de vegades són difícils de resoldre. Teníem un compromís amb la televisió pública de les Illes Balears quant a definir quin model volem, quant a decidir sobre internalització o no i de quins sectors i de quines parts d'aquesta televisió pública; quin paper havien de jugar les extensions territorials, i hem quedat a mig camí, hem quedat a mig camí. Crec que IB3..., crec que n'Andreu Manresa fa una feina immensa, però crec que, i en aquest cas, crec que pas culpa, aquí en aquest cas no al Govern, sinó al Parlament, perquè té una vinculació molt directa amb el Parlament per garantir la seva autonomia, calia que hagués fet una passa més. Avui no tenim definit el model, no tenim definit el camí i crec que és hora de fer-ho si volem que realment la televisió pública jugui la funció social i la funció pública que se li ha encomanat.

A l'àmbit de l'economia tampoc no em puc estendre, valoram molt positivament la creació de l'impost de turisme

sostenible, no en tenim cap dubte, crec que ha estat un èxit, funciona bé. És cert, com a debilitat, que el ciutadà voldria veure ja molt materialitzades les actuacions, però m'adreçaria al primer que he dit, hi ha un procés de participació, les institucions hi participen, prioritzen i les actuacions es veuran, es veuran i seran positives en la direcció en la qual es va crear aquest impost, no amb una funció recaptadora *per se*, sinó per compensar, revertir, evitar doncs l'impacte ambiental i social derivat de l'activitat turística i també per modernitzar un sector que és clau i també modernitzar un destí que és el de les Illes Balears diferenciat per cada una de les illes, amb les seves característiques com a destí. Per tant, en aquest sentit ho hem de valorar i ho valoram molt positivament.

És cert que també hem tengut alguna tensió, no ho dubt i en aquest cas amb Podem, a veure si s'havia de doblar o no s'havia de doblar, i nosaltres, efectivament, vam defensar que no, que a l'hivern no era bo doblar, i ho dèiem amb visió de Menorca, però si afectava i perjudicava Menorca creiem que la consideració cap a aquesta illa com a mínim s'havia de tenir, perquè pensàvem que era fer un relat i un discurs que anava absolutament en contra d'allò per la qual cosa s'havia apostat i és donar suport, estar al costat d'aquells sectors que han fet un esforç important en la desestacionalització, en crear una oferta complementària, que hi han apostat de valent i que percebien aquest doblar durant l'hivern com a un element que no incentiva, sinó que té un efecte contrari.

I aquesta tensió, però, jo crec que s'ha resolt bé, no sé avui Podem com ho valora, no sé com ho valora, jo estic convençut que la vam encertar i agraesc al Govern també que assumís aquesta posició, i ho dic en aquest cas perquè en aquest cas, perquè valorant, i ara que acaba la temporada i es fan valoracions i diagnòstics, crec que seria clau, i crec que generaria un discurs molt contrari a l'impost turístic, li faria pagar coses que no són responsabilitat de l'impost turístic, la valoració que es podria fer en aquest moment. Per tant, en aquest sentit jo crec que l'impost turístic, per molt que el Partit Popular parli d'ara el llevaré, ara no el llevaré i no sabem demà què passarà, és evident que és un impost que s'ha creat per quedar, és un impost que dóna, no resta, sinó que suma, que dóna fins i tot jo diria una imatge d'un destí modern, d'un destí compromès, en aquest cas amb el territori, amb el medi ambient i que doncs ho materialitza també amb una cosa que fan moltes ciutats i molts destins.

I acabaria ja, per parlar d'un repte també que bé, que també haurà de ser un repte per a temps futur, però que crec que en aquest cas vam quedar molt tot sols MÉS per Menorca amb aquesta aposta, però que estam convençuts que és necessari. L'altre dia El Pi duia una moció sobre el model de policia, jo no sé si anava amb aquesta direcció, no la vaig acabar..., però sí que tenc clar que un dia o altre haurem d'afrontar allò que diu l'Estatut d'Autonomia i és que parla d'una policia autonòmica, si es vol dur un model propi, però hauríem d'especificar, d'una policia autonòmica. Perquè ho diu l'Estatut d'Autonomia, perquè ho volen totes les comunitats, no ho neguem, les comunitats van en el camí de crear-la amb una perfil i un model o un altre, perquè és el moment també de demanar la transferència de certes competències per part de

l'Estat en seguretat, perquè és el moment. I perquè cada dia tenim més responsabilitats i competències que ja no poden dur a terme de forma subsidiària la policia local, que ho fa, i ho fa molt bé, però que necessiten ser assumides i donar resposta a competències dels consells i del Govern per part d'una policia pròpia autonòmica.

Em podria referir a activitat, em podria referir a lloguer turístic o em podria referir a moltes activitats que necessiten aquest perfil. És cert, i jo crec que açò era un poc el debat, que algú a qui no li interessava podia donar la imatge que contractaríem ara aquí 2.000 policies per no crear... No, aquestes policies, com s'han creat totes, com s'ha creat la de Catalunya o la del País Basc, es creen a poc a poc, i es creen de forma coherent, amb els recursos i amb les competències que un té, i aquest camí crec que era bo encetar-lo, si no és ara, estic convençut que en el futur haurà de ser així. Nosaltres ho vàrem plantejar, és un debat que va quedar incorporat, he de dir també (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, vagi acabant, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... però crec que necessita un camí.

I he acabat, Sr. President. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. És el torn de contrarèplica de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí per aquesta nova intervenció on ha incidit en una sèrie de qüestions que crec que estam amb moltes d'acord i amb alguns reptes que tenim per al futur, jo deia que és una legislatura que li falten vuit mesos de recorregut per acabar aquesta legislatura, però que pensam seguir governant, per tant evidentment tenim reptes de futur que haurem de seguir debatent i haurem de seguir conjuntament aprovant i tirant endavant noves polítiques, perquè els problemes no s'acaben mai i les solucions sempre les hem de plantejar des del rigor i des de la necessitat de trobar les millors propostes.

Convicció, no ho dubti, convicció en tenim, convicció en el que fem en tenim, i jo crec ho ha demostrat des de la coherència amb les polítiques pactades i des de les reclamacions que hem fet davant el Govern d'Espanya en el que fa referència al règim especial, al transport, al finançament, tot el que vostè vulgui, hi ha convicció clara de cap on hem d'anar i jo crec que aquesta és una de les bondats d'aquesta legislatura, del Govern i dels partits que li donen

suport, la capacitat d'entendre cap on volem anar. I per això hem pogut avançar també, si un no es marca límits o plantejaments de cap on vols anar és difícil poder aconseguir aquestes metes.

Vostè deia una cosa molt clara i jo la compartesc, no podem fallar a la comunitat educativa ni als ciutadans d'aquestes Illes, i la comunitat educativa va donar una lliçó impagable durant la passada legislatura. Jo, sincerament, crec que no li fallam, crec que s'ha fet una feina immensa, immensa, des de la Conselleria d'Educació i evidentment gràcies també a la comunitat educativa la qual ha estat disposada a acceptar aquest debat, aquestes millores dins les escoles i entendre també la realitat d'on veníem, i veníem de 775 milions d'euros invertits en educació i d'una situació de crispació mai vista i que, per tant, hem pogut rompre allò que era molt important per parlar d'innovació pedagògica, de debat pedagògic, de com anam a l'èxit escolar, de com lluitam contra l'abandonament escolar, de com lluitam contra el fracàs escolar i en aquesta línia fem feina amb la comunitat educativa.

I és clar, evidentment, jo, com vostè, pens que és molt bo que s'arribi al pacte educatiu a la comissió del Parlament de les Illes Balears i és molt bo poder tenir la llei educativa, de l'avantprojecte que prepara la Conselleria d'Educació, i en aquesta línia estic convençuda que junts, Sr. Martí, seguirem fent feina.

En tot el que fa referència al debat pressupostari ho deixarem per al debat pressupostari i evidentment cada grup intentarà millorar-los des d'una llei que pugui plantejar el Govern de les Illes Balears. Nosaltres som coherents amb el que diguérem amb el que ens comprometérem amb la comunitat educativa i per això explicam el 19 aquests mil milions en educació i formació, que, evidentment, debatrem en el Parlament de les Illes Balears i que aporta per primera vegada, per primera vegada no, que aporta d'una forma clara aquest any un augment molt important en pressupost de 0 a 3 anys, que aquesta legislatura ja és la legislatura que més s'ha invertit en 0-3, això ja ho duem fet, aquests tres anys són 5 milions d'euros més que cap altra legislatura de la història amb doblers propis de la comunitat autònoma de les Illes Balears, desgraciadament ara no hi podem sumar ni un euro del Govern d'Espanya a aquesta etapa que per a nosaltres és educativa, que esperem que la puguem tornar sumar aviat i que en el pressupost de l'any 2019 volem fer un esforç important.

Perquè, efectivament, l'etapa del 0-3 anys és una etapa educativa perquè hi ha hagut un gran moviment social a favor d'aquesta reclamació i perquè els grups que donam suport al govern i els que formam el govern hi creiem fermament i ara la possibilitat pressupostària ens dóna la possibilitat, valgui la redundància, de poder fer efectives aquestes inversions. I a més a això hi afegim les deduccions fiscals que explicava ahir per a les famílies, per poder desgravar fins a 600 euros d'aquelles despeses que fan referència als infants, no només de 0 a 3, sinó de 0 a 6 anys, que això també ajuda a la conciliació. I recordar que això són 28.600 nins i nines de les

nostres Illes i per tant crec que és una dada absolutament important.

Vostè deia, em de seguir treballant sobre la fiscalitat, la fiscalitat deia vostè i, en general, sobre el model fiscal de la nostra comunitat autònoma i sobretot l'estatal, crec que avui tenim una bona notícia perquè la ministra de Transició Energètica ha anunciat la suspensió de l'impost del sol, que tantes vegades hem criticat des d'aquesta cambra parlamentària...

(Alguns aplaudiments)

..., i que això, l'eliminació, la congelació d'aquest 7% de l'impost de la generació elèctrica ajudarà a abaratir el preu de la llum, del qual avui també debatíem amb altres portaveus parlamentaris. I és veritat, nosaltres hem apostat per crear un impost nou en aquestes illes, un impost que vostè deia, i jo n'estic convençuda que ha nascut per quedar-se aquesta vegada sí, perquè ni tan sols el PP no s'atreveix ja a criticar-los, de fet ja proposa la seva continuïtat clarament, i per tant això és un bon canvi també del Partit Popular i és una bona notícia per a aquestes illes. Tenim un impost que es gestiona bé, que no té cap contestació social, que efectivament dóna aquest plus de modernitat d'unes illes que demanen al turista solidaritat per tenir un paisatge acurat, per tenir un medi ambient acurat, per apostar per la cultura, per la gastronomia, pels productes típics de les Illes, per l'habitatges, per tantes i tantes coses que té com a finalitat l'impost de turisme sostenible, que ja en aquesta legislatura ha reportat 204 milions d'euros i que en aquesta línia seguirem treballant; que si no s'hagués aturat l'antiga ecotaxa, doncs ara ja ens trobaríem en unes condicions diferents, desgraciadament el PP sempre arriba tard per tot.

També ha parlat de la televisió pública de les nostres Illes i evidentment jo estic d'acord amb vostè, varem quedar que el model audiovisual es debatria en aquest Parlament i en aquest Parlament s'ha de debatre, perquè crec que també és important haver acotat els termes de com entenem la democràcia, de com entenem la separació de poders i és important també que haguem donat la independència que pertoca a un mitjà de comunicació pública, que només sempre quan governa la dreta està absolutament controlat políticament i partidistament, i aquest no és el nostre model, el nostre model és defensar una televisió pública independent, gestionada per professionals, amb continguts solvents i rigorosos i amb unes funcions molt bàsiques, que són evidentment el suport a una informació veraç i plural, que ens marca la Constitució que s'ha de donar i que moltes vegades no existeix així, des de la independència política; entendre que tenim una llengua pròpia, per tant és una eina fonamental per a la normalització lingüística; entendre que som quatre illes i això fa país, i això sí que crea lligams entre les quatre illes; i entendre també que és una forma de donar suport a totes les nostres empreses audiovisuals, que són moltes i a tot el sector aquest que tecnològicament és molt avançat i és molt important donar-li suport.

A partir d'aquí, el model audiovisual sí que quedarem que seria debat del Parlament de les Illes Balears i que el Govern

mantendria aquesta neutralitat, que no manca d'opinió, que la té i la representa evidentment a través dels grups polítics que també fan la feina en aquest Parlament de les Illes Balears i que també ens representen al Govern de les Illes Balears.

I els reptes de futur, vostè els explicava respecte del desenvolupament de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i la policia autonòmica i sí, hi ha reptes en el model institucional, en les competències que haurem d'assumir com a comunitat autònoma amb aquest orgull de sentir-nos que volem decidir més coses de cada vegada i poder aplicar més les polítiques des d'aquí, també amb el plantejament de més autonomia financera, més corresponsabilitat fiscal a l'hora de defensar un sistema de finançament autonòmic per a aquestes illes, i també evidentment amb els necessaris canvis institucionals a nivell espanyol, que necessitaríem també després de quaranta anys una reforma de la Constitució Espanyola i tal vegada després de més de deu anys també una reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, però alguna cosa hem de deixar per al pròxima legislatura, Sr. Martí.

Convindrà amb mi que no tot ho podem abraçar en aquesta legislatura, que hem anat a la urgència, hem transformat realitats socials molt dures per a molta gent, hem estat capaços d'empènyer una diversificació econòmica, d'intentar fer feina amb sectors econòmics emergents, de fer feina pensant en els treballadors i treballadores d'aquestes illes, de millorar l'educació, de millorar tots els serveis públics i en aquesta línia, Sr. Martí, estic convençuda que seguirem treballant molts d'anys.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Grup Parlamentari Mixt s'ha dividit el temps amb un torn de dotze minuts i tres de sis minuts. Per tant, passam a la primera intervenció que és del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

President, senyores i senyors diputats. Bones tardes, presidenta, comprenc que deu estar un poc cansada, però farem la darrera o la penúltima intervenció, permeti'm que comenci fent un poc d'història. En el seu discurs d'investidura, vostè va posar molt d'èmfasi en una sèrie de qüestions, quasi totes per contrast amb el govern anterior. De fet, vostè ha governat sempre en aquest sentit en negatiu per oposició al Partit Popular, supòs que s'hi deu sentir més còmode. Idò bé, entre aquests pilars argumentals d'aquell discurs d'investidura hi havia un concepte, el de la transparència. Si revisa el seu discurs veurà que la paraula surt citada unes quantes vegades en relació amb una conselleria que havia de dur aquest nom en aquell moment i en relació amb una llei que també l'havia de dur.

I què ha passat? Idò que a hores d'ara ni tenim conselleria de transparència ni tenim llei de transparència, i això, com a mínim, permeti'm que digui que és un fracàs quan ja som a punt d'acabar la legislatura.

Em dirà que després de les (...) del cas contractes dels seus socis de govern, deixar en les seves mans una matèria tan delicada com aquesta hauria estat probablement una insensatesa, una irresponsabilitat, no li ho neg, però el cert és que ens vàrem quedar sense una conselleria digna d'aquest nom. Ja sé que va anar a parar a una altra conselleria, però com a mínim no amb el mateix nivell.

I quant a la llei de transparència, que jo sàpiga, no existeix ni se l'espera en aquest moment, i això darrer té remei jo ja li puc dir, n'hi ha prou que indiqui als grups que donen suport al seu govern que votin a favor de la proposició de llei de transparència que Ciutadans va registrar en aquesta cambra la primavera passada. Nosaltres estarem encantats de rebre aquest suport.

Miri, presidenta, si he començat per aquest assumpte, un assumpte al qual vostè també va referir-se l'any passat, per cert, en aquest mateix debat quan va presumir de tenir un govern transparent i obert i que al discurs d'ahir, en canvi, curiosament no va merèixer ni una sola frase, ni una sola, li ho repetesc, si he començat per aquí -deia- és perquè aquest assumpte a mi com a mínim em sembla fonamental, els ciutadans espanyols, vostè ho sap, col·loquen la corrupció al segon lloc dels seus principals problemes i just darrere ve la classe política. Per tant, és inevitable fer una correlació entre aquests dos conceptes. Se suposa que els que han de resoldre aquests problemes, és a dir, els mateixos polítics, són el tercer i principal problema segons els ciutadans espanyols i crec que els balears, en tant que ciutadans espanyols, no deuen estar molt lluny d'aquesta mateixa apreciació.

Ja comprendrà que allò de la setmana passada, per exemple, amb el màster de la ministra i la tesi del president del Govern, no ajuda gaire a dissipar aquesta percepció, tenir una ministra, que ja exministra, i un president, encara president, que han mentit i han perpetrat un plagi en uns treballs acadèmics que han volgut ocultar...

(Remor de veus)

... és el pitjor que ens pot passar en aquest sentit.

Figurin-se, el Partit Socialista, a més, vostès que fa dècades que ens donen lliçons d'honestedat a tots, i justament els ha passat això.

També li diré que el Partit Popular, evidentment, no es queda enrere en això, i no fa falta que li recordi que hi ha una expresidenta de comunitat autònoma que va haver de dimitir per raons semblants i un president del partit que està en aquest moment amb una sospita judicial...

(Remor de veus)

... per motius que tenen a veure igualment amb la transparència.

Ara bé, quin trist cònsol, no?, haver-se de consolar amb les misèries dels altres.

Al llarg de la legislatura, Sra. Armengol, vostè i el seu partit han tengut múltiples ocasions de demostrar que no tenen res a amagar, per exemple, quan Ciutadans va demanar la creació d'una comissió d'investigació que analitzàs l'esfondrament de Sa Nostra, hi varen votar en contra, supòs que se'n recorda. I ara, arran d'aquestes novetats relatives a Son Bordoy, novetats tristes, l'hem tornada demanar aquesta comissió. Jo esper que si no tenen res a amagar hi votaran a favor aquesta vegada.

Però la transparència també comporta que el seu govern faci públics d'una vegada, duim tota la legislatura reclamant-ho, els ingressos recaptats amb el cànon de sanejament de l'aigua. Això també és transparència, sobretot ara que vostè i els seus eludeixen a la falta d'infraestructures i de finançament per justificar no haver afrontat el desastre mediambiental i el deteriorament de la imatge turística que suposen els reiterats abocaments d'aigües residuals a tota Balears, a Mallorca, a Menorca i a Eivissa.

I la transparència també comporta que sapiguem tots els ciutadans quin és l'estat d'execució dels projectes finançats amb l'impost del turisme sostenible, ens van fent passar amb cançons en aquest tema, però encara no ho sabem. I també quants d'alts càrrecs de la CAIB, per exemple, i del sector instrumental tenen un certificat de coneixement de la llengua catalana. Fa mig any que ho vàrem demanar al Govern i de moment cap resposta, fins i tot hem demanat empara a la Mesa del Parlament, empara que em consta que se li ha fet arribar, però el seu govern, transparent i obert, li ho record, és incapaç de respondre.

Creu de veres, Sra. Presidenta, que es pot exigir als funcionaris i als professionals del sistema públic de salut el que els mateixos alts càrrecs del Govern no són capaços d'acreditar? No li sembla que l'exemplaritat hauria de ser un valor i un principi incontestable del seu govern?

És clar que la transparència no és el seu fort, presidenta, i crec que no ho ha estat mai, amb franquesa.

I ja que parlem de salut, deixi'm que li recordi algunes de les promeses incomplides pel seu govern. A hores d'ara, vostè mateixa ho ha sentit a dir, no tenim encara el Decret de garantia de demora, ja sé que el tendrem tot d'una, però cada any en aquest debat el tendrem tot d'una, per tant, jo he de pensar que se'ls acaba el temps i no tenc per què creure que efectivament el tendrem.

I què se n'ha fet, per exemple, del Defensor de l'usuari de l'ib-salut, que vostès també han promès i repromès aquí mateix, i fins i tot han votat a favor d'una determinada proposta de resolució, com les que presentarem d'aquí a molt poc? No se sap.

I aquest nou Son Dureta, molt bé, d'acord, d'aquí a poc l'esbucarem, però no està ni tan sols esbucat. Per tant, difícilment està començat, com vostès han promès.

El que em du a parlar d'un altre pla, d'un pla fracassat, el d'infraestructures educatives. Les Balears -ja li ho han recordat- tenen 116 barracons a dia d'avui, o per ventura s'estima més el Sr. Conseller que els anomeni aules modulars, eh?, més igual, fins i tot podem arribar a un entremig, els podem anomenar barracons modulars, d'aquesta manera és més fàcil encara modular i relativitzar el que això significa.

Quantes escoles ha inaugurat en aquests quatre anys? Una escola. En canvi, els barracons modulars han crescut com bolets. El Partit Popular els en va deixar quasi un centenar, vostès varen prometre reduir-los en un 70% i ara en tenim 116, un èxit modular, presidenta, enhorabona.

I ja que parlem d'educació li he de confessar que m'estranya que no es referís en el seu discurs al percentatge d'abandonament escolar d'aquesta comunitat.

Miri, que no es referís a la imposició de la immersió lingüística obligatòria a l'escola pública això ho entenc, perquè a vostè li deu semblar normal que la majoria dels nostres nins i joves no puguin estudiar en la seva llengua materna, que vés per on!, a més, és la llengua oficial de l'Estat, fins i tot li deu semblar normal que s'hagin donat casos d'adoctrinament a determinats centre docents, com va reconèixer el Defensor del Poble. Ara bé, que no fes al·lusió al percentatge d'abandonament escolar d'aquesta comunitat em sembla, què vol que li digui, una desconsideració cap als ciutadans i evidentment cap a la realitat mateixa. Li record, com a mínim un de cada quatre joves balears d'entre 18 i 24 anys han deixat d'estudiar, presidenta, i molts ni tan sols tenen l'ESO. Tenim un rècord, idò, som la pitjor comunitat autònoma, pitjor i tot que Ceuta i Melilla, que ni tan sols són comunitats autònomes.

Ahir vostè ens deia que aquest govern aposta pels joves i per la qualitat i per la modernitat i pel progrés i per no sé quantes coses més, totes fantàstiques i que totes les hi compraríem, evidentment amb molt de gust i les li compram amb molt de gust, ara, amb aquest percentatge d'abandonament escolar, amb aquest percentatge d'abandonament escolar podem apostar realment pels joves? I amb els resultats, a més, que aquests joves obtenen a les proves PISA podem apostar per ells? Ja sé que hi ha excepcions, ja sé que tenim joves realment ben formats, però, és clar, ens hem de referir al conjunt i ens hem de referir, evidentment, a la mitjana, i d'aquesta manera la situació no és una situació gens optimista.

Ja que tractam de números la vull felicitar per la rebaixa de l'impost de transmissions patrimonials, segur que això ajudarà molts de ciutadans, joves o no tan joves, a emprendre l'aventura de comprar-se un pis. Ara, també li he de dir que s'ha quedat curta, presidenta, que hauríem pogut anar una mica més enllà en aquesta rebaixa d'imposts i en concret en tot allò que té a veure amb aquest tram autonòmic de l'IRPF on estam per sota, mínim fins al 60.000 de la mitjana de les comunitats

autònomes i evidentment no ens costaria gens d'equiparar-nos, com a mínim, amb aquesta mitjana.

I hem de parlar, clar, dels dos grans reptes relacionats amb el finançament d'aquesta comunitat, bé, d'un dels dos hi ha ben poc a dir, l'actual govern espanyol ha renunciat a abordar la reforma del finançament autonòmic dins la present legislatura i s'ha situat d'aquesta manera en la mateixa línia del seu antecessor, aquests set anys que vostè al llarg d'ahir i d'avui ha anat repetint tantes vegades.

De totes maneres ja ho veu, eh!, tants de viatges a Madrid i realment, en aquest cas que comanden els seus, no se'n surt. De totes maneres esper, i li dic amb tota sinceritat, que aquest règim especial tenguí més èxit. Ahir ens anunciava que en el mes de novembre ja hauran arribat a un acord i a un acord satisfactori, tant de bo, eh! De totes maneres permeti'm que li digui que aquest anunci del doctor Sánchez, basat en el suport de populistes independentistes, jo francament no tenc gens clar que segueixi sent vàlid d'aquí un parell de mesos, però en fi, tant de bo m'equivoqui també.

Per altra part, presidenta, el seu discurs d'ahir contenia una sèrie de qüestions que no sé molt bé si qualificar de mitges veritats o, clar i llampanat, de certes mentides. Què és això de presumir d'oposicions, per exemple, quan tenen com a origen un acord, i vostè ho sap perfectament, entre el Govern de l'Estat i els sindicats? Acord que després cada comunitat autònoma, evidentment, gestiona en aplicació de les seves competències. El seu govern en aquestes oposicions s'ha limitat, evidentment, a convocar-les i a organitzar-les i de manera, de vegades, si vol que li ho digui, prou deficient. I si no parli amb la seva consellera d'Administracions Públiques, que veig que ara no és aquí, que li explicarà el trist destí d'aquests gairebé 400 aprovats a les oposicions, en el cos auxiliar d'administració de la CAIB, que hauran de repetir la prova per la incompetència de qui la va preparar i gestionar.

Què és això de presentar la llei agrària com una proposta consensuada amb el sector quan resulta que la llei té la majoria del sector en contra? Què és això de presumir de la naturalesa d'una manera genèrica quan resulta que segons ICOMOS la Serra de Tramuntana es troba en semi abandonada i fins i tot pot perdre de resultes d'això la distinció de Patrimoni de la Humanitat? Què és això de presumir d'haver convertit Es Trenc en un parc natural quan per culpa d'això està més brut que mai? Què és això de vanagloriar-se de la transformació del model turístic i com de bé funciona aquest sector quan resulta que vostè ha estat incapaç de sortir en defensa del turisme cada vegada que l'independentisme pancatalanista ha desplegat el seu vandalisme xenòfob pels carrers i platges de Palma?

(Remor de veus)

Perdoni, vandalisme xenòfob, exactament és així com s'ha de qualificar.

I li recoman, li recoman, si m'ho permet, que vagi alerta amb la contaminació que exerceix la situació política de

Catalunya respecte de les Balears, li pos un exemple a l'àmbit econòmic: la inversió estrangera entre juliol i octubre del 2007 va caure un 88%, entre juliol i octubre de 2016, supòs que sap qui és aquest període, i de... de 2017, perdó, i de 2017 a 2016 va caure un 45%, és a dir, 252 milions manco dels que hi havia l'any anterior. I si miram la inversió estrangera també en I+D+I aquesta va passar d'11 milions el 2016 a 68.000 el 2017. Són tendències preocupants, hi estarà d'acord, no?

Hi ha moltes més coses que m'agradaria dir-li en relació amb el seu discurs i en general amb el seu govern al llarg d'aquesta legislatura, però el temps de què dispos desgraciadament no m'ho permet, però hi ha un fragment del seu discurs que no puc estar-me de comentar, com a mínim un poc més a fons, vostè va presumir ahir de rigor en la gestió dels doblers públics i ho va fer emparant-se en la reducció d'enguany del deute públic per primera vegada en més d'una dècada, crec que va dir textualment. Aquesta és l'obligació de tot govern, en efecte, anar reduint el deute i jo, com és natural, la felicit per això, tot i que també em veig obligat a recordar-li que aquest deute actual continua sent superior que el que va trobar vostè l'any 2015. És a dir, que en termes de legislatura estam per sobre. Ara bé, en tot cas tot indica que això d'aquest any ha estat una excepció i això és el que a mi em preocupa, l'altre dia jo li demanava a la consellera justament si de cara a l'any que ve...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, per favor, vagi acabant.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... tendríem també -acabaré tot d'una, Sr. President- si de cara a l'any que ve tendríem també una reducció d'aquest deute i em va dir que en això no podia dir-me absolutament res. Em tem que evidentment no em podia absolutament res perquè aquest superàvit possible, suposant que existeixi, està perfectament ja destinat i pressupostat a la campanya electoral que ens espera. En tot cas això és una pena.

Ja per acabar, permeti'm un consell, el pròxim pic que hagi de pronunciar un discurs demani a qualche informàtic que el passi abans per un software d'aquests que detecten possibles plagis, no em malentengui, ja sé que les paraules són totes seves, que no ha plagiat ningú, però en tot cas sí que podem parlar d'autoplagi al llarg del text, ni que sigui per les repeticions que vàrem escoltar tots plegats, eh?.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

En tot cas, estic segur que els que tinguin l'ocasió d'escoltar el seu nou discurs, sigui en aquest àmbit o en un altre, això li agrairan.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Consuelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Tot just abans de pujar a la fi he estat capaç de contenir el riure, de què parla aquesta?, deu pensar vostè. Jo li ho explico: del riure que provoca que vostè parli d'acords i col·laboracions o que necessitava a tothom sense excepció perquè a la fi vostè tan sols necessita aquells que només coneixen una frase: "sí, bwana". Vostè necessita l'acord i col·laboració de gent amb el sentit crític atrofiat, veig que uns quants ni hi són ni tan sols. D'aquí el meu riure, perquè tanmateix si sabem cap exemple de quelcom al llarg que duim de legislatura ha estat del sectarisme i la prepotència a l'hora de fer les lleis.

Bé, tenc poc temps, he d'anar per tema. Habitatge, està bé això que ara que anam al fi de la legislatura descobrim que calen més habitatges públics perquè, no s'equivoquin, els resultats en polítiques d'habitatge del seu govern són iguals a zero. Pot ser el seu pla sigui bo, però la gent està cansada dels seus plans, del seu bla, bla i del seu farem, farem, farem, el que la gent vol quan s'entra a l'última part de la legislatura són realitats, Sra. Armengol. Vostè hauria de ser aquí no parlant dels millors plans sinó parlant dels millors resultats.

Un dels conceptes que sí he entès és el de la fàbrica d'oportunitats que vostè ha esmentat perquè és indubtable que han fet del seu govern una fàbrica d'oportunistes, no d'oportunitats, innovant en l'excés legislatiu a costa moltes vegades de lleis buides, mal preparades, sotmeses a múltiples rectificacions i aprofitades, amb clar frau de llei per passar a la ciutadania modificacions per la porta de darrera o ofegant iniciatives, com l'Oficina anticorrupció abans que neixi.

I que dir dels seus rècords? Rècord d'ocupació, molt bé, però de quina ocupació? Una ocupació inestable, mal pagada, mileurista quan hi ha sort.

I continuarem amb la llista d'espera de sanitat i dependència. Les xifres estan manipulades ja que no compten tothom, la ciutadania no percep que s'hagi avançat tant com diuen, probablement perquè el que diuen no és cert, i estic molt contenta amb què llevin el copagament sanitari per a tothom, inclosos, m'agradaria, els malalts crònics, i no discriminin per favor. Quant a les llistes d'espera, Sra. Consellera, les ressonàncies es torben de vuit a dotze mesos i si no ho creu, si creu que és mentida telefonam ara mateix i li demostraré.

Quant a les escoltes, és cert que ha baixat la conflictivitat, molt bé. Però i els barracons? Aquells barracons que, segons els acords pel canvi, havien de desaparèixer, no és que hagin desaparegut, és que segueixen i el que és pitjor, creixen de cada vegada més.

Quant a la dependència i a les residències, quantes noves n'han començades? Quantes estaran acabades al final de legislatura? M'agradaria saber si n'hi haurà alguna de nova acabada abans que acabi la legislatura.

Els rècords són en sinistralitat laboral, en fracàs i abandonament escolar, les pensions les més baixes de la mitjana nacional, lloguers els més cars, així com el preu de l'habitatge que amb el llinar que han posat vostès poques ajudes donaran. Una cistella de la compra de les més cares i rècord absolut a fer autopistes innecessàries, amb la destrucció del territori que això comporta.

Vostè i el seu govern s'han passat tres anys dormisquejant, el primer any fent plans, el segon any fent plans i el tercer any me l'imagin a vostè demanant lleis, vull lleis, a tots els seus consellers fent lleis, perquè ha d'arribar a les eleccions amb la motxilla mediàtica plena, veritat?

Han gaudit vostès d'un dels períodes econòmics més positius dels últims anys, no els trauré tots els mèrits, igual un 2% és gràcies a vostès, però quin resultat tenim per a la gent? Ben poc, perquè s'han adormit en la gestió, el somni de l'autocomplaença.

Presumeix molt de la seva renda social garantida, una renda que ni tan sols arriba al llinar de la pobresa, reconegut per la Unió Europea.

Quant al REB, aquest que vostè tant promet, no ha de ser una recopilació d'allò que ja gaudim, com és del descompte de residents, es tracta d'aconseguir veritables compensacions pels efectes de la nostra insularitat. De moment és una negociació on no sabem què posen sobre la taula, obscura, falta de transparència.

No hem sentit res de demanar la condonació del deute, imagin que no s'han atrevit ni a insinuar-ho a Madrid, ara hi ha el seu cap.

Sra. Armengol, la vull felicitar per la seva incursió en la poesia floral, i he de dir-li que tinc tant clar que cada arbre, cada cala, cada herbeta de posidònia és part del que som que m'empeguessc de veure com deixen vostès que la merda inundi aquests espais, no escometent les inversions que tant urgentment necessiten o posant els mitjans per aconseguir que s'acompleixin les lleis que vostès mateixos redacten. Així, creen parcs naturals, però pel camí s'obliden que després caldrà mantenir-los, ara i per a sempre, com les finques o com qualsevol altra inversió que facin; rebem el bé, però també rebem el compromís de mantenir-ho perfectament per al futur, això vostès no ho tenen present.

Per una altra banda, com es menja que aquest estiu s'hagin frenat el màxim de càrregues del turisme i al mateix temps tenguem la millor dada d'arribada de turistes, com ha dit vostè, i com que no podré replicar, a la pàgina 10 del seu discurs, no troba una mica contradictori que en escoles pugin i baixin al mateix a gust del consumidor? No caigui en la trampa de les

xifres, Sra. Armengol, perquè si no es produeixen aquestes contradiccions.

Sra. Armengol, jo crec que a voltes ha perdut la vergonya, com pot dir vostè que no pot permetre que els nostres petits i mitjans comerços siguin arrossegats pels gegants i després no faci res perquè els gegants del transport arrosseguin les petites i mitjanes empreses del transport pròpies de les Balears, com han fet gràcies al seu concurs homogeneïtzador, no ho entenc.

I jo li diré la frase completa de n'Emma Goldman: "Als agosarats pertany el futur i quan no podem seguir somniant morim". Vostès tan sols pensen en somniar i en morir, perquè d'agosarat en són ben poc, les seves polítiques continuen essent convencionals i diferents d'altres polítiques tan sols en la façana.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, intervenció del Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, president, i bona tarda a tothom. Ahir vàrem poder escoltar un discurs per somniar que ens traslladava a l'any 2050, ple d'optimisme i de promeses, amb poca autocrítica. Sincerament, Sra. Presidenta, Sra. Armengol, és obvi que aquest govern ha mostrat sensibilitat per a determinats temes i s'han aconseguit revertir algunes de les retallades del Partit Popular, però queda molt per fer amb els problemes que avui en dia pateix la ciutadania, avui ho ha reconegut, ahir no va fer cap autocrítica respecte d'això.

Moltes paraules, moltes lleis, molts decrets aprovats que queden en paper banyat perquè el seu partit i la resta de partits que la suporten són incapaços d'aplicar-los. Crida poderosament l'atenció que ahir no va fer cap comentari als acords pel canvi, avui sí que ho ha fet, vostè és presidenta perquè determinats grups parlamentaris us hi varen fer.

Sobre les qüestions o els temes dels quals puc parlar, doncs el primer, i per a mi sí que és i per a moltíssima de gent, l'educació. Sra. Armengol, arriba tres anys tard, perquè en el seu moment, el 2015, la comunitat educativa li demanava mil milions d'euros per començar a parlar realment d'un pressupost digne en educació, però vostè avui menteix o diu mitja veritat perquè només parla d'educació i formació. Sra. Armengol, congelat, vostè i els senyors del Partit Popular, portem una dècada amb el 3% del PIB congelat, Illes per un Pacte demana un 6%, per tant és el doble del que avui per avui tenim a la nostra responsabilitat, seva i del Partit Popular.

Continuem. Què puc dir, Sra. Armengol, sobre les infraestructures? Patim un dèficit històric a les nostres illes, i bé, els barracons, 70% de reducció als barracons. Una de les mentides que a més a més varen negociar i que a la fi no es

materialitzarà, i no em puc oblidar, com no, de centres educatius com a Caimari i a Campos que porten anys reclamant-los.

I què li puc dir sobre les Pitiüses? Una vergonya i un escàndol, gràcies a vostès i al Partit Popular. Tancarem aquesta legislatura sense cap nou centre a les Pitiüses, ni a Eivissa ni a Formentera, Ses Planes ha estat diversos mesos o quasi dos anys a la Comissió de Medi Ambient esperant poder tenir el projecte. Avui, senyors del Partit Popular, l'escola de Santa Eulària futura, encara tenim terrenys o no? És responsabilitat dels ajuntaments, per una banda, i també, com no, del Govern.

Promeses a Eivissa, l'escola d'idiomes o que en el seu moment ja el Sr. Xico Tarrés va prometre que anava a Sa Coma, acabarà aquesta legislatura amb un altre incompliment respecte d'això, perquè això va ser una promesa del Sr. Conseller.

L'escola d'arts, completament ignorada i menyspreada, i no només va per a vostè, Sra. Armengol, aquesta qüestió que dic sobre les infraestructures, sinó també per al Partit Popular.

Però sí que ha prioritzat l'Escola d'Hoteleria a Eivissa, 9 milions d'euros, 9 milions d'euros que es gastaran en la infraestructura quan tenim nens i nenes a barracons.

Qüestions, l'FP completament a les Pitiüses *ni se le ha visto ni se le espera*, no podem instar (...) més oferta ni més centres perquè no tenim la possibilitat.

Obres majors sense fer, què dir? I tot això que tenim doncs provoca unes ràtios inassumibles, Sra. Armengol, i ho dic des d'una tristor molt però molt clara.

I recordar també, que ho vaig dir l'altre dia, el 0,25% del pressupost del 2019, torn repetir, 0,25%, anirà a infraestructures educatives, això és el que hi dedica aquest govern enguany.

II'etapa 0-3 serà un acord més que no es farà, després del que hem vist dels dos acords que vàrem firmar amb Podem.

I per últim, com ja ha comentat el Sr. Nel Martí, pacte social educatiu, també ho havia fet aquest matí, tenim un deute amb la societat i la comunitat educativa, que ara acabarà aquesta legislatura sense llei educativa, possiblement, i sense que aquest acord social es materialitzi en mesures reals. Per tant, demano que ho faci.

Qüestions importants, model econòmic, Sra. Armengol, cicle econòmic i millor, aquest cercle fàbrica d'oportunitats, fins on podem créixer les nostres Illes? Sense límits no hi ha futur.

De veritat, la innovació, vostè parlava de la innovació i la diversificació, sembla que s'ho quedarà tot Mallorca, perquè a les Pitiüses no arriba res, esperam encara tenir la possibilitat

d'una oficina (...), però bé, aquí tenim... ja el seu director general ja es va dedicar a l'*Económico* a vendre totes les bondats, zero euros per a Eivissa i Formentera en el tema d'innovació, recerca, desenvolupament i innovació.

Qüestions importants, diversificar el model econòmic de les Illes, serà aquí, perquè a la resta em sembla que cada vegada les dades canten i és una dependència absoluta de la qüestió del turisme.

Tercer, i molt important, on queda el concepte que des de Podem varem parlar d'emergència d'habitatge? Sembla ser que els meus excompanys ho han oblidat completament i ha estat un miratge absolut. Tenim un problema molt greu a l'illa d'Eivissa, a Formentera, a Palma i a la resta, és una qüestió, ho tornem dir, que és qüestió històrica, com s'ha comentat, responsables des del Govern central fins a arribar als ajuntaments perquè no hi han destinat sol públic i doblers. L'ànimo a fer-ho.

Interessant la rebaixa d'imposts per la compra de 200.000 euros, però a Eivissa em sembla que no ens dona ni per a pipes, i perdoni que ho digui, però és una realitat. Balears continua essent notícia...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, vagi acabant, per favor.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... -sí, Sr. President-, Balears continua essent notícia pels preus completament inaccessibles en la compra i venda.

Mobilitat, dotació insuficient i tot només parlem de tren, metro, tramvia, Palma i Mallorca, la resta d'illes, com que els varen traspasar les competències, sembla ser que no existim, completament dotació insuficient.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

I a més a més tenim -ja acabo, Sr. President, en aquest torn-, i el tema del SETI, que diria respecte d'això que tant per culpa del Partit Popular, com dels seus, encara no han pogut...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, té després la rèplica, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, passam al torn d'intervenció de la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, buenas tardes a todos. Sra. Presidenta, en primer lugar, quisiera recordarle que yo la voté como presidenta y la voté convencida de que era la mejor presidenta que podíamos tener y participé de las negociaciones y de los acuerdos por el cambio. Sin embargo, a estar alturas esperaba menos autocomplacencia, mayor capacidad de autocrítica, una suerte de rendición de cuentas que pudieran renovar la confianza de la ciudadanía y no más anuncios de futuro en clave electoralista. Esperaba un tiempo presente donde la gente no llega a final de mes porque los sueldos no les bastan, donde la burbuja del alquiler los asfixia y la carencia de alternativas habitacionales los obliga a marcharse de nuestras islas.

El discurso triunfalista de ayer, Sra. Presidenta, se aleja de la ciudadanía, de sus problemas, de su padecer, del sentir general de los de abajo. Le reconozco que este gobierno ha tenido la capacidad de ilusionar a la mayoría progresista de la cámara, de iniciar medidas y poner sobre la mesa leyes que antes del 2015 eran impensables, y le doy las gracias por su talante, por el aire dialogante y de apertura de un gobierno que, además, le ha dado a la mujer un lugar predominante en la política, algo que tanta falta hacía.

Soy consciente de que cumplir con profundidad y calado uno solo de los puntos de los acuerdos por el cambio es muy difícil, *és clar que sí*, por ejemplo la puesta en marcha de un plan contra los desahucios, una renta básica progresiva, el plan de lucha contra la pobreza, el rescate energético, reducir los conciertos sanitarios con la privada, que somos la comunidad que más conciertos acumula, mejorar y aumentar los servicios sociales o construir viviendas de protección oficial necesarias, son todas acciones complicadas pero aún a día de hoy son urgentes y muy necesarias.

Como lo es también acabar con la burbuja del alquiler e impedir la gentrificación de los barrios. En ocasiones he tachado algunas leyes aquí promulgadas de derecho líquido, tan líquido que hace que no tengamos un gobierno sólido, progresista sí, pero ciertamente volátil. Por suerte, no ha tenido oposición y cuando el PP presenta enmiendas por ustedes y ustedes se alejan de un guión específicamente de izquierdas nadie les aprieta lo suficiente en ese sentido, cuando ese debería haber sido el papel de quienes les dan sostén al Gobierno.

Más papistas que el Papa, sus socios del cambio le han dejado o no hacer a sus anchas, al punto que son más triunfalistas que el propio PSIB. Si estos acuerdos, Sra. Presidenta, hubieran llegado a término en los puntos fundamentales y de transcendencia, con un calado importante en los barrios populares de Palma, no estarían creciendo Ciudadanos y Vox a la velocidad que lo hacen. Yo creí en la

llamada nueva política, esperaba que un govern del cambio trajera eficacia, eficiencia, equidad y sostenibilidad, Sra. Presidenta, estas eran las notas que esperaba de este gobierno del cambio, que ha terminado siendo el gobierno del café para todos.

Decía Jorge Luís Borges que elegir una cosa es renunciar a todo lo demás, no se puede contentar a todo el mundo, Sra. Presidenta, no se puede hablar del éxito de unas cifras de turismo masificador y depredador, mientras queremos ser los más ecologistas; no se puede ser superdesarrollistas y superconservacionistas a la par; no se puede hablar de calidad del turismo, porque sube un 9% el gasto por turista, si no suben los sueldos en la misma proporción; no se puede, Sra. Presidenta, vender las victorias de la clase trabajadora en la Mesa de negociación de los agentes sociales porque no las regula esta cámara y, sin embargo, no se insta al Gobierno de Pedro Sánchez a derogar la reforma laboral, que eso sí que lo puede instar esta cámara.

No se puede hablar de aumento de las renovables cuando en Menorca tenemos una central térmica determinada como la noventa más contaminante de seiscientas que hay en Europa; no se puede hablar de protección de la posidonia cuando los vertidos fecales acaban con ella; y no se puede hablar de parkings gratuitos cuando son un rescate a Florentino Pérez, y las clases trabajadoras están infladas a pagar impuestos indirectos y asimétricos, lo que necesitamos es un transporte público de calidad.

En el equilibrio de las políticas está la virtud, gastar más en educación siempre es positivo, hoy los diarios nos avisaban que lo hacemos en un 2,8 más que la media nacional, pero los rankings educativos nos dicen que no siempre gastar más es obtener mejores resultados, se trata de gastar mejor, con especial atención a los colectivos socialmente vulnerables, en sus hijas e hijos para trancar un ciclo de pobreza y marginalidad a la que se ven condenados.

Sra. Presidenta, yo también estoy convencida de que con I+D+I, con más convenios con el CSID y un aumento considerable del presupuesto de la materia podremos salir del estancamiento del modelo de sol y playa.

Ayer pasó de puntillas por cuestiones fundamentales como esos anuncios que han hecho desde la Conselleria de Hacienda de salir a financiarse en los mercados, me preocupa, Sra. Armengol, me preocupa que no quiera ver la deriva que ha tomado este mandato, me preocupa porque no seré yo que le dé a las derechas una oportunidad de gobernar en la próxima legislatura, será la autocomplacencia, la falta de autocrítica, el autoengaño al que se someten y, efectivamente, lo están haciendo todos juntos.

Sra. Armengol, las formas de cómo son las cosas no determinan cómo deberían ser las cosas, permítame que le tome la cita de Michael Sandel, para decirle que las cosas en Menorca no están como deberían estar ni como deberían ser; no puede ser, insisto, estamos con infraestructuras paupérrimas, necesitamos que llegue el tren en el 2018,

Menorca necesita un tren; tenemos colegios, cárceles y centrales térmicas antidiluvianas, repito en el 2018.

Nos ha faltado la diversificación prometida y nos conducen al modelo de balearización y (...) en el que ha caído Mallorca e Ibiza, y déjeme decirle que en Menorca no lo queremos, no queremos ese modelo. Deberían haber escuchado al comité de empresa de Quesería Menorquina, el Govern debería haber intentado una nacionalización o un rescate de esa industria emblemática y no ofrecer un millón y medio más de endeudamiento.

Ayer le escuché incluso hablar del fin del maltrato animal, cuando estamos hartos de ver a los caballos que tiran de las calesas a unos pocos metros de aquí, maltratados y explotados hasta la extenuación, con incidentes en tráfico, como imágenes de caballos tirados en el suelo desangrándose a ojos de todos los turistas, este no es el turismo de calidad que queremos transmitir a los visitantes de nuestras islas.

Aunque nos haya tocado un ciclo económico positivo debido a la coyuntura internacional y del propio Mediterráneo, la izquierda ha de ser realista y no situarse en triunfalismos, Sra. Armengol. Cuando ayer le escuchaba decir que la riqueza es de todos y para todos y que no dejaremos a nadie atrás, sinceramente, tuve que contenerme porque son precisamente políticas de reparto de riqueza lo que no tenemos con la trascendencia y calado que necesitan las clases populares y trabajadoras.

Juntos, Sra. Armengol, sin exclusiones, podemos lograr la sociedad que deseamos y que aquí y ahora, por desgracia, ahora mismo, aun no tenemos.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Passam al torn d'intervenció de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies per les intervencions, el Sr. Pericay començava dient que hem governat en negatiu, que aquesta legislatura ha estat una legislatura de govern a la contra, de fer oposició o de governar comparant amb, no, jo li diré el contrari, crec que ha estat una legislatura de govern en positiu, de govern per a les persones, de polítiques per a les persones, de transformació real de la societat que vivim, de millorar la societat que vivim i sabent encara, i això li ho reconec, Sr. Pericay, que encara queda molt per treballar, que queda molt per fer, que amb una legislatura no es canvien les coses de dalt a baix, ni molt manco, però sí que el rumb ha canviat d'una forma crec que molt clara a totes les àrees.

I crec que és important tornar posar en valor avui capvespre la feina que s'ha fet des del Govern de les Illes Balears perquè érem a un punt..., Sr. Pericay, vostès, la gent de

Ciutadans, en aquell moment no els sentíem opinar molt sobre el que succeïa amb les polítiques del Partit Popular, òbviament; ara bé, els que hi érem i els que lluitàrem contra aquelles polítiques de retallades ideològiques duríssimes, contra aquelles polítiques contra les persones d'aquesta comunitat autònoma, crec que no tenim cap mena de dubte que hi ha hagut un canvi radical durant aquests tres anys i pocs mesos de legislatura respecte de moltíssimes de qüestions. I puc repetir una vegada més, encara que no hagi estat objecte de la seva intervenció, tot el que s'ha fet primer de tot, i gràcies a un acord polític entre les formacions polítiques que representen els ciutadans que els votaren, i les formacions polítiques són les que signaren aquells acords pel canvi, Podem Illes Balears, Partit Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera, gràcies a aquests acords pel canvi signats, gràcies a aquesta fulla de ruta pactada i compartida, gràcies a aquest dibuix de quina comunitat volem i quina volem projectar de futur s'han canviat moltes coses. I efectivament primer anàrem al rescat ciutadà, primer anàrem a la urgència i després anàrem fent feina i hem fet feina durant tota la legislatura en un parell de qüestions i en àrees que vostè també m'explicava.

I evidentment hi ha hagut un canvi monumental i molt fort en tot el que fa referència a la política social, en les polítiques actives d'ocupació, en el que fa referència a la política cultural, en referència a la política de transport públic, de mobilitat, a la política d'habitatge, a la política mediambiental, a la política turística, en tantes i tantes àrees que hem anat... i en tantes polítiques que hem anat explicant durant aquest debat, amb el plantejament d'un model econòmic més diversificat, de no apostar només pel turisme de sol i platja, sinó fer feina per l'allargament de la temporada turística.

Vostè crec que feia referència a la situació econòmica, doncs bé, hem millorat també en aquesta qüestió. El nombre de turistes segueix essent molt elevat, segueix essent rècord en aquesta comunitat autònoma, però el que és important vénen més mesos l'any i tenim la possibilitat d'allargar temporada i que això serveixi de palanca per a altres sectors econòmics que hem anat diversificant i pels quals hem anat apostant.

Feia referència explícita a temes de salut i deia: "Jo no tenc per què creure-la", i és veritat, vostè és lliure de creure el que vulgui. Li puc dir que el Decret de garantia de demora és al Consell Consultiu, això és prou comprovable, i que el mes d'octubre anirà a Consell de Govern. Aquesta és la informació que jo li puc donar.

He explicat en moltes ocasions durant aquest debat als diferents grups parlamentaris que han intervingut que la urgència era que teníem 2.500 persones esperant per a una intervenció quirúrgica, ara són 627, a mi encara em semblen molts. Per tant, en aquesta línia seguim fent feina des del pla de xoc que fem des de la Conselleria de Salut i que el Decret de demora serà realitat el mes d'octubre quan evidentment es pot complir per part del Govern de les Illes Balears.

Igual que vostè diu: "bé, Son Dureta... vostè pensa tirar-ho baix", no, no, és que començarà a esbucar-se el gener, però per començar a esbucar-lo el gener has d'haver fet una feina prèvia, que és el que hem fet: l'acord amb Tresoreria de la Seguretat Social, i en això he de dir que la ministra Báñez ens va donar una mà i va ser capaç de fer feina perquè la Tresoreria de la Seguretat Social ens deixàs fer aquesta inversió a Son Dureta, a l'espai de Son Dureta, igual que la reversió del Verge del Toro pel Govern de les Illes Balears. Recordem que el seu soci de Madrid havien retornat a Madrid la infraestructura del Verge del Toro. Per tant, una vegada signat amb la Tresoreria de la Seguretat Social hem pogut fer el plantejament de demolició, de projecte de com ha de ser el sociosanitari, la separació del solar també perquè la residència de tercera edat que es farà per part de la Conselleria de Serveis Socials també pugui ser una realitat, i són 120 places més a la ciutat de Palma que tan necessàries són.

Per tant, al gener comença l'esbucament de Son Dureta i això ja és un projecte que esper i desig que no tenguim tornada enrere.

També em feia molta referència als temes educatius. Miri, als temes educatius, jo ho he explicat, nosaltres veníem d'una situació de crispació educativa com mai, d'un menyspreu als docents com mai no s'havia vist en aquesta comunitat autònoma i d'un acomiadament de treballadors públics d'aquestes illes, no només docents, sinó com sap perfectament de treballadors d'IBANAT, de metges i infermeres, de tants professionals que varen ser acomiadats la passada legislatura, molts injustament, que ens han costat 13 milions i mig d'euros a tots els ciutadans d'aquestes illes, aquests acomiadaments mal fets pels seus socis que diuen que són bon gestors econòmics. Bé, idè aquesta era la realitat d'on veníem.

I hem invertit en educació, moltíssim, d'aquests 775 milions passarem al 1.000 milions d'euros al 2019 entre educació i formació. Aquest és el que el Govern compromet d'una forma clara i s'ha invertit en les millores de les contractacions de professorat; s'ha invertit en les millores també del professorat de l'escola concertada; s'ha invertit en les millores de les famílies que més necessitat tenien en les beques menjador, s'ha invertit en tantes i tantes qüestions.

I en les infraestructures educatives hem fet un pla que és públic, que és clar i que planifica.

I vostè em diu: "i tenen aules modulars", sí, n'hi ha, moltes més de les que nosaltres voldríem, sí, i és la realitat i nosaltres no ho hem amagat, ho hem explicat el que passa. Es nota que vostè, Sr. Pericay, ni cap de vostès no han governat mai, es nota perquè es pensen que un diu: "faig una escola" i surt un bolet i és una escola allà posada. Jo no sé a quin món viuen, però la realitat és una mica diferent i molt més complicada, i ja els veig en els pocs ajuntaments que governen a Espanya quins embulls es fan, perquè... un també n'ha de saber i ha de saber de què parla i ha de saber com es fan les coses, i per fer una escola necessites tota la prèvia d'un ajuntament, d'un solar educatiu, d'unes condicions, de fer un

projecte i això necessita el seu temps, i si tu no tens solars requalificats per a serveis educatius no pots començar una escola, per molta il·lusió que tenguis i per molts de doblers que hi vulguis posar. Aquesta és la realitat de la nostra forma de fer.

I a partir d'aquí, jo li dic: nosaltres hem fet un pla d'infraestructures que s'acompleix, s'acompleix - s'acompleix- i evidentment hem començat el curs amb set aules modulars menys que l'any passat i la nostra previsió és a desembre del 2019 haver-ne llevades 60.

Ara, jo ja ho he dit abans, a la legislatura del Partit Popular començaren amb 50 i acabaren amb 90, aquesta és la realitat dels que governaven abans, ara...

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

... ara les reduïm, aquesta és la realitat.

I en tema d'abandonament escolar i d'èxit educatiu, jo abans explicava les xifres que tenim millors en competències lingüístiques, les xifres que tenim millors en els temes d'estudis a primària, de secundària, perquè en això s'ha fet molta feina, perquè, és clar, abans la comunitat educativa estava absolutament demonitzada per part del que governaven, ara no, i ara hi ha relació, hi ha contacte, hi ha reunions constants amb tots els centres educatius, amb els equips de direcció, n'hi ha prou que vagi a les escoles i en parli, a veure quina opinió tenen de la Conselleria d'Educació i de com els atenen.

Que s'han resolt tots els problemes? No, és impossible, però se n'han resolt molts, Sr. Pericay, i el tema d'abandonament escolar és una estratègia àmplia d'aquest govern. Miri, jo li ho deixaré si vol, perquè hi ha un document que és important, que és aquest compromís per a la reducció de l'abandonament escolar prematur que s'ha fet al si del Pacte per la competitivitat, l'ocupació de qualitat i el progrés social, s'ha fet conjuntament amb la Conselleria de Treball i la d'Educació, amb els agents socials i econòmics perquè l'abandonament escolar no només és un problema d'educació, és també un problema del model econòmic que tenim, del model social que tenim, també és un tema que a molts de joves se'ls crida a la feina i abandonen perquè tenen un sou que els permet tenir un... un compromís de vida i abandonen l'escola i nosaltres hem fet totes les iniciatives de segones oportunitats, que estan funcionant; i hem fet allò dels Joves qualificats, i hem fet moltes polítiques actives d'ocupació, però tenim una estratègia marcada, no nosaltres, no nosaltres, pactada, pactada amb els agents socials i econòmics, que és molt important. La paraula diàleg i la paraula pacte a la nostra forma de govern també són molt importants.

I és veritat que encara queden moltes inversions a haver de fer, i és veritat que queden moltes coses a haver de seguir treballant. I vostè em deia que no hem estat rigorosos amb els comptes públics, i jo li diré que no és vera, Sr. Pericay, nosaltres el 2018 haurem baixat en 180 milions d'euros el deute públic, de 8.800 passarem a 8.620; quan entràrem era el

30,9% del PIB; la previsió de 2018 és tancar amb el 29,4, per tant hem abaixat el deute públic.

Miri, hem abaixat el deute públic, hem complit les regles fiscals que no compartim, que no compartim, perquè nosaltres creiem que és just que el que recaptam aquí s'inverteixi aquí, ho creiem, i això ho defensam davant el Govern d'Espanya, i és just per poder precisament invertir més en educació, que és una competència que vostè en parla perquè li deu preocupar. I jo li dic una cosa, Sr. Pericay, vostè pensa que la competència en educació l'hem de gestionar des de les Illes Balears o l'ha de gestionar el Govern d'Espanya? No, és important que ho diguin; per què és important? Perquè vostè em fa part del debat de la comunitat en termes educatius, però vostè a Madrid defensa que això es gestioni des del Govern d'Espanya, lluny de la realitat de les Illes Balears, i això crec que és important que ho aclarim...

(Alguns aplaudiments)

...i crec que és important que ho aclarim.

I ja que parlem de Madrid, que és el darrer que m'ha explicat, perquè tot el tema de l'economia lligada a Catalunya ja ho deixarem, li explicaré allò de Madrid. Sr. Pericay, aquest govern i els partits que li donen suport hem tengut clares les reclamacions necessàries dels ciutadans d'aquestes illes en molts de temes, en moltes temàtiques, i hem tocat a la porta de tots els ministeris de forma insistent per aconseguir millores, i algunes les hem aconseguïdes, com el 75% de descompte, que crec que vostè també hi feia referència.

En els cent dies del nou govern a Espanya s'han aconseguit coses importants, també; hem de recordar l'aprovació del corredor de cetacis, que ha aturat les prospeccions petrolieres en aquesta comunitat autònoma, i tot això neix a iniciativa del Parlament de les Illes Balears, de les plataformes i dels grups que lluitaren contra les prospeccions petrolieres, malgrat que vostès, amb el Partit Popular, havien obstaculitzat la tramitació de les iniciatives que dúiem des del Parlament de les Illes Balears. Per tant, cada un que respongui del que ha de respondre; vostès a Madrid s'han dedicat a torpedinar iniciatives que venien amb la majoria del Parlament de les Illes Balears en benefici dels ciutadans de les Illes Balears.

Sr. Pericay, cada un defensa el que defensa. Nosaltres defensam un millor sistema de finançament autonòmic per a la nostra comunitat autònoma, per als ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes. Volem corresponsabilitat fiscal, volem més autonomia financera. No trobam just que essent la segona comunitat que aporta sigui la novena a rebre. Defensam el principi d'ordinalitat. Jo Ciutadans de les Illes Balears no sé què pensa, perquè encara no s'han pronunciat; és igual, tal vegada no interessa, però totes aquestes lluites i totes aquestes batalles s'han de seguir fent. Igual que el règim especial per a les Illes Balears, en el qual una vegada més li estenc la mà, Sr. Pericay. Aquest és un tema d'estat per a aquesta comunitat autònoma, igual que ho és el sistema de finançament autonòmic, i vostès tenen representació en el Congrés dels Diputats, vostès podran opinar sobre el règim

especial i sobre el sistema de finançament autonòmic, vostès podran decidir en part moltes coses per a aquesta comunitat autònoma. Jo li deman que deixin de fer política de partit només mirant a Madrid, només mirant el seu líder, i pensi que som representants d'una cambra parlamentària que es deu als ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i que, d'una vegada per totes, comencin a lluitar amb força en defensa dels interessos d'aquestes illes.

Desgraciadament, Sr. Pericay, el segueix veient molt obsessionat amb Catalunya, i a mi em seguirà veient molt obsessionada amb les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Doncs passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari Mixt. Passam a la primera intervenció de cinc minuts. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, miraré de respondre ràpidament perquè tenc poc temps. Obsessió amb Catalunya, cap ni una, o com a mínim tanta com la seva, eh?, una en un sentit, per ventura, i l'altra en un altre, (...), cadascú per on l'enfila.

Segon. Nosaltres no hem obstaculitzat res; li vull recordar que el seu partit en aquest moment acaba -el seu govern- de bloquejar una llei al Congrés dels Diputats, sobre transparència universitària. Per què? Idò per ventura perquè hi havia un president al qual no interessava que aquesta llei prosperàs, però en tot cas l'han bloquejada i han fet això que tan critiquen a les lleis, i si no repassi això perquè és una cosa de la setmana passada.

Gestió de l'educació. No hem posat mai en dubte que s'ha de gestionar des de les comunitats autònomes, no sé d'on s'ho treu, això; el que sí diem és que l'Estat té unes competències que ha d'exercir, és l'únic que diem, i són coses molt diferents. Hi ha una alta inspecció educativa que existeix, i existeix per llei, i existeix segons totes les lleis educatives. Per tant l'únic que diem és que això ha de servir per a qualche cosa. Ara bé, la gestió des de les comunitats autònomes, mai no hem demanat que les competències fossin revertides, mai; Ciutadans, mai. Li ho record perquè per ventura ens confon.

I, és clar, hi ha tot un bloc de coses que m'ha dit que crec que... Jo ja sé que tot necessita el seu temps, encara que no he tingut encara la sort de governar; tot arribarà, hem de ser un poc pacients, també en això, però quan un el que fa és abordar les coses en el darrer moment, just a la vigília d'una campanya electoral, és clar, no queda més remei que pensar que tot això ara s'accelera quan s'hauria pogut fer abans, i com a mínim s'hauria pogut fer abans perquè molts de pics ens ho han promès abans. Això que diu per exemple de Son Dureta, s'ha anat endarrerint; això que diu del decret de garantia de

demora... Per favor, repassi els *Diaris de Sessions*!, repassi les preguntes que li hem fet. Aquestes promeses les han fetes aquí, vostès, referides a l'any passat; ha passat un any i ara, un any més tard. Per tant totes aquestes qüestions el que deim és que s'haurien hagut de tractar molt abans i no pas en aquest darrer moment.

Fora d'això, vostè deia avui matí pensar a llarg. Em pareix molt bé però, primer, tenim un problema d'arribar tard. Segon, en cap d'aquests projectes, que afecten òbviament la pròxima legislatura o l'altra, no hi ha hagut cap voluntat per part del Govern de cercar un acord que anàs més enllà dels partits que li donen suport, és a dir, hi ha hagut -i ho reconec- presentacions, consellers que ens han explicat "això anirà així"; perfecte, des del punt de vista informatiu, però mai no se'ns ha dit "escolta, com que això és un pla d'habitatges de protecció oficial -per exemple- que ha d'acabar d'aquí a quatre anys, d'aquí a cinc anys, d'aquí a vuit anys", allò normal és que els partits que estam a l'oposició hi puguem també col·laborar, perquè al final aquests compromisos..., evidentment tots estam d'acord en la necessitat de fer habitatges de protecció oficial, però per ventura no de la manera en què s'ha fet, de la manera en què s'ha programat, perquè fet, com sap molt bé, poca cosa, però de la manera com s'ha programat; com que això és una cosa que ens compromet a tots en un futur crec que en això ho han fet malament, crec que ho han fet malament, i ho he dit, no és el primer pic que ho dic. El mateix amb un pla de mobilitat, el mateix amb el cicle de l'aigua; aquí han arribat tard i encara és hora que veiem un pla. Això és un altre tema, però en tot cas crec que vostès no poden demanar-nos una corresponsabilitat si no ens han fet partícips d'un determinat projecte. Això és el que vull que entenguin.

És a dir, és evident que informar està molt bé, però informar no és comprometre, comprometre és un altra cosa, és dir "bé, com ho veieu, això?"; cercar un acord. Hem arribat a acords en aquest parlament, a més, ja sé que no..., de vegades amb lleis del Govern, de vegades que eren d'aquí, acords de tota la cambra, magnífic!, i crec que tots n'estem prou contents, tots els grups, aquí no crec que ningú hi tengui res a objectar. Ara bé, en altres àmbits no hi ha hagut cap voluntat d'acord, i això és el que jo com a mínim crec que se li ha de dir, se li ha de recordar perquè comprometre aquest pensar a llarg, que està molt bé, però per pensar a llarg tots hem de participar d'aquest pensament, i això és el que desgraciadament em pareix que no és així.

I respecte dels nombres, és clar, el que no podem fer és jugar amb els milions i jugar amb els percentatges, eh?; o jugam amb els milions o jugam amb els percentatges. És a dir, quan jo li deia que amb xifres acabarem aquesta legislatura amb un deute superior al deute que hi havia inicialment, amb xifres, no m'estic referint al percentatge respecte del PIB, m'estic referint amb xifres... Sí, no em faci així, no em faci així. Si vostès diuen que rebaixam 180 milions no m'ho digui així, diguin-me -Sr. Alcover, vostè m'entendrà- que rebaixen un 2%, i llavors ens mourem amb percentatges, però, si no, si parlam de xifres absolutes, és evident que jo tenc tot el dret a dir que el deute ha augmentat, encara que, certament, també

hagin pujat les altres magnituds, i que en termes relatius no es pugui parlar d'augment, però en termes absoluts sí. Però, insisteixo, o nombres o milions, per dir-ho així, o percentatges; el que no podem fer és jugar amb una cosa i amb l'altra.

I en tot cas deixi'm acabar, Sra. Armengol, per dir-li una cosa: jo no he dit en cap moment que estiguem pitjor, eh?, no he dit en cap moment que estiguem pitjor, crec que estam millor, evidentment, de com estàvem fa quatre anys, i això és obvi. Hi ha una part de mèrit que li correspon com a presidenta del Govern, i hi ha evidentment una part que en tot cas és una part, si volen, conjuntural, que és que evidentment l'economia va molt millor, hem sortit d'una crisi, hem crescut enormement des del punt de vista econòmic, i tot això si després està ben gestionat evidentment és el millor que podem tenir. Ara bé, hi ha coses de gestió en què evidentment no estam d'acord, i això és el que li he volgut transmetre, és a dir que discrepam evidentment de vostès, si no seuriem allà, probablement.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Seguim amb el torn de rèplica. Passam a la següent intervenció. Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. I, Sra. Presidenta, m'imagín que no s'esperava que realment jo sortís en aquesta segona rèplica. He de comentar que justament m'havia quedat en mobilitat, i he de comentar-li una qüestió que personalment ens preocupa a tots i a totes; és l'increment dels preus de les aerolínies i de les navilieres. He de recordar que aquests dies hem pogut llegir que el transport de mercaderies és quatre vegades més car a Balears que a la península; això és un estudi dels professors de la UIB que recomana la vigilància sobre Baleària i Transmediterrània. Tiro d'hemeroteca i vostè sap perfectament que des d'Eivissa, des del Consell d'Eivissa, es va posar una denúncia a la Comissió Nacional de la Competència, i es va condemnar a pagar 54 milions a empreses de transport marítim i no tornaré a dir els noms. Pensa controlar aquesta qüestió, Sra. Presidenta?

El cinquè punt, molt important també, és la qüestió de territori. Vostè parlava ahir, i m'agradaria tenir realment aquestes illes sostenibles, producció, energies renovables, canvi climàtic, fer-hi front, (...) 100% renovables, zero emissions de CO₂; però, Sra. Armengol, som al 2018, i el 2050... Per això començava el meu discurs amb aquesta data; queda molt lluny al respecte.

Menorca aposta pel gas. Com és possible, Sra. Francina Armengol, al respecte, quan hauria d'estar apostant per l'eòlica o la solar? I a nivell balear entre el 2 i 3% només és de renovables, i nosaltres estem a la cua del nivell estatal.

Qüestions importants també de territori. Decret de posidònia, de què tant s'ha parlat, una reivindicació històrica de les Pitiüses, i s'ha donat una passa més i enhorabona per aquesta qüestió, però sóc escèptic; per què?, perquè quedarà en paper mullat: només cinc, repeteixo, només cinc sancions a tot Balears s'han cobrat el 2017, només cinc. Per tant aquesta qüestió veurem que quedarà en paper banyat.

El model turístic, Sra. Armengol. Rècord de turistes, rècord de cotxes, rècord d'avions, creuers, saturació d'infraestructures hídriques, carreteres i platges... Aquest no és el model turístic i econòmic que volem, hem de posar límits. S'ha comentat aquest matí i durant tot el dia la qüestió de les infraestructures hídriques; avui veiem com emissaris aboquen directament a la mar, depuradores i dessaladores que no donen l'abast, vessaments d'aigües fecals a Palma i a Eivissa. Ens preocupen els estats dels aqüífers, Sra. Armengol, i especialment a Eivissa. I què dir sobre el cànon d'ABAQUA?, una caixa única.

Sisè punt important també que hem de parlar, i ens alegrem del copagament dels majors, d'aquest anunci (...), però des del primer moment es va parlar en aquesta seu des de Podem del copagament dels majors i dels malalts crònics. Reducció de les llistes d'espera; idò jo tampoc no m'ho crec.

Rescat dels pàrquings de Son Espases; després de pagar 1.000 milions d'euros aproximadament en la inversió de Son Espases i 700 milions d'euros sobre Can Misses, la construcció, pagarem 50 milions més gràcies al Partit Popular i gràcies a vostè per tenir aquesta concessió.

Son Dureta i Can Misses quan seran una realitat?

Qüestions importants que també han estat al debat però no tinc temps. El REB, la història interminable, Sra. Armengol i la resta de diputats i diputades; és igual qui governi, Balears no pinta res, no pintem res a Madrid al respecte; anys i anys esperant notícies i no sabem res. Ahir el Sr. Ábalos va dir: *"Ve muy difícil aprobar una nueva financiación durante este mandato"*. Què farem respecte d'això? Ja veurem què s'aprova d'aquí a uns quants mesos.

Enhorabona, Sra. Armengol, això sí, perquè hem reduït per primera vegada després d'anys aquest pressupost en 180 milions d'euros, com ha comentat; però és que tenim un pressupost, perdó, un deute gràcies a Partit Popular i a vostès de 8.600 milions d'euros; per tant estarem dècades, dècades, pagant, i no tindrem sous per construir nous centres quan es prioritzen Palma Arena, autopistes d'Eivissa..., Palau de Congressos, etc., etc.

Les persones, que vostè sap perfectament que veníem a rescatar-les, sobre el repartiment de la riquesa, no és veritat, Sra. Armengol; més de 200.000 persones a Balears *viven en riesgo de pobreza o exclusión social, según INEF, según UNICEF*, perdó; *uno de cada tres niños en Baleares vive en riesgo de pobreza, o el 54% de las pensiones en Baleares no pasa de los 700 euros al mes*; sincerament, una realitat molt dura.

Joves. Me n'alegro d'aquesta notícia, però realment un jove és una persona de 40 anys?, i parlem d'ajudes a majors de 45 anys, quan li queden més de 20 anys per fer feina? De veritat, tenim un problema i els responsables de la reforma laboral, (...) Partit Popular i la seva són responsables d'aquesta situació. Primers en el rànquing de sinistralitat respecte de tot Espanya.

I ja per acabar vull intercedir, a vostè, i denunciar públicament que gràcies als partits que governen avui per avui aquest humil diputat no té un espai per fer feina en aquesta seu, ni tampoc l'assignació econòmica al respecte. Portem dos mesos esperant al respecte i demano, a vostè i a la resta..., i a la Mesa parlamentària que doni una solució a aquesta qüestió...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera... Sr. Aguilera...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

...i doni resposta al Grup Mixt. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Doncs passam al torn de contrarèplica de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo discrep d'aquesta visió que hem arribat tard a tots els problemes que explicava el Sr. Pericay. Crec que no, crec que aquesta legislatura ha servit per posar... per fer front a moltíssims de problemes que varem heretar i posar solucions sobre la taula, anar executant-les, i algunes amb més rapidesa que altres. Li deia abans, li explicava abans la trajectòria administrativa de qualsevol iniciativa política que es pot fer, i a més hem decidit fer-ho des del diàleg, des de l'acord, des del consens, des de la participació ciutadana, des de demanar l'opinió, des de fer conjuntament feina en el pacte per la competitivitat a cada un dels òrgans sectorials que hem recuperat de diàleg, que es varen eliminar a la passada legislatura; demanem l'opinió a les entitats, a les associacions, al tercer sector, a les associacions culturals, esportives..., a tantes i tantes, no?

I aquesta és la forma de fer política que hem triat i és complir també un full de ruta pactat que, com li deia abans, teníem molt clara una sèrie de qüestions: el rescat ciutadà de les persones, sense cap mena de dubte; apostar per un model econòmic que pogués redistribuir la riquesa, que la riquesa que cream la puguem redistribuir, i així ho hem aconseguit; la millora de salaris a les Illes Balears és la més alta d'Espanya, i crec que això també és un motiu per sentir-nos orgullosos; hi ha més qualitat en els llocs de treball, s'han creat 71.000 llocs de feina nous. I evidentment encara hi ha gent que té situacions de precarietat, encara hi ha gent que desgraciadament no té la feina que vol, encara hi ha molta de

gent que no té cap tipus de feina, hi ha molta de gent que encara no arriba a final de mes, i en aquesta línia se segueix treballant des de cada una de les conselleries amb les iniciatives polítiques que hem anat explicant i que hem anat posant damunt la taula, i que a més hem anat explicant quines de futur es volen fer. Jo crec que també és responsable políticament no només pensar en el present, no només pensar com salvar aquesta situació d'ara, sinó també projecte cap al futur, i per això ahir explicàvem mesures de continuïtat que s'haurien de tenir a les Illes Balears precisament per garantir aquest creixement econòmic i perquè aquest creixement econòmic serveixi, continuï servint per redistribuir la riquesa.

Clar, vostè em deia que el decret de demora s'ha endarrerit; jo li ho he explicat. Si trobes una urgència de 2.500 persones que esperen per una intervenció quirúrgica i fas feina en un pla de xoc i la milliores, després pots aplicar aquest decret de demora, que és en aquest moment quan s'aplicarà. Son Dureta s'ha endarrerit; no, no s'ha endarrerit, va amb els terminis que varem explicar; no depenia de nosaltres l'acord de la Tresoreria de Seguretat Social, no depenia de nosaltres, era una negociació amb el Govern d'Espanya, i ho he repetit una vegada més, em vaig reunir amb la vicepresidenta del Govern, en aquell cas Soraya Sáenz de Santamaría, em vaig reunir amb la ministra Báñez i ho varem aconseguir. Les coses no s'arreglen d'un dia per l'altre, jo ho he dit, ho he dit públicament, es varen aconseguir coses amb el govern anterior del Partit Popular igual que s'estan aconseguint coses ara amb el Govern socialista a Madrid. Aquesta és la realitat.

Vostè diu: "en polítiques d'habitatge no s'ha fet res". No, jo discrep, des de principi de legislatura s'ha fet molta feina en política d'habitatge, tot el canvi de passar... tot allò de l'IBAVI, el lloguer social, tot el plantejament d'adaptar-lo a la renda, tot el plantejament de cercar solars i projectes i actualitzar-los per començar a construir, el Pla d'habitatge públic són 511 habitatges que es comencen a construir en aquesta legislatura i que en aquesta línia seguirem treballant.

Vostè em deia: "està molt bé aquesta iniciativa de la baixada d'impost de transmissions patrimonials", i jo li agraeixo el suport a aquesta mesura. No m'ha dit res de l'eliminació del copagament farmacèutic, de les deduccions fiscals per als infants de 0-6 anys, que crec que també són molt bones mesures, o el Pla de retorn de joves, que supòs que comptarem amb el seu suport perquè crec que és una bona mesura que aquells joves que varen haver de fugir de casa nostra perquè no tenien oportunitats ara, des del Govern de les Illes Balears, els ajudem a poder tornar a aquestes illes.

Vostè m'ha dit: "no m'he implicat en el seu grup polític". Efectivament, representa un partit que es va presentar a unes eleccions i té gent darrera, no l'hem implicat en la consecució de les polítiques. Jo, Sr. Pericay, doncs, tal vegada, i si hem d'admetre, escolti, hauríem d'haver parlat més... bé, no hi ha problema a admetre-ho, ara bé, vostè s'ha negat a participar en la ponència del Pacte educatiu, que és molt important en aquesta comunitat autònoma, clar, si es neguen a participar ni més ni manca a parlar de quina educació i quin model educatiu volem per a les Illes Balears després no li sorprengui que jo

dubti de si realment vostès creuen que l'educació l'hem de gestionar des d'aquí, perquè aquí no en volen parlar.

(Alguns aplaudiments)

Però queden moltes iniciatives a poder treballar de futur i que tal vegada si Ciutadans ara està en pla positiu i ens ajuda, doncs, tal vegada podem tenir bones idees que podem, en fi, que podem intentar col·laborar conjuntament. Li recordaré algunes que són molt importants, hi ha tot el plantejament de transició energètica, nosaltres els hem convidat sempre a la Mesa sectorial d'energia perquè proposin, perquè diguin què troben, com ho veuen, jo no he sentit cap proposta, no sé si estan d'acord o no que deixem de cremar carbó, no sé si estan d'acord o no que deixem de cremar fueloil, no ho han dit, hi són, però no ho han dit, no han parlat, no han explicat, no sé.

La Llei de canvi climàtic, és una llei molt important que pensa en el futur, que jo estic... supòs que ens donaran suport i que ajudaran i que tal vegada també a nivell espanyol, doncs, que vagin en aquesta línia. No sé si estan d'acord o no amb l'eliminació de l'impost del sol, perquè veig que això no ho havien plantejat a nivell espanyol i nosaltres ara es farà, doncs, està molt bé.

La Llei de residus que també té un llarg recorregut i a veure si vostès troben que hi ha d'haver plàstics o no, a veure com es defineixen. No sé, està bé saber què opinen de totes aquestes coses que afecten tant a les Illes Balears i que afecten tant a l'economia del futur.

O la Llei de restricció d'accés d'entrades de vehicles a Formentera. En fi, tot això tenim oportunitat de seguir-ho debatent aquests mesos en la cambra parlamentària. Estic convençuda que Ciutadans tindrà aquesta actitud positiva i ens explicarà totes les propostes que veuen damunt... totes aquestes qüestions i moltíssimes d'altres.

Abans m'ha explicat tot el tema de la política d'aigua i que no té clar el cànon de sanejament, li deixaré clar una vegada més, com ha fet sempre el conseller Vicenç Vidal. El cànon de sanejament recaptam 80 milions d'euros i hi ha 105 milions d'euros en pressupost, per tant, sí, tot s'inverteix en política d'aigua, cosa que no passava amb el Partit Popular en aquesta comunitat autònoma. Punt, aquesta és la realitat i en aquesta línia seguirem treballant.

(Alguns aplaudiments)

El deute, Sr. Pericay, el deute faci el que vulgui amb els números, però la realitat és que l'ha de comparar amb el tant per cent, percentualment amb el PIB, sinó no té lògica, i l'hem baixat, i l'hem baixat el deute, ja està. Aquest govern ha gestionat de forma rigorosa el pressupost públic, en contra de les nostres idees hem complert amb la norma estatal que no ens agradava, però l'hem complida, Sr. Pericay, i hem pagat als proveïdors com mai no s'havia pagat de ràpid, a 31 dies. Això és el que hem fet, amb rigor, amb rigor gestionam molt bé els comptes públics i així ho valoren... i així es valora per part de l'AIREF, així s'ha valorat per part del Ministeri d'Hisenda, així

es valora per part dels mercats i nosaltres podrem sortir a deute en els mercats perquè tenim la confiança dels mercats perquè som gent seriosa, gent rigorosa que ha gestionat un govern de forma seriosa i de forma rigorosa.

Vostè m'ha dit: "i el que els falta és transparència", idò, jo crec que aquest govern és molt transparent, aquest govern, a més, s'ha exigit un nivell de compliment i d'ètica molt important en aquestes illes, i jo n'estic orgullosa. I la transparència s'exerceix des de l'exemplaritat, i així ho hem fet, i hem pres les mesures que havíem de prendre des del Govern de les Illes Balears.

Jo, Sr. Pericay, entenc que vostès i nosaltres en algunes coses discrepem, amb aquestes també, amb aquestes també perquè vostès no varen ser capaços de dir que un govern a Espanya no podia sortir... no havia de sortir del Govern després d'una sentència com la de Gürtel, els altres pensaven diferent, tal vegada per això no tenim els mateixos nivells ni d'ètica ni de transparència o de explicació del que s'ha de fer en uns moments com aquests.

(Alguns aplaudiments)

Igual que tenim algunes altres discrepàncies. Miri, jo crec que nosaltres estam construint una societat millor durant aquests tres anys i mig, sí ho crec, i crec que tenim un projecte de futur important per a la societat de les Illes Balears perquè al final volem que tothom pugui viure millor a Menorca, a Mallorca, a Eivissa i a Formentera. Hem construït una societat més digna, una societat que ens fa sentir més orgullosos retornant la targeta sanitària, fent la sanitat universal, retornant drets, millorant la situació econòmica de tants i tants ciutadans i ciutadanes, fent una llei important com la Llei d'igualtat, com l'LGTBI, fent un pla important contra la violència masclista, lluitant per ser una societat més igualitària que, per cert, també reconegui les víctimes del feixisme i de la dictadura, però clar, jo pensava que vostès serien una dreta moderna, l'altre dia quan varen abstenir-se que el dictador surti del Valle de Los Caídos, jo entenc que hi ha moltes diferències encara que hem de fer entre uns i altres.

(Alguns aplaudiments)

Però, Sr. Pericay, l'important és que mirem endavant, que reconeguem els errors i que mirem endavant i endavant hem de mirar amb els interessos de la ciutadania de les Illes Balears. Vostès aquí representen interessos dels ciutadans de les Illes Balears, jo els estenc la mà perquè seguim fent feina junts en allò que interessa la ciutadania i interessa millor finançament, interessa més drets, interessa més democràcia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Adrover.

(Remor de veus)

Ah!, no, perdó, perdó, el Grup Parlamentari Socialista.

(Algunes rialles)

Té la paraula el Sr. Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, senyors i senyores diputats. Deia Fernando Pessoa que calia posar tot el que som en tot allò que fem, i no se m'ocorre millor frase per definir la tasca que aquest govern ha fet aquesta legislatura. Rere cada decisió, rere cada acció política que s'ha dut a terme durant aquesta legislatura s'ha deixat palès i s'ha deixat entreveure la ideologia d'un govern progressista i d'esquerres i el compromís amb la millora d'aquesta terra i amb la qualitat de vida dels seus habitants, objectiu darrer que ha de tenir qualsevol servidor públic, tal com ja m'han sentit dir moltes vegades.

Amb la meua intervenció procuraré modestament demostrar que crec que s'ha aconseguit aquesta fita i miraré de justificar perquè no hi ha alternativa possible a aquest govern de progrés.

Aquest és el meu tercer debat de comunitat i com a la resta de debats he mirat d'estructurar-lo de manera similar, tot i que he procurat innovar una mica respecte dels anteriors perquè això de ser el darrer sempre exigeix una mica, un plus d'imaginació per poder captar la imaginació... l'atenció de l'auditori.

Si ho recorden les meves intervencions en debats precedents venien estructurades a grans trets en tres blocs: anàlisi del que s'havia fet a acords pel canvi, sempre hi havia una anàlisi de les promeses electorals que havia fet el Govern que jo anomen de la BBC, i és Bale, Benzemá i Cristiano? No, és Bauzá i Biel Company, jo sempre feia...

(Alguns aplaudiments)

... sempre faig aquesta..., i finalment feia una reflexió final. Avui la meua innovació en el debat serà compaginar els dos primers blocs, el que s'ha fet amb les promeses dels senyors de la BBC de manera que la ciutadania es pugui fer una composició de lloc de qui fa què i, com deia Pessoa, qui posa realment tot allò que és en tot allò que fa.

Crec que en un dia com avui aquest exercici esdevé més necessari que mai perquè a ningú no se li escapa que les eleccions són a tocar i la campanya, ni que sigui oficiosament, ja ha començat. Si em permeten la comparació, així com el Nadal consumista comença quan el Corte Inglés fa la primera

campanya electoral, fa la primera campanya publicitària, la campanya electoral oficiosament de qualsevol elecció comença quan el Partit Popular fa la seva mesura fiscal, de rebaixa fiscal, sempre...

(Alguns aplaudiments)

..., sistemàticament. Per tant, podem dir que oficiosament la campanya ha començat. Històricament el PP ha fet tantes promeses de rebaixes fiscals prèvies a eleccions com increments fiscals ha fet *a posteriori*.

(Algunes rialles)

Així, doncs, examinem una part de les fites aconseguides per aquest govern, no seré exhaustiu perquè a la suma de les intervencions que m'han precedit ja s'han enumerat la immensa majoria i per fer-ho partiré dels compromisos que va fer la BBC, vull recordar que el programa electoral anava signat i per tant, era seriós l'assumpte, finalment arribarem tots plegats a l'única conclusió lògica i possible després d'aquest exercici i aquesta conclusió no podrà ser altra que no hi ha alternativa de govern.

Tots nosaltres hem vist avui com el Sr. Company ha perdut una gran oportunitat -i això que parla poc al Parlament- de posicionar-se com a líder del principal partit de l'oposició, no ho ha aconseguit. Al final, si no ho he apuntat malament, però ben segur que m'ho podrà reafirmar perquè com que ha llegit la contrarèplica, igual ho té apuntat, jo he posat damunt la taula cinc propostes concretes que ell ha fet més enllà de les bones paraules en temàtiques genèriques: la rebaixa fiscal, que ja la donam per amortitzada; transport escolar a la concertada; barracons, zero, amb la credibilitat que pugui tenir dins el sector educatiu; suprimir l'Oficina anticorrupció, i eliminar el decret de català a salut.

I un quan sent això a un debat de la comunitat que és el darrer de la legislatura no té altre remei que pensar: aquest té un model de país al cap...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

..., sí, senyor, quin estadista!, quin estadista!, ha clavat els principals problemes d'aquesta comunitat, els ha clavats, tot això en deu minuts de contrarèplica, que a més duia escrita, i no vull menysvalorar els problemes del transport a la concertada, només faltaria, ni dels barracons, només faltaria. La conclusió, veuran, és que no hi ha alternativa.

Com he fet cada any i abans que les bancades de mà dreta comencin a protestar i a fer run-run vull recordar que les dades que aportaré són objectives, de fet els compromisos que el Partit Popular havia de posar en pràctica la legislatura 2011-2015 són textuals, copiats del propi programa electoral, un petit plagi.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Quant a les fites aconseguïdes o imminents, que també n'hi ha, ja jutjaran vostès mateixos, en tot cas consider aquest exercici absolutament necessari, atesa la previsible demagògia del Partit Popular d'aquí a les properes eleccions, algú ho ha de fer, algú ho ha de recordar perquè encara demanen confiança. Anem, idò, per feina.

Aquests eren alguns dels compromisos més significatius del programa electoral del Partit Popular de 2011, fins i tot ho vaig agafar en castellà, estava en castellà el meu: *“Una sanidad moderna y eficiente, una sanidad para todos”*. Resultat, no entraré en molt de detall, no?, com es poden imaginar, només hi ha trenta minuts: llevaren 20.000 targetes sanitàries, acomiadaren 1.000 professionals.

Resum: què ha fet aquest govern? Ho ha retornat tot, les targetes sanitàries aplicant des del primer moment la sanitat universal a pesar de l'amenaça de la Sra. Salom d'inconstitucionalitat, i jo em deman: com és possible que la sanitat universal sigui inconstitucional? S'ho han plantejat? Avui el Sr. Company aquí ha dit: “no, és que ara es pot fer”, però és que aquesta amenaça de recurs és de fa quatre mesos! No es podia fer fa quatre mesos i ara sí, no n'ha endevinada ni una avui el Sr. Company.

A més, ahir es va anunciar, es llevarà el copagament per als pensionistes tal com va anunciar la presidenta a partir de l'any que ve.

“Un espacio sociosanitario de primer orden en todas las islas”, varen prometre remodelar Can Misses i Son Dureta. Què varen fer? Ni una retxa del projecte de Son Dureta, tornaren Verge del Toro a la Tresoreria General de la Seguretat Social i amb el modificat del nou Can Misses retiraren la inversió per a la modificació sociosanitària del vell Can Misses.

Què ha fet aquest govern? Ja ha iniciat la remodelació del Toro, Son Dureta es tirarà a partir del gener, tal com va anunciar la presidenta.

“Reformaremos el Hospital de Manacor”, som manacorí, aquesta l'havia de posar. Què varen fer? Renunciaren a les obres a pesar d'estar adjudicades, per tant, no era un problema econòmic, hi havia els doblers, estaven adjudicades, com a manacorí ni ho vull oblidar ni ho vull perdonar!

(Alguns aplaudiments)

Què ha fet aquest govern? Les obres estan en marxa.

“Reducción de listas de espera en todos los niveles”, des de l'any 2007 a juny de l'any 2011 ningú no esperava més de sis mesos per operar-se i la demora mitjana de 51 dies. A 2015 hi havia 2.300 persones i la demora quirúrgica, 122.

Què ha fet aquest govern? Ja ho ha explicat la presidenta en més d'una ocasió, una mitjana al voltant de 600, 600 de més, hem de seguir fent feina.

Cinquena, *“racionalizaremos el tiempo asistencial acercando el médico especialista a los centros de salud”*, tancaren els centres de salut els horabaixes i volien tancar dos hospitals, a més dels 1.000 professionals que ja hem dit que s'havien anat.

Aquest govern els ha tornat obrir i ara reformen aquests dos hospitals en lloc de tancar-los, és la diferència.

Educació, aquesta és bona: *“una educación fruto del consenso, acuerdo educativo en las Illes Balears, llevaremos a cabo un modelo de funcionamiento consensuado que no implique modificaciones estructurales con la alternancia política”*, em fa vergonya el que va fer en matèria d'educació la BBC, em fa vergonya,...

(Algunes rialles)

... i aquí hi ha una consellera d'Educació...

(Alguns aplaudiments)

... esper i confiï que les 100.000 persones també tenguin vergonya i recordin el que s'havia fet, simplement això.

Ara s'ha tornat negociar amb els sindicats, el sector educatiu, i s'ha arribat a moltíssims d'acords. Ara es discuteix la Llei educativa, amb totes les dificultats inherents a aquesta i, sense menysvalorar la problemàtica, ara els problemes són els barracons.

“Garantizaremos que las familias participen en todos los procesos de decisión que afectan al proceso educativo de sus hijos”. Varen retirar les ajudes per a activitats infantils a les AMIPA i les AMIPA dels col·legis públics es varen sumar a la manifestació dels 100.000.

A la UIB, *“mejorar el sistema de financiación potenciando los contratos programa con una mayor aportación de fondos privados y promoviendo la transferencia de conocimientos al sector empresarial”*. Conclusió: les taxes varen pujar un 15% i de contracte programa ni paraula.

Què s'ha fet ara? S'han baixat entre un 10 i un 15% les taxes i s'està negociant el contracte programa.

Més, *“se procederá a reactivar los acuerdos sindicales suspendidos en la actualidad que recogen derechos laborales de los empleados públicos”*, aquesta és bona. Aquesta és bona, es llevà la carrera professional, eliminaren drets laborals, es va treure el complement econòmic per incapacitat temporal i incrementaren la jornada a 37 hores i mitja, s'eliminà la paga extraordinària el 2012, etc. La consellera de Funció Pública, també és aquí present.

Totes aquestes, amb aquest govern? Tot l'anterior s'ha revertit, a més de les oposicions, etc.

Aquesta també és bona: *“apertura de la administración en el mercado de trabajo, es imprescindible - imprescindible- garantizar la aprobación de la oferta de empleo público anual dentro de unos mínimos indispensables”*. Això no sé si saben què és, però no té cost, fer una oferta d'ocupació pública no té cost, no se'n va fer ni una, no se'n va fer ni una. El Govern de la BBC no en va fer ni una i evidentment no va treure cap oposició.

Què s'ha fet ara? Ara s'ha fet l'oferta d'ocupació pública de 3.000 persones i...

(Remor de veus)

... i fins a l'any 2020 hi haurà 7.700 persones en oposicions...

(Continua la remor de veus)

“El equilibrio presupuestario mediante el control riguroso del gasto y una fiscalidad que no desincentive a los emprendedores ni a los ahorradores”. El PP del Sr. Company, i Bauzá, en quatre anys va complir un pic i perquè s'havia ampliat el dèficit del Sr. Montoro.

Aquest govern no només no ha complit cada any amb el dèficit, sinó que el darrer a l'any 2007 va tancar amb 144 milions de superàvit i per primera vegada amortitza deute. Ara se'ns autoritza a sortir al mercat i això és la millor prova que la gestió ha estat excel·lent.

Per cert, el Sr. Company ha tornat mentir, supòs que intencionadament, ho devia dur escrit, tal vegada li ho han escrit malament, quan ha dit que la Sra. Armengol era la culpable de tota la crisi mundial. Jo li vull recordar -i ja ho he recordat massa vegades aquí- que durant quatre anys de presidenta del consell insular el consell insular va tancar cada any amb superàvit, simplement perquè en quedi constància.

Aquesta també és bona: *“refuerzo del estado de bienestar tanto en materia de educación como de sanidad y de servicios sociales”*. Només tenc mitja hora, no hi entraré, m'estim més no entrar-hi.

(Remor de veus)

“Impulsar la rebaja del IVA en las actividades turísticas”, l'IVA turístic va passar...

(Remor de veus)

... no, no, del 2011...

(Remor de veus)

... l'IVA turístic va passar del 8 al 10%...

(Continua la remor de veus)

... quan havia de passar al 4% i es varen pujar tots els impostos i en varen crear de nous.

(Remor de veus)

Tant si agrada com si no -tant si agrada com si no, tant si agrada com si no- aquesta legislatura les classes mitjanes han baixat la pressió fiscal, aquí tenc un parell d'escenaris per si els volen consultar, les classes mitjanes, aquí el problema..

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

... el problema és la definició de classe mitjana, és la definició de classe mitjana, que vostès 1 milió d'euros, la gent que té 1 milió d'euros és classe mitjana, i jo ja els vaig dir l'altre dia que jo seria capità general.

“Ampliar y mejorar los centros de formación e investigación en materia turística tanto a nivel universitario como profesional”. A l'anterior legislatura no es va fer res en aquest aspecte, directament.

Aquesta legislatura s'ha creat el títol de grau d'hoteleria a la UIB, s'ha implementat formació professional de nàutica a Maó, es fa la de Palma, i ja hi ha formació dual a Mallorca i a Eivissa.

“Las administraciones públicas tienen que poner las bases para facilitar suelo industrial, naves modulares y viveros de empresa”. Es va fer el doble que l'anterior, res de res. El Servei d'Indústria era un autèntic solar. Aquesta s'ha aprovat una llei d'indústria que permetrà assentar les bases del futur a aquest importantíssim sector, i ja va anunciar 100 milions d'euros per fer-la més competitiva.

“Los jóvenes serán un objetivo prioritario en la creación de empleo; por ello promovemos un sistema de becas con la finalidad de ampliar el aprendizaje”. S'eliminaren beques, s'eliminaren polítiques actives d'ocupació, es va renunciar al Fons de Garantia Juvenil... Aquí s'han incrementat exponencialment tant les polítiques com els recursos destinats a ocupació jove: n'hi haurà 3.000 d'inscrit al Fons de Garantia Juvenil; molts d'aquests recursos vénen d'Europa, amb la qual cosa no s'entén que l'anterior legislatura no s'apostàs per això quan s'hi havien compromès.

Ara vénen les més indicades perquè afecten el Sr. Company. *“Completar el Consorcio de Transportes de Mallorca con la misión de coordinar los viajes de todos los medios colectivos, públicos y privados, en materia de horarios y frecuencias, y con billete único”*. Aquí es va fer una... una... en fi, una notícia, una bona notícia la presidenta, que per a mi va ser infravalorada per tothom, quan era importantíssima perquè feia dècades que anàvem darrere el bitllet únic amb l'EMT, dècades; evidentment, de bitllet únic l'anterior legislatura, amb l'EMT difícilment es parlaven, per tant... I qui era el conseller en la matèria?, el Sr. Company. Aquest govern ja té el bitllet únic per a aquest mes.

“Máxima potenciación del sistema de autobuses urbanos e interurbanos, así como paulatina implantación de vehículos eléctricos”. L'anterior legislatura va passar sense cap acció destacable en matèria d'autobusos urbans ni

interurbans. Els usuaris varen caure, i ni menció de les polítiques per inventar un cotxe elèctric. Qui era el conseller en la matèria? El Sr. Company. Aquesta legislatura en varen contactar amb autobús l'aeroport amb diferents nuclis, s'ha tret la licitació de 479 milions, major i més freqüències que això suposarà, els usuaris s'han incrementat 1,8 milions d'euros, i el cotxe elèctric es varen aprovar 11 milions d'euros de l'impost de turisme sostenible per a punts de recàrrega a tota l'illa.

“Electrificación completa del tren y prolongación del metro”. També és bona, aquesta; el doble que l'altra, també, res de res. És que varen renunciar a 400 milions d'euros; i qui era el conseller de la matèria?

(Remor de veus)

El Sr. Company.

(Algunes rialles)

Aquesta electrificació s'està acabant, i allò del metro està en procés.

“Concluir el acceso a Campos”. Bé..., *concluir el acceso a Campos*; qui era el conseller?

(Se senten veus de fons que diuen: “Company”)

“Luchar para que los costes de los billetes, especialmente en vuelos interinsulares, sean como los de los trayectos equivalentes peninsulares”. Amb majories absolutes aquí i a Madrid no es va fer. Qui era el conseller?

(Se senten veus de fons que diuen: “Company”)

Company.

“La gestión de los espacios naturales protegidos será mejorada y potenciada, principalmente en las fincas públicas, los parques naturales y el Parque Nacional de Cabrera”. Desconec les mesures en aquest sentit, per inexistents. Qui era el conseller de la matèria? El Sr. Company. Aquest govern ha fet la Llei del Parc Natural d'Es Trenc, ha ampliat el Parc Nacional de Cabrera, etc.

“Realizaremos una apuesta firme por la reutilización del agua. Empezaremos un plan de depuración a la carta”. Aquí potser va endevinar, (...) es referia a la carta de Pedro Campaner, gerent d'EMAYA; no ho sabem...

(Petit aldarull i algunes rialles)

... no ho sabem, ens ho haurà de dir...

(Alguns aplaudiments)

... ens ho haurà de dir.

Per cert, l'han tornat apuntar malament: jo l'any 2010 no era a EMAYA, precisament perquè el Partit Popular hi va votar en contra. Hi hagués pogut ser, potser ens hagués anar millor, però jo no hi era, li ho han tornat a apuntar malament. Qui tenia la competència? El Sr. Company.

“Elaboraremos la ley autonómica de residuos”. Ara en veig una, jo, que s'està tramitant. Qui tenia la competència? Company.

“Promoveremos un marco normativo estable y claro que permita la satisfacción de las necesidades de acceso a una vivienda digna de los ciudadanos”; la de l'habitatge també... Ja ha dit el resultat aquí la presidenta, el resultat rècord absolut mundial: menys 2, menys 2. Qui tenia la competència?

(Se senten veus de fons que diuen: “Company”)

En Company.

En aquesta legislatura s'ha aprovat la Llei d'habitatge, 511 nous, etc., no hi insistiré.

“Avanzar hacia un modelo más competitivo que garantice la reducción de la dependencia energética exterior, la reducción de la dependencia de los combustibles fósiles, la confianza, la competencia y las inversiones, y la mejora del sistema eléctrico balear”. També el doble, res de res. Ara almanco hi ha un calendari per tancar Es Murterar i per al cable a Menorca. Hem avançat.

És la darrera, em sembla que és la darrera: *“Fomentar el despliegue de las energías alternativas en el sector transporte, tanto público como privado, y trabajar por crear las condiciones adecuadas para su desarrollo”.* Es va posar l'*impuesto al sol* i vostès varen aplaudir amb les orelles; bona manera de fomentar les...; a part, és cert, es varen posar quatre o cinc plaques fotovoltaïques, es va invertir una mica. Qui tenia les competències?

(Se senten veus de fons que diuen: “Company”)

El Sr. Company.

Ara s'han multiplicat per cinc aquestes competències, aquestes inversions que va fer el PP, a més que s'ha fet -ja ho comentava- l'aposta pels vehicles elèctrics, la prohibició, que avui ha intentat menystenir el Sr. Company, la prohibició de diesel de l'any 2025, 2035... Bé, era una promesa del Partit Popular l'any 2011.

Vull recordar, senyors del PP, i he dit abans que contra el run-run de les bancades, jo ja m'ho suposava, vull recordar que m'he limitat a copiar part del programa electoral del PP de l'any 2011. És necessari!, és necessari perquè avui el Sr. Company ens ha demanat confiança, ha demanat a la ciutadania confiança en les seves promeses!

(Remor de veus)

Que no? Perdoni..., he dit moltes fites que ha fet aquest govern; però les he comparades amb les seves i no els va bé.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

M'he limitat a copiar part del programa electoral del Partit Popular, de la BBC, i ho ha comparat amb una petita part de les polítiques dutes a terme per l'actual govern de progrés. Les promeses electorals són objectives, són a un clic; potser d'aquí a dos dies ja està esborrat, però ara encara es pot comprovar i no es poden discutir, la resta hi ha ben poc que sigui subjectiu; si ho volen discutir ja em diran quines són.

I vet aquí l'única conclusió possible en aquesta allau de dades: el PP no és alternativa, no ho és. Per què? Perquè el PP promet i no fa, i aquest govern compromet i executa. Això és el resum de totes les dades que els he mostrat, no n'hi ha d'altre, és l'única conclusió possible i és indiscutible.

(Alguns aplaudiments)

Fets i no paraules. L'excusa no és la situació econòmica. Moltes inversions i programes no es varen dur a terme a pesar de venir finançats per Madrid o per Europa, o simplement no tenien cost; una excusa mai no ha millorat la qualitat de vida de la gent, una excusa mai no dóna habitatge a ningú, i una excusa mai no cura cap malalt; ho fa la prioritització d'un govern com aquest, i cal arremangar-se sempre com ha fet des del primer moment aquest govern, i vostès ja se n'han durat massa, de posar excuses.

No sempre és qüestió de diners. De fet una de les fites de què més orgullosos ens sentim els socialistes i tots els partits de progrés -una d'elles, en destacaré una o dues- d'aquest govern és precisament la campanya contra la precarietat laboral, que ha suposat que al voltant de 16.000 persones hagin vist millorats els seus contractes, tant passant a indefinits com a temps complets; 16.000 persones. Això no té cost, això l'únic que necessita és una coordinació amb el Ministeri de Treball i amb la Inspecció de Treball. La pregunta és ben senzilla: per què el PP ni tan sols no es va plantejar aquesta mesura la passada legislatura, quan els contractes estaven molt pitjor que ara? Supòs que per una molt mala entesa protecció de l'empresariat, i no vull dir que no s'hagin de protegir els empresaris, ben alerta, creen riquesa, només faltaria, i han de tenir totes les facilitats perquè creïn aquesta riquesa, però crec que ningú no pot estar en contra que se'ls ha de crear dins el marc legal, com la resta d'empresaris que, per cert, són la immensa majoria.

Ni que sigui com una pinzellada, no m'hi vull aturar aquí i no citar a tall d'exemple altres fites aconseguides per aquest govern. No només hem millorat exponencialment tots i cada un dels indicadors econòmics, socials i laborals -econòmics també- que deixaren, hem reduït el deute, -ara no hi ha el Sr. Pericay-, evidentment sempre és en relació amb el PIB perquè jo puc deure 1 milió d'euros i em suposarà una muntanya, i potser la família March deurà 1 milió d'euros i serà una busca dins un ull o ni això. Per tant, sempre ha de ser en relació amb el PIB.

Vull recordar que els convenis col·lectius a Balears han pujat aquesta legislatura un 4,1 front a l'1,5 de mitjana estatal i dins aquest 1,5 també hi ha el nostre 4,1, per tant, la diferència amb la resta encara és més gran. Això sí que és posar doblers dins la butxaca dels ciutadans, gràcies a sindicats i a empresaris, evidentment, però també amb la mediació d'aquest govern que no ha mirat cap a una altra banda com feia la BBC, el Sr. Bauzá, se'n recorden quan deia, diu: "només faltaria que nosaltres... nosaltres som lliberals, només faltaria ens ficassin dins una negociació de conveni col·lectiu, per què?" clar, aquí hi ha la diferència, 4,1 front a l'1,5.

Aquesta sí que és una mesura que afecta la majoria de la població i a les classes més baixes i mitjanes que a més de pagar menys impostos tenen més doblers dins les butxaques a conseqüència dels seus convenis col·lectius. N'hi ha moltes d'altres.

Jo evidentment no serà una cosa exhaustiva, evidentment, perquè ja s'han dit quasi totes, però vull dir un grapat que sí que són per a nosaltres importantíssimes, la renda social, la Llei de fosses, la memòria democràtica, de benestar animal, la d'igualtat, la lluita contra l'LGTBI fòbia, a l'àmbit de la cultura s'ha creat l'Institut d'Estudis Culturals, el Consell de Cultura, es presentarà el primer pla de cultura, s'ha apostat per l'educació superior i l'R+D+I, etc., només per citar alguns exemples i no ser reiteratiu amb altres que m'han precedit en l'ús de la paraula.

En resum, hem procurat millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans i blindar l'estat del benestar, un dels principals objectius marcats en els acords pel canvi. Per tant, podem dir amb la cara ben alta que els objectius en general s'han complert. I s'ha acabat? No, queda molt per fer, com sempre, però també els augur que quan acabi la propera legislatura en el darrer debat de la comunitat qui vengui aquí a defensar el que hagi fet el Govern dirà que la feina no s'ha acabat, perquè d'això tracta la política i d'això tracta les legislatures, de quatre anys rere quatre anys, mai no s'acaba la feina, sempre n'hi ha de nova.

I mirant a la bancada de mà dreta podem pensar que les coses han canviat ni tan sols una mica? D'entrada veig les mateixes cares, salvant excepcions del Sr. Rafel Nadal, que amb el Govern de la BBC, quinze menys, però les mateixes cares.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Per què hauríem de pensar que ara va de bo, que diria un menorquí? Per què hem de pensar, no, no, ara va de bo? Avui ha acabat el Sr. Company la seva intervenció dient -ho he escrit textualment- "estam preparats per tornar a assumir la responsabilitat de govern amb un projecte basat en la gestió i en la convivència, amb un projecte integrador i no excloent, amb propostes concretes i possibles en benefici de tots", i ha estat sense posar-se vermell, la qual cosa li reconec que té mèrit, això té cert mèrit. Però ho diu una persona que, com hem vist, no en va complir ni una, no en va complir ni una, per tant, o canvia de discurs o haurà de convèncer, no sé com, que

aquesta vegada ara va de bo, si no, com diria el Sr. Camps, fum de formatjades.

(Algunes rialles)

Ha vingut a dir que fins ara no anava de veres, que... però bé, ara sí, ara sí, no, fins ara, bé, fins ara... Bauzá, Bauzá era allà i quan això... quan parlava la presidenta i Bauzá era rere la cortina m'ha recordat aquella escena dels Simpsons amb la tanca que va agafant així i li va...

(Algunes rialles)

... perquè anava fent així, sí, sí, clar, clar, és el que té no complir compromisos electorals, però després han de ser valents i escolar el que els han de dir.

Doncs, han vingut a dir que això, clar, no anava de veres, però ara sí, ara seran bons al·lots. Si fins i tot ha acusat la presidenta de voler seguir engreixant l'administració, 1.000 sanitaris i 1.200 mestres ho veu engreixar l'administració. Com a mínim podem estar d'acord que el subconscient l'ha traït, o no? Jo crec que sí.

El bo és que les propostes concretes i possibles és possible que per a algú altra siguin possibles, el problema és que per a vostè no ho són, segur que no ho seran. Quan parla de convivència evidentment no se'n recorda quan el Sr. Bauzá i ell mateix havien d'anar als pobles escortats per la Guàrdia Civil, que això és molt feixuc, però molt feixuc.

Les recents propostes fetes per vostès em fan pensar que no han après gaire cosa, que segueixen mentint a la ciutadania perquè encara a la seva proposta fiscal no diuen d'on treuran els recursos, una reflexió, però de la seva proposta fiscal. El fet de proposar reduir a la meitat l'impost de turisme sostenible vol dir explícitament que accepten aquest impost, si és així per què just fa dos anys presentaren una esmena a la totalitat? Se'n recorden del discurs que varen fer? Aquí va començar l'atac a l'arxireiterada "turismofòbia", no estan empegueïts? No podien demanar perdó després de la campanya tan infame que feren? S'imaginem com estarien les Illes i quantes inversions absolutament necessàries haguéssim fet si l'any 2003 no l'haguessin suprimit?

(Algunes aplaudiments)

I una altra reflexió i una altra reflexió, si en dos anys, si just en dos anys ens donen la raó en aquell que era el seu principal argument per apuntalar l'acusació de "turismofòbia" per què els hem de creure quan acusen amb altres arguments també de "turismofòbia"? Per què? Si el turisme no havia anat tan bé mai, si fins i tot aras'aconsegueix el que durant dècades s'havia perseguit que és la desestacionalització, per què? No, quina barra no, no hi ha més desestacionalització? En fi. Segueixi insultant.

A això em referia... a això em referia al principi quan deia que tornen a arribar tard, ara en temes fiscals, dels que fins ara en feien bandera. Realment no veien al principi que era una

bona idea? Tornen a fer tard i aquesta vegada suposa implícitament el reconeixement d'una errada en la qual, evidentment, no demanaran disculpes. Ja ho poden pintar de colorins, la proposta per part del PP de mantenir l'ITS és en si mateix i per a la comunitat una bona notícia, però crec que tothom pensa, i vostès mateixos en privat també, que se'ls hauria de caure la cara de vergonya. Realment, esper que la ciutadania tenguí en compte tots aquests fets que acab de relatar.

Acusaven, tota l'oposició en bloc, ara ve la part de reflexions, acusaven ahir la presidenta de fer un discurs triomfalista, era una cosa comuna, tota l'oposició va dir: "ha fet un discurs triomfalista". Avui, jo m'he fixat, m'he fixat, però ahir crec que es varen equivocar, m'he fixat, avui ningú no ha acusat a la presidenta de mentir en el discurs d'ahir, per tant, reconeixen implícitament que aquesta legislatura ha estat un gran èxit.

(Algunes aplaudiments)

No n'hi ha... no n'hi ha d'altra, no n'hi ha d'altra, no n'hi ha d'altra, estic i estam d'acord, gràcies per reconèixer-ho.

(Se sent una veu de fons que diu: "Ets molt bo")

Reflexió final...

(Se sent una veu que diu: "Dos segons")

No, dos minuts, em queda això, em queda això. Reflexió final, deia la doctora Montse Cases, exrectora de la nostra universitat, que "el futur es guanya amb el que es fa en el present", sempre l'he considerada una frase brillant, com moltes reflexions que feia la rectora. Si estan d'acord amb aquesta, i crec que és difícil estar-hi en contra, i vists els exemples i la comparativa de polítiques que abans he exposat, algú pot pensar que guanyarem el futur amb les polítiques que es varen dur a terme l'anterior legislatura de la BBC o l'esquerra proposa el Sr. Company o amb les que executa l'actual govern? Crec que no hi ha color.

Finalment, com a darrera reflexió, i aquí si em permeten la broma i això passa per ser el darrer, això passa per ser el darrer, us asseguro que no és un plagi, jo havia fet la mateixa cita que la Sra. Seijas, però no ha estat un plagi, esper que no sigui cap premonició.

(Algunes aplaudiments)

Deia Jorge Luís Borges que *elegir es renunciar*, caldrà tenir memòria, fets i no paraules. Esper que pugui triar bé per no haver de renunciar al nostre futur més brillant i amb el qual tots somniam, la pitjor errada que podem cometre tots els ciutadans i ciutadanes és pressuposar que no és possible tornar a les polítiques de la passada legislatura.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alcover. Passaríem a la intervenció de la presidenta del Govern.

Sra. Prohens?

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sr. President. Imagín que dret a rèplica no en tenc, però sí el dret per al·lusions, per l'article 76 del Reglament.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Em pot dir una altra vegada en virtut de quin article?, per favor, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

78, Sr. President.

(Remor de veus)

Es per al·lusions, Sr. President, imagín que la rèplica no me la deixarà fer quan ens tocaria fer-la a nosaltres després d'aquest debat, però per al·lusions imagín que sí.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sr. President.

(Remor de veus)

Sr. Alcover, vostè ha parlat de la BBC, sap què hi havia a la BBC? El senyor Mr. Bean, que era un còmic, com vostè, però prou millor.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Alcover, vostè avui s'ha avançat un any, jo no sé si l'any que ve vostè encara serà el portaveu o hauran trobat alguna cosa millor, però si encara ho és vostè l'any que ve podrà fer el debat que ha fet avui, al debat d'investidura del Sr. Biel Company, però no, vostè s'ha avançat un any i és ben trist, és ben trist que el portaveu del grup al qual pertany la presidenta del Govern per defensar la seva gestió...

(Remor de veus)

... s'hagi de remetre al programa electoral del Partit Popular de l'any...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... 2011, Sr. Alcover, de l'any 2011.

I jo li ho tornaré repetir: vostès estan comparant dues coses que no són comparables, una legislatura amb 1.350 milions d'euros més i una amb 1.350 milions manco, i sap per què varem tenir 1.350 milions d'euros manco, Sr. Alcover? Perquè còmics com vostè i els seus companys varen deixar en fallida aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Silenci, per favor. Passam a la intervenció de la presidenta del Govern...

(Remor de veus)

Silenci...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Aquesta cambra parlamentària sempre ens dona sorpreses, mai..., miri que és veritat que jo duc debats de política general a aquesta cambra parlamentària, crec que mai no havia vist que la portaveu suplent de l'oposició corregeixi el discurs del que ha fet el debat amb la presidenta del Govern de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

... es igual...

(Rialles de la intervinent)

..., perdoni, perdoni!..

(Continuen els aplaudiments)

... però ja està bé, ja està bé.

Sr. Alcover, moltíssimes gràcies per la seva intervenció. Crec que ha estat una intervenció brillant, una intervenció explicativa de la realitat. Jo entenc que a alguns no els agradi sentir el que ha succeït i és veritat que quan vols programar una legislatura, quan compromets amb els ciutadans les polítiques que has de dur a terme, evidentment ningú no pot obviar ni oblidar d'on ve, i crec que el repàs que ha fet el Sr. Alcover és molt clar, d'on veníem, què hem plantejat fer durant la legislatura, on som i cap on volem anar, que és una mica els plantejaments que han fet els diferents grups que

donen suport al Govern de les Illes Balears i el mateix Govern de les Illes Balears, a més amb una quantitat d'exemples impressionants sobre una cosa que per a mi és fonamental en política, que és la coherència i el compromís amb la paraula donada.

I efectivament, n'hi ha alguns que, costi el que costi allò que comprometem amb la ciutadania, ho complim i explicam el que volem fer, ho explicam de forma transparent, ho debatem amb la societat i una vegada que podem accedir al Govern governam amb allò que comprometérem i per a tothom, no només per a aquells que ens votaren i crec que això també s'ha exemplificat en aquesta legislatura i s'ha exemplificat molt bé al plantejament que ja fet el Sr. Alcover a la seva intervenció.

Em permetran que avui faci, en aquesta intervenció meua, un agraïment especial durant aquests dos dies que duim intensos dins aquesta cambra parlamentària a tots els grups polítics, a tots als diputats i diputades per haver fet les aportacions que han estimat oportunes i els plantejaments de present i de futur que han estimat oportuns.

Evidentment, des del Govern de les Illes Balears sempre tenim la mà estesa per seguir avançant junts en una comunitat que volem millor, però em permetran que dins aquests agraïments faci un agraïment molt especial al Grup Socialista que ha estat el darrer a intervenir, un grup parlamentari que sempre ha estat a l'alçada de les circumstàncies, que ha fet feina intensa durant aquests tres anys i mig, i que en queda molta per fer, igual que faig extensiva sense cap dubte al Grup MÉS per Mallorca, de MÉS per Menorca, de Podem Illes Balears i a la diputada de Gent per Formentera, que no ens pot acompanyar físicament, però que està amb nosaltres amb els plantejaments d'aquest debat de política general.

Sincerament crec que tots els diputats i diputades dels grups que donen suport han estat valents a l'hora d'establir també aquest full de ruta del Govern de les Illes Balears, vigilants com bé s'ha dit moltes vegades en aquesta cambra parlamentària amb el compliment de la paraula donada, estrictes a l'hora de vigilar el Govern de les Illes Balears plantejant sempre propostes en positiu sobre el futur al qual volem arribar.

Per tant, mil gràcies a tots els diputats i diputades que donen suport al Govern de les Illes Balears i que durant molt de temps això pugui seguir essent d'aquesta manera.

Gràcies també evidentment als consellers i conselleres, a l'executiu, tot el que fa possible aquests canvis que fem en aquesta comunitat autònoma i que necessiten encara de més empena, de més força, de més il·lusió, de més ganes que posam evidentment des dels partits de l'esquerra.

I acab per dir una valoració molt breu, molt ràpida, però crec que és important. Crec que ens podem sentir orgullosos com a societat de les Illes Balears perquè durant aquests tres anys i mig hem transformat moltes coses que no ens agradaven; encara n'hi ha moltes que no ens agraden, però que

és cert, tenim una economia més diversificada, tenim una economia que creix, que aporta riquesa, que es redistribueix millor, la gent cobra millors salaris, té millors condicions laborals, s'està apostant per la diversificació d'economia, s'està redistribuint la riquesa, s'estan defensant fort els interessos d'aquesta comunitat autònoma davant el Govern d'Espanya i davant les institucions europees, es defensen els interessos de la ciutadania de les Illes Balears, s'ha fet un canvi radical amb els drets de ciutadania, amb les polítiques públiques, amb educació, amb sanitat, amb serveis socials, amb transport públic, amb cultura, amb habitatge, amb medi ambient, amb totes i totes cadascuna de les àrees que gestiona el Govern de les Illes Balears.

Aquest any tendrem un pressupost el més elevat de la història de les Illes Balears, el pressupost per a l'any 2019, un pressupost en què, com ja hem debatut i com ja hem explicat, arribarem als 1.000 milions d'euros per a educació i formació que és molt important; les famílies tendran més ajuda que mai en temes de conciliació laboral i familiar; els pensionistes deixaran de pagar pels medicaments, cosa que han fet durant tota la seva... cosa que ja han avançat durant tota la seva vida; tendrem millores per a l'accés a habitatge i tantes i tantes coses que hem plantejat entre tots.

I la cambra parlamentària debatrà molt aviat mesures importantíssimes pensant en futur, pensant a llarg termini com poden ser les lleis que hem estat esmentant en aquesta cambra, la llei de l'accés de vehicles a Formentera, la llei de residus, la llei de canvi climàtic, les ampliacions possibles de diferents parcs naturals...

En definitiva, hi ha molta feina feta, molts de projectes pensant en el futur d'aquesta comunitat autònoma i com a presidenta de les Illes Balears els he de dir que els necessitam a tots i a totes per seguir fent feina junts. Aquesta és una feina conjunta de la societat de les Illes Balears. Des d'aquest govern tenim clara la convicció que la millor forma de fer feina és des del diàleg, des del consens, des de l'escolta activa, des de la participació de tots i totes i en aquesta línia seguirem treballant lleials als ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Rèplica, per tant, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, procuraré no exhaurir-los. Miri, estic content perquè a la intervenció per al·lusions, si s'hi han fixat, no ha aportat ni una dada objectiva que desmenteixi les meves dades que he aportat...

(Alguns aplaudiments)

... ni una, tenia l'ocasió, però no les ha tret. Tot han estat judicis de valor...

(Remor de veus)

... fins i tot quan m'ha dit...

(Remor de veus)

... no, fins i tot quan m'ha dit pallasso...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... i hi podem estar d'acord, eh?, hi podem estar una mica d'acord, però inevitablement és un judici de valor.

Miri,...

(Remor de veus)

... és que el seu programa del 2011 és una font inesgotable d'inspiració...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

... és que, és que no té aturall, a mi, ja ho he dit, m'ha donat vida a tres debats de comunitat...

(Algunes rialles)

... i protesten al tercer!, protesten al tercer. És inevitable que quan el Sr. Company demana a la ciutadania confiança per al futur fem una reflexió de qui és qui demana aquesta confiança i què ha fet a l'anterior legislatura, no és normal això? Perquè avui ha dit...

(Remor de veus)

... ho ha demanat...

(Remor de veus)

... avui ho ha demanat

(Remor de veus)

... avui ho ha demanat, i com que ja va, i ho ha dit ara la Sra. Prohens, ja va de futur president, i si jo som portaveu, que ni ho sé i la veritat, no em creurà, però tampoc no m'importa massa...

(Algunes rialles)

... ja m'ha dit que li hauré de contestar perquè serà ell el president, idò és inevitable que contestem al Sr. Company!, no voldrà que contesti a la Sra. Seijas, no crec que ho sigui, la presidenta.

(Més remor de veus)

Però, en definitiva, vull tornar a posar de manifest que no m'ha contestat les dades que he dit, i no m'ha contestat perquè eren dades objectives, Sra. Prohens, objectives. Repassin...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... repassin la meua intervenció i veuran com hi haurà pocs judicis de valor. En canvi la seva intervenció ha estat farcida de judicis de valor.

Conclusió: les excuses no curen, les excuses no donen pa i les excuses tampoc no donen habitatge. Vostès no s'aturen de donar excuses. En definitiva, el PP no és alternativa.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Andreu Alcover.

Contrarèplica de la presidenta del Govern. No vol fer ús de la paraula. Per tant...

Per favor, no se'n vagin encara.

Tal i com es va acordar a la Junta de Portaveus, per unanimitat, els grups parlamentaris podran presentar propostes de resolució fins al dia 21 de setembre, aquest divendres, a les 10 hores del matí, d'acord?

Com que no hi ha més assumptes a tractar, aixecam la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS